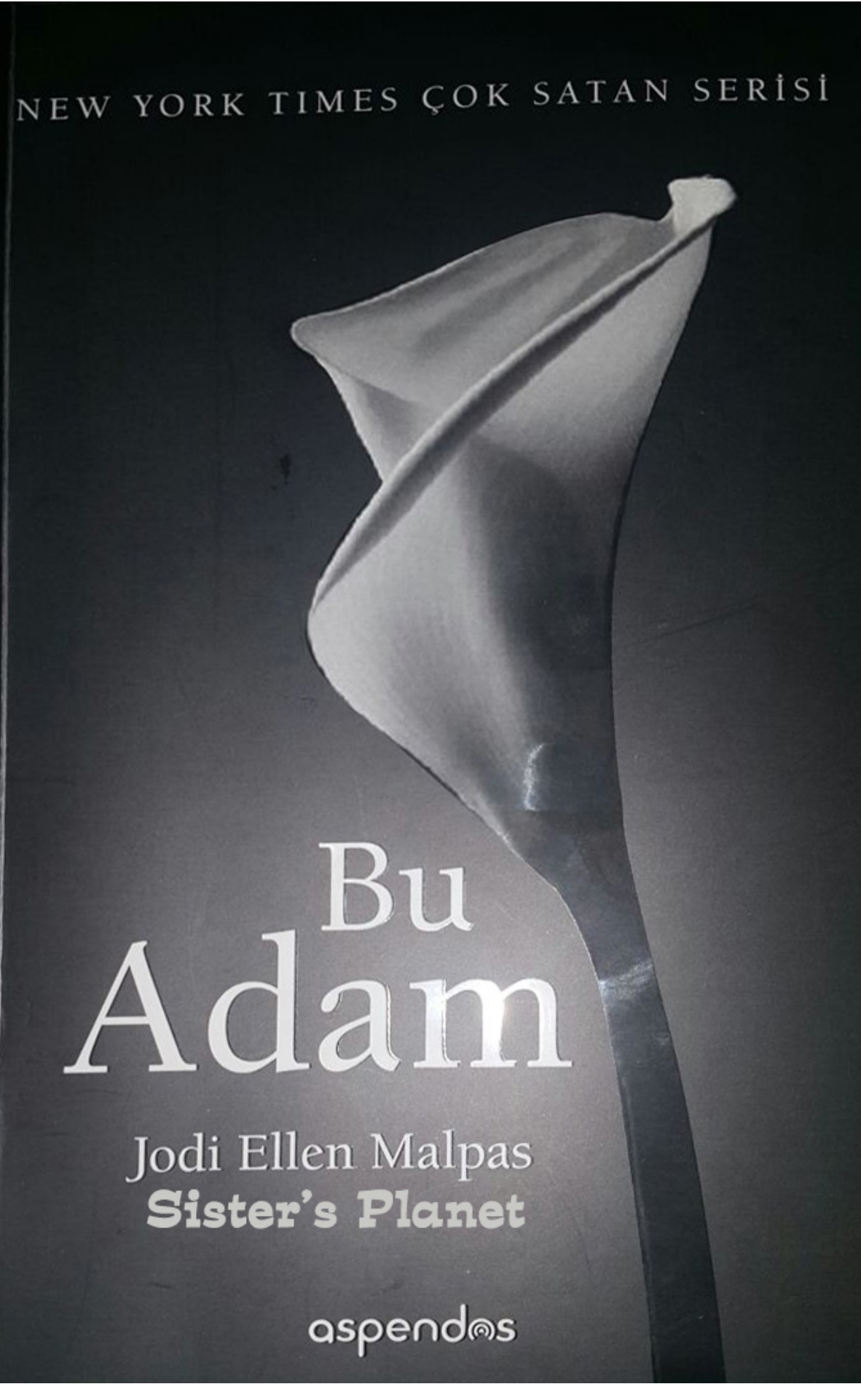
NEW YORK TIMES ÇOK SATAN SERİSİ

Bu Adam

Jodi Ellen Malpas

Sister's Planet

aspendos

TEŞEKKÜRLER

Bu Adam'ı ilk yayımladığımda teşekkür edecek çok az kişi vardı. Sadece ailem ve birkaç yakın arkadaş. Onlara, yanımda oldukları için minnettarım ama Ekim 2012'den sonra teşekkür edilecek kişiler listem önemli ölçüde genişledi.

Listemdeki ilk kişi avukatım Matthew Savare. Matt, eğer sen olmasaydın, ben New York'ta kaybolur giderdim. Bana destek olan ve bu yolculukta yanımda olan ilk kişi sendin. Ben aklımı kaçıracak gibi olduğumda beni sakinleştiren sendin. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır.

Acentam, ICM Partners'dan Andrea Bazvi ve Kristyn Keene. Sizin ofise ilk geldiğimde, bana kucak açmıştınız. O hengâmenin içinde tam olarak ihtiyacım olan da buydu. Bana ve *Bu Adam*'a olan inancınız sayesinde bu hayal gerçekleşebildi.

Grand Central Publishing'den Beth de Guzman; tanınmamış bir yazar ve onun ilk romanına bir şans verdiniz. Minnettarım.

Ve editörüm Selima. Ben her zaman, "Aksi şeytan!" diyeceğim ve sen her söylediğinde de güleceğim.

Anlatacak bir hikâyem vardı ve anlatabildiğim için memnunum. Mutluluktan havalara uçan İngiliz kızın hikâyesi.

Hadi bana katılın.

1. BÖLÜM

Özel eşyalarım, yatak odamın zeminine saçılmıştı. Geç kalacağım. "Kate!" diye bağırdım telaş içinde. Hangi cehennemdeydiler? Merdivenlerden hızla indim. "Kate!"

Kate'i merdivenin son basamağında gördüğüm anda, tahta bir kaşık seramik bir kâseye çarptığında çıkan sese yakın bir ses duydum. Kızıl saçları bukle bukleydi. Son zamanlarda çok sık görmeye alıştığım yorgun ifadeyle bana bakıyordu.

"Anahtarlar! Arabamın anahtarlarını gördün mü?" diye sordum.

"Aynanın altındaki masanın üzerindeler. Dün gece bıraktığın yerde." Gözlerini devirdi ve kek harcını alıp mutfağa döndü.

Masanın üzerindekileri sağa sola fırlatıp anahtarlarımı buldum. "Yine aralara gizlenmişsiniz," diye kendi kendime söylendim. Kahverengi kemerimi, topuklularımı ve dizüstü bilgisayarımı alarak merdivenlere doğru yöneldim. Çeşitli karışımlarla yaptığı keklerinden kaşıklayacaktım.

"Odana çeki düzen vermen gerek Ava, ortalık pislik içinde," diye şikâyet etti.

Evet, kişisel organizasyon yeteneklerim oldukça iyidir aslında özellikle Rococo Union'da dekoratör olarak çalışmaya başladığımdan beri. Gün boyunca her şeyi organize etmekle meşgul oluyordum. Telefonumu masanın üzerinden aldım, parmağımı Kate'in yaptığı kek karışımına daldırdım ve "Her işte mükemmel olamam," dedim gülümseyerek.

"Çek elini!" diyerek kaşığıyla elime vurdu. "Bu arada arabana neden ihtiyacın var ki?" diye sordu.

"Surrey Hills'te, kasaba malikânesinde bir randevum var."

Lacivert elbisemin üzerine kemerimi taktım, kahverengi topuklu ayakkabılarımı giydim ve boy aynasının karşısına geçtim.

"Bu aralar şehirde fazla takılıyorsun galiba," dedi beni seyrederken.

Uzun saçlarımı ellerimle karıştırarak havalandırdım. Kahverengi gözlerim yorgun görünüyordu ve her zamanki ışıltısını kaybetmişti. Şaşılacak bir şey yoktu; yanan bir mum elbet sönecek ve ışıltısını kaybedecekti. Bundan daha doğal bir şey olamaz. Kate'in yanına bir

ay önce, Matt ile ayrıldığımda taşınmıştım. Üniversite öğrencileri gibi yaşıyorduk. Karaciğerim yorgunluktan ölmek üzereydi.

"Maalesef öyle. Şehir merkezi dışında kalan tüm bölgeler Patrick'e bağlı. Bu çıkmaza nasıl girdiğimi bilmiyorum."

Rujumu sürdüm, dudaklarımı şapırdattım ve Kate'in yanağına bir öpücük kondurdum. "Biraz zor bir süreç olacak, biliyorum. Seni seviyorum!"

"Ben de. Sonra görüşürüz," dedi ve güldü Kate, gözünü işinden ayırmadan.

Geç kalmama rağmen Mini Cooper'ımı Bruton Caddesi üzerindeki ofisime her zamanki rahatlığımla sürüyordum. Arabayı park edecek yer ararken en az bir on dakika daha kaybedeceğimi fark ettim ama umursamadım.

Ofise girdim, saate baktım, dokuza yirmi vardı. Tamam, yalnızca on dakika gecikmiştim, sandığım kadar kötü değil. Tom ve Victoria'nın boş masalarının önünden geçtim ve Patrick'in odasına şöyle bir bakarak, kendi masama doğru yürümeye devam ettim. Koltuğuma oturdum, dizüstü bilgisayarımı çantadan çıkartırken benim için bırakılan paketi fark ettim.

"Günaydın, tatlım." Patrick'in kalın sesini duydum. İçeri girdi ve masama oturdu. "O gelen paket de neyin nesi?"

"Günaydın, Miller'lardan yeni kumaşlar. İlgini çeker mi?" diye sordum paketten çıkardığım lüks kumaşlara dokunurken.

"Harika," dedi. "Irene'in bunlara takılmasına izin verme. Bir ton para verip evdeki mobilyaları daha yeni değiştirdik."

"Peki, öyle olsun," dedim gülümseyerek. "Herkes nerede?"

"Victoria'nın boş günü ve Tom'un, Baines çifti ile başı dertte. Bugün sadece sen, ben ve Sal olacağız," dedi. Sonra da tarağını ceketinin iç cebinden çıkardı ve karışık saçlarını taradı.

"Öğlen Manor'da bir randevum var," diye hatırlattım, unutmuş olamazdı. "Bu işi benim almamı istediğine emin misin Patrick?"

Rococo Union'da dört yıldır çalışıyordum ve işe alınma sebebim şirketi yenilikçi fikirlere açmaktı. Lüks daireler Londra'da mantar gibi bitiyordu ve açıkçası Patrick ve Tom'un geleneksel tasarımları çok fazla ilgi görmüyordu. Tam da beklendiği gibi oldu ve benim gelişim işleri hızlandırdı. Hatta o kadar hızlandırdı ki kısa süre sonra bana yardımcı olması için Victoria işe alındı.

"Seni istediler çiçeğim." Masamda oturmaya devam ediyordu ve pozisyonunu değiştirince masa gıcırdamaya başladı. Patrick kabul etmiyordu ama ya kilo vermeliydi ya da masama oturmaktan vazgeçmeliydi. Masa daha fazla dayanamayacaktı.

Demek beni istemişler. Neden ki? Portföyümde geleneksel hiçbir tasarım yok. Boşu boşuna oraya gideceğimi düşünmekten kendimi alıkoyamıyordum. O müşteriye kesinlikle Patrick ya da Tom gitmeliydi.

"Lusso tanıtımı," dedi Patrick tarağını cebine geri ko-

yarken. "Firma çatı katındaki açılış partisi için kesenin ağzını gerçekten açtı. Harika bir iş çıkardın Ava."

"Teşekkür ederim."

Lusso projesindeki çalışmamla gurur duyuyordum. Kısa kariyerimdeki en büyük başarımdı. Londra'nın en zengin semtinde, en ucuzu üç milyon sterlin, çatı katı on milyon sterline satılan dairelerle, tam anlamıyla en yüksek tabakaya hitap ediyordu. Dizaynımın adı İtalyan Lüksü'ydü ve daireler de tam olarak isimden anlaşıldığı gibiydi. Tüm malzemeyi, mobilyayı her şeyi İtalya'dan getirtmiştim, hatta taşıma işiyle de bizzat ilgilenmekten zevk almıştım. Önümüzdeki cuma açılış partisi veriliyordu ama altı daireyi ve teras katını çoktan satmışlardı. Yani parti daha çok gösteriş içindi.

"Cuma gününe başka hiçbir iş planlamadım, temizlikçiler işlerini bitirdikten sonra çatı katında son kontrollerimi yapacağım," dedim.

"Aferin sana. Victoria'ya saat beşte orada olmasını söyledim. Bu onun ilk lansmanı, ona dikkat etmelisin. Ben de saat yedide Tom ile birlikte geleceğim."

"Tamam."

Patrick arkasını dönüp odasına doğru yürümeye başladı. E-postamı açtım, silinecekleri atladım ve cevap verilmesi gerekenleri okumaya başladım.

Saat on birde dizüstü bilgisayarımı topladım ve Patrick'in odasının kapısından kafamı içeriye uzattım. Bilgisayarında bir işe dalmıştı.

"Ben çıkıyorum," dedim, fakat o sadece elini sallayarak onaylamakla yetindi. Çıkarken Sally'nin fotokopi

makinesiyle başının dertte olduğunu gördüm. "Görüşürüz Sal."

"Hoşça kal Ava," diye cevapladı ama bunu söylerken yüzüme bakamayacak kadar meşguldü. Bu kız tam bir felaketti.

Dışarı çıkıp arabama doğru yürüdüm. Cuma öğlen saati trafiği kâbus gibiydi ama şehir merkezinden uzaklaştıkça yollar açıldı. Arabanın üstünü açtım, radyoda da Adele çalıyordu. Şehir dışında sakin bir araba gezintisi, yoğun bir haftayı bitirmenin en güzel yolu olmalı diye düşündüm.

Ana yoldan çıkıp yan yola girdim ve kendimi bugüne kadar gördüğüm en büyük bahçe kapısının önünde buldum. Sütunlarla desteklenmiş altın bir levhada MANOR yazıyordu.

Vay canına! Gözlüklerimi çıkartıp kapının arkasında, kilometrelerce uzanıyormuş gibi görünen ağaçlıklı yola baktım. Yolun sonundaki köşkte ağzında purosuyla beni bekleyen malikânenin sıkıcı lordunun görüntüsü beliriverdi zihnimde. Arabadan inip dâhili telefonun nerede olduğunu aramaya başladım.

"Tam arkanda." Nereden geldiğini anlamadığım ses yüzünden o kadar irkildim ki neredeyse havaya zıplayacaktım.

Etrafa bakındım. "Merhaba?"

"Buraya."

Döndüm ve dâhili telefonu sonunda gördüm. Telefonu kaldırdım. Tuşa basarak kendimi tanıttım. "Ava O'Shea, Rococo Union."

"Biliyorum."

Etrafıma baktım ve kapıda bir kamera olduğunu fark ettim.

"Pekâlâ, içeri girmeme izin verecek misiniz?" diye sordum.

Kapılar açılmaya başladı. Hızlıca yürüyüp arabama bindim ve bu randevuya duyduğum isteksizliğin giriş kapısı tecrübesiyle daha da arttığını fark ettim. Gösterişli şehir dışı ve gösterişli malikâneleri ilgi alanlarım arasında değildi ve olmasını da istemiyordum.

Kapılar tamamen açıldığında arabayı içeri doğru sürdüm, yaklaşık iki kilometre sonra yuvarlak şekilli bahçeye ulaştım. Güneş gözlüklerimi çıkarttım ve devasa eve bakakaldım, muhteşemdi.

Siyah, iyi cilalandığı her halinden belli kapıların yanında dört tane ihtişamlı pencere vardı. Malikânenin yapıtaşı olan dev kireçtaşı blokları, önlerindeki defne ağaçlarıyla ve bahçenin ortasındaki ışıklandırılmış süs havuzuyla dokuyu tamamlıyordu. Gerçekten etkileyiciydi.

Motoru durdurdum, arabadan indim, öylece dikilip bu harika yapıya baktım ve bunun gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu düşündüm. Burası çok iyi durumdaydı.

Çimenler yeşilden de yeşildi. Ev sanki her gün bakımdan geçiyormuşçasına yepyeniydi ve çakıl yollar bile normalden farklıydı. Dışarısı böyle ise iç kısmın nasıl bir çalışmaya gerek duyduğunu hayal dahi edemiyordum. Düzinelerce sıralanmış cumbalı pencereleri ve onların iç kısmında asılı olan lüks perdeleri görebili-

yordum. Doğru yerde olup olmadığımı kontrol etmek için Patrick'i aramayı düşündüm ama kapıda MANOR yazıyordu ayrıca dâhili telefondaki ses de beni bekliyor gibiydi.

Ne yapacağımı düşünürken kapılar açıldı ve bugüne kadar gördüğüm en cüsseli adam karşımda belirdi. O kadar ki basamakların tepesinde göründüğünde, ürküp arkaya doğru bir adım atmıştım. Siyah bir takım elbise giymişti. Muhtemelen ona özel dikilmişti çünkü böyle bir bedenin seri üretimden çıkması mümkün değildi. Takım elbisesinin içinde siyah bir gömlek ve siyah bir kravat vardı. Ten rengi siyahi idi. Tıraşlı kafası güneş gibi parıldıyordu. Gözlerinin etrafını tamamıyla kapatan gözlükleri yüzünden gözlerini görmek mümkün değildi. Eğer zihnimde bu kapıda karşılaşacağım kişiyi tasarlasaydım bu adam kesinlikle o olmazdı. Herif dağ gibiydi ve her yanından korumayım diye bağırıyordu resmen. Aniden bir mafyanın kontrol merkezine gelip gelmediğimden şüphelendim ve zihnimi toparlamam gerektiğini fark ettim.

"Bayan O'Shea?" diye tok bir sesle seslendi.

Varlığı beni ürkütmüştü. Endişeli bir şekilde elimde merhaba işareti yaparak selam verdim. "Merhaba."

Başıyla malikânenin arka kısmına uzanan yolu gösterirken, "Bu taraftan," diye gür sesiyle seslendi.

Her şeyi bırakıp kaçmayı düşündüm ama gözü pek ve tehlikeli yönüm bu kapıların arkasında neler olup bittiğini delicesine merak ediyordu. Çantamı kaptığım

gibi arabamın kapısını kapatıp merdivenleri çıkmaya başladım ve sonunda o büyük kapıdan içeri girdim. Muazzam büyüklükteki alana gözümü diktim. Eski tip dönerek yukarı uzanan merdiveni görür görmez çok etkilendim.

Dekor zengin, ihtişamlı ve göz korkutucu görünüyordu. Koyu mavi, boz kahverengi ve altın sarısını andıran renkler, çok kaliteli ve pahalı parke döşemeleri bu malikânenin abartılı bir dekorasyona sahip olduğunu gösteriyordu. Buranın benim tasarım stilimi yansıtmadığını söyleyebilirdim ama etrafa baktıkça neden bir iç tasarımcının burada olduğunu anlayabiliyordum. İçerisi gitgide karmaşık bir hal alıyordu. Patrick de adamların beni özellikle istediğini söylemişti. Tüm dekor daha dün yapılmış kadar yeni ve diri gözüküyordu ama onların istedikleri burayı modern bir görünüme kavuşturmaktı sanırım. Yoksa burada ne işim vardı?

Koca adam biraz hızlanıp kendisini takip etmemi istedi. Kahverengi topuklu ayakkabılarımın parke zemin üzerinde çıkardığı ses, malikânenin duvarlarında inliyordu.

Bir uğuldama duydum ve sağıma baktım. Farklı masalarda oturmuş pek çok insandan geliyordu bu sesler. Yemek yiyor, içki içiyor ve laflıyorlardı. Garsonlar yemek ve içki servisi yapıyorlardı. Başta anlam veremedim fakat sonradan buranın sosyetik bir otel olduğunu anladım.

İşte şimdi tüm bunlar anlamlı geliyordu. Önümden

yürüyen, beni nereye götürdüğü belli olmayan adama bir şeyler söylemek istiyordum fakat onu takip edip etmediğimi kontrol etmek için bile arkasına bakmıyordu. Tabii çok da bakmasına gerek yoktu, topuklu ayakkabılarımın sesi sayesinde arkasından geldiğimi anlayabiliyordu. Beni karşıladığından beri çok fazla konuşmamıştı. Bir şey söylersem cevap vereceğinden de pek emin değildim.

Bana, yaz odasının girişine kadar uzanan yolu gösterirken iki kapalı kapıyı geride bıraktık. Yaz odası kocaman, boş alanı pervasızca harcanmış, büyük kanepelerle kendi içerisinde bölmelere ayrılmıştı. Onların ortalarında da sehpalar bulunuyordu. Zeminden tavana kadar uzanan dev kapılar büyük bahçeye açılıyordu. Gerçekten oldukça büyüleyiciydi. Yüzme havuzunun yanındaki cam yapıyı gördüğümde gerçekten nefesim kesildi, inanılmazdı. Burada bir gece geçirmenin maliyetini merak eder olmuştum ama tahmin bile edemiyordum. En az beş yıldızlı bir otel olmalıydı, hatta belki daha da fazlası.

Yaz odasını geçtik. Koridorda, koca adam beni duraklatana kadar yürümeye devam ettik. Dışı ağaç panelli bir kapının önünde durdu. "Bay Ward'un ofisi," dedi, bu koca heriften beklenmeyecek kadar nazik bir şekilde kapıyı çalarak.

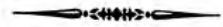
"Yönetici mi?" diye sordum.

"Sahibi," diye cevapladı, kapıyı açıp içeri doğru bir adım attı.

"Lütfen içeri gelin."

Eşikte bir an duraksadım, koca adamın önümden odaya girişini seyrettim. Sonra da hızla giriverdim Bay Ward'un lüks odasına.

2. BÖLÜM

Jesse, "Rococo Union'dan Bayan O'Shea," diye tanıttı koca adam beni.

"Harika. Teşekkürler John."

Korkudan tir tir titriyordum, vücudum kırmızı alarm veriyordu ve gerilmiştim.

Onu göremiyordum, koca adam önümdeyken hiçbir şekilde gözükmüyordu. Fakat bu rahatsız edici, pürüzsüz ses beni ele geçirmişti ve sesi kesinlikle purosunu içen, şişman, pahalı bir takım giyen Manor'ın efendisi gibi gelmiyordu kulağa.

Koca adam ya da henüz öğrendiğim adıyla John, yana doğru bir adım attı ve Bay Jesse Ward ile ilk kez karşı karşıya geldim.

Aman Tanrım. Kalbim küt küt atıyordu ve nefesim kesilmişti. Birden tüm vücudum sanki tüy kadar hafiflemişti ve aklım yerinden çıkmıştı. Bu adamın karşısında durmuş gözlerimi üzerinden alamıyordum, aynı şekilde o da bana bakıyordu. Boğuk sesi beni duraksatmıştı. Görünüşü, beni ağzını bıçak açmayan birine dönüştürmüştü.

Koltuğundan kalkarken gözlerimle onu takip ediyordum. Oldukça uzun boyluydu. Beyaz gömleğini dirseklerine kadar kıvırmıştı ama siyah kravatı halen boynundaydı. Kravatını biraz gevşetmesine rağmen ciddiyetsiz görünmüyordu.

Büyük masasının arkasındaki koltuğundan kalkıp bana doğru yürümeye başladı. Tepeden tırnağa etkilenmiştim. Yutkundum. Bu adam mükemmel bir şeydi ve ben neredeyse bu yüzden acı çekmek üzereydim. Sarı saçları, sanki bir model yapmaya çalışılmış ama sonra vazgeçilmiş gibi dağınıktı. Gözleri yeşildi. Parlak fakat fazlasıyla yoğun bir yeşil. Yüzünü kaplayan bir iki günlük sakalı yakışıklılığını gölgeleyemiyordu. Buğday tenliydi. Aman Tanrım, çok etkileyiciydi. Manor'ın efendisi?

"Bayan O'Shea." Elini bana doğru uzattı ama şaşkınlığımdan tokalaşmak için kolumu kaldırmayı dahi akıl edemedim. Muhteşem görünüyordu.

Elimi uzatmadığım için bana doğru yürümeye devam etti ve omuzlarımdan tutup öpmek için üzerime doğru eğildi. Dudakları kızarmış yanaklarımda çok fazla durmadan geri çekildi. İnanılmaz gergindim. Bir iş gö-

rüşmesi için beklenmeyecek bir davranıştı ama durdurmak için hiçbir şey yapmamıştım. Tamamen bambaşka bir dünyadaydım.

"Benim için bir zevk," diye fısıldadı kulağıma. Gerginliğimi hissediyor olmalıydı. Bana bakışından ve yüzünü benim yüzümün seviyesine getirip gözlerimin içine bakarak "Her şey yolunda mı?" diye sormasından belliydi. Yüzüne bakarken alnında bir kırışıklık olduğunu fark ettim.

Hâlâ tek bir kelime söylemediğimin farkına geç de olsa vardım. Bu tepkilerim onda olumsuz bir etki bırakır mıydı? Peki ya koca adam? Etrafıma baktığımda, onun hâlâ ayakta hareketsiz bir şekilde beklediğini gördüm. Gözlükleri gözündeydi ama gözlerini üzerimden ayırmadığının farkındaydım. Kendimi toparlayıp Bay Ward'dan ve onun etki alanından bir adım geri çekilmiştim. Ellerini indirmişti.

"Merhaba," dedim gırtlağımı temizlercesine. "Ava. İsmim Ava," dedim ve elimi uzattım sonunda.

Nemli ve soğuk elleriyle, ellerimi sıkıca kavrayıp salladı.

"Ava," diyerek ismimi tekrar ediyordu ve bu beni benden alıyordu. Derhal konuşmayı durdurmalıydı. Bir süre duraksadı, az önce benim yaşadığım şaşkınlığa benzer bir durumda olduğunu hissedebiliyordum.

"Evet. Ava," diye onayladım. Heyecandan yükselen tansiyonumu hissetmiş olmalıydı. Bundan zevk aldığını görebiliyordum.

Birden durgunluğunu üzerinden attı, ellerini cebine soktu ve aynı anda başını sallarken, "Teşekkürler John,"

diye işaret etti az da olsa tebessüm eden koca adama bakarak.

Tüm vücut kimyamı değiştiren bu adamla baş başa kalmıştım.

Pencerenin önünde karşı karşıya konumlandırılmış olan kahverengi koltuklara doğru yöneldi. "Lütfen oturun. İçecek olarak ne alırsınız?" diye sordu bir sürü içkinin bulunduğu bara doğru yönelerek. Alkolü kastedip etmediğini anlamamıştım. Günün tam ortasıydı. Benim standartlarıma göre bile çok erkendi içmek için. Bana yüzünü dönene kadar onu arkasından izliyordum. Dönüp kararımı verip vermediğimi sorarcasına baktı.

"Teşekkür ederim," dedim ve hayır işareti yaparak kafamı salladım.

"Su almaz mısınız?" diye sordu ağzının kenarıyla gülümseyerek.

Aman Tanrım, bakma bana. "Lütfen," dedim gergin bir gülümsemeyle. Ağzım kurumuştu.

Buzdolabından iki şişe su alıp bana doğru yürümeye başladı. Ben de titrek bacaklarımı beni pencerenin önündeki koltuklara doğru götürmeleri için anca ikna edebildim.

"Ava?" Beni rotamdan çıkartan sesi, odada yankılanıyordu.

Yüzüne baktım. Bu muhtemelen kötü bir fikirdi. "Evet?"

Elinde bir kokteyl bardağı tutuyordu. "Bardak?"

"Evet, lütfen," diyerek gülümsedim. Benim profesyonel olmadığımı düşünüyor olmalıydı. Çantamdan

dosyaları ve telefonumu çıkartıp koltukların arasındaki sehpaya bıraktım ve kahverengi deri koltuğa yığılıverdim. Bunları yaparken ellerim titriyordu.

Tanrı aşkına kadın. Kendine gel! O, benim için doldurduğu suyu sehpanın üzerine bırakırken ve karşıma oturup bacak bacak üstüne atıp kendisini rahatlatırken, bir şeylerin notunu alıyormuş numarası yapıyordum. Tek kelime etmiyordum. Aramızdaki bu sessizlik uzadıkça içimdeki çığlık atma isteği de artıyordu. Adama bakıp bir şeyler söylemem gerektiğini biliyordum fakat söyleyecek hiçbir şey bulamıyordum.

"Pekâlâ, nereden başlayalım?" diye sordu. Gülümsüyordu. Kendimden geçmiştim.

Beni bardağının kenarına dokundurduğu güzel dudaklarının üzerinden izliyordu. Kendi bardağıma şişeden su doldurarak göz temasından kaçmaya çalıştım. Üzerimdeki gerginliği atmaya çalışıyordum ama gözlerinin hâlâ üzerimde olduğu gerçeğinden de kaçamıyordum. Bu gerçekten çok sıkıntı vericiydi. Daha önce hiçbir erkekten böylesine etkilenmemiştim.

"Sanırım neden burada olduğumu bana söylemeniz gerekiyor." Sonunda konuşmayı başardım! Bardağımı sehpadan alırken bu sefer göz temasını ben kurdum.

"Ah," dedi sessizce. Alnındaki o iz tekrar belirmişti. Bu haliyle bile çok güzel görünüyordu.

"Beni özellikle istemişsiniz?" diye bastırdım.

"Evet," diye yanıtladı. Tebessüm ediyordu, gözümü kaçırmalıydım. Kurumuş ağzımı nemlendirmek ve boğazımı temizlemek için suyumdan bir yudum aldım. "Pekâlâ, neden olduğunu sorabilir miyim?"

"Tabii ki." diyerek arkasına yaslandığı koltuğundan doğrulup, kollarını dizlerinin üzerine koydu fakat başka bir şey söylemedi. Daha fazla detay vermeyecek miydi? Hepsi bu muydu?

"Pekâlâ," dedim göz temasını sürdürmeye çalışarak. "Neden?"

"Hakkınızda harika şeyler duydum."

Yüzümün alev aldığını hissedebiliyordum. "Teşekkür ederim. Peki, neden buradayım?"

"Evet, nedenine gelelim. Tasarım için buradasınız." Güldü, kendimi aptal hissetmiştim. Benimle kafa mı buluyordu?

"Tam olarak neyin tasarımı?" diye sordum. "Gördüğüm kadarıyla, buradaki her şey mükemmel." Bu sevimli yere modern bir görünüm katmak istiyor olamazdı. Bu tasarımlar benim uzmanlık alanım değildi fakat biraz incelediğimde, kendine has bir uyum içerisinde olduğunu görebiliyordum.

"Teşekkür ederim," dedi yumuşakça. "Portföyünüz yanınızda mı?"

"Elbette," diye cevapladım, çantama uzanarak. Neden ilgileniyordu ki? Bu binanın tasarım çizgisiyle tamamen alakasız bir portföydü benimkisi.

Portföyümü çıkartıp, sehpanın üzerine koyduktan sonra onu alıp incelemeye başlamasını bekliyordum fakat beklediğim gibi olmadı. Dosyayı eline aldı, ayağa kalktı ve etrafımda dolanmaya başladı. Güzel vücudunu önümdeki koltuğa doğru eğdi. Aman Tanrım, harika kokuyordu. Nefesim kesilmişti.

Öne eğilerek dosyayı açtı. "Genç yaşınıza rağmen çok başarılısınız," dedi yavaşça sayfaları çevirirken.

Haklıydı, öyleydim ama bu biraz da bana kendi işinde tam yetki veren Patrick sayesindeydi. Dört yıl önce, okul bittiğinde finansal açıdan pek fazla sorunu olmayan fakat yeni, modern tasarım bakımından eksiği olan bir tasarım şirketinde işe başlamıştım. Şanslıydım çünkü Patrick benim yapabileceklerimi bu kadar önceden, daha ortada herhangi bir başarım yokken görebilmişti. Lusso işinin altından da çok iyi kalkmıştım ve işte bunlar sayesinde yirmi altı yaşımda buradaydım.

Güzel ellerine bakıyordum, bileğinde harika gözüken altın sarısı bir Rolex vardı. "Kaç yaşındasınız?" sorusunu ağzımdan kaçırdım. Aman Tanrım olamaz. Aklım tamamen gitmişti ve biliyordum ki yüzüm kıpkırmızı olmuştu. Çenemi kapalı tutmalıydım. Bu soru da nereden çıkmıştı şimdi?

Beni benden alan yeşil gözleriyle çok etkileyici bir bakış attı ve, "Yirmi bir," diye yanıtladı, dalga geçer gibi.

Kendimi tutamamış, gülmüştüm. "Özür dilerim," dedim ve konuya geri döndüm. Heyecandan ölüyordum. Nefes alışını ve verişini duyabiliyordum. Sağ eli portföyümün sayfalarını çevirmekle meşgulken, sol eli sehpanın üzerinde sabit bir şekilde duruyordu.

Parmağında yüzük olmadığını fark ettim. Evli değil miydi? Bu çok şaşırtıcı.

"Bunu, bunu çok beğendim," diyerek Lusso tasarımından birkaç fotoğrafı gösterdi.

"Lusso'da yaptığım çalışmaların buraya uyacağından

emin değilim," dedim kısık bir sesle. Çok fazla modern ve lükstü, hem de çok.

Yüzüme baktı. "Haklısınız, sadece beğendiğimi söylüyorum."

"Teşekkür ederim." Beni dikkatlice süzdü ve portföyüme geri dönüp sayfaları çevirmeye devam etti. Rengimin yavaş yavaş yerine geldiğini hissedebiliyordum.

Belki de cazibesine direnmekten ısınan vücudumu serinletmek için bir yudum su aldım. Ayağa kalktı ve portföyüm elinde koltukların önünde, benim de önümden geçerek dolanmaya başladı. Bunu yaparken pantolonu neredeyse çıplak dizime değecekti. Derhal gözümün ucuyla ağzının kenarıyla yaptığı sahte gülümsemesine baktım ama hemen göz temasını kestim. Bunu kasıtlı olarak yapıyordu. Bu kadarı çok fazlaydı.

"Tuvalet ne tarafta?" bardağımı sehpaya bırakarak sordum. Gitmeli ve kendime çeki düzen vermeliydim.

"Yaz odasının yanından devam edin, solunuzda kalacak," dedi yüzünde hınzır bir gülümsemeyle. Benim üzerimde etkisi olduğunu biliyordu. Ah o gülüşü yok mu... Bahse girerim bu tip tepkileri tüm kadınlardan alıyordur.

"Teşekkür ederim." Sehpa ve koltuk arasında ufak bir aralık bırakmıştım ama bana yol vermek için hiç kımıldamaması, işimi zorlaştırıyordu, neredeyse sürünüp geçecektim. Geçip gidene kadar nefesimi tuttum.

Kapıya doğru yürümeye başladım, gözlerinin üzerimde adeta birer delik açtığını hissedebiliyordum. Boynumu sağa sola doğru oynatarak bu tüyleri ürpermiş halimden kurtulmak istiyordum.

Ofisinden bu şekilde tökezleyerek çıktım ve yaz odasının yanındaki koridorda kafam karışık bir halde ilerledikten sonra sosyetik tuvaletin kapısından içeri girerken bir kez daha sendeledim. Kendimle yüzleşmek için aynaya bakmaya hazırlanıyordum. "Kahretsin Ava. Duygularına hâkim ol!" diye dürttüm kendimi.

"Onunla tanıştınız mı?"

Bir anda odanın diğer tarafında saçına bir şeyler yapan son derece çekici bir kadını fark ettim. Ne söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu fakat o, başıma gelenleri biliyor gibiydi. Jesse tüm kadınlar üzerinde bu etkiyi bırakıyor olmalıydı. Aklıma söyleyecek herhangi mantıklı bir şey gelmedi, yalnızca gülümsedim.

Kadın, tuvaletten çıkmadan önce neden böyle heyecanlı olduğumu bildiğini belli edercesine yüzüme bakıp gülümsedi. Kendimi gergin ve azmış hissetmiyor olsam, bu durum beni mahcup etmeye yeterdi ama fazlasıyla gergindim ve bu ruh halinden çabucak sıyrılmalıydım. Derin bir nefes aldım ve ellerimi yumuşacık ve mis kokan sabun ile yıkadım. Çantamı yanımda getirmiştim. Dudaklarıma biraz vazelin sürsem iyi olur diye düşündüm. Ağzım hâlâ çok kuruydu ve dudaklarım acı çekiyordu.

Pekâlâ, oraya geri dönmeli, notlarımı almalı ve buradan gitmeliydim. Kendimden tamamen utanıyordum. Saçımı düzeltip, Bay Ward'un ofisine dönmek için tuvaletten çıktım. Bu adamla çalışabilecek miyim bilmiyordum, ondan gerçekten çok etkilenmiştim.

İçeri girmeden kapıyı tıklattım, koltukta oturmuş portföyümü inceliyordu. Bana bakıp gülümsedi. O an

hissettiklerim gerçekten buradan hemen gitmem gerektiğini bana bir kez daha hatırlattı. Bu adamla çalışmamın imkânı yoktu. Tepeden tırnağa her hücrem onun varlığından ölesiye etkileniyordu ve bir de üstüne, o da durumun farkındaydı.

Her hareketimi takip ettiği gerçeğini görmezden gelerek koltuğa doğru yürüdüm. O, koltukta arkasına yaslanmış oturuyordu fakat ben öyle yapmadım. Koltuğun kenarına yerleştirdim vücudumu.

Sorgular bir bakış attı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, iyiyim," diye yanıtladım kısaca. Biliyordu. "Bana düşündüğünüz tasarımı göstermek ister misiniz, böylelikle neye ihtiyacımız olduğu konusunu konuşmaya başlayabiliriz?" Sesimi kendinden emin bir kılıfa sokmuştum. Yalnızca protokolü takip ediyordum. Bu işi almaya niyetim yoktu fakat öylece bırakıp gidemezdim de.

Kaşları yükselmiş, değişen hal ve tavırlarım karşısında şaşırmıştı. "Tabii ki." Oturduğu yerden kalkıp masasının üzerindeki telefonunu alırken ben de kendi eşyalarımı toparlayıp çantama koydum. Daha sonra kapıya doğru yöneldi ve onu takip etmemi istedi.

Hızlıca ilerleyip kapıyı olması gerekenden fazla bir centilmenlikle ve baş selamıyla açtı. Benimle oynadığını bilmeme rağmen kibarca gülümsedim ve dışarı adımımı attım. Elini, bana rehberlik etmesi için sırtıma dokundurduğunu hissettiğim anda kaskatı kesildim.

Oynadığı bu oyun neydi? Onu bu kadar abartmamak için elimden geleni yapıyordum. Fakat bir türlü

beceremiyordum ve biliyordum ki o da bunu biliyordu. Tenim resmen yanıp tutuşuyordu, özellikle avcunun içi elbiseme değdiği anda. Nefesimi bile zar zor kontrol altında tutuyordum. Zavallı bir haldeydim ve o da bundan yararlanıp beni daha da fena bir hale sokuyordu. Onun için oldukça eğlenceli olmalıydı.

Kendime çok kızıyordum. Teması bozmak için muhtemel iki yönden birine doğru hızlı hızlı yürümeye başladım.

Peşimden geldi. Bahçenin karşısındaki tenis kortunu işaret ederek "Oynar mısınız?" diye sordu.

Güldüm ama bu rahatladığım anlamına gelmiyordu. "Hayır, oynamam." Koşabilirdim ama hepsi o kadar. Elime bir raket ya da top veren, başına belayı aldı demekti. Tepkimi duyduğunda ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. Ben de istemsizce gülümsedim. Karşımdaki muhteşem adama kafamı sallayarak, "Siz?" diye sordum.

O, giriş holüne doğru yürümeye devam ederken ben de onu takip ediyordum. "Bu tip oyunları önemsemiyorum fakat ekstrem sporlara ilgiliyimdir." Durdu ve ben de onunla birlikte durdum.

Çok fit ve sağlıklı görünüyordu. "Ne çeşit ekstrem sporlar?"

"Esasen kayak sporunu severim fakat rafting, bungee jumping ve hava dalışı yapmayı da denemişliğim var. Ben adrenalin hastasıyım. Kan akışımın hızlanmasını seviyorum." Konuşurken beni oldukça dikkatli bir şekilde inceliyordu.

"Ekstrem," dedim bu muhteşem adamı süzerek.

"Oldukça ekstrem hem de," diye üzerinden geçti. Nefesimi kesiyordu. Gözlerimi kapatıp içimden kendime kızıyordum, bu kadar kolayca kaptırıverdiğim için. "Devam edelim mi?" diye sordu. Sesindeki imayı duyabiliyordum.

Yüzüne baktım ve insanın içine işleyen yeşil gözleriyle bir kez daha karşılaştım. "Evet, lütfen." Lütfen bana böyle bakmaktan vazgeçsin. Yarı gülümseyerek bara doğru yürümeye başladı. Yolda iki kişiyle selamlaştı. İkisi de oldukça çekici adamlardı, muhtemelen yirmili yaşlarının sonundaydılar. Oturmuş bira içiyorlardı.

"Çocuklar, bu hanımefendi Ava. Ava, bunlar Sam Kelt ve Drew Davies."

"İyi günler," Drew selamladı. Oldukça yakışıklıydı. Haşin bir görünümü vardı. Siyah saçları çok düzgün kesilmişti ve havalı gözüküyordu. Takım elbisesi yeniydi. Kendinden emin, akıllı bir tipi vardı.

"Merhaba," kibarca gülümsedim.

Mekânımıza hoş geldiniz." Sam kadehini kaldırarak gülümsedi. "Size içecek bir şeyler ısmarlayabilir miyim?"

Ward'un kafasını hafifçe salladığını ve Sam'in gülümsediğini gördüm. Sam, Drew'un tam tersiydi. Tamamen rahat bir giyim tarzı vardı. Eskitme kot pantolon, tişört ve Converse giymişti. Sol yanağının üzerindeki gamzesiyle birlikte yalaka bir yüz ifadesi vardı. Mavi gözleri, çocuksu bir görünüşü ve omuzlarına kadar uzun saçları vardı.

"Hayır, böyle iyi. Teşekkürler," diye yanıtladım.

Yüzünü Ward'a çevirdi. "Jesse sen?"

"Hayır, iyiyim böyle. Ben yalnızca Ava'yı mekânda ufak bir tura çıkartmıştım. İç dizayn ile ilgilenecek," dedi, bana doğru gülümseyerek.

Sessizce kendi kendime güldüm. Aslında bu benim uzmanlık alanım değildi ve yapabileceğim hiçbir şey yoksa burada ne yapacaktım ki? Hem de daha ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı konuşmamıştık bile, ne kadar da çabuk işe alınmıştım.

"Sizi biraz bekleteceğiz çünkü müsait durumda olan bir odamız bile yok," dedi Drew.

"Cortina yolculuğu nasıldı adamım?" diye sordu Sam.

"Harikaydı. İtalyan tipi kayak sporu tam da onların rahat ve geniş hayat tarzını yansıtıyor." diyerek çok çekici bir şekilde gülümsedi. Bu adam bir Tanrı'ydı. "Öğlene kadar uyudum, harika bir dağ buldum ve ayaklarıma kara sular inene kadar kayak yaptım. Sonra birkaç saatlik bir uykunun ardından geç saatte yemek yedim. Günlerim böyle geçti," diye anlattı ortaya konuşarak ama aslında bana odaklanmış olduğunu hissedebiliyordum.

"Bu konuda iyi misinizdir?" diye sordum. Çünkü aklıma soracak başka bir şey gelmedi. Zihnimde onun her konuda iyi olduğunu düşünüyordum.

"Oldukça," diye cevapladı. Bunu dedikten sonra birkaç saniyeliğine gözlerimiz birbirine kenetlendi. Bu teması ilk kıran ben oldum. "Kalkalım mı?" diye sordu, eliyle çıkışa doğru işaret ederek.

"Evet," dedim gülümseyerek. Buraya iş için gelmiştim. Şu ana kadar iş haricinde her şeyi konuşmuştuk neredeyse. Kendimi transa geçmiş gibi hissediyordum.

Bardaki adamlara dönüp baktığımda bana hoşça kal anlamında gülümsediklerini gördüm. Girişteki hole doğru giden kapıya yürüyorduk. Onun arkamda olduğunu hissediyordum. Çok yakındaydı. Kokusunu bile soluyabiliyordum. Gözlerimi kapatmış ve bu seremoninin bitmesi için Tanrı'ya dua eder hale gelmiştim. Jesse Ward çarpıcı birisiydi ve onun bu çarpıcılığı duygularımı allak bullak ediyordu.

"Evet, şimdi en önemli kısımdayız," diyerek geniş merdivenlerden çıkmaya başladı, ben de onu takip ediyordum. "Bunlar özel odalar," dedi, yanından geçtiğimiz kapıları işaret ederek.

Birkaç adım arkasından yürüyordum. Bugüne kadar gördüğüm en seksi yürüyüşe sahip olan erkekti. Gözlerimi ondan ayırdığımda en azından yirmi tane kapı olduğunu gördüm. Beni, başka bir kata doğru çıkan büyük merdivenlere doğru yönlendirdi. Etrafta çok hoş vitray örnekleri vardı.

"Burası ek kısım," diyerek bana malikânenin diğer bir bölümüne doğru rehberlik etti. "Burası için yardımınıza ihtiyacım var," diye de ekledi sözünün sonunda.

"Tüm bunlar yeni mi?" diye sordum.

"Evet, göründüğü gibi. Ama eminim sizin burasının çehresini değiştirmek için yapacaklarınız olacaktır. İzin verin göstereyim."

Elimden tutup beni en sondaki kapıya doğru sürüklediğinde, şoke oldum. *Bu kesinlikle uygunsuz bir dav-*

ranıştı. Eli terli ve soğuktu ve eminim benim elim de onunkinin içinde tir tir titriyordu. Kavisli kaşlarıyla hafif gülümsemesi haklı olduğumu doğrular nitelikteydi. Tüm bu olanlar yüzünden vücut kimyam tamamen değişmişti.

Beni, kapıyı açıp daha yeni yapıldığı belli olan odaya buyur etti. Kocaman bir odaydı ve pencereler orijinal görüntüsü korunarak yeniden tasarlanmıştı. Kim bilir bu kusursuz işi kim yapmıştı?

"Hepsi bu büyüklükte mi?" diye sordum, avcunun içindeki parmaklarımı esnetip bırakmasına izin verdirerek.

"Evet."

Etrafıma bakarak odanın ortasına doğru yürüdüm. Oda oldukça büyüktü. İçeride bir kapı daha olduğunu fark ettim. "O kapı bir banyoya mı açılıyor?" diye sordum kapıya doğru yönelerek.

"Evet."

Oda, kocamandı, özellikle de otel odası olduğu düşünüldüğünde gerçekten fazlasıyla büyüktü. Geri kalan odalar da tahminen bu büyüklükte olmalıydı. Benden bekleneni bilmeseydim kendimi diken üzerinde hissederdim. Bu, Lusso işi değildi. Banyodan çıktığımda Ward'u elleri cebinde duvara yaslanır halde buldum. Gözleriyle beni izlerken yakalamıştım onu. Tanrım, bu adam çok çekiciydi! Fakat iş geçmişimde bu tarzda geleneksel bir tasarım işi tecrübesi olmadığı için hayal kırıklığına uğramıştım. Aslında bana oldukça uzak bir konuydu.

"Bu iş için uygun insan olup olmadığımdan emin değilim." dedim üzülerek de olsa. Üzüntümü belli etmemeye çalışsam da başarılı olamamıştım.

O can alıcı gözleriyle bana baktı. Buna karşı koymakta zorlandım. Ondan birkaç adım uzaklaşırken topuklu ayakkabılarımın sesi yankılandı odanın duvarlarında. "Sizin aradığım özelliklere sahip olduğunuzu düşünüyorum," dedi sessizce.

"Bugüne kadar modern tasarımlarla ilgilendim, benim uzmanlık alanım bu," dedim, gözlerimi yavaşça ona doğrultarak. "Eminim Patrick ya da Tom ile çalışmak sizi daha fazla mutlu eder. Bu tip işlerde iyilerdir."

Bir süreliğine ortamda sessizlik hâkim oldu. "Fakat ben sizi istiyorum."

"Niçin?"

"Bu işi çok iyi kotaracak gibi gözüküyorsunuz."

Heyecandan nefes nefese kalmıştım. Bu durumda ne yapılır, ne söylenir bilmiyordum. Acaba son söylediğinde tasarım becerilerimi mi kastetmişti yoksa başka bir şeyi mi? Ses tonlamasına bakılırsa tasarım becerilerimden bahsetmediği belli oluyordu. Kendinden oldukça emin konuşuyordu.

"Ne demek istiyorsunuz?" diye sordum, net konuşmadığım her an daha da fazla belirsizliğe sürükleniyordum.

Ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Duygusal, samimi, lüks, tahrik edici, canlandırıcı..." dedi ve sonra kullandığı kelimelere nasıl tepki verdiğimi görmek için duraksadı.

Kaşlarımı çattım. Bu normal bir açıklama değildi. "Pekâlâ, odada bulunması zorunlu eşyalar nelerdir?" diye sordum.

"Büyük bir yatak ve duvarda abajurlar."

"Ne çeşit abajurlar?"

"Büyük, ahşap olanlar ve unutmadan aydınlatmayla ışık düzenini de ekleyin."

"Neye ekleyeyim?" Olan biteni bir türlü anlamıyordum.

Bana gülümsüyordu ve ben hormonlarımın etkisiyle oracıkta eriyordum. "Çalışmaya tabii ki."

Tanrım, normal olmadığımı düşünüyor olmalıydı. "Evet, elbette." Yukarı bakıyordum ve tavanı kaplayan bodur kirişleri görüyordum. Bina yeni, ama bunlar sahte kirişler değildi. "Bütün odalarda bunlardan var mı?"

"Evet, bunlar özellikle yapıldı." Sesi kısık ve ayartıcıydı. Ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum.

Elime not defteri alıp tasarım hakkında arzu ettiklerini yazmaya başladım. "Tasarımda kullanılmak üzere özellikle istediğiniz ya da istemediğiniz renkler var mı?"

"Hayır, kafanıza göre takılın."

Şaşırdım, gözlerimi ona dikerek. "Anlayamadım?"

Gülümsedi. "Nasıl istiyorsanız öyle yapın diyorum."

İstediğim gibi yapamazdım çünkü o beni bir daha burada göremeyecekti. Mümkün olduğu kadar çok bilgi topluyordum ki işi Patrick ya da Tom'a düzgün bir şekilde devredebileyim.

"Büyük bir yataktan bahsettiniz. Özellikle istediğiniz başka bir şey var mı?" diye sordum profesyonelce.

"Hayır, sadece çok büyük olsun."

Bocaladım. Beni izlediğini fark ettim. Bu beni endişelendiriyordu. "Peki ya koltuklar nasıl olacak?"

"Çok sayıda olsun." Bana doğru yürüdü ve yaklaşınca, "Elbisenizi beğendim," diye fısıldadı.

Ha siktir, yeter artık! Buradan bir an önce gitmeliydim! "Teşekkür ederim," deyip kapının yolunu tuttum hemen. "İhtiyacım olan her şeyi not ettim." Aslında etmemiştim ama bu umurumda değildi. Bu adam bana yürüyordu. "Size birkaç tasarım getireceğim," diyerek koridora çıkıp hızla uzaklaştım.

Lanet olsun. Kırk yıl düşünsem bunlar aklıma gelmezdi. Tasarım işi için gelen kadınları baştan çıkaran alabildiğine çekici bir sahibi olan, sosyetik, lüks bir otel.

Merdivenlere doğru yöneldim. Kahverengi topuklu ayakkabılarımla parke zeminde yürürken bir kez daha burada ne işim var diye düşündüm. Darmadağın olmuştum.

"Sizden sabırsızlıkla haber bekliyorum, Ava." O boğuk sesi tüm bedenime işledi. Merdivenlerden aşağı inmeden bana yetişiverdi. El hareketleri rahatsızlık veriyordu. Beni gerçekten endişelendiriyordu.

"Hoş bir oteliniz var," dedim.

Elimi tuttuğunda kaşları yükselmeye başlamıştı ve elimi yavaşça sallıyordu. İyice gerilmeye başlamıştım. Bitik bir haldeydim. "Hoş bir otelim var," diye tekrarladı. Bana soru soran gözlerle bakıyordu. "Seninle tanışmak gerçekten güzeldi Ava," dedi ben şaşkın gözlerle ona bakarken.

"Ben de memnun oldum," diye fısıldadım.

Gözlerini dikkatlice izliyordum. Alt dudağını ısırıyordu. Büyük girişin ortasına doğru yürüyüp bir gelin çiçeğini eline aldı. Birkaç saniyeliğine elini çiçeğin üzerinde hafifçe gezdirdikten sonra bana doğru uzattı. "Sadelikteki zariflik," dedi kısık bir ses tonuyla.

Neden bunu yaptım bilmiyorum belki de beynim iyice saçmalıyordu ama çiçeği aldım. "Teşekkür ederim."

Boşta olan elini cebine sokup beni yakından izliyordu. "Bir şey değil," bakışı gözlerimden dudaklarıma doğru süzülüyordu. Birkaç adım geri attım farkında olmadan.

"İşte buradasın!" Bir kadın, bardan Ward'a doğru yürüyordu. Oldukça çekiciydi. Tam sarışın. Ne çok uzun, ne çok kısa boylu, dalgalı saçlı, dolgun kırmızı dudakları olan bir kadındı. Ward'u yanaklarından öptü. "Hazır mısın?"

Pekâlâ, eşi olabileceğini varsayıyordum. Ama ikisinin de parmağında yüzük yoktu. Belki de kız arkadaşıydı? Öyle ya da böyle şaşırmıştım çünkü kadının sorusuna cevap vermediği yetmiyormuş gibi gözlerini benden ayırmıyordu da. Kadın, Ward'un dikkatini neyin çektiğini anlamaya çalışırken göz göze geldik. Bana şüpheli bakıyordu. İlk görüşte ondan hoşlanmamıştım.

"Ve siz?" diye sordu yüzüme bakarak.

Rahatsız olmuştum. Yaramazca şeyler yaparken yakalanmış gibi hissediyordum. Evet, öyleydi de zaten. Bana doğru gelen kıskançlık rüzgârını hissedebiliyordum. Ne saçmalık ama!

Tatlı tatlı gülümsedim. "Ben de şimdi gidiyordum. Hoşça kalın." Döndüm ve arabama doğru yürümeye başladım. Kapıyı açıp koltuğa oturduğumda birkaç derin nefes aldım. Akciğerlerim bana bunun için teşekkür ediyordu. Üzerimdeki gerginliği biraz da olsa atmıştım.

Bu işi Tom'a paslamalıydım. Ama sonra Tom'un eşcinsel olduğunu ve Ward'dan en az benim kadar etkilenebileceğini düşünüp güldüm. Asla Ward'la çalışmak istemiyordum. Kafamı sallayıp arabayı çalıştırdım.

Çakıl yolda arabayı sürerken dikiz aynamda Manor'ın gitgide küçüldüğünü ve binanın önünde dikili duran Jesse Ward'dan uzaklaştığımı gördüm.

"İşte buradasın. Ben de şimdi seni arayacaktım," dedi Kate, tasarladığı düğün pastasının heykelini yerleştirirken yüzüme bile bakmadan. İşini çok özenerek ve kendisini tamamen kaptırarak yapıyordu. Mesela şu an dilini çıkarttığının ve ısırdığının farkında değildi. Çok komik bir görüntüsü vardı. "Dışarı çıkmak ister misin?" Hâlâ kafasını kaldırıp bana bakmamıştı.

Bu aslında iyi olmuştu çünkü yaşadıklarımdan sonra hiçbir şey olmamış numarası yapabileceğimden emin değildim. Hazırlanacak ve dışarı çıkacak enerjim de kalmamıştı açıkçası.

"Kendimizi yarına mı saklasak?" dedim. Evet, tüm yapacağımın koltukta oturup bir şişe şarap bitirmek olacağını biliyordum fakat en azından pijamalarımı çekip keyfime bakabilirdim. Geçirdiğim günden sonra başım ağrıyordu ve sakinleşmeye ihtiyacım vardı.

"Tabii ki. İzin ver şu pastayı bitireyim ondan sonra

seninim." Meyveli pastasına son dokunuşları yapıyordu. "Günün nasıl geçti?"

Güldüm. Ne diyebilirdim ki? Malikânenin sahibinin hödüğün teki çıkacağını düşünüyordum gitmeden evvel. Onun yerine çok iyi giyimli, inanılmaz yakışıklı bir adamla karşılaştım. Bana ismimle hitap etti. Adamın karşısında eriyip bittim. Çoğu zaman gözlerimi kaçırdım. Elbisemi beğendiğini söyledi. Buna karşılık söylediğim "İlginç," oldu.

Sonunda bana baktı. "Anlatsana," dedi. Göz bebekleri büyümüştü.

"Umduğum gibi değildi."

"Umduğunu boş ver bana yaşadıklarını anlat." Konuşmayı kesip pastanın üzerindeki son rötuşları yapıyordu. Bitirdikten sonra gözlerini bana dikti.

"Sahibi." Omuz silktim.

"Sahibi?" diye sordu, dudağı seğiriyordu.

"Evet. Jesse Ward, otelin sahibi." Elbisemdeki hayali havaya parmağımla vurdum.

"Jesse Ward, otelin sahibi," diye taklidimi yaptı. Sandalyeyi işaret etti. "Otur, hemen! Sesin neden havalı bir tonda çıkıyor? Hiç beceremiyorsun bu arada söyleyeyim. Yanakların kıpkırmızı olmaya başladı bile." Metal raftaki yangın söndürme tüpünü gösterdi. "Neden umduğun gibi değildi anlat bakalım?"

Kate spatulasıyla işlerini hallederken çantamı kucağıma alıp sandalyeye oturdum.

"Anlat hadi," diye baskı yapmaya başladı.

Omuz silktim. "Adam son derece çekici ve bunun

gayet farkında." Daha anlatmaya başlar başlamaz heyecanlandığını hissettim. Daha fazla dram istiyordu, çünkü böyle şeyleri seviyordu. Matt ve ben ayrıldığımızda bana en çok destek olan oydu.

"Kaç yaşlarında?" meraklı bir şekilde sordu.

Omuz silktim. "21 yaşında olduğunu söyledi ama çok daha yaşlı duruyordu."

"Yaşını sordun mu?" Ağzı bir karış açılmıştı.

"Evet. Boş bir anıma denk geldi ve istemeden de olsa sordum. Sorduğuma pişmanım," diye geveledim. "Kendimi nasıl da aptal yerine düşürdüm, Kate. Daha önce hiçbir erkek bende böyle etki bırakmamıştı. Ama bu kez çok başkaydı, kendimden utanıyorum."

Kate kahkaha atarak gülmeye başladı. "Ava, sana bazı sosyal becerileri öğretmeliyim!" dedi ve karşımdaki sandalyeye oturup spatulasında kalan kremayı yalamaya başladı.

"Lütfen öğret," diye zırladım elini tutarak. O da bana spatulayı uzattı, ben de kenarlarını yalamaya başladım. Bir aydır Kate'le yaşıyordum ve bu süre şarap, pudra şekeri ve pastalarla geçmişti. Ayrılık sonrası iştahsızlığı yaşamamıştım bu sayede. "Adam kendine fazla güveniyordu," dedim spatulayı yalamaya devam ederken.

"Ne gibi?"

"Beni çok etkilediğinin bal gibi farkındaydı. Onun gözünden çok zavallı göründüğüme eminim."

"O kadar diyorsun."

Kafamı dehşetle salladım. "Berbattı, iğrençti."

"Muhtemelen yatakta iyi değildir," dedi Kate. "Tüm seksi erkekler gibi. Ee başka neler oldu, anlat."

Ek binada on tane yatak odası vardı. Şehirden uzak ortalama bir yere gideceğimi düşünüyordum ama mega büyüklükte lüks bir otel çıktı gittiğim yer. İsmi Manor. Daha önce duymuş muydun?"

Kate kısa bir süre düşünüp, "Hayır," diye cevapladı. "Bir dahakine ben de gelebilir miyim?"

"Hayır. Oraya geri dönmeyeceğim. Bugün yaşadıklarımdan sonra onun gözlerine bir daha bakmak istemiyorum." Sandalyeden kalkıp yaladığım spatulayı boş kâsenin içine bıraktım. "Bu işi Patrick'e paslayacağım. Şarap ister misin?"

"Buzdolabında."

Üst kata çıktık. Üstümüzdekileri çıkartıp pijamalarımızı giydik. Çantamı yatağımın üzerine fırlattım ve fırlatmanın etkisiyle içindekiler dışarıya saçıldı. Ward'un verdiği gelin çiçeğini gördüm. Elime alıp birkaç saniye boş boş baktıktan sonra çiçeği çöp kovasına fırlattım.

Evin yakınlarında bir videocudan kiraladığım DVD'yi oynatıcıya koydum ve kanepeye, Kate'in yanına oturup filme odaklanmaya çalıştım fakat bu imkânsızdı. Aklım hâlâ o adamdaydı. Onu zihnimden çıkartamıyordum.

3. BÖLÜM

Müşterilerle yaptığımız iki toplantının ve Bay Muller'in Holland Park'taki yeni kasaba evine birkaç prototip bırakmamızın ardından ofise, Patrick'in Irene hakkındaki sızlanmalarını dinleyerek döndüm. Tüm hafta sonu boyunca ofisten uzakta eşine katlandıktan sonra onun için sıradan bir pazartesi sabahıydı işte.

Tom'un neşesi yerinde gibi duruyordu. Hafta sonu boyunca birileriyle takıldığını tahmin edebiliyordum.

"Hayatım, özledim seni!" diyerek öptü beni ve eliyle "sakın bana bulaşma" hareketi yapan Patrick'e döndü. Bunu gördükten sonra gözlerini yuvarlayıp masasına döndü, hiç alınmamıştı.

"Günaydın Tom," diyerek selamladım onu.

Hiç beklemeden lafa girdi. "Çok stresli bir sabahtı. Bay ve Bayan Baines sayamadığım kere fikir değiştirdiler. Siparişleri iptal etmek ve bir düzine işi yeniden düzenlemek zorunda kaldım." Kollarını çıldırmış bir şekilde bir oraya bir buraya hareket ettiriyordu. "Yerleşimcilerin alanında kalma iznini göstermediğim için lanet bir park cezası aldım, bu da yetmezmiş gibi yeni kazağımı Starbucks'ın dışındaki korkunç parmaklıklara taktırdım." Göz alıcı pembe, V yakalı kazağının kenarındaki tek tük iplikleri toplamaya başladı. "Kahretsin, şuna bak! Dün geceyi çok iyi geçirmiş olmasam, umutsuzluğun derinliklerinde sürüklenmiş olabilirdim," dedi yüzüme bakıp gülümseyerek.

Biliyordum.

Patrick kafasını sallayarak odasına doğru uzaklaştı.

"İyi bir gece miydi?" diye sordum.

"Harikaydı. Şu ana kadar gördüğüm en harika adamla tanıştım. Hafta sonu beni Doğal Tarih Müzesi'ne götürdü. Kendisi bir bilimadamı. Kesinlikle ruh eşleri olduk."

"Peki ya yaşam koçuna ne oldu?" Bu, geçen haftanın ruh eşiydi.

"Hiçbir şey. Tam bir faciaydı. Cuma gecesi *Dirty Dancing* DVD'si ve iki kişilik Hint yemeği ile daireme geldi. Buna inanabiliyor musun?"

"Şok oldum," diyerek onu alaya aldım.

"Öyleydi. Lafını etmeye bile gerek yok. Onu bir daha görmeyeceğim. Senin nasıl gidiyor şekerim? Eski erkek arkadaşın nasıl?" diye sordu göz kırparak. Tom, Matt'e

olan ilgisini saklamıyordu. Bu bana oldukça komik geliyordu ama Matt durumdan son derece rahatsızdı.

"O iyi. Hâlâ eski sevgilim pozisyonunda ve hâlâ hemcinslerinden hoşlanmıyor."

"Ne yazık. Fikri değiştiğinde bana haber ver."

"Sally," diye seslendim, "sana Bay Ward için hazırlanan danışmanlık bedelini elektronik posta olarak gönderiyorum. Onun bugün gönderildiğinden emin olur musun?"

"Olurum Ava. Yedi gün ödeme süreli mi?"

"Evet, teşekkür ederim." Masama geri döndüm ve titreyen telefonumu elime aldım. Ekrana göz attım. Arayan kişi isminde Jesse yazdığını görünce neredeyse sandalyemden düşecektim. Bu da neydi şimdi?

Numarasını kaydetmemiştim. Patrick de işi ona paslamamda ve projeyi tüm detaylarıyla kendisine teslim etmemde sorun çıkartmamıştı. Artık bu işi yapmayacaktım. Oraya geri dönmeyecektim. Öyle olmasaydı bile onu asla telefonuma ilk ismiyle kaydetmezdim. Telefonumu elimde tutuyordum, bir yandan da çalan telefonum ofistekilerin dikkatini çekecek mi diye etrafıma bakıyordum. Neyse ki dikkat çekmedi. Ben de telefonun susmasını bekledim. O adam benden ne istiyordu?

Patrick'in ofisine Bay Ward'un düzenlemede değişiklik isteyip istemediğini sormaya giderken telefonum tekrar çaldı ve donup kaldım. Derin bir nefes aldım ve telefonu açtım.

"Merhaba," dedim ayağımı yere sağlam basıp kendimden emin bir konuşma yapmayı amaçlayarak.

"Ava?" Buğulu sesi zayıf duygularımda cuma günkü etkiyi bırakmıştı yine. Ama en azından telefondan konuştuğumuz için fiziksel tepkilerimi göremiyor olacaktı.

"Kiminle görüşüyorum?" dedim çok profesyonel ve ciddi bir ses tonuyla.

Hafiften güldü. Bu, tüm kendinden emin halimi bozmuştu. "Telefon numaramın rehberde kayıtlı olduğunu biliyorum." Korkmuştum. "Havalı rolünü oynamaya mı çalışıyorsun?"

Bunu nasıl bilebilirdi ki? Ama sonradan anlamaya başladım. "Kendinizi rehber listeme mi kaydettiniz?" dedim. Bunu hangi ara yapmıştı? Telefonumu masaya bırakıp etrafı, özellikle de odanın içindeki banyoyu incelerken bunu yapmış olmalıydı. Tanrım, telefonumu karıştırdığına inanamıyorum!

"Sana ihtiyacım var."

Ah, hayır. Patrick işi devraldığını ona henüz söylememişti ama yine de yabancıların telefonunu karıştırmak çok ayıp bir şeydi.

"Patrick sizinle irtibat kuracak." diye ciddi bir ses tonuyla konuştum "Korkarım ki ben yardımcı olamayacağım fakat Patrick memnuniyetle size yardımcı olacaktır."

"Evet, Patrick beni aradı," diye yanıtladı. Bunu dedikten sonra biraz rahatlasam da yine de donup kalmıştım. O zaman niye beni arıyordu ki? "Patrick'in memnuniyetle yardım edeceğinden şüphem yok ama ben memnuniyetle onun yardımını kabul edecek miyim acaba?"

Ağzım bir karış açılmıştı. Kendini ne sanıyordu? Beni mutsuz olduğunu söylemek için mi aramıştı? Bir karış açılan ağzımı kapattım. "Bunu duyduğuma üzüldüm." Ses tonumu üzgünden rahatsız olmuşa değiştirmeye çalıştım.

"Üzüldün mü?"

Hayır, üzgün değildim ama bunu ona söyleyemiyordum. "Evet, üzüldüm." Bir daha asla bu adam gibi kendini beğenmiş, hınzır biriyle çalışmak istemediğimi de söylemek istiyordum fakat yapamadım. Bu profesyonelce bir konuşma olmazdı.

İç geçirdiğini duydum. "Üzgün olduğunu sanmıyorum, Ava." İsmimin dudakları arasından beni kışkırtan bir şekilde çıktığını duyabiliyordum. "Beni uzaklaştırmaya çalışıyorsun sanırım." Çok gerilmiştim ama bir yandan profesyonelliğimi kaybetmemem gerektiğini çok iyi bildiğim için bir şey söyleyemedim. Evet, haklıydı, onu uzaklaştırmaya çalışıyordum. O günkü davranışları kabul edilebilir gibi değildi.

Ama haklı olduğunu bilmesine asla izin vermeyecektim. "Bunu niye yapayım ki?" diye sordum.

"Benden etkilendiğin için olabilir mesela."

"Efendim?" dilim dolandı. Öyle kendini beğenmiş bir adamdı ki utanma duygusu yoktu. Bu adamdan etkilenmemek için kör, sağır ve duygusuz olmak lazımdı. Erkekliğin numunesi gibiydi ve işin kötüsü bunun farkındaydı!

İç geçirdi. "dedim ki..."

"Evet, söylediklerini duydum," diyerek konuşmasını böldüm. "Sadece bunu söylediğine inanamıyorum."

Tamamen kapana kısılmıştım. Bu adam benimle flört mü ediyordu? Bu diyaloğu iş konuşmasına dönüştürmem ve derhal telefonu kapatmam gerekiyordu.

"Tasarım işinizde yardımcı olamayacağım için çok üzgünüm." Kelimeler ağzımdan çıkıverdi ve telefonu kapattım.

Bu oldukça amatörce ve kabaydı fakat tavırlarından rahatsız olmuştum. Bu işi Patrick'e paslamamın ne kadar doğru bir hareket olduğunu bir kez daha anladım. Telefonum gelen mesajın titreşimiyle hareket etti.

İnkâr etmediğini fark ettim. Hislerimizin karşılıklı olduğunu bilmelisin.

Jx.

Ha siktir! Aklımdan geçenleri hiç düşünmeden ağzımdan kaçırdığım için elimle ağzıma vurdum. Hayır, inkâr etmemiştim ve o da beni çekici mi buluyordu? Onun için biraz gençtim ya da o benim için biraz yaşlıydı. Kıçımın kenarı! Cevap vermedim. Ne söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Cevap vermek yerine telefonumu çantama attım ve Kate ile yemeğe çıktım.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı Kate, gözünü telefonuma dikerek. Kafasını heyecanlı bir şekilde hareket ettirdikçe atkuyruğu yaptığı saçları hareketleniyordu. "Cevap verdin mi?"

"Hayır!" güldüm.

"Kız arkadaşı mı var?"

"Evet," dedim kaşlarımı kaldırarak.

Telefonumu masaya bıraktı. "Hadi ya."

Öyle mi acaba? Bu aslında birçok şeyi daha kolay hale getiriyordu. Kate benden çok daha cüretkârdı. O olsa, bu mesaja çok şaşırtıcı herhangi bir cümleyle cevap verebilirdi. Genellikle kendinden emin, güçlü ve belli başlı prensipleri olan birisiydi. Bu özellikleri sayesinde bıraktığı izlenimle ilk buluşmadan erkekleri korkutuyordu. Sadece çok güçlüler ona dayanabiliyordu.

"Aslında o kadar da değil," dedim, şaraptan bir yudum alarak. "Her neyse, Matt ve ben ayrılalı yalnızca dört hafta oldu. Hayatımda yeni bir erkek istemiyorum." Kendinden emin konuşmam hoşuma gitmişti. "Yalnızlıktan hoşlanıyorum ve ilk kez bunu umursamıyorum," diye de ekledim. Gerçekten bunu ilk kez hissetmiştim. Matt ile dört yıllık bir ilişkim olmuştu. Ondan önce de Adam ile üç yıl boyunca devam eden bir ilişkim vardı.

Matt'in adı geçtiğinde Kate'in yüzü asıldı. "O şerefsizle görüştün mü bir daha?"

Matt'e dayanamıyordu. Onunla ayrıldığımızda mutlu bile olmuştu. Onu bir iş arkadaşıyla takside gören ve ilişkilerini çözen Kate olmuştu. Gelip de durumu bana anlattığında hiç şaşırmamıştım. Aslında bal gibi o kızla ilişkileri olduğunu biliyordum, sadece umursamamıştım işte. Neden bu kadar uzun süreliğine görmezden gelmiştim bilmiyorum ama. Matt'le yüzleşip, önemsemediğimi söylediğimde neredeyse düşüp bayılacaktı. Gerçekten umurumda bile değildi. İlişkimiz zaten sona gelmişti. İkimiz de bunun farkındaydık.

"Hayır," diye cevapladım.

"Eğleniyoruz, değil mi?" diye gülümsedi garson kız elinde siparişlerimizle masamıza yaklaşırken.

"Tuvalete gideceğim," diyerek kalktığımda Kate yemeğine mayonez sıkmakla meşguldü.

Tuvaletteki işimi bitirdikten sonra lavaboya gidip aynanın karşısında nasıl göründüğüme baktım ve kendime çeki düzen verdim. Bugün akıllanma günüydü. Siyah pantolonumun üzerindeki tüyleri ve krem rengi bluzumdaki birkaç saç telini alıp yere attım. Sonrasında masaya geri yürürken telefonum çaldı. Arayanın yine o olduğunu gördüğümde gözlerime inanamadım. Muhtemelen mesajına cevap vermediğim için arıyordu. Onunla oyun oynamayacaktım.

Reddet tuşuna kırarcasına bastım ve telefonu çantama tıktım. Yürümeye devam ettim. "Aman Tanrım, üzgünüm!" dedim birinin göğsüne çarptığımda.

Bu çarptığım göğüs harika bir koku saçan ve beni sarhoş eden bir göğüstü. Bacaklarım kesilmişti ve biliyordum ki kafamı kaldırıp baktığımda onu görecektim. Koluyla belimi kavramıştı, beni düşmemem için tutuyordu. Gözlerim göğsünün üstüne doğru baktı, kalp atışlarını hissedebiliyordum.

"Reddet ha?" dedi sessizce. "Çok bozuldum."

Onun kolları arasından kendimi geri çekip düzeldim. Nefes kesici görünüyordu. Şık bir takım elbise giymişti. Gözlerimi adamın üzerinden alamadığım için kendi kendime gülmüştüm. Adeta hipnotize olmuştum.

"Komik bir şey mi var?" diye sordu. Bu ani gülüşüme sinir olduğunu düşündüm. Yüzüne bakamıyordum, yapamıyordum.

"Üzgünüm. Önüme bakmıyordum." İlerlemek için sağına doğru bir adım attım ama beni dirseğimden yakaladı.

"Gitmeden önce bir şey söyle, Ava." Sesi hislerime dokunuyordu. Gözlerimle onu süzüyordum ve sonrasında göz göze geldik. Çehresi ciddiydi ama hâlâ çok çekiciydi. "Seni becerdiğimde ne kadar çok çığlık atacağını mı düşünüyorsun?"

Ne? "Pardon?" ağzımdan alevler fışkırıyordu.

Şok olduğumu gördüğünde yarım ağızla gülümsüyordu. İşaret parmağım çeneme götürüp ağzımı kapatmıştı. "Buradan seninle ayrılacağım." Dirseğimi bıraktı.

Masaya doğru yürürken kaşlarımı çatmıştım. Kendimi sandalyeye attım ve kurumuş dudaklarımı şarapla nemlendirdim.

Kate'e baktığımda ağzı bir karış açıktı ve hâlâ öküz gibi yiyordu. Hiç çekici değildi. "Bu siktiğimin herifi de kim?" diye ağzındaki yemekle geveledi.

"Kim?" diye etrafa bakındım habersizmişim gibi.

"O." Kate çatalıyla onu işaret etti. "Baksana!"

"Gördüm, bilmiyorum." dedim.

"Buraya geliyor. Onu tanımadığından emin misin? Siktir, herif çok seksi!" dedi bana bakarak. Ben de umursamaz bir şekilde omuz silktim. O sırada sandviçimi yemeye başlamıştım bile. Baştan aşağı gergindim ve buraya yaklaştığını biliyordum çünkü Kate'in bakışları gitgide yaklaşan herif yüzünden yükseliyordu. Keşke açık kalan ağzını kapatsa diye düşündüm.

"Hanımlar." Boğuk, boğazından gelen sesi beni tahrik ediyordu. Gerginliğimi bir türlü üzerimden atamıyordum.

"Merhaba," dedi Kate, ağzının kenarını temizleyerek.

"Ava?" dedi bana dönerek. Ben o sırada salatamla meşguldüm. Onun artık dibimizde olduğunu kabullenmiştim ancak görmezden gelmeye çalışıyordum. Hafifçe güldü. Göz ucuyla daha da yaklaştığını görebiliyordum fakat ona bakmak istemiyordum. Bir kolunu masaya koydu. O sırada Kate'in öksürdüğünü duydum. "Böyle daha iyi," dedi Ward. Nefesini yanağımda hissedebiliyordum.

Ağırdan alarak yavaşça Kate'e baktım. Gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Masaya kadar geldi konuşsana gerizekalı, der gibiydi gözleri. Dilim tutulmuştu. İlk görüşmemizde olduğu gibi beni yine etkisiz hale getirmeyi başarmıştı.

İç geçirdiğini duydum. "Ben Jesse Ward, tanıştığımıza memnun oldum," dedi Kate'e elini uzatırken. Kate de karşılık verdi ve tokalaştılar.

"Jesse?" diye çıkıştı Kate. "Ah, evet Jesse," dedi Kate bana hadi artık konuş dercesine bakarak. "Ben Kate. Ava sizden bahsetti. Çok güzel bir oteliniz olduğunu söyledi."

Masaya doğru sert sert baktım.

"Benden bahsetti öyle mi?" diye sordu. Kate bunu söyledikten sonra kendine fazla güvenen bu beyefendiyi daha fazla havalandırmamak için suratına bakmadım. Bakmamam gerekiyordu. "Merak ediyorum hakkımda ne anlattığını."

"Havadan sudan şeyler işte," diye yanıtladı Kate.

"Havadan sudan," diye tekrarladı Ward.

"Evet, havadan sudan," dedi Kate.

Artık buna bir son vermem gerektiğini düşündüm ve dönüp "Sizi görmek güzeldi. Hoşça kalın," dedim.

Bakışlarımız kenetlendi. Yeşil gözleri derin ve talepkârdı. Konuşurken ağzından çıkan nefesi bile görebiliyordum. Dudakları kuruydu ve iki dudağı arasında çok az bir mesafe vardı. Dilini ağzının içinde dolaştırıyordu. Gözlerimi ondan alamıyordum. Alt dudağımı ısırmıştım. Etkilendiğimi gizleyemiyordum.

Bu delilikti. Bu her ne ise yalnızca delilikti. Haddinden fazla kendinden emin ve kibirliydi ama muhtemelen buna hakkı vardı. İhtimal dışı da olsa bu adamdan etkilenmemek istiyordum.

"Güzel mi?" öne doğru eğilerek kalçama yakın bir yerden tuttu. Damarlarımda akan kan o an durmuştu sanki. Bacaklarımın yerini değiştirdim. Artan kalp atışlarımı normale indirmem gerekliydi. "Söylenecek çok şey var Ava ama güzel onlardan biri mi emin değilim. Asıl soruma da cevap vermedin hâlâ."

Aman Tanrım! Bana doğru eğilip nemli dudaklarını yanağıma bastırıp öptüğünde yutkundum. Bu anın bitmesini istiyordum. O, yanağımdan öperken hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışıyordum.

"Yakında," diye fısıldadı kulağıma. Bu bir vaat idi. Sonrasında kalçamı rahat bıraktı ve doğruldu. "Seninle tanışmak güzeldi Kate."

"Ben de memnun oldum," dedi Kate.

Barın arkasına doğru yol aldı. Aman Tanrım, çok seksi yürüyordu. Aklımı kaybetmemek için gözlerimi kapattım. Kate'e dönüp neden böyle davrandın dercesine baktım. Ona dişlerimi gösterdim.

Kate'in kaşları saçlarına kadar çıkmıştı neredeyse. "Kahretsin, harika. Bu gerçekten çok etkileyiciydi!"

"Öyle miydi?" dedim, tabağımdaki sandviçe bastırarak.

"Bu konuşmayı uzatmamayı seçmeni tercih ederim. Aksi takdirde olacaklardan sen sorumlusun. Şimdi söyle bakalım cevaplaman gereken asıl soru neymiş?"

"Bilmiyorum," diyerek başımdan savdım. "O çekici, kibirli ve kız arkadaşı olan birisi."

Kate şöyle bir durdu. "Kızım hayatımda böyle bir çekimi hiç yaşamadım ben, duydum ama ne yaşadım ne de yaşandığına tanık oldum."

"Sen olsan ne yapardın?" dedim.

Tüm ciddiyetiyle masaya doğru eğildi. "Ava, sen ve o adam arasındaki cinsel çekim had safhadaydı," diyerek güldü. "Seninle yatmak istiyor. Bunu daha açık bir şekilde söyleyemezdi. Bir sonraki adım, bacaklarını ayırıp seni şuradaki bilardo masasına yatırmaktı," diye ekledi.

"Abartıyorsun," diyerek kahkaha attım.

"Mesajı gördüm ve az önce de adamı kanlı canlı gördüm. Oldukça seksi. Hem de o yaşta bir adam için." Omuz silkti.

"İlgilenmiyorum."

"Bunu külahıma anlat."

Ofise döndüm ve günün geri kalanını hiçbir şey yap-

mayarak geçirdim. Elimdeki kalemi salladım. Sayamadığım kere tuvalete gittim. Tom'un eşcinsel hikâyelerini dinler gibi yaptım. Telefonum dört kez çaldı. Hepsinde de arayan Jesse Ward'du. Her defasında reddettim. Bu adamın kararlılığı ve kendine güveni beni şaşırtmaya devam ediyordu.

Yeni kavuştuğum özgürlüğümle mutluydum ve tüm planlarımı yalnız kalmak üzerine yapmıştım. Ne kadar yakışıklı olursa olsun kendimi bir yabancıya kaptırmayacaktım. Her neyse. O bana göre çok yaşlıydı ve daha önemlisi kız arkadaşı vardı. Sadece bu bile onun nasıl sahte bir oyuncu olduğunu gösteriyordu. Bu tip erkekler benim hoşlanacağım, kendimi verebileceğim erkekler değildi. Özellikle Matt ile ayrıldıktan ve onun ihanetinden sonra. Benim ihtiyacım olan adam inançlı, beni koruyacak ve bana iyi bakacak bir erkekti. Ve bir de benden çok yaşlı olmamalıydı.

Mesaj bildirimi geldi. Ne yazdığını merak edip telefonu elime aldım.

Reddedilmek hiç güzel değil. Neden telefonunu açmıyorsun?
Jx.

Kendi kendime gülerken masamın yanındaki dolapta, evrakları düzenleyen Victoria'nın dikkatini çektim. Jesse'nin bu kadar reddedilmeye alışık biri olduğunu düşünmüyordum. "Kate mesaj atmış " dedim Victoria'ya açıklama yapmak zorundaymışım gibi. Dönüp işini yapmaya devam etti.

Telefonuna neden cevap vermediğim apaçık ortaday-

dı. Onunla konuşmak istemiyordum. Etrafımdayken bana güven vermiyordu.

Telefonum tekrar çaldı ve çabucak kapattım. Görünen o ki ondan kolay kolay kurtulamayacaktım. Acımasız olmalıydım.

İşle ilgili talepleriniz için Patrick'i aramalısınız, beni değil.

Evet. Mesajı almış olmalıydı. Telefonumu masaya koydum. Kahvemi içerken etrafa aylak aylak bakıyordum. Bir mesaj daha geldi.

Talebim sana çığlık attırmak. Patrick'in bana bu konuda yardımcı olabileceğini sanmıyorum.

Jx.

Mesajı okurken kahveyi masama püskürttüm. Yüzsüz piç! Bir adam daha ne kadar utanmaz ve arlanmaz olabilirdi? Telefonumu sessiz moda aldım ve iğrenerek masamın üzerine bıraktım. Bir cevabı bile hak etmiyordu. Attığım her adım onu cesaretlendiriyordu, başka bir şey değil. Kendine güven ile kibir arasındaki ince çizgiyi çoktan aşmıştı. Kız arkadaşı Ward'un genç kadınlara sarktığının farkında mıydı?

Telefon ekranının ışığını gördükçe sinirlerim bozuluyordu. Masamın üst çekmecesini açıp telefonu oraya attım.

Yapmam gereken birkaç ufak tefek işe koyulayım dedim ama aklım çok dağılmıştı. Ofis telefonunun çaldığını duydum. Sally yerinde değildi.

Telefona cevap verdim. "İyi günler, Rococo Union."

"Telefonu kapatma!" dedi. Sandalyedeki pozisyo-

numu düzelttim. Sesi bile tenime dokunuyordu. "Ava, gerçekten çok üzgünüm."

"Öyle misin?" Sesimdeki şaşırmışlığı gizleyemedim. Jesse Ward bu şekilde özür dileyecek bir adam değildi.

"Evet, gerçekten çok üzgünüm. Seni rahatsız ettim. Fazla ileri gittim." Yeteri kadar samimi konuşuyordu. Sesi içten geliyordu. "Seni üzdüm. Lütfen özrümü kabul et."

Cüretkâr davranışlarının sinirimi bozmadığını ve beni strese sokmadığını söyleyemezdim. Bazı insanlar onun kendine güvenine hayran kalabilirdi. "Tamam," dedim istemeyerek. "Bundan sonra bana çığlık attırmak istemiyorsun öyle mi?"

"Ava, sesin hâlâ bozuk gibi geliyor."

"Hayır alakası yok," dedim.

Konuşmasına başlamadan önce kısa bir sessizlik oluştu. "Yeniden başlayabilir miyiz? Bu sefer profesyonel olacağım, emin olabilirsin."

Hayır olamaz. Üzgün olabilirdi ama üzerimdeki etkisini atabilmiş değildim ayrıca bu beni tekrardan yanına çekmesi için bir taktik olabilirdi.

"Bay Ward, ben gerçekten bu iş için doğru insan değilim." Sandalyemi kaydırıp Patrick'in ofisinde olup olmadığına baktım. Ofisinde oturuyordu. "Sizi Patrick'e yönlendirebilir miyim?" dedim.

"Ava, seni daha iyi hissettirecekse, John ile çalışabilirsin. Senin için uygun mu?"

John mu? Bu bana daha iyi mi hissettirecekti? Koca adamın boyutları Ward'un terbiyesizliğini geçiyordu.

Onunla rahatça çalışabileceğimden emin değildim. Fakat Ward'un bu kadar ısrar etmesi çalışmalarımı gerçekten beğendiğinden miydi? Bunu bir iltifat olarak alabilirdim. Manor'da yapacağım iş portföyümde iyi bir referans olurdu.

"Odaların ölçüsünü almalıyım. Ve birkaç düzenleme yapmalıyım," diye çıkıverdi kelimeler ağzımdan.

"Harika." Sesi rahatlamış geliyordu. "John'a söylerim ölçümlerde sana yardımcı olur. Yarın uygun mu?"

"Yarın mı?" Bu ne acele! "Yarın ya da çarşamba günü olmaz. Üzgünüm."

"Akşamları yapabilir misin?"

Akşam yapılan işlerden hoşlanmıyordum. Fakat birçok müşteri işinin mesai saatleri dışında yapılmasını istiyordu. Bu yüzden akşam çalışmak mantıklı olabilirdi. Hafta sonu çalışacağıma akşam çalışmayı tercih ederdim.

"Yarın akşam yapabilirim," dedim ajandama not olarak. Yarınki son işim Bayan Kent ile saat beşteydi. "Yedi gibi uygun mu?" diye sordum.

"Mükemmel. John seni saat yedide bekliyor olacak."

"Saat yedi civarı," diye ekledim. Yolun ne kadar süreceğini kestiremiyordum.

"Tamam yedi civarı," dedi. "Teşekkür ederim, Ava."

"Rica ederim, Bay Ward. Hoşça kalın," deyip kapattım ve tırnağımı ön dişlerime götürdüm.

"Ava?" Patrick ofisinden telefon etti.

"Evet?" Sandalyemi görebileceği yere konumlandırdım.

"Manor. Seni istiyorlar hayatım," diyerek omuz silkti bilgisayar ekranına dönerek.

Hayır, Manor değil, beni isteyen Jesse Ward.

4. BÖLÜM

Salı günü saat altı gibi Bayan Kent'in sevimli kasaba evinden ayrıldım.

Bayan Kent, Kent Yat İmalat'ın müdürü Bay Kent'in eşiydi ve bu Kensington'daki ev onların dört yıl içinde yaptırdığı üçüncü evdi. Bu evin iç dizaynını baştan aşağı ben üstlenmiştim. İş biter bitmez Bayan Kent burada yaşlanmayı —en az yetmiş yaşında vardı— düşünmedi bile. Bu yüzden evi satılığa çıkarttı ve ev kısa sürede satıldı.

Arabama atlayıp Surrey Hills'e doğru sürdüm. Kate'e eve geç gelme sebebimi söylemedim. Manor projesi portföyüm için çok yararlı olacaktı.

Dâhili telefon olan yerde durdum. Arabamın penceresini açıp zile basacakken kapı açılmaya başladı. Kame-

raya baktım ve John'un beklediğini gördüm. Çakıl yolu geçip otelin önüne geldim. Koca adam güneş gözlüklerini takmış beni bekliyordu.

"İyi akşamlar John," çantamı ve dosyaları alarak onu selamladım. Acaba bugün konuşacak mıydı?

Hayır, konuşmadı. Sadece başıyla selam verip Manor'a doğru yürümeye başladı. Bara doğru onu takip etmem için önümden yürüdü. Burası son geldiğim güne göre çok daha kalabalık görünüyordu bugün.

"Mario?" diye seslendi.

Ufak tefek bir adam barın arkasından çıktı. "Evet?"

"Bayan O'Shea'ya bir içki lütfen." John bana dönüp göz teması kurdu. "Hemen döneceğim. Jesse bir şeyler konuşmak istiyor."

"Benimle mi?" dedim birdenbire.

"Hayır, benimle."

"Ofisinde mi kalıyor ki?" diye sordum meraklı bir şekilde. Çok fazla gereksiz soru soruyordum ama Ward, beni John ile yalnız başıma bırakacağına söz vermişti. Ters giden bir şey yoktu ama yine de endişelenmiştim.

John gülmemek için kendisini zor tutuyordu. İçten içe inliyordum. Bunu biliyordu.

Etrafa göz atmaya başladım. Biraz uzaktan gelen orta yaşlı bir kadının kahkahalarını duydum. Bu kadın geçen hafta cuma günü geldiğimde tuvalette gördüğüm kadındı. Siyah bir elbise giymişti ve son derece profesyonel gözüküyordu. Belki de iş için bir süreliğine burada kalıyordu kim bilir? Ona eşlik eden adam masadan kalkıp kadının elinden tutup bara doğru götürdü. Muhabbet edip gülmeye devam ettiler.

Bar taburesine oturmuştum. John'u beklerken telefonumu çıkartıp mesajlarımı kontrol etmeye başladım.

"Şarap ister miydiniz?"

Kafamı kaldırıp sesin geldiği yöne doğru baktım ve barmenin bana gülümsediğini gördüm. Aksanlı konuşuyordu. İtalyan olduğunu düşünmüştüm. Çok kısa boyluydu ama tatlı biriydi. Bıyıklıydı ve saçları biraz dökülmüştü. "Bir tane alabilirim. Ama araba kullanacağım."

"Tamam," dedi. "Yalnızca ufak bir kadeh." Eline küçük bir şarap kadehi alıp doldurmaya başladı.

Aslında iş başındayken içki içmemeliydim ama gerginliğimi atmak istiyordum üzerimden. Ward, bu binada bir yerdeydi. Bu da beni germeye yetiyordu. "Teşekkür ederim."

Bir şişe Zinfandel'i bana gösterdi ama tekrar başımı salladım. "Elbisen çok, hmm... nasıl desem... çarpıcı?" Kadehin yarısından fazlasını doldurmuştu. Neredeyse tamamını.

Siyah elbiseme baktım. Evet, çarpıcı kelimesi bu elbise için kullanılabilirdi. Bu elbise içinde kendimi daima iyi hissediyordum. Bedenimdeki tüm kıvrımları gösteriyordu. Vücudum düşünüldüğünde pek fazla da yoktu aslında fakat Kate ile daha uzun süre yaşayacak olursam kıvrımlarım belirginleşebilirdi. "Teşekkür ederim," diyerek gülümsedim.

"Rica ederim Bayan O'Shea. Sizi yalnız bırakayım." Eline bir bez alıp barı silmeye başladı.

John'u beklerken şarabımdan bir yudum aldım. Biliyordum ki içkinin dozunu kaçırırsam iyi olmayacaktı.

"Merhaba."

Sesin geldiği yöne doğru bakıp geçen cuma Ward ile olan sarışın kadınla yüz yüze geldim. Bana gülümsüyordu fakat bu gördüğüm en samimiyetsiz gülümsemelerden biriydi. "Merhaba," dedim kibarca.

Mario elinde bezle çabucak araya girmeye çalıştı. "Bayan Sarah! Hayır, lütfen. Konuşmak yok."

Ne?

"Kapa çeneni Mario! Ben aptal değilim," diyerek tersledi.

Zavallı Mario tezgâhı temizlemeye dönmeden önce gözlerini Sarah'dan alamamıştı ama korkmuştu. Onu savunmak istemiştim fakat o buna da diyecek bir şey bulur diye pek yanaşmak istemedim.

"İsmim Sarah. Sizinki?"

Evet, bu soruyu son sorduğunda cevap vermeyip apar topar buradan ayrılmıştım. Bana uzattığı elini hafifçe sıktım. Gözleri bana şüpheci bir biçimde bakıyordu. Benden hoşlanmadığını rahatlıkla söyleyebilirdim. Beni bir tehdit gibi görüyordu.

"Ava O'Shea," dedim elini yavaşça bırakarak.

Hafifçe güldüm. Onun neden burada olduğunu gayet iyi biliyordum. Beni bir tehdit gibi hissetmişti ve amacı rahatsızlık vermekten başka bir şey değildi.

"İç mimarım. Buraya yeni odaların ölçülerini almaya geldim."

Eliyle Mario'nun dikkatini çekmeye çalışırken bir kaşı da yay gibi gerilmişti. Bu kadın başka bir şeydi. Ward ne kadar cüretkârsa bu kadın da o kadar iticiy-

di. Sarkık dudaklarına cuma günkü gibi kıpkırmızı ruj sürmüştü. Üzerine tam oturan gri bir elbise giymişti. Muhtemelen otuzlu yaşlarının ortalarındaydı. Ward'a yaş olarak benden daha yakındı. Kendime çeki düzen verip bu gereksiz düşünceleri kafamdan attım.

"Cin tonik Mario," diye seslendi, beni pas geçip. Ne bir memnuniyet ne bir gülümseme. Hiçbir şey yoktu. Oldukça kaba biriydi. "İç mimar olmak için biraz genç değil misin?" Ses tonu hiç de arkadaş canlısı değildi ve konuşurken bana bakmıyordu bile.

Tüylerim diken diken olmuştu. Bu kadından hiç hoşlanmamıştım. Ward, bu yapmacık kadında ne buluyordu? "Öyleyim," dedim. Genç olmam beni ona karşı daha da tehditkâr yapıyordu. Bunu sevmiştim.

John'un buraya yaklaştığını gördüğümde biraz olsun rahatladım. Bana selam vermeden önce Sarah'yı göz ucuyla selamladı. Buradaki insanların birbirine attığı bakışlar da neydi böyle? John başıyla haydi gidelim der gibi bir işaret yaptı. Boş kadehimi tezgâhın üzerine bıraktım, Mario onu alıp tezgâhı temizlemeye devam etti.

"Tanışmak güzeldi, Sarah," dedim nazikçe. Tamamen yalandı. Ondan hiç hoşlanmamıştım ve hislerimizin karşılıklı olduğunu biliyordum.

Bana yine bakmamıştı. Mario'nun elinden içkisini alırken teşekkür bile etmemişti. Ona da bu yakışırdı. İçkisini alıp barın sonundaki adamla sohbet etmeye gitti.

"Ben halledebilirim, John. Seni tutmak istemem."

"Önemli değil," diye geveledi ve koridorun sonundaki odanın kapısını açtı.

İşe koyulduk. John'un görevi mezurayı benim için tutmak ve söylediğim yerlerin ölçüsünü almaktı. Ketum nedir kime denir diye sorulsa kesinlikle John'u örnek gösterirdim. Başını sallayarak neredeyse tüm konuşmalarını halledebiliyordu. Yine de gözünde gözlüğü olmasına rağmen bana baktığında, bunu anlayabiliyordum. Dosyama tüm notları kaydettim. Burası için düşündüklerim kafamda şimdiden şekillenmişti.

Bir saat geçtikten sonra gerekli tüm ölçümleri bitirmiş ve notlarımı almıştım. John'un galeriye doğru ilerlemekte olan koca bedenini takip ederken çantamda telefonumu aramaya başladım. Telefonumu bulamıyordum derken onu barda, tezgâhın üstünde bıraktığımı hatırladım. Yani Sarah'nın olduğu yerde.

"Telefonumu barda unutmuşum," diye seslendim John'a.

"Mario onu alıp bir kenara koymuştur. Jesse ayrılmadan önce diğer odalardan birini daha göstermemi istedi," dedi.

"Neden?"

"Kısa ve öz bir şekilde fikrinizi almamı istedi." Bahsi geçen odaya kartı okutup girdik.

Tamam. Sorun değildi, ilgilenebilirdim.

John kapıyı açtı. Vay canına! Odanın ortasına yürüdüm. Aslında odadan çok bir mini suit denilebilirdi. Muhtemelen Kate'in dairesinden daha büyüktü. Arkamdan kapının kapanma sesini duydum. John'a dönüp baktığımda işimi yapmam için beni tek başıma bıraktı-

ğını fark ettim. Ayakta şaşkın bir şekilde duruyordum. Dekorun zenginliği ve gösterişi beni etkilemişti.

Bu odalara alt kattaki odalara nazaran daha çok para harcanmıştı. Odanın içindeki dev boyutta yataklar çok pahalı saten kumaşlarla kaplanmıştı. Yatak başlığında kabartmalı desenler vardı. Kalın ve gösterişli perdeler pencerenin iki yanında toplanmıştı. Halının desenleri tam olması gerektiği gibiydi. Ne çok göz yoran, ne de çok sade. Işıklandırma ise loş ve hafifti. Anlaşılan o ki Ward'un istediği en önemli şey şehvetti. Bu odaları her kim tasarlamışsa bolluk içinde tasarladığı belliydi. Neden bu işi yapan iç mimar ile çalışmaya devam etmiyordu ki?

Odanın penceresinden baktım. Arka tarafa bakıyordu. Otelin bulunduğu alan muazzam büyüklükteydi. Görüş açısı göz kamaştırıcıydı. Şehir merkezine kadar yemyeşil, gür bitki örtüsü kilometreler boyunca uzanıyordu. Gerçekten oldukça özel bir yerdi. Dosyamı ve çantamı pencerenin yanındaki sevimli ahşap sandığa bırakıp camın önündeki şezlonga doğru yöneldim.

Oturdum ve odanın tümüne şöyle bir bakındım. Oda gerçekten olağanüstüydü ve hiç şüphe yok ki dünyanın en büyük şehirlerindeki en ünlü otellerle yarışabilecek seviyedeydi. Duvardaki kocaman abajur dikkatimi çekti. Tuhaf görünüyordu ama özenle yapılmıştı. Antika olduğunu tahmin ediyordum. Banyodan bir gürültü geldiğinde kaşlarımı çatarak başımı yana doğru eğdim.

Kahretsin. Beni dolu bir odaya getirmişti. Yoksa banyodaki o muydu? Artık bir şey duyamıyordum. Sessiz-

liğimi koruyup herhangi bir hareket olup olmadığını kontrol ederken hiçbir ses gelmediğini fark ettim. Biraz olsun rahatlamıştım fakat biraz geçtikten sonra banyodan gelen kapı sesini duyunca kafamı oraya doğru çevirdim. Kahretsin.

Banyodan çıkan ve muhtemelen çıplak olacak olan kişi beni görmeden koşup kaçmalıydım. Aksi takdirde yabancı bir kadının camın önündeki şezlongda kestirdiğini gördüğünde durumu pek hoş karşılamayacaktı. Sandığın üzerinden çantamı ve dosyalarımı alıp çıkışa doğru koştum. Fakat görüp görebileceğim en iyi manzaralardan biriyle yüz yüze geldiğimde nefes nefese kaldım.

Donup kalmıştım. Jesse Ward'a bakıyordum. Banyonun önünde, kapının yanında ayakta dikiliyordu. Üzerinde bol bir pantolondan başka hiçbir şey yoktu.

"Bu bir çeşit şaka mı?" diye yarım ağızla güldüm. Bir açıklama bekliyordum.

Bu karşı konulamaz adamı görmezden gelmeye çalışıyordum. Şaşkınlığım yüzünden kullanım dışı kalan beynime bana rehberlik etmesi için bir komut vermeliydim. Bu adam harikaydı. Ne yapabilirdim ki? Orada durmuş başını biraz öne eğmiş halde uzun kirpiklerinin altından bana doğru bakıyordu. Gözleriyle deliyordu beni. Ağzı hafiften açıktı. Nefes aldıkça hareket eden olağanüstü göğsünü görebiliyordum. Tamamen giyinikken bile beni ne hale getiriyordu. Şu an önümde durmuş üzerinde pantolondan başka hiçbir şey yoktu! Derin bir nefes aldım.

Derin derin nefes alması kaslarının hareket etmesini sağlıyordu. Sadece bir pantolon giymiş ve yeni tıraş olmuş halde ne halt yiyordu? Zihnen çökmüştüm. Oyun oynadığı belliydi. Ona güvenmemem gerektiğini biliyordum. Buraya gelmemeliydim.

Kendime güldüm. Çok çekiciydi. Arzu ile yanıp tutuşuyordum.

Kolları vücudunun her iki tarafında duruyordu. Duruşu kendinden emindi. Bakışları beni benden alıyordu. Zevkten erimek üzereydim. Buradan gitmeliydim ama kıpırdayamadım bile. Aklıma hâkim olamıyordum. Gözlerimi pantolonuna diktim. Kasığındaki çıkıntıyı gördüm. Kendimi kaybetmiştim.

Derin bir nefes almak için dudaklarımı aralayıp daha sonra da boynumu rahatlattım.

"Rahatla Ava," diye yatıştırdı beni yavaşça. "Bunu istediğini biliyorsun."

Neredeyse gülecektim. Kim istemezdi ki böyle bir adamı?

Hareketsiz durdum. Hareketli olan tek şey o bana yaklaştıkça artan kalp atışlarımdı. Gözlerini benim gözlerime kenetlemişti.

Yaklaşmaya devam ettikçe hoş kokusu bedenimi istemsizce onu arzular hale getiriyordu. Bununla nasıl baş edeceğimi bilmiyordum. Gözlerimi onunkilerden alamıyordum. Artık dibime kadar gelmişti. Elini uzatsa dokunabilir bir haldeydi.

"Arkanı dön," dedi nazikçe.

Hiçbir şekilde karşı gelmedim. Yanaklarımı şişirerek

yavaşça arkaya döndüm. Ne yapıyordum? Omuzlarım onun dokunuşlarını beklerken iyice gerilmişti. Odaya sessizlik hâkimdi. Nefes alışverişimizin dışında hiçbir ses yoktu. Bir süreliğine öylece kaldıktan sonra arkama dönüp onunla yüzleşecekken sıcak ve nemli elleri hafifçe omuzlarıma dokundu. Dokunuşları beni korkutuyordu. Sırtımdan süzülen saçlarımı önüme doğru attı. Aklım buradan kaçmak için yer ararken bedenim kalmak için yalvarıyordu.

Omuzlarıma dokunarak masaj yapmaya ve beni rahatlatmaya çalışıyordu. Bu his inanılmazdı. Karşı koyamıyordum. Beni rahatlatırken dudaklarımın arasından rahatlama sesleri çıkıveriyordu. Dokunuşlarını yavaş yavaş sertleştiriyordu. Bana daha da fazla yaklaştığını kulaklarıma değen nefesinden anlayabiliyordum. Bunu arzuladığımı biliyordum. Tüm düşünce yetimi kaybetmiştim. Daha fazlasını istiyordum.

"Devam et," diye fısıldadı kulağıma. Sesindeki titreşim bedenimde şok dalgalarına neden oluyordu. Yavaş yavaş bedenimin kontrolünü kaybediyordum.

Zor da olsa kendimi toparlayarak, "Bunu istemiyorum," dedim. Sesim anlaşılır gibi çıkmamıştı. Beni bu şekilde yakaladığına inanamıyordum. Bunu kabul ettiğime inanamıyordum.

Göğsünü sırtıma yaslamıştı. Ağzını kulağıma doğru eğdi. "Şimdi elbiseni çıkartacağım."

Kendimi o kadar kaptırmıştım ki elbisemi çıkartacağını söylediğinde istemsizce başımı eğerek onaylamıştım.

"Çok güzelsin Ava," dedi dudağını kulağıma değdirerek.

"Aman Tanrım." Kendimi ona bırakarak bedenine yaslandım. Pantolonunun altından kabaran aletini vücudumda hissedebiliyordum.

"Bunu hissediyor musun?" Kalçasını hareket ettirip aletini bana dayadı. İnlemeye başlamıştım. "Sana sahip olmaya başlıyorum Ava." Ağzından çıkan her kelimeyi uygulayacaktı. Ses tonunda bu kararlılık vardı.

Ben de her kelimeye itaat edecek bir köle olma yolunda ilerliyordum. Bu konuda çok fazla tecrübesi olduğu belliydi. Bana bir sanat eseriymişim gibi yaklaşıyordu. Bunu inkâr edemezdim. Kadınların ona karşı koyması imkânsız gibi bir şeydi. Gücünün zirvesindeydi ve istediği kadını elde edebilirdi. Bu güç beni zerre kadar rahatsız etmiyordu. Şimdi sırada ben vardım. Artık içimde ne bir şüphe, ne de bir kararsızlık vardı.

İşaret parmağını sırtımda hissediyordum. Omurgam üzerinde yavaşça hareket ediyordu. Bu hareketleri beni rahatlatıyordu. Kalan yerlere kendi ellerimle dokunmak istiyordum ama hareketsiz bekliyordum. Yüzümü dönmeme izin vermiyordu. En azından bir kez denediğimde beni durdurmuştu. Tüm hâkimiyetin onda olmasından hoşlandığı belliydi.

Elbisemin en üst kısmına geldiğinde bir eliyle fermuarı bir eliyle de kalçamı tuttu. Birdenbire irkildim. Bu bölgeler en çok gıdıklandığım yerlerdi. Ama o işini ustalıkla yapıyordu. Her zaman gıdıklanan ben, onun hâkimiyeti altında neredeyse hareketsiz bekliyordum.

Elbisemin fermuarını yavaşça aşağı indirdiğinde karşısına çıkan çıplak bedenimi gördükçe zevke geldiğini tahmin edebiliyordum. Kalçamdaki elini kaldırmıştı. Kalçamdaki elin sıcaklığı gittiği için afallamıştım. Fakat bu andan hemen sonra iki elini de çıplak bedenime değdirdi. Fermuarını açtığı elbisemi yavaş yavaş ayaklarıma doğru indirip çıkarttı.

Nefesi tutuluyordu. Elbisemi çıkarttıktan sonra sütyenim, külodum ve topuklu ayakkabılarımla kalakalmıştım.

Topuklu ayakkabılarla gözlerim onun çenesinin hizasına geliyordu. Gözlerimi biraz yukarı doğru çevirdiğimde ise beni arzulayan dolgun dudaklarını görebiliyordum. Kendimi kaybetmeye devam ediyordum. Bilincim onun vücudunu görünce ve bana dokunuşlarını hissedince kapanıyordu. Bu adam beni serseme çevirmişti.

Sağ elini sol mememe götürüp sütyenimin üzerinden meme ucumu parmakladı. Bakışları hareketlerine odaklandı. Meme uçlarım temasla birlikte sertleşmeye başladı. Bu sırada ağzının kenarıyla gülümsüyordu. Benim üzerimde bıraktığı etkiyi gayet iyi biliyordu. Yaptıklarından dolayı kendimden geçmiştim. Bunu yaptığıma inanamıyordum. Kahretsin, bunu durdurabilir miydim ki?

Diğer eliyle açıkta kalan mememi avuçlarken artık ona dokunmamak için daha fazla kendimi tutamıyordum. Kollarımı arkaya doğru hareket ettirdim. Ellerimi göğsüne götürdüm. Sıcak nefesini üzerimde hissedebi-

liyordum. Benim de onun üzerinde bıraktığım etkiyi hissedebiliyordum. Ona daha iyi muamele etmek istiyordum. Beni arkama döndürmek istedi. İçten içe ağlayacaktım.

"Seni görmek istiyorum," dedim nefes nefese.

"Şşş," sütyemini açarak beni susturdu.

Onu kollarımdan aşağı, yere doğru bıraktı. Nefesi kulaklarımdaydı.

"Sen ve ben," diyerek beni kendisine çevirdi. Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyordu.

İstediğim pozisyondaydım. Diliyle alt dudağımı aralamaya çalışıyordu. Buna izin vermedim. Bir süre bu oyunu devam ettirdikten sonra dilini ağzıma sokmasına izin verdim. İlk kez bu kadar sıcak, birleşmek için can atan bir dili ağzımda hissediyordum. Kollarımı omuzlarının üzerine koydum. Kasıkları karnımın alt bölgelerine denk geliyordu. Aleti bir çelik gibi sertleşmişti. Onu daha da fazla arzuluyordum. Her yeri mükemmeldi. Her şey hayal ettiğim gibiydi.

Bu sırada sessiz hırıltılar çıkıyordu ağzından. Onu baştan çıkarttığım her halinden belliydi. Parmaklarının ucuyla yanaklarımı okşuyordu. Beni öpmeyi bitirdiğinde içten içe bitmemesini ister halde buldum kendimi. Bana doğru eğildiği pozisyondan doğrulup çenesini alnıma yasladı. Derin derin nefes aldığını göğüs kafesinden anlayabiliyordum. Acı çekiyor gibiydi.

"İçinde kaybolacağım," dedi nefesini vererek. Elini omurgama paralel olarak bacağımın arkasına doğru ovuşturdu. Bacağımı kendisine doğru çekip

bedenlerimizin birleşmesini sağladı. Umutsuzca gözlerime bakındı. "Bu gerçekten çok özel bir çekim," diye fısıldadı. "Bunu uydurduğumu sanmıyorum." Hayır, uydurmuyordu. Geçen cuma buraya gelip onunla ilk kez karşılaştığımda şok geçirmiş gibi hissediyordum. Bu normal bir şey değildi ve inanıyordum ki bunu hisseden tek kişi ben değildim. "Özel bir şey var," dedim sessizce, onun bana bakışlarını izleyerek.

Bir bacağımı ona dolamıştım. Diğer bacağımla atlamak ve ona tutunmak için hazırdım. Onun her yerini hissetmek istiyordum. Dudaklarını dudaklarımda istiyordum. Buna ihtiyacım vardı. Zihnimi okuyormuşçasına başını eğip beni nazikçe öptü. Ona iyice yaklaştığımdan vücuduma temas eden her bölgesini daha iyi hissediyordum. Karşı koyamıyordum. Olan biteni kontrol etmek için gücüm yoktu. Zaten kontrol etmek istemiyordum. Sadece onun olmak istiyordum.

Öpüşmelerimiz hızlanıyordu. "Aman Tanrım," diye mırıldanıyordu öpmeye çalışırken. "Hiç bitmesin istiyorum."

Tüm bunlar devam ederken birinin Jesse'nin adını söylediğini duyduğumda donup kaldım. Bu soğuk, samimiyetsiz sesin Sarah'dan çıktığını biliyordum.

Siktir, siktir, siktir, siktir! Kafamın içinde kendi kendime çığlıklar atıp küfrediyordum. Parmaklarımla Jesse'nin omuzlarını tırnaklıyordum. Ben ne yapıyordum? Kız arkadaşı aynı binada dolanırken ben erkek arkadaşının kollarındaydım. Yaptığım şey iğrençti!

Öpmeleri fazlalaşıyordu. Daha da sert öpse acıtacak

kadar haşin öpüyordu. Beni bu oyunun içerisinde tutmaya çalıştığını biliyordum. Bacağımı serbest bıraktı ve ellerini kalçamdan çekip bekledi. Kaçacağımı düşünüyordu. Kaçacaktım. Kalçalarımı serbest bıraktığında birden boşluğa düşmüştüm.

"Kapı kilitli," dedi sessizce.

Bunu devam ettiremezdim! O kadını beğenmemiş olabilirdim ama bu kadar da zavallı değildim. Haddimi çoktan aşmıştım ama bu noktadan sonra ileri gitmemeli, geri dönmeliydim.

Elini çeneme uzattı. Başımı yukarı kaldırıp göz teması kurmamızı sağladı. Yeşil gözleriyle bana odaklanmıştı. Gözlerimin içine umutla bakıyordu.

"Lütfen devam et," dedi tane tane.

Başımı salladım. Bakışlarım onun göğsüne saplandı.

"Gitme." Sesi kulağa daha çok bir emir gibi geliyordu.

"Bunu yapamam," diye fısıldadım.

"Jesse?" Sarah'nın sesini bu sefer daha yakından duydum.

Artık iyice korkmaya başlamıştım. Elbisemi kapıp banyoya koştum. Kapıyı kapatıp hemen ardından kilitledim. Tamamen çıplak halde banyonun kapısına yaslanıp tavana doğru baktım. Ağlamak üzereydim.

Kendimi kontrol altına alıp olup biteni dinlemem gerekiyordu. Nefes nefese kalmıştım. Normale döndükten sonra yatak odasında neler olup bittiğini duyabilirdim. Heyecanımı yendikçe rahatladığımı hissettim. Şimdi dinleyebilirdim fakat hiçbir şey duyulmuyordu.

Ne bir ses, ne bir gürültü... Hiçbir şey. Yarı çıplak haldeydim. Kaçamazdım da. Kendimden utanıyordum. Çok kez aldatılmıştım. Belki on kereden fazla. Her defasında da eski sevgililerimin beni aldattığı kadınlara iğrenç mahlûklar olarak bakmıştım. Onlardan nefret ediyor ve onları birer böcek gibi görüyordum. Şimdi ise onlardan biri olmuştum. Elimle alnıma vurdum. Kahretsin!

Kapının kapanmasını duyduğumda dikkat kesildim ve iyice dinlemeye çalıştım. Bu onun odadan çıkışı mıydı yoksa geri dönüşü müydü? Her iki durumda da giyinmem gerekiyordu. Banyoya kaçarken elime ne alabildiysem almıştım. Sütyenimi arıyordum ancak belli ki onu alamamıştım. Yapacak bir şeyim yoktu. Elbiseyi sütyensiz giymeliydim. Buna mecburdum. Odaya dönüp onu geri alamazdım.

Lavabonun üzerindeki aynaya doğru yürüyüp nasıl göründüğüme baktım. Berbat gözüküyordum. Gözlerim rezil bir haldeydi. Rujum yüzüme bulaşmış, yanaklarım kıpkırmızı olmuştu. Harcanmıştım. Resmen harcanmıştım. Kendime çeki düzen vermeliydim. Böylece en azından buradan kaçarken bunu en az rezillikle atlatabilirdim. Ama bu halimle buradan kaçışın bir yolu yoktu. Bu bir utanç yürüyüşü olacaktı.

Biri kapıyı çaldığında korktum.

"Ava?"

Sessizliğimi korudum. Tanrım, sesi neredeyse sinirli gibi geliyordu. Elimle saçlarımı düzeltmeye çalıştım. Gözlerimden akan yaşları sildim. Daha iyi görünüyor

sayılmazdım ama biliyordum ki daha iyi hissedersem daha iyi görünebilirdim. Temkinli bir şekilde kapıyı açtım. Neredeyse ayağıma çarpacaktı. Dikkatsizdim. Jesse'yi gördüm. Kızgındı ve yolumu kesecek şekilde kapıda duruyordu.

Onu geçip odanın içine doğru yürüdüm ve yalnız olduğumuzu fark ettim. İkna kabiliyeti yüksek olmalıydı çünkü hâlâ üzeri çıplaktı ve ortalıkta benim saçımı başımı yolmaya çalışan bir Sarah yoktu.

"Hangi cehenneme gittiğini sanıyorsun?" dedi.

Cevap vermedim. Sükûnetimi korudum. Çantamı kaptım ve odadan kaçtım. Jesse'nin arkamdan bağırdığını duyuyordum.

"Ava!"

Merdivenlerden hızla inerken Jesse'nin tişörtünü giyip beni yakalamaya çalıştığını gördüm. Telefonumu barda unutmuştum bu yüzden oraya gidip Mario'yu bulmalıydım. Sakin gözükmeliydim.

"İstediğini elde ettin mi?" Sarah'nın sesi etime bıçak gibi saplanmıştı. Tanrım, biliyor muydu yoksa? Az önce olanları mı kastediyordu?

Ona doğru döndüm ve sahte bir gülüş attım. "Ölçümler mi? Evet."

Bana öyle bir baktı ki. Sakin duramıyordum. Şüpheci bakışları bildiğine işaret ediyordu.

Jesse adeta bara doğru uçup geldi. O kadar hızlı geldi ki önümüzde zor durdu. Ona korkuyla baktım. Gözlerimi Sarah'ya doğru, tepkisini merak ederek çevirdim. Kesinlikle olan biteni anlamıştı ve biliyordu. Buradan hemen gitmem gerekiyordu.

Bara döndüm. Tanrı'ya şükür. Mario oradaydı. "Bayan O'Shea buyurun, denemelisiniz." Bana bir içki uzattı.

"Telefonum sende mi Mario?"

"Deneyin," diye ısrar etti.

Buradan kaçıp gitmek adına azalan umudumla denedim. Ağzım O şeklini almıştı. Boğazımı yakmıştı bu içki. "Vay canına!"

"Güzel miydi?"

Nefesimi tazeleyip yanan boğazımı normale döndürdüm. "Evet. Oldukça başarılıydı." Bardağı aldı, gülümsedi ve telefonumu bana uzattı.

Elbisemi düzelttim ve derin bir nefes aldım. Bir daha görmek istemediğim iki insanla yüzleştim.

"Bunu merdivenlerde bırakmışsın." Ward dosyalarımı bana doğru uzattı ama ben çekip alana kadar tam olarak elinden bırakmadı.

"Teşekkür ederim." Dosyaları çantama attım. "Hoşça kalın." İkisini de barda bir başlarına bırakıp arabama doğru yürüdüm.

Arabama bindim ve çalıştırdım. Kendi kendime sınırı aştın, diye söyleniyordum. Yaptığım, tam anlamıyla sorumsuzluktu ama çaresizdim. Otoparktan çıkarken Jesse'nin kapıya çıktığını gördüm. Ciddi olamazdı!

Telaş içinde birinci vitese taktım ve arkamda toz bulutu bırakarak oradan uzaklaştım. Jesse'yi dikiz aynamda görebiliyordum. Elleriyle delirmiş gibi acayip hareketler yapıyordu.

Ağaçlı yola geldiğimde hızımı azalttım. Kafa karışık-

lığından kurtulup yola odaklanmaya çalışıyordum. Gösterge tablolarına bakana kadar farları açmadığımı ve emniyet kemerimi takmadığımı fark etmemiştim. Kafam tam anlamıyla uçmuştu.

Kapılar görüş alanıma girmişti. "Açıl, lütfen, açıl," diye dileniyordum resmen. "Açıl!" Direksiyona vurdum ve korna çaldı. Birden korkup irkildim. Bir araba sesi duydum.

"Lanet olsun!" İki tane farın bana yaklaştığını dikiz aynamda görebiliyordum.

Tam arkama geldiğinde kayarak durdu. Kapısı açıldı ve Jesse dışarı çıktı. Yavaş yavaş arabama doğru yürüyordu. Acı bir şekilde kollarımı direksiyona koydum. Berbat hissediyordum. Amacım hiç kimseyle konuşmadan buradan defolup gitmekti. Ona bir açıklama borçlu değildim.

Birden kapıyı açıp beni kolumdan tutarak dışarı çıkardı. Arabanın anahtarını kontaktan aldı. "Ava!" Ona bağırmak istiyordum. Ama ilk önce o bağırdı. "Araba kullanacak durumda değilsin!"

Ürkmüştüm. Kendimi azarlanmış hissediyordum. Onun önünde durmuş kendimi zavallı gibi görüyordum. Aşağılanmıştım. Çenemi tuttu ve kafamı kaldırdı. Öpmeye çalıştı. Yapma bunu lütfen. Buna gerçekten hiç gerek yok. Yüzümü başka yöne çevirdim.

"İyi misin?" diye sordu.

Başımdan savdım. "Yeterince iyiyim. Hayır. Değilim. Bunu neden yaptın?"

"Hâlâ anlayamadm mı?"

"Beni istiyorsun."

"Hem de her şeyden fazla."

"Daha önce bu kadar kendini beğenmiş biriyle tanışmamıştım. Bunu planladın mı? Dün beni aradığında tüm bunları düşünmüş müydün?"

"Evet." Ses tonunda hiçbir çekinme yoktu. "Seni istiyorum."

Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Beni istiyordu ve beni buraya getirtiyordu. "Kapıları açar mısın lütfen?" Kapıya doğru yürüyordum ama hâlâ hareket etmiyorlardı. Tüm gücümü toplayıp bağırdım. "Aç şu lanet olası kapıları!"

"Gerçekten evden kilometrelerce uzak ve bu haldeyken seni bırakacağımı mı düşünüyorsun?"

"Polisi arayacağım."

"Kesinlikle hayır. Seni ben götüreceğim."

Arabasına baktım. Bir Aston Martin'di. Simsiyahtı ve parlıyordu.

"Siktiğimin kapılarını aç!" diye bağırdım.

"Ağzını topla!"

Ağzını topla mı? Ağzının ortasına yumruk atmak istiyordum. Dizlerimin üstüne çöktüm ve sinirden ağladım. Nasıl da aptal gibi hissediyordum. "Benim üzerime çizik atman için yetiştirmedim ben kendimi," diye tükürükler saçarak bağırdım. Kendime bundan daha fazla saygım vardı. En azından öyleydi.

"Gerçekten böyle mi hissediyorsun?"

Göz temasımız cep telefonu çaldığında kesildi. Cebinden hızlıca çıkarttı. "John?" Arkasını döndü ve ko-

nuşmaya devam etti. "Evet, tamam." Arama çabucak bitti. "Seni eve götüreceğim," diye ısrar etti.

"Hayır! Lütfen, yalnızca şu kapıları aç." Artık yalvarıyordum.

"Hayır, seni yalnız başına bırakmayacağım Ava. Konu kapanmıştır. Benimle geliyorsun."

Bir araba ana yolun kenarında durduğunda ümitlenmiştim.

"Siktir!" Jesse telefonunu cebine koyarken bu esnada beni de bırakmamaya çalışıyordu.

Kapılar açılmaya başlamıştı, hemen arabadan çantamı almak için koştum.

"John, şu lanet olası kapıları açma," diye telefondan söylenip durdu. "Pekâlâ, Sarah'ya söyle açmasın!"

Geçmeye yetecek kadar açılmıştı. Kapıyı kapatmaya başladıklarında çoktan sıvışmıştım. Jesse'nin arabasına doğru koştuğunu gördüm. Gösterge panelinden bir şeylere bastı ve kapılar tekrar açılmaya başladı. Telefonumu çantamdan çıkartıp polisi ararken patika yoldan yürümeye devam ediyordum. Arama başarılı oldu. Konuşmak üzereydim fakat rüzgâr çok fazla olduğu için sesimi duyuramıyordum. Bu sırada belimden kavranarak yakalandım.

Ayaklarım yerden kesilip omuzlarının üzerinde taşınmaya başladığımda çığlık attım.

"Ben sana ne dedim? Benden kaçamazsın." Ses tonu tamamen hükmediciydi. Beni daha genç ya da kendisini daha yaşlı hissettiriyordu. Hangisi olduğuna emin değildim.

"Ne yapmaya çalıştığını sanıyorsun?" diye bağırdım.

Çıldırmak üzereydim. Beni tutmuş arabasına doğru götürüyordu.

"Görünüşe göre hiçbir şey ama buradan benimle olmadan, tek başına ayrılmayacaksın. Anlatabiliyor muyum? Daha açık anlatmama gerek var mı?" Beni yere indirdi ve arabasına doğru götürdü. Mini Cooper'ımı yolun ortasından alıp kenara çekti.

Arabama oturup koltuğu kendi boyuna göre ayarlamak için sonuna kadar arkaya ittiğinde istemeden de olsa güldüm. Koca vücudu arabama fazla geliyordu. Çok komik görünüyordu.

Arabamı kenara çektikten sonra gelip kendi arabasını çalıştırdı.

Eve dönüş yolunda korkutucu derecede sessizdik. Keşke en azından radyoyu açsaydı da şu sessizlikten kurtulsaydık.

Aston Martin'inin ön konsolunu çok beğendim. İçten içe kıskandım. Siyah deri koltuk vücudumu iyice sarmıştı, bedenimi çevreliyordu. Camdan dışarı baktığımda eve giden yolu görmek mutluluk veriyordu. Sıklıkla gözlerini bana diktiğini görebiliyordum ama bunu görmezden geliyordum. Arabanın hayvani motor sesini dinliyordum. Az önce yaşadıklarımız neydi öyle?

Kate ile karşılaşma ihtimaline karşı, onu farklı yoldan götürdüm. Sonunda geldik, arabadan indim.

"Ava?" Bana seslendiğini duydum ama kapıyı kapatmıştım bile. Eve doğru yürüyordum. Arabamın anahtarlarının onda kaldığını fark edince içimden kahretsin

dedim. Geri döndüğümde çoktan gitmiş olduğunu gördüm.

Bunu bilerek yapmıştı. Böylelikle onu tekrardan arayacak ve anahtarlarımı almaya gittiğimde görmek zorunda kalacaktım. Ev anahtarlarım da aynı anahtarlıktaydı, kapıyı çaldım.

Açar açmaz "Anahtarların nerede?" diye sordu Kate.

Çabucak düşündüm. "Arabam tamirde," dedim. "Önemli bir şey değil, balatalar değişmeliymiş. Anahtarlığım da tamircide kaldı."

Yalanıma şüphe etmeden inandı. "Mutfaktaki kutunun içinde yedek bir anahtar var." Arkasını dönüp merdivenlere doğru yöneldi, ben de takip ettim. Dolapta içecek bir şeyler aradım. Sinirimin geçmesi gerekiyordu. Şarap dışında hiçbir şey sinirimi geçiremezdi.

"Günün nasıldı?" diye sordum, bir kadeh şarap doldurarak.

Masanın yanındaki sandalyeye çöktü. "Günümün çoğunu kek standı toplayarak geçirdim. İnsanların onları geri getirecek kadar nazik olmalarını beklerdim." Şarabından bir yudum aldı.

Masaya geçerek ona katıldım. "Depozito istemelisin."

"Biliyorum. Güzel haber, yarın akşam bir randevum var."

"Kiminle?" diye merakla sordum.

"Çok tatlı bir müşteri ile. Yeğenine bir kek almak için geldiğinde karşılaştık. İlk doğum günü olacakmış. Çok tatlı değil mi?"

"Evet, öyle," dedim. "Ee peki konu randevuya nasıl geldi?

"Ben teklif ettim," diye omuz silkti.

Güldüm. Kendine güveni çekiciydi. Dünyadaki ilk randevu sayısı rekorunu elinde tutuyor olabilirdi. Hayatındaki tek uzun ilişki erkek kardeşimleydi ama bunun hakkında konuşmuyorduk. Onlar ayrıldı ve Dan Avustralya'ya taşındı. Kate de sonu gelmeyen ilk buluşmalara başladı sonrasında.

"Üzerimi değiştirip annemi arayacağım." Şarabımı alarak yerimden kalktım. "Koltukta görüşürüz."

"Anlaştık."

Gerçekten annemle konuşmam gerekiyordu. Kate en iyi arkadaşımdı ama annemin yerini tutmuyordu. Anneme de her şeyimi anlatamıyordum. Hele ki bugün yaşadıklarımı, yine de sesini duymak bana iyi gelecekti.

Üzerimi değiştirmeden yatağa yığılıp annemi aradım.

"Ava?" Sesi pek iyi gelmiyordu.

"Merhaba anne."

"Ava? Ava? Joseph, onu duyamıyorum. Beni duyabiliyor musun? Ava?"

"Duyuyorum anne. Sen beni duyabiliyor musun?"

"Ava? Joseph, bozuk bu. Hiçbir şey duyamıyorum. Ava!"

Babamın bağrışlarını duydum. Şimdi telefonda o vardı. "Merhaba?"

"Merhaba baba," diye bağırdım.

"Böyle bağırmana gerek yok!"

"Annem duyamıyor diye bağırdım."

"Çünkü bana gürültü çıkarttıracak şeyler yaptırıyordu. Aptal kadın."

Annemin arkadan gelen gülme sesini duydum. Muhtemelen babamın omzuna vurup "Hatta mı? Onu duyabiliyor musun?" gibi şeyler söylüyordu. "Ver şu telefonu bana." Telefonu geri aldı. "Ava? Orada mısın kızım?"

"Evet!" Neden sabit telefondan aramamıştım ki? Cep telefonundan her aradığımda böyle oluyordu. Bir türlü beceremiyordu şu aletle konuşmayı. Daha kırk yedi yaşındaydı ama teknolojiden doksan yaşında bir insanın anladığı kadar anlıyordu.

"Tamam, böyle daha iyi. Şimdi seni duyabiliyorum. Nasılsın?"

"Ben iyiyim anne sen nasılsın?"

"Burada da her şey iyi. Tahmin et neler oldu? Heyecan verici haberlerimiz var." Sonra da bana tahmin etmek için bir şans bile vermeden, "Erkek kardeşin eve ziyarete geliyor!" dedi.

Yattığım yataktan doğruldum. Dan eve mi geliyordu? Kardeşimi altı aydır görmemiştim. Kendisi Gold Coast'ta sörf eğitmenliği yapmakla meşguldü. Kate duyduğunda çok heyecanlanacaktı ve bu pek iyi bir şey olmayacaktı.

"Ne zaman?" diye sordum.

"Önümüzdeki pazar. Heyecan verici, değil mi?"

"Buradaki planı neymiş biliyor musun?"

"Heathrow'a gelecekmiş. Oradan da Cornwall'a beni ve babanı görmeye bir haftalığına gelecek ardından da Londra'ya dönecekmiş. Sen de gelecek misin? Haftalardır gelmedin."

Birdenbire kedimi berbat hissettim. Ailemi nere-

deyse sekiz haftadır görmemiştim. "İşler çok yoğundu anne. Elimden geleni yapacağım tamam mı?"

"Biliyorum hayatım. Kate nasıl?" diye sordu. Annem Kate'i çok severdi. Dan ile ayrıldıklarında perişan olmuştu.

"Çok iyi."

"Güzel. Matt'ten haber aldın mı?" diye sordu. Matt ile ayrıldığımda çok üzülmemişti. Hiçbir zaman annemin çok bayıldığı biri olmamıştı. Matt zaten birçok insan tarafından çok fazla sevilen birisi değildi.

"Hayır. Akışına bıraktım," dedim. Tekrar görüşmediğimize sevinmiş gibiydi.

"Tamam. Joseph kapıya bakacak mısın? Ava, gitmem gerekli. Sue gelmiş olmalı. Beraber yogaya gideceğiz."

"Tamam anne. Önümüzdeki hafta ararım."

"Tamam. Sana işlerinde kolaylıklar. Kendine iyi bak!"

"Görüşürüz anne." Kapattım. Dan geliyordu. Bu beni neşelendirmişti. Annemle ne zaman konuşsam daha iyi hissediyordum. Benden kilometrelerce uzaktaydı, onu deli gibi özlüyordum.

Telefonum çaldı. Ekrana baktığımda annemin aradığını düşünüyordum. Muhtemelen telefonun üzerine oturup farkında olmadan arıyor sanmıştım. Ama arayan o değildi. Jesse Ward'du.

Ah yeter ama! Reddet tuşuna basıp telefonu sinirlenerek yatağa doğru attım ve Kate'in yanına gittim. Tekrar aradığını duydum.

5. BÖLÜM

"Günaydın," dedim perşembe günü Tom'un masasının yanından geçerken.

Kalın çerçeveli gözlüğünün arkasından bana baktı. Ona üzerindeki açık sarı gömleğini heba ettiğini söylemeli miydim?

"Birileri birileriyle yattı mı?" Zorla gülümsedi. "Hem de nasıl. Haşat oldum."

"Tom, sen tam bir şıllıksın." Çantamı masama atarken ona iğrenç bir bakış attım. "Önemli bir gelişme var mı?" diye sorarak Tom'un seks muhabbetini engellemeye çalıştım.

"Hayır. Ben de şimdi Bayan Baines'e gidiyorum. Biliyor musun dün gece saat yedide beni arayıp elektrik-

çilerin ne zaman geleceğini sordu. Aradığı sırada tam da..."

"Yeter!" Ellerimi kaldırdım. "Bilmek istemiyorum." Oturdum ve sandalyemin yönünü değiştirdim.

"Özür dilerim hayatım. Gerçekten iyiydi!" Kaşlarını hareket ettirip bana öpücük gönderdi. "Güle güle hayatım!"

"Görüşürüz. Victoria nerede?" Arkasından bağırdım.

"Randevusu var," diye bağırdı kapının arkasından.

Masama döndüğümde Sally'nin elinde kahveyle beklediğini gördüm. Bana da getirmişti. Bir yudum aldım. Bu esnada Sally masamın etrafında gergin bir şekilde dolanıyordu.

"Patrick bugün olmayacağını sana hatırlatmamı istedi," dedi.

"Teşekkür ederim Sally. Hafta sonun iyi geçti mi?"

Gözlüklerini burnunun üstüne iyice oturtarak gülümsedi. "Evet, güzel geçti. Sorduğun için teşekkür ederim. Örgümü ördüm. Tüm camları temizledim. Harikaydı," dedi.

Camları temizlemek miydi harika olan? Bu kız tatlıydı ama ileri derecede de sıkıcıydı.

E-postalarımı incelemek için birkaç saat harcadım. Lusso ile ilgili olanları kontrol ettikten sonra masamın üzerinde dans ederek çalan telefonumu elime alıp kimin aradığına baktım. Asla vazgeçmeyecekti. Dün aralıksız çağrı bombardımanına tutmuştu. Hepsini reddetmiştim ama hâlâ arıyordu. Er ya da geç onunla konuşmam gerekecekti. Arabam onda kalmıştı.

Saat birde Kate ile öğlen yemeği yemek için ofisten ayrıldım.

"Dünyada hiç düzgün adam kaldı mı acaba?" diye yakındı. Bu sırada peçeteyle ağzını siliyordu. "Yaşama arzumu kaybediyorum."

"O kadar mı kötü?" diye sordum. Dün geceki randevusu tam bir faciaymış. Eve akşam dokuz buçuk gibi geldiğinde işlerin iyi gitmediğini tahmin etmiştim.

Peçetesini tabağına koyarak ileri doğru itti. "Ava bir erkek harcadığı paranın hesabını yapıyorsa bu iyiye işaret değildir."

"Yani onu bir daha görmeyecek misin?"

Hunharca güldü. "Hayır. Hesap konusunda yaptıkları yeterince kötüydü. Beni eve taksiyle bıraktığında taksi ücretinin bir kısmını verdiğimde tereddüt etmeden kabul etti. Bu bardağı taşıran son damlaydı."

"Ucuz bir randevu olmuş." Güldüm.

"Ne demezsin." Telefonunu çıkartıp bana bir şeyler gösterdi. "Bir sandviç ve iki su. İki pound borçlusun." Kate'in bu facia randevusuna ikimiz de kahkahalarla güldük. Onun bu konulara yaklaşımına bayılıyordum. Ne kadar berbat geçerse geçsin, kafasına pek takmıyordu.

"Araban ne zaman hazır olacak?" diye sordu.

Gülmeyi kestim. Kate, cumartesi günü Yorkshire'deki anneannesine gidecekti ve arabayı ödünç istemişti. Bugün perşembeydi, bu işi çözmeliydim. "Tamirciyi arayacağım," dedim ona.

"Önemli değil, minibüsü alırım."

"Hayır, arabam hazır olacak merak etme. Minibüsün seni oraya kadar götürebileceğini sanmıyorum." Minibüsü, yirmi yaşında bir vosvostu ve birkaç kilometre uzağa pasta götürürken bile tökezlediği oluyordu.

Telefonum çaldı. Kate arayanın kim olduğunu görmek için öne doğru eğildi. Görmesin diye kendime doğru çekmeye çalıştım ama çok geçti. Reddetme tuşuna bastığımda endişelendiğini fark ettim. Ani hareketim Kate'in gözünden kaçmamıştı.

"Jesse," dedi bir kaşını yukarı kaldırarak. "Ne istiyor ki?"

Salı günü yaşanan hiçbir şeyi Kate'e anlatmamıştım. Çok utanıyordum.

Omuz silktim. "Kim bilir?"

"Herhangi bir mesaj falan bırakmamış mı?"

Aslında mesajdan fazlası vardı. Kate bu dramıma ortak olabilirdi ama tam da bu yüzden bunu ona anlatmamıştım. Konusu açılmasa, hiç yaşanmamış gibi davranacaktım.

"Hayır," iç geçirerek cevapladım.

Bana şüpheci gözlerle baktı ve kendimi suçlu hissetmeye başladım.

- "Biraz eğlence arıyorsun," dedi düşünceli bir halde. "Matt'ten sonra kesinlikle eğlenecek birini arıyorsun."

"Biliyorum." Aynı fikirdeydim. "İşe geri dönmeliyim." Kate'in yanağından öperek masadan ayrıldım. "Seni seviyorum."

"Ben de seni. Bu gece işim var, biraz geç geleceğim. Hilton'da işim var." Ayağa kalkıp hesabı ödememem için beni uyardı. "Sıra bende."

Barın önünde ayrıldık. Kate atölyesine ben de ofisime döndüm.

Eve döndüğümde üzerimi değiştirip koltuğa attım kendimi. Çalan telefonumu elime alıp baktığımda arayan numaranın kim olduğunu bilmiyordum.

"Ava O'Shea," diye açtım telefonu. Cevap gelmedi. "Merhaba?"

"Yalnız mısın?"

Sesi mideme balyoz gibi inmişti. Kahretsin. Panikleyip ayağa kalktım, sonra tekrar oturdum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Telaş içerisindeydim.

Neden ismi telefonda gözükmüyordu? "Hayır," diye yalan söyledim. Alnımdan terler akmaya başlamıştı.

İç çektiğini duydum. "Niçin yalan söylüyorsun?"

Koltuktan zıpladım. Bunu nasıl bilebilirdi? Salonda koltukta oturmuş tembellik yapıyordum. Pencereden baktım fakat arabasını göremedim. Birden panikledim. Telefonu kapattım ancak kapatır kapatmaz tekrar çaldı. Açmadan koltuğa fırlattım. Çalmaya devam ediyordu.

"Git buradan!"

Telaşlandım. Tırnaklarımı yiyordum. Bir yandan şarapla kafayı çekmeye devam ediyordum. Salı günü yaşadıklarımız geldi aklıma. Aman Tanrım. Bana nasıl da iyi hissettirmişti. Elleri üzerimde ne de güzel gezinmişti. Her şey kız arkadaşının sesini duymamızla sona ermişti. Kanepede ne yapacağımı şaşırmış halde sürünürken telefonumun ışığının yandığını gördüm. Mesaj gelmişti.

Aramalarıma cevap ver!

Mesajı okurken tekrar çalmaya başladı. Yine ürkmüş-

tüm. Bu kadar ısrarcı ve yüzsüz olduğuna inanamıyordum. Aramayı sonlandırıp çocukça bir cevap attım.

Hayır.

Evin içinde aylak aylak dolanırken bir mesaj daha geldi.

Pekâlâ, içeri geliyorum.

"Ne? Hayır olamaz!" Telefon elimdeyken bağırdım. Kendi içimde ona direnme mücadelesi veriyordum.

Bunu söyledikten sonra hemen onu aradım.

"Çok geç Ava," dedi telefonu açar açmaz ve kapadı. Ardından kapıya vurmaya başladı.

Sokak kapısından ses geldiğini duyunca merdivenlerden aşağı indim.

"Aç kapıyı Ava." Kapıya vurmaya devam ediyordu.

Aklındaki neydi? Gözü mü dönmüştü?

Tak, tak, tak!

"Ava, benimle konuşana kadar bir yere gitmiyorum. Aç kapıyı lütfen."

Tak, tak, tak!

"Anahtarların bende Ava. Bırak da geleyim."

Kahretsin. Haklıydı. Tamam, onu içeri alıp söyleyeceklerini dinleyecektim. Sonra buradan ayrılabilirdi. Önünde sonunda arabamın anahtarlarını almam gerekliydi. Onu eve aldığımda ondan olabildiğince uzakta durmalıydım. Bu sayede ondan çok fazla etkilenmemiş olurdum. Şarap kadehimi masanın üzerine bırakıp aynada kendime baktım. Saçlarımı başımın tepesinde toplamıştım ve henüz makyajımı çıkartmamıştım. En berbat hallerimden biriydi.

Tak, tak, tak!

Hızla kapıya doğru yöneldim. Bir anlığına durakladıktan sonra açtım. Kaderime terk edilmiş hissediyordum. Bu adamın üzerimdeki etkisi aklıma geldikçe kontrolden çıkıyordum. Şimdiden tir tir titremeye başlamıştım bile.

Ellerini kapının çerçevesine yasladı. Bu sırada bana bakıyordu. Saçları karmakarışıktı. Sakalını en son gördüğüm günden beri kesmemişti. Pembe renkli gömleğinin yakasını birkaç düğme açmıştı. Gömleğini gri pantolonunun içine sokmuştu. Nefis görünüyordu.

Kapının çerçevesini yumrukladı. "Neden yarıda kestin?" Nefes nefeseydi.

"Ne?" diye sordum. Buraya bunu sormak için mi gelmişti?

Dişlerini gıcırdattı. "Neden benden kaçmaya çalıştın?"

"Çünkü bu bir hataydı," dedim.

"Bir hata değildi ve sen de bunu gayet iyi biliyorsun," dedi. "Tek hata senin gitmene izin vermemdi."

Kapıyı kapatmaya çalıştım ama buna izin vermedi.

"Hayır kapatamazsın," diyerek kapıyı ittirdi. Ona karşı koyamıyordum. Çok güçlüydü. "Bu sefer kaçamayacaksın. Yüzleşeceksin."

Ayağımda ayakkabı olmayınca onun neredeyse yarısı kadardım. Bu da beni ona karşı zayıf ve çelimsiz hissettiriyordu. Hâlâ nefes nefeseydim. Onu eve almamaya çalışıyordum ama kapıyı kapatma girişimime karşı koydu. İçeri kolayca girdi ve kapıyı kapattı.

"Buradan gitmen gerek. Kate birazdan eve gelecek."

Bana sokulmayı kesti. "Yalan söylemeyi kes," dedi. "Saçmalamayı kes Ava."

Ona ne söyleyeceğime dair en ufak bir fikrim yoktu. Kendimi savunamıyordum. İşe yaramıyordu. İstediğini elde ediyordu.

Merdivenlere doğru döndüm. "Neden buradasın?" diye sordum. Bileğimden tutmuştu. Dönüp yüzleşemiyordum. Göz göze gelmek istemiyordum çünkü gözlerine baktığımda kendimi kaybediyordum.

"Neden burada olduğumu biliyorsun," dedi yüksek sesle.

Bileğimi aniden çekip ondan kurtarırken kalçamı arkamdaki duvara çarptım. "Çünkü beni becerirken atacağım çığlıkları duymak istiyorsun?"

"Hayır!"

"Sen hayatımda tanıdığım en kaba, en aşağılık herifsin. Senin beni fethetmene izin vermeyeceğim."

"Fetih mi?" Kahkaha atarak güldü. Arkasına döndü. "Sen hangi gezegende yaşadığını sanıyorsun be kadın?" dedi.

Karşısında kati suretle kalakalmıştım. Tedirginliğim geçiyordu ve sinirim giderek artıyordu. "Defol buradan!"

Üzerime gelmeyi bıraktı ve bana baktı. "Hayır!" diye bağırdı.

Onu evden nasıl atacağımı düşünüyordum. Fiziksel olarak onunla mücadele etmem mümkün değildi ayrıca ona asla dokunmamalıydım. "Seninle ilgilenmiyorum.

Defol git!" Titrek sesimle haykırdım. Sağlam durmaya çalışıyordum.

"Düzgün konuş!"

"Defol!"

"Tamam," dedi birden. Gözlerimin içine baktı. Bu sırada gözlerimi kaçırıyordum. "Gözlerimin içine bak ve beni bir daha görmek istemediğini söyle. Bunu söylersen buradan defolup gideceğim ve bir daha beni asla görmeyeceksin."

Bunu söylediğinde dondum kaldım. Beni öylesine etkilemişti ki bunu yapıp yapamayacağımdan emin değildim. Hiçbir şey söyleyemediğimde daha da üzerime gelmeye başladı. Aramızda yalnızca birkaç santimetre kalmıştı.

"Hadi söyle."

Ağzımı kıpırdatamıyordum. Sanki kullanım dışı kalmıştı. Yutkundum. Tek bir şey söyleyemiyordum. Aramızdaki cinsel çekim beni buna mecbur bırakıyordu. Konuşamadığım her an daha da dibe batıyordum.

"Söyleyemeyeceksin değil mi?" diye fısıldadı.

Yapamıyordum! Deniyordum, bunu gerçekten söylemek istiyordum ama kelimeler bir türlü çıkmıyordu ağzımdan. Sanki hepsi hapsolmuştu. Bu sefer kız arkadaşı tarafından basılma riskimiz de yoktu. Belki de bu yüzden konuşamıyordum.Parmağının ucunu omzuma koydu. Dokunduğu yer alev alev yanıyordu. Beni yavaş ve hafifçe içine çekiyordu. Omzumdan boynuma, ardından da kulağımın altına doğru bastırarak okşadı.

Kalbim güm güm atıyordu.

Güm... güm... güm...

"Bunu hissedebiliyorum Ava."

Kendimi onun kollarından kurtarmaya çalıştım. "Lütfen git." Sonunda bir şeyler söyleyebilmiştim.

"Elini kalbime koy," dedi. Elimi alıp kalbinin hizasına, göğsüne koydu. Kalbinin küt küt attığını hissedebiliyordum. Bunu bilmek için dokunmaya ihtiyacım yoktu. O da benden benim ondan etkilendiğim gibi etkilenmişti. Buna şüphe yoktu.

"Neden bu gerçekleşmesi doğal olan durumun önüne geçmeye çalışıyorsun?" Parmaklarını boynumun etrafında gezdirdi. Yüzümü göz teması kurmamız için gözlerine doğru çevirdi.

Beni resmen içine çekmişti. Uzun kirpikleri neredeyse yanaklarına kadar uzunmuş gibiydi. Dudaklarıyla kulaklarımı okşuyordu. Nefes nefese kalmıştım.

"İşte böyle," diyerek boynuma hafif öpücükler kondurdu. "Sadece hisset."

Hissediyordum. Bunu durduramıyordum. Beynim kullanım dışıydı. Bedenimi yönetemiyordum. Tamamen onun kontrolündeydim artık. Kaybolmuştum. Ardından bir telefon sesi duydum. Çalan telefon benimki değildi fakat bu dikkatimi biraz olsun toplamama yetti. Aman Tanrım arayan muhtemelen Sarah'ydı.

"Dur, lütfen!" dedim.

Telefonunu cebinden çıkarttı. "Kahretsin!" Aramayı reddetti ve bana döndü. "Hâlâ bir şey söylemedin."

Birkaç kelime bile söyleyemeyecek duruma düşmüştüm. Konuşma yeteneğimi kaybetmiştim. "İlgilenmi-

yorum," diye fısıldadım. Sesim umutsuzdu ve bunun farkındaydım. "Ne hissettiğimi ya da hissettiğini düşündüysen, bu tamamen yanlış." Sarah'dan bahsetmemiştim çünkü bu bir şeyler hissettiğimin kanıtı olurdu. Sanki tek istememe sebebim Sarah'nın var olması gibi olurdu. Tek sebep bu değildi tabii ki. Aramızda azımsanmayacak kadar yaş farkı vardı. Bundan daha önemlisi o hayatındaki insanları aldatan birisiydi.

Güldü. "Düşündüysem mi? Ava, artık karşılıklı hislerimizden sadece benim hayal ürünümlermiş gibi bahsetmeyi keser misin?"

"Beni biraz anlamaya çalış!"

"Beni dinle!"

"Sana buradan gitmeni söyledim." dedim sakince.

"Sana ne dedim? Gözlerimin içine bak ve beni istemediğini söyle." Gözlerimin içine söyleyemeyeceğimi biliyormuşçasına baktı.

"Seni istemiyorum," diye mırıldandım yeşil gözlerine bakarak.

Söylediğimden yara almıştı. "Sana inanmıyorum."

"İnanmalısın." Tane tane söyledim.

İkimiz de birbirimize sanki sonsuzluğa bakıyormuş gibi baktık. Göz temasını bozan ben oldum. Daha fazla söyleyecek bir şey düşünemiyordum.

Ellerini üzüntüyle saçlarına götürdü, bol bol lanet okudu içinden. Bunu hissedebiliyordum. Gittikten sonra kapıyı arkasından sertçe çarptım. Kapının karşısındaki duvara yaslanarak derin derin nefes aldım.

Bu inkâr edilemez bir şekilde hayatımda yaptığım en

zor şeylerden biriydi. Hatta en zoruydu. Nasıl bu noktaya geldiğimize hâlâ anlayamıyordum. Onu istemediğimi gözlerinin içine bakarak söylediğimde o kadar yara almıştı ki neredeyse fikrimi değiştirecektim. Hatta, "Evet seni istiyorum!" diye çığlık bile atabilirdim. Kendimi adeta istediğimi söylemediğim için acınası halde hissedecektim. Bu herif bir aldatandı. Hakkında edinilen her izlenim tam bir baş belası olduğuna işaret ediyordu. Ve anahtarlarım hâlâ ondaydı.

6. BÖLÜM

Alarmım henüz çalmamıştı fakat ben uyanıktım. Gözüme uyku girmemişti. Uzun bir gerinme faslından sonra kendimi yataktan zorla attım. Banyonun yolunu tutup duş aldım. Bugün Lusso ile oldukça meşgul olmam gerekliydi bu yüzden güne iyi başlamalıydım.

Bütün gün koşturur halde olacaktım ve bu telaş içinde her şeyin doğru ilerlediğinden emin olmalıydım. Taşlanmış bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve parmak arası terliklerimi giydim. Saçlarımı toplamadan bir yana atıp bıraktım. Eve gelip duş alabilecek vakti bulup bulamayacağım konusunda şüphelerim vardı. Bu yüzden küçük valizime gereken her şeyi doldurup yanıma aldım. Son olarak siyah süet topuklu ayakkabılarımı, siyah

küpelerimi ve işimle ilgili tüm dosyaları aldığımı kontrol ettim. Bunların hepsini taşımak zor olacaktı fakat arabam olmadığından başka şansım yoktu. Diğer araba da Kate'teydi.

Merdivenlerden aşağı inerken arabamın anahtarını paspasın üzerinde görünce şaşırıp kaldım. Adam imana gelmiş ve anahtarlarımı bırakmıştı!

"Ben çıkıyorum," diye seslendim Kate'e. "Arabam hazır."

Kafasını kapıdan uzattı. "Harika, iyi şanslar. Geç saatlerde tüm pahalı şarapları içmek için orada olacağım!"

"Tamam, orada görüşürüz." Patikadan yürürken ucuz bir cep telefonunun kaldırımın ortasında parçalandığını gördüm. Nereden geldiğini biliyordum. Ayağımla oluğa doğru ittim ve arabama doğru yürümeye devam ettim. Eşyalarımı bagaja koyup sürücü koltuğuna geçtim.

Gülümseyerek sürücü koltuğunu pedallara doğru yaklaştırdıktan sonra arabayı çalıştırdım. Gülmemin sebebi Jesse'nin bu küçük arabaya sığmayışının aklıma gelmesiydi. Teybi açtığımda Blur çaldığını duydum. Sesi çok açıktı. Bu yaşta işitme kaybı mı yaşıyordu? Sesi kıstım. Hoparlörlerden "Kasaba evi" kelimeleri çıktığında gülüp CD'yi yuvasından çıkarttım. Daha önce hayatıma bu kadar burnunu sokan biriyle karşılaştığımı hatırlamıyordum. Çıkarttığım CD'nin yerine Ministry of Sound'un *Chill-out Sessions*'ını koydum ve St. Katherine Docks'un yolunu tuttum.

Lusso'nun önüne geldiğimde kameraya doğru bakıp

kapının açılmasını bekledim. Yemek firmasının kamyonetten tabak ve bardakları indirdiğini gördüm. Bu sırada hızla binanın içine doğru yöneldim. Daha önce buraya milyon kez gelmiştim fakat hâlâ buranın saf mükemmelliğinden delicesine etkileniyordum.

Giriş salonuna doğru yürürken resepsiyonda Clive'ı gördüm. Bu binada altı yıldızlı otel konforu verilebilmesi için çok fazla çalışana ihtiyaç vardı. Clive da onlardan biriydi. Her bir milimetresi cilalanmış mermer zeminde büyük, kavisli resepsiyon masasına doğru yürüdüm.

"Günaydın Clive," dedim, yaklaşarak.

Ekrandan gözünü ayırıp panik içinde ama arkadaş canlısı bir izlenim vererek. "Ava, bu kılavuzu bir hafta içinde toplam dört kere baştan sona okudum fakat hâlâ tam olarak anlayabildiğimi söyleyemem. Dorchester'da böyle bir şeyle karşılaşmamıştık doğrusu," dedi.

"Bu kadar zor olmamalı," diyerek onu yatıştırdım. "Teftiş ekibine sordun mu?"

Gözlüğünü masasının üzerine koyup, alnını kaşıdı. "Evet, üç kez sordum. Salak olduğumu düşünüyor olmalılar."

"Üstesinden geleceğine inanıyorum," dedim. "Ev sahipleri ne zaman taşınmaya başlayacaklar?"

"Yarın. Bu gecenin tümünü ayarladın mı?"

"Öğlen tekrar sor. Sonra görüşürüz. Çok işim var."

"Tamam," diyerek işinin başına döndü. Hırıldayarak nefes alıp veriyordu.

Teras katına çıkan özel asansörün düğmesine bastım. Binanın on beş katının vazo ve çiçek düzenlemesini

ayarlamam gerekiyordu. Bu beni bir süreliğine meşgul edecekti.

Saat on buçuk olduğunda zemin kata geri dönüp kalan son çiçeklerin düzenlemesiyle uğraştım.

"Bayan O'Shea için çiçeklerim var."

Baktığımda genç bir kızın etrafı şaşkın gözlerle süzdüğünü gördüm. "Pardon, anlayamadım?"

Not defterini işaret etti. "Bayan O'Shea için bir teslimatım var."

Şaşırmıştım. Çiçekler sabah erkenden gelmişti.

"Ben zaten çiçekleri teslim aldım." Genç kıza doğru yürüdüm. Fakat bunlar benim sipariş ettiğim çiçekleri gönderen firmadan gelen çiçekler değildi.

"Almış mıydınız?" diyerek panikle not defterine baktı.

"Neyi aldım mı?" diye sordum.

"Bir buket gelin çiçeği... Bayan..." derken tekrar not defterine baktı. "Bayan Ava O'Shea."

"Ava O'Shea benim."

"Güzel. Bir saniyenizi alacağım," deyip bugüne kadar gördüğüm en büyük ve en güzel gelin çiçeğini getirdi. "Burası Knox Kalesi gibi!" dedi bana bir buket çiçek uzatarak.

Abartısız zarafet.

Genç kızın teslimatını aldığıma dair belgeyi imzalarken mideme yumruk yemiş gibi hissediyordum.

Çok üzgünüm. Beni lütfen bağışla.

Kartta yazanı defalarca okudum. Benden bu uygunsuz davranışı için zaten özür dilemişti. Peki ya benim

burada olduğumu nasıl biliyordu? Bunu düşünürken Lusso'nun portföyümde olduğunu hatırladım. Bugün burada olacağımı öğrenmek için çok fazla çaba sarf etmeye gerek yoktu. Asla peşimi bırakmayacaktı, asla.

Çiçekleri masanın üzerine koydum. "Clive, hadi şu siyah mermerlere biraz süs katalım." Bana baktı, kafası çalışmaktan yanmış gibi gözüküyordu. Onu orada öylece bırakıp her şeyin doğru yerleştirilmiş ve hazır olup olmadığını kontrol etmeye gittim.

Victoria saat beş buçukta gelmişti. Sapsarı saçları, mavi gözleri ve çok özen gösterilmiş dış görünüşüyle dikkatleri üzerine çekiyordu.

"Özür dilerim geç kaldım. Trafik kâbus gibiydi ve park edecek yeri zor buldum." Etrafı süzdü. "Hepsi konuklar için ayırtılmış. Ne yapabilirdim? Çok telaşlıyım!"

"Ben tamamen hazırım. Senden sadece mekâna göz atıp atladığım bir şey olup olmadığını kontrol etmeni istiyorum. Gözden bir şey kaçsın istemiyorum," dedim ve onu lansmanın yapılacağı çatı katına götürdüm.

"Aman Tanrım Ava, harika görünüyor!"

"Harika görünüyor, değil mi? Daha önce bu kadar büyük bütçeli bir işim olmamıştı. Başkasının parasını harcamak eğlenceliydi." Gülüştük. "Mutfağı gördün mü?" diye sordum.

"Bitmiş halini görmedim. Bahse girerim ki inanılmaz olmuştur."

"Öyle oldu. Git ve bir göz at bakalım. Kendimi spa için hazırlayacağım. Diğer dairelerin hepsini bitirdim,

böylelikle buraya odaklanabilirim. Burası aksiyonun olacağı yer. Tüm minderlerin dolgun olduğundan emin ol. Eğer ters gittiğini düşündüğün bir şey varsa not al. Tamam mı?"

"Anlaşıldı," dedi ve mutfağın yolunu tuttu.

Lusso'nun tüm spa imkânlarından yararlandıktan bir saat sonra artık hazırdım. Elbisemde hiç buruşukluk yoktu ve saçlarım düzgündü. Etrafta aylak aylak dolanıyordum. Buradaki son günüm olduğu için biraz üzgündüm. Birazdan burası iş adamları ve sosyete ile dolacaktı. Bu da bu muazzam yerin son kez tadını çıkarabileceğim anlamına geliyordu. Hâlâ bunun benim işim olduğuna inanmakta güçlük çekiyordum. Devasa büyüklükteki açık alanda durup kendi kendime gülümsedim. Zemin kattaki spa, spor kompleksi ve yüzme havuzu Lusso'nun yaşam alanını diğerlerinden ayıran özelliklerdi. Özellikle kendilerine özel spor kompleksi etkileyiciydi. Burayı kim satın alacak olursa olsun bir insanın isteyebileceği her şeyi de satın almış olacaktı.

Mutfağa doğru gidip Victoria'yı buldum.

"Her şey tamam," diyerek tezgâhın üzerindeki kırıntıları da sildi.

"Pekâlâ, hadi şimdi bir şeyler içelim," diyerek iki şampanya kadehinden birini Victoria'ya uzattım.

"Senin şerefine içelim Ava. Bu özel tasarımcıya." Gülümseyerek kadehini yukarı kaldırdı. "Vay canına! Bu harika."

"Ca'del Bosco, Cuvée Annamaria Clementi, 1993. Tabii ki bir İtalyan şampanyası." Kaşımı kaldırdım, Victoria tekrar gülümsedi.

Girişten birtakım sesler duydum, mutfaktan çıkıp etrafta dolandım. Tom'un balık gibi etrafa bön bön baktığını ve Patrick'in gururla gülümsediğini gördüm.

"Ava, bu çok özel bir çalışma gerçekten!" Tom bana doğru koşup sarıldı. Sonra geriye çekilip beni baştan aşağı süzdü. "Harika bir elbise. Çok güzelsin."

Keşke ben de aynı iltifatı Tom için yapabilseydim. Mavi gömlek ve kırmızı kravat seçimiyle gözlerim neredeyse karşıtlıktan şaşı olmuştu.

"Kızı rahat bırak Tom. Elbisesi buruşacak." Patrick araya girdi. Yanağıma doğru eğilip bir öpücük kondurdu. "Seninle gurur duyuyorum hayatım. Harika bir iş çıkarttın." Kulağıma eğilerek, "İş ortaklarımız seni gelecek projeleri olan Holland Park için istediklerimi üstü kapalı bir şekilde ima ettiler," diyerek kaş göz işareti yaptı. "Pekâlâ, nerede bu şampanya?"

"Bu taraftan." Onları mutfağa doğru yönlendirdim. Çıkarttığı seslere bakılırsa, Tom etkilenmişe benziyordu. Burası gerçekten çok özel bir çalışmanın eseri oldu.

"Şerefe!" diye kadehimi kaldırdım.

"Şerefe!" Herkes kadehini kaldırdı.

Ondan sonraki birkaç saati yüksek sosyeteyle tanıştırılarak geçirdim. Hepsine tek tek tasarımım hakkında bilgiler verip ilham kaynaklarımı anlattım. Mimarlık ve tasarım alanında habercilik yapanlar etrafta dolaşıp bol bol fotoğraf çekti. İstemesem de beni kadife kaplı şezlonga oturtturup fotoğrafımı çektiler. Yanaklarım, Patrick'in durmadan yeteneklerimi övmesiyle birlikte kızarıyordu.

Kate geldiğinde de çok mutlu oldum. Onu mutfağa doğru götürüp bir kadeh şampanya uzattım. Ben de bir tane daha kendim için aldım.

"Biraz gösterişli mi ne?" diye mutfağı süzdü. "Burasını gördükten sonra, mutfağım çöplük gibi görünmeye başlayabilir bana." Gülümsedim. "Etkileyici bulduğunu ima ediyorsun eminim ki."

"Evet, onu da ima ediyorum fakat yine de ben burada yaşamazdım." Lafını esirgemeden söyledi.

Acıklı bir yüz ifadesi takındım ve dediklerinden caymasını bekledim. Fakat söylediklerinin arkasındaydı, fikrini değiştirmedi. Bunun yerine yüzündeki şaşkın gülümsemeyle arkamda olan bir şeye bakıyordu. Onun dikkatini çeken şeyin ne olduğunu görmek için arkamı döndüm.

Olamaz!

"Kapıdan kovsan bacadan girecek değil mi?" dedi Kate. Tabii, Kate'in Jesse ile aramızda son olarak ne olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Lacivert bir takım elbiseyi açık mavi bir gömlek ile tamamlamıştı. Bir eli cebindeydi, diğer elinde ise bir dosya vardı. Jesse her zaman olduğu gibi yine çok çekiciydi.

Bir emlakçıyla gelmişti. Fakat çok dikkat çekmeye çalışmıyordu. Hayır, gözlerini besbelli bana dikmişti.

"Kahretsin!" Kate'e doğru döndüm. Gözlerini Jesse'den alıp bana baktı. Jesse'nin muhteşemliği karşısında gözleri kamaşmıştı.

"Biliyorsun," diyerek içkisinden bir yudum aldı,

"adamın bu yaptığı senden asla vazgeçmeyeceğini gösteriyor, Ava."

"Geçtiğimiz salı günü Manor'a gittim ve neredeyse onunla seviştim," ağzımdan kaçırıverdim.

"Ne!" Kate ağzındaki şampanyayı püskürtmemek için zor tutarken dudağının kenarından biraz olsun kaçırdı. Peçete ile çenesini sildi.

"Geçen gün gönderdiği mesajda özür dilediğini yazmıştı. Manor'a geri döndüğümde beni koca adam karşıladı ve bir odaya götürdü. Jesse beni o odada yarı çıplak halde bekliyordu."

"Yok artık! Aman Tanrım. Koca adam da kim?"

Hızlıca Kate'i bu konuda soru sormasını engelleyecek şekilde susturmaya çalıştım. "Tüm bu olanlar büyük bir talihsizlik, felaketti. Kız arkadaşının sesini duyar duymaz mekândan kaçtım. Sonrasında ise Ward dün gece bizim eve gelip bu konu hakkında ısrarcı oldu."

"Siktir! Ne konuda ısrar etti?"

"Bilmiyorum. Herif terbiyesizin teki. Bana beni becerdiğinde ne kadar çığlık atacağımı bile açıkça sordu."

Bu sefer ağzından daha fazla şampanya püskürttü. "Ne dedi ne dedi? Lanet olsun Ava. Buraya doğru geliyor. O buraya doğru geliyor." Gözleri fal taşı gibi açıldı.

Kaçma planları yapmaya çalıştım. Fakat beynimle bacaklarım aynı anda hareket edemiyordu. Onun arkamda olduğunu hissettim. Kokusunu bile alabiliyordum.

"Seni tekrar görmek ne güzel Kate," diyerek tane tane konuştu. "Ava?"

Olan biten her şeyi çok iyi bilmekle birlikte ona hâlâ

sırtım dönük duruyordum. Jesse Ward'un hâkimiyetinde olan tehlikeli alana doğru sürükleniyor gibi hissetmeye başlamıştım. Bu öyle soyut, öyle kafa bulandırıcı bir alandı ki gerçekçi hiçbir şey düşünemiyordum.

Kate eşzamanlı aralıklarla ikimize de bakıyordu. Birimizin bir şey söylemesini bekliyordu. İlk konuşan kişi ben olmayacaktım.

"Jesse," diyerek başıyla selamladı Kate. "İzninle. Makyajımı tazelemem gerek." Sonra da boş şampanya kadehini bırakıp tezgâhtaki eşyalarını aldı ve mutfaktan ayrıldı. Ona içimden küfrediyordum beni böyle bıraktığı için.

Etrafımda çember çizmeye başladı ve sonunda yüz yüze geldik. "Muhteşem görünüyorsun," diye mırıldandı.

"Burada olacağını bilmiyordum."

Ona yorgun bir bakış attım. "Bana çiçek göndermişsin."

"Evet gönderdim." Ağzının kenarında bir gülüş belirdi.

Onun oyunlarıyla oyalanacak vaktim yoktu. "Lütfen, müsaadenle." Hemen yanından geçip gitmeye çalıştım fakat yolumu kesti.

"Bir tur atarız diye umuyordum."

"Victoria'ya söylerim. Sana etrafı gezdirmekten son derece memnuniyet duyar."

"Ben senin bana etrafı gezdirmeni tercih ederim."

"Siktiğimin yerini kendin gezemiyor musun?"

Kaşlarını çattı. "Söylediklerine dikkat edecek misin?"

"Kusura bakmayın beyefendi ve bir daha arabamı kullandığınızda da koltuğun pozisyonunu eski haline getirin lütfen."

Tebessümü çocukçaydı. Yine kalp atış hızımı dizginleyemiyordum. Üzerimde bu kadar etki bırakmasına izin vermemeliydim.

"Ve müziğime de karışma!"

"Özür dilerim." Sinsice bakıyordu. Çok seksiydi. "Sen iyi misin? Biraz yorgun gibi görünüyorsun." Parmaklarını yavaşça çıplak koluma değdirdi. "Seni etkileyen bir şey mi oldu?"

Birden kendimi çektim. "Hiç de değil." Konuşmanın bu yönde ilerlemesinden hiç hoşnut değildim. "Bir tur istediğini söylemiştin."

"Evet, bunun için can atıyorum." Bundan memnunmuş gibi görünüyordu.

Asık bir suratla onu mutfağın dışına, sözüm ona büyük yaşam alanına götürdüm. "Bekleme odası." Elimi şöyle bir etrafı tanıtmak için gönülsüz bir şekilde salladım. "Mutfağı zaten görmüştün," diyerek açık alana, terasa doğru giderek, "manzara," dedim. Arkamda çaktırmadan da olsa güldüğünü duyarak her yeri tek kelimeyle bu durumdan bir an önce kurtulmak istermiş gibi anlatıyordum.

Bekleme odasından geçerek çalışma odasını tek bir kelime dahi etmeden gösterdim. Jesse başını sallayarak çeşitli insanlara selam veriyordu. Fakat ben ona durup insanlarla konuşması için imkân tanımıyordum. Mümkün olduğu kadar çabuk bitsin istiyordum. Kahretsin burası gözüme her zamankinden daha büyük geliyordu.

"Burası da spor salonu," diyerek o odaya girmeden üstünkörü gösterip geçtim ve merdivenlere doğru yöneldim. Arkamdan güldüğünü duydum. Arkadan aydınlatmalı merdivenlerden geçtikten sonra odaların kapılarını birer birer açıp kaparken içerisini anlattım. En önemli yere, yatak odasına geldiğimizde odayı tek elimle işaret ederek kısaca tanıttım. Burası gerçekten arzulayarak, emek harcayarak tasarımını yaptığım bir yerdi.

"Harika bir rehbersin Ava," dedi dalga geçerek. Sonra da duvardaki fotoğrafı işaret ederek, "Bu fotoğraf hangi sanatçıya ait?" diye sordu.

"Giuseppe Cavalli."

"Güzel. Bu fotoğrafçıyla çalışmanın özel bir sebebi var mı?" Açıkça beni diyaloğa sürüklemek istiyordu.

Onu baştan aşağı süzdüm. Bir eli cebindeydi ve ince bacakları omzu hizasında açık haldeydi. Gözlerim yeterince tatmin olmuştu fakat aklımı kaybetmeye başlıyordum. İç geçirdim ve onu şımartmamaya karar verdim. Giuseppe Cavalli dönemimin en fazla çalışmak istediğim ve beni en çok heyecanlandıran fotoğrafçısıydı. Kollarımı göğsümün üzerinden kaldırıp serbest bırakarak ona doğru yürüdüm.

"O ışığın efendisi olarak bilinir," dedim ve Jesse bana ilginç gözlerle baktı. "Onun için konunun önemi yoktur. Neyi fotoğrafladığına kafa yormaz. Ona göre konu daima ışıktır. O, tamamen bunu kontrol etmeye çalışır. Anlatabildim mi?" Su yansımalarını işaret ettim. "İşte bu kayıklar. Tüm sevimliliği ile oradalar. Ama onlar sadece birer kayık. Yine de fotoğrafın harika olduğunu,

kendisinin ışıkla neler yapabildiğini görebiliyor musun? O kayıkları umursamıyor. Kayıkları çevreleyen ışıkları önemsiyor. Kimsenin göremediği ışıkları yakalayıp harika fotoğraflar ortaya koyuyor." O harika fotoğrafa bir daha baktım. Bundan asla sıkılmazdım. Alabildiğine basitti ama görmek isteyen ondaki güzelliği görürdü.

Birkaç sessiz andan sonra Jesse'nin gözlerini bana dikmiş olduğunu fark ettim.

Gözlerimiz birbirini buldu. O konuşmadığı sürece ben de konuşamayacaktım. Tamamen irademe dışında hareket ediyordum. Onunlayken kendimi çok heyecanlı hissediyordum. Beni farklı kılıyordu.

"Lütfen yapma." Sesim duyulabilir seviyedeydi.

"Neyi yapmayayım?"

"Ne olduğunu biliyorsun. Seni bir daha görmeyeceğimi söylemiştin."

"Yalan söyledim." En ufak bir utanma duygusu yoktu. "Senden uzak kalamıyorum, bu yüzden beni tekrar tekrar ve tekrar görmek zorundasın." Cümlesinin sonunda yavaşlayıp telaffuzunu bastıra bastıra yaptı.

Elim ayağım kesilmişti. Ondan uzaklaştım.

"Beni istediğini kendine itiraf etmemek için direniyorsun. Kendi içinde bunun savaşını veriyorsun," diye yavaş yavaş, ağırdan alarak ve göz temasını etkili bir biçimde kurarak konuşmaya devam etti. Bana doğru hareket ettikçe, ben de geri adım atıyordum.

Dizlerimin arkasında yatağı hissettiğimde geri çekilmeyi kestim. Benden iki uzun adım kadar uzaktaydı yani beni etkisi altına alabilecek menzildeydi.

"Dur," diyerek elimi önüme koydum. "Beni tanımıyorsun bile," diye ağzımdan kaçırıverdim.

"Senin gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu biliyorum." Tekrar bana doğru gelmeye başladı. "Ne hissettiğimi ve senin de ne hissettiğini biliyorum." Bedenlerimiz karşı karşıya geldiğinde kalbim küt küt atıyordu. "Söyle bana Ava. Nerede hata yaptım?"

Hızlı nefes alışverişimi kontrol etmeye çalışıyordum. Fiziken sarsılmıştım. Mücadele veriyordum. Boynumu büktüm ve gözlerimden yaş geldi. Neden ağlıyordum ki? Beni ağlatmaktan zevk mi alıyordu? Bu berbat bir şeydi. Benimle yatmak istiyordu. Beni takip ediyordu ve ben ağlıyordum çünkü bunlara karşı çok savunmasızdım. Beni zavallı hissettiriyordu. Buna hakkı yoktu.

Elini, çenemin altında hissettim. Elinin sıcaklığı benim onun piç herifin teki olduğunu bilmeme rağmen bunu göz ardı etmeme yol açtı. Çenemden tutup başımı nazikçe kaldırmaya özen gösterdi. Göz göze geldiğimizde ağladığımı görüp yüzünü buruşturdu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı yavaşça. Yüzümü ellerinin arasına aldı. Dökülen gözyaşlarımı eliyle sildi.

Sesimi toparladım. "Beni rahat bırakacağını söylemiştin." Parmağını yüzümde gezdirirken ona meraklı gözlerle baktım. Neden böyle yapıyordu ki? İlişkisinde mutlu değildi, bu apaçık belliydi ama bu yaptıklarını haklı çıkartmıyordu.

"Yalan söyledim, özür dilerim. Senden uzak kalamıyorum Ava."

"Kaç kere özür diledin zaten. Özür diliyor ama aynı şeyleri yapmaktan da vaz geçmiyorsun. Yarın da özür

notuyla bir buket çiçek beklemeli miyim?" Hiciv yönümü gizleyemedim.

Parmağını yüzümde gezdirmeyi bıraktı ve boynunu büktü. İşte şimdi biraz olsun utanmıştı. Sonrasında başını kaldırdı. Yüz yüze geldik ve dudaklarıma odaklandı. Aman Tanrım, asla bunun önüne geçemeyecektim. Yavaş yavaş dudaklarıma doğru yaklaşıyordu. Nefesimi tuttum. Aramızda çok az bir mesafe kalmıştı. Ceketini kavradım. İyice yaklaşıp beni belimden kavradı. Dudaklarımız buluştu ve beni kendine doğru iyice bastırdı.

"Daha önce hiç böyle hissetmiş miydin?" diyerek kulağıma fısıldadı.

"Hayır," dürüstçe cevapladım.

Kulak mememi dişleriyle nazikçe kavradı ve ufak bir ısırık aldı. "Aramızdaki bu savaşı bitirmeye hazır mısın?" diye diliyle kulağımı yalarken fısıldadı. Kulağımın çevresinde hissettiğim sıcak nefesi beni çıldırtıyordu. Bununla daha fazla mücadele edemeyecektim.

"Tanrım," nefes aldım ve dudakları benimkilere dokunmak için geri döndü. Hafifçe öptü, ben de geri çekilmedim. Dillerimiz birbiriyle buluştu. Ani hamlelerden kaçınıp doyasıya ağzımın içinde dilini gezdiriyordu. Çok güzeldi. Tüm bedenim alev alev yanıyordu.

İnleyerek ağzımı serbest bıraktı. "Bu evet mi demek oluyor?" Yeşil gözlerini benimkilere dikti.

"Evet."

Başıyla onaylayarak çok hafif bir şekilde burnumdan, yanağımdan, alnımdan öpüp sonunda yine dudaklarıma döndü. "Senin her zerrene ihtiyacım var Ava, her zerrene."

Her zerreme mi? Her zerrene derken neyi kastediyordu? Zihnimi mi, ruhumu mu? Ama bunları kastetmiyordu değil mi? Hayır, o benim bedenimi istiyordu ve ipleri onun eline vermiştim. Bu adamın sisteminin dışında kalmaya ihtiyacım vardı.

"Al beni," dudaklarına yapışarak söyledim.

Dudaklarının teması arzumu arttırıyordu. O da bunun farkında olduğundan dudaklarını dudaklarımdan ayırmıyordu. Tek elini belime dolamıştı ve başımı geriye atmıştı. Beni kaldırarak sırtım duvara çarpana kadar götürdü. Dillerimiz birbiriyle resmen dans ediyordu. Ellerimi sırtına koymuştum fakat daha yakın bir temas istiyordum. Omuzlarına baskı yaptım. Onu gömleğinden tutup kendime çektim. Ona sahip olmalıydım.

Bedenlerimiz birbirine çarpıyordu, beni duvara iyice yapıştırmıştı.

"Lanet olsun Ava!" Nefes nefese kalmıştı. "Beni çıldırtıyorsun." Kalçasıyla daire çizdi. Ereksiyon olan aletini kasıklarıma bastırdı. Ben de ellerimi saçlarında gezdirdim. İnlemeye şimdiden başlamıştım.

Bu artık bu işin geri dönülmez olduğunun resmiydi. Bedenim belli bir tempoya ulaşmıştı ve sanki hız sabitleyicisi ile sabitlenmiştim. Yavaşlayamıyordum. Avuç içlerini bacağımda hissettim. Ellerini yukarı doğru sürükledikçe üzerime tam oturan elbisemi kastırıyordu. Tam yukarılara çıkacakken hevesimi kursağımda bırakıp vazgeçiyordu. Beni bilerek çıldırtıyordu. Kalçalarını tekrardan daire çizer gibi hareket ettirerek beni hafiften inletmeye başlamıştı. Daha fazlasına ihtiyacım

vardı. Buna nasıl dayanacağımı bilmiyordum. Alt dudağımdan bir ısırık aldı ve serbest bıraktı. Elleriyle zevk noktama baskı yapıyordu. Başımı aldığım zevk sebebiyle inleyerek arkaya attım. Nasıl zevk aldığımı tarif dahi edemezdim. Başımı geriye attığımda boynumu öptü, yaladı, emdi. Zevkten ağlayabilirdim. Ama sonra dışarıdan gelen sesleri duydum. Ben ne yapıyordum? Burası bunu yapacak yer miydi? Jesse boynumu yalayıp öperken hemen kapının dışında konuklar vardı. Birisi her an bu odaya girebilirdi.

"Jesse," nefes nefese bir halde dikkatini çekmeye çalıştım. "Jesse, insanlar gelebilir, durman gerekiyor." Çelik gibi sert aletini bana bastırmaya devam ediyordu. Zaten onun karşısında zor konuşan beni daha da zor duruma sokuyordu.

İnliyordu, yavaş ve derinden. "Seni şimdi bırakmayacağım. Şu an olmaz."

"Durmamız gerek."

"Hayır," dedi.

Tanrım, biri her an içeri girebilirdi. "Bunu daha sonra da yapabiliriz." diyerek bu şekilde dikkatini çekebilme umuduyla konuştum. Ayrılmamız gerekiyordu.

"Bu ayrılık fikrini değiştirebilir." Boynumu kemiriyordu.

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," dedim. "Fikrim değişmeyecek."

Gözlerimi süzdü. İhtiyacı olan güveni aldı ama daha yürekli olamazdım. Bunu istiyordum. Zamanla fikrim bu yönde değiştiği gibi diğer yönde de değişebilirdi ama

ona karşı koyamıyordum ve bu saatten sonra da yapamazdım.

Beni daha da haşin öpmeye ve dudaklarımı ısırmaya başladı. "Özür dilerim bunu riske atamam," deyip beni banyoya doğru yöneltti.

"Ne? İnsanlar banyoyu da görmek isterler!" Ciddi olamazdı.

"Kapıyı kilitleyeceğim. Çığlık atmak yok." Pis pis gülümsedi.

Şok oldum ama kahkahayı bastım. "Seni arsız!"

"Hayır. Aletim geçen cuma gününden beri acıyor. Sonunda seni kollarıma alabildim. Ve tüm bunları sen de hissedebiliyorsun. İkimiz de hiçbir yere gitmiyoruz."

7. BÖLÜM

Kapıya tekme atıp kapattı ve mermer zeminin üzerinde kaymadan kapıyı kilitleyip bana döndü. Elbisem hâlâ kırışıktı. Bacaklarım ve külodum tamamen meydandaydı.

Kendi tasarladığım bu büyük, mermer döşeli banyoyu inceledim. Her şey haliyle tanıdık geliyordu. Bu pencerelerin tasarımını yaparken yaşadığım travma aklıma gelince gülümsedim. Kâbus gibiydi ama şimdi görülmeye değer bir hale geldi. Burası gerçekten lüksten kaçınmayarak tasarladığım bir yer olmuştu.

Kapının kilitlendiğini duyduğumda hayranlık duyduğum bu banyoda göz gezdirirken dönüp ona baktım ve Jesse'nin beni süzdüğünü gördüm. Bana doğru aylak

aylak yürürken ben de ona yürüyüp gömleğinin düğmelerini açtım. Midemde kelebekler uçuşuyordu. Bu adam mükemmel görünüyordu.

Son düğme de açıldığında artık bronz tenli göğsüne dokunmak için sabırsızlanıyordum. Daha fazla dayanamayacaktım. Ellerini kalçalarıma koyup sıkıştırıyordu. Beni kendine çekip dudaklarının ucunu benimkilere yaklaştırıyordu. Dudaklarını hafiften büzüyordu.

"İşte şimdi kaçamazsın."

"Kaçmak istemiyorum."

"Güzel," diyerek gözleriyle dudaklarımı süzdü.

Parmağımı göğsüne götürüp alt dudağına erişene kadar sürükledim. Ağzını açtı ve parmağımı ağzına soktuğumda hafiften ısırdı. Güldüm ve bunu yapmayı sürdürdüm. Diğer elimle saçını karıştırıyordum.

"Elbiseni beğendim." Göğsüme doğru baktı.

Bana bakışını takip ettim. Çok tatlıydı. "Teşekkür ederim."

"Biraz sıkıyor olmalı."

"Evet, öyle," dedim. Beklemek beni öldürüyordu. *Çıkart artık şu elbiseyi!*

"Bunu çıkartmalı mıyız?" Aletini bana dayadı. Ağzının kenarıyla gülüyordu.

Gülümsedim. "İstersen."

"Ya da onu üzerinde mi bırakmalıyız?" Bu sefer tamamen gülümsüyordu.

Bu banyoda her geçen an daha da eriyordum.

Ellerini üzerime koyup arkamdan kavradı. "Tekrardan bu güzel elbisenin altında neyin olduğunu görece-

ğim," diyerek kulağıma fısıldadı. Nefes nefese kaldım. "Artık bundan kurtulmalıyız," diyerek beni tezgâha oturttu. Elbisemi ayaklarımdan çekip çıkarttı ve yere bıraktı. Ayağıyla kenara doğru itti. Benden gözlerini bir an olsun ayırmadı.

Somurttum. "O elbiseyi beğeniyorum." Elbise için tartışma çıkmasını istemiyordum ama ona biraz kötü davranmıştı.

"Sana yenisini alırım," diyerek bedenimi duvara dayadı. Bacaklarımı araladı. Vücudunu benimkinin üzerine bastırdı. İyice kenetlenmiştik. Üzerimde baskı kurarken gülümsüyordu. Ona çabuk olmasını söylemek istiyordum. Kontrolümü tamamen kaybetmek üzereydim.

Sütyenimin kopçasını açtıktan sonra onu arkasına fırlattı. Ellerimin üzerine doğru eğildim, memelerimi ona doğru serbest bıraktım. "Kalbinin yerinden çıkacak gibi atmasını istiyorum," dedi sessizce. Avuçlarını memelerime götürüp onları okşadıktan sonra karnıma kadar inerek okşamaya devam etti. Bana baktığında için için yandığımı görebildiğini hissettim. "Çok güzelsin bebeğim," dedi. "Galiba seninle devam edeceğim."

Bedenime kavis vererek memelerimi öne çıkarttım. Gülümseyerek ağzını meme uçlarıma götürdü. Harika bir şekilde haşince meme ucumu emiyordu. Diğer eliyle boşta kalan mememe masaj yaptığında inlemeye başlamıştım. Aman Tanrım, harika. Bu adam bir dâhiydi. Aleti kaya gibi sertti ve bacaklarıma baskı yapıyordu. İnlemeye devam ediyordum. Kendimi bırakmıştım. Her şey akışına bırakılmıştı. Ne yaptığımı, nasıl yaptığımı

bilmiyordum. Zihnimi okuyormuşçasına klitorisime elini götürüp beni tahrik etmeye başladı.

"Kahretsin!" Kendimi onun omuzlarına dayadım ve tırnaklarımı kaslarına geçirerek ağladım.

"Daha kibar bebeğim," diyerek kıçıma bir şaplak attı.

Neredeyse zevkten ölecektim. Yaklaşan orgazmımın hızlandığını hissedebiliyordum ve biliyordum ki beni darmaduman edecekti. Ben omuzlarına tutunarak inlerken, o benimle oynamaya devam ediyordu.

Evet, işte orası.

"Boşal," diyerek klitorisime daha fazla baskı yaparak parmaklamaya devam etti.

Dağılmıştım. Ağladım, başımı tuttu. Başımı göğsüne yaslayıp dökülen göz yaşlarımı sildi. Nefes nefese kalmış, hüngür hüngür ağlıyordum. Onun önüne atılmış bir beden gidiydim. Bana yaptığı hiçbir şeyden dolayı utanmıyordu ve ben zevkten kuduruyordum.

Yumuşak öpmeleri ve dokunuşları beni yavaş yavaş ele geçiriyordu. Vücut sıcaklığım gitgide yükseliyordu. Çok iyiydi, hem de çok.

Birkaç tane saç telinin yüzüme temas ettiğini hissettim. Zevkten kapatmış olduğum gözlerimi açtım. Manzara karşısında tatmin olmuştum. O da bunu hissettikten sonra dudağıma öpücükler kondurdu. Hayatım boyunca bastırılmış tüm duygularım açığa çıkıyordu sanki. Rahatlamıştım.

"Daha mı iyisin?" diye sordu parmaklarını vücudumda gezdirerek.

"Mmm," diye homurdandım. Konuşmaya gücüm yoktu. Gelmek üzereydim.

Parmaklarını alt dudağıma götürdü ve bana doğru eğildi. Göz temasını bir an bile kaybetmeden, yavaşça dudaklarımdan vajinama kadar indi. Bunu yaparken arada sırada bana bakıyordu ve tek kelime etmiyorduk. Ben de bu sırada onun tenini okşuyordum. Bu adam çok tutkuluydu ve herkesin kalbini kırabilecek bir adamdı.

Hafiften gülümsedi. Avcumu elinin içine alarak öptü, gözlerini bana dikti. Tanrım, başım beladaydı.

İkimiz de bu tutkulu dakikalardan sonra kapının diğer tarafından gelen kurcalama sesiyle donup kalmıştık. Nefes nefeseydim. Jesse eliyle ağzımı kapattı ve güldü. Bunu komik mi buluyordu?

"Hiçbir şey duyamıyorum," diyen yabancı bir ses duydum. Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Elini ağzımdan kaldırıp dudaklarıma parmağıyla dokunarak, "Şşş," dedi.

"Tanrım, kendimi çok değersiz hissediyordum." Parmağını dudağımdan çekerek başımı omzuna yasladım. Buradan itibarımı zedelemeden nasıl ayrılacaktım?

"Değersiz hissetme, öyle değilsin. Böyle konuşursan banyomda o güzel kıçını tokatlarım."

Başımı omzundan kaldırıp ona baktım. "Banyon mu?"

"Evet, benim banyom," diye pis pis sırıttı. "Keşke yabancıların evimde gezmesini engelleyebilseler."

"Burada mı yaşıyorsun?" Şaşırdım. Burada yaşamıyordu. Kimse burada yaşamıyordu.

"Evet, yarından itibaren yaşıyor olacağım. Söylesene, bu en pahalı ve en boktan İtalyan tasarımları burada olmak zorunda mıydı?" diyerek yüzüme baktı.

"Boktan İtalyan tasarımı mı?" Şaşırmıştım. Gülüyordu ve bana kalırsa onu tokatlamalıydım. "Bu boktan İtalyan tasarımını beğenmediysen burayı satın almamalıydın," diye çıkıştım. Çok sinirlenmiştim.

"Bu boktan kurtulabilirim," diye geyik yaptı.

Buraya aylarımı harcamıştım, her eşyasını, her parçasını özenle seçmiştim. Onun yorumuysa, boktan İtalyan tasarımı ve bir an önce bunlardan kurtulmak gerektiğiydi. İşim hakkında hiç bu kadar aşağılanmamıştım. Ellerimi ellerinden çektim fakat hâlâ gülümsemeye devam ediyordu. Kaşlarımı çattım.

"Buradaki hiçbir şeyden kurtulmayacağım." Haşince öptü. "Ve sen burada yaşayacaksın artık." Öpmeye devam etti.

Dediklerini çok fazla kurcalamamıştım. Libidom tavan yapmıştı. Ve o ne derse itaat etmekten mutluydum. Ben de onu öpmeye başladım. Dilimi ağzının içine sokup gezdirdim. Bu sırada kalçalarımdan tutuyordu. Bunu yaparken gerilen kaslarını tırnaklıyordum.

Beni kollarıyla kavrayıp dudaklarını dudaklarımdan çekerek bedenimi tezgâha kaldırdı. Bacaklarıma doğru eğilip külodumu tam olarak çıkarttı. Ayakkabılarıma eğilip, onları çıkartıp yere attığında büyük bir gürültü çıktı. Ona katılmak için çok sabırsızlanıyordum. Gömleğini geniş omuzlarından sıyırarak çıkarttım. Tam anlamıyla harikaydı. Her bir yerini yalamak istiyordum.

Gözlerimi aşağı doğru yönelttiğimde karnından sol kalçasına kadar devam eden yara izini gördüm ve irkildim. Bunu daha önce görmemiştim. Manor'da da yarı

çıplaktı ama fark etmemiştim. Bu yara izi nereden geliyordu? Sormaya çekindim. Derin bir mesele olmalıydı. Bu anı hiçbir şeyin bozmasını istemiyordum. Yalnızca oturmuş ve kendimi ona adamıştım. Yara izi ürkütücü olsa da, o hâlâ harika görünüyordu.

Çıkarttığım gömleğini elbisemin üzerine fırlattım.

"Sana yenisini alırım," diyerek omuz silktim.

Pis pis gülüp öne doğru eğildi. Yüzüme iyice yaklaşıp dudaklarımı yakaladı. Pantolonuna uzanıp kemerini açmaya başladım. Kemerinin ucuyla ona hafifçe vurdum.

Bir anlığına geri çekildi. "Beni kırbaçlayacak mısın?"

"Hayır," belli belirsiz bir cevap verdim. Kemerini yere doğru attım. Ellerimi bacaklarında gezdirdim. Bu, onun hoşuna gidiyordu. Onun bana yaptığı gibi cinsel organına yaklaşıp hevesini alamadan elimi geri çekiyordum. "Tabii ki, eğer yapmamı istersen..." Bunu söylemeli miydim?

"Bunu düşüneceğim," dedi yarım ağızlı bir gülümsemeyle.

Gözlerimi üzerine diktim ve pantolonunu çıkartmaya başladım. Parmaklarım kaya gibi sert aletine değiyordu. Gözlerini kısmıştı. Elimi iç çamaşırının üzerinden aletinin hizasında hareket ettiriyordum. Bu ona zevk veriyordu. Başını arkaya atıp tavana doğru baktı. Göğüs kasları gerilmişti. Göğsünü yalamamak için kendimi zor tutuyordum.

"Ava şunu bilmelisin ki, sana sahip olduktan sonra artık sen tamamen benim olacaksın."

O anda söylediği herhangi bir şeyi anlayabilmek için gereğinden fazla sarhoştum. "Hmm," diye mırıldanarak geçiştirdim. Dilimi göğsünün etrafında gezdiriyordum. Elimi aletinden çekmiştim. İç çamaşırını çekip aletini gün yüzüne çıkartmak istiyordum ve öyle de yaptım.

Aman Tanrım, aleti kocamandı! Şaşkınlığımı gizleyemedim. Öyle olacak ki o da bana yarım ağızla bundan son derece memnun olarak gülümsedi.

Geri çekilerek ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarttı. Beni nasıl da etkilemişti. Elimi etrafına doladım. İletişim kurmakta zorluk çektiğini fark ettim.

"Kahretsin Ava," nefes nefese kaldı. Ellerini kalçalarıma koydu. Sarsıldım ve gülümsedi. "Gıdıklanıyor musun?"

"Sadece oradan," nefes nefese kaldım. Bu beni çıldırtıyordu!

"Bunu hatırlıyorum," dedi. Dudaklarıma yaklaşıp tekrar öpmeye başladı. Aletinin sertliğini her an hissedebiliyordum. Elini bacaklarımın arasında gezdiriyordu ve klitorisimle oynuyordu. Dudaklarımı ısırırken nefes nefeseydim. Sıcaklığımı hissediyordu.

"Hazır mısın?" acele bir şekilde sordu. Başımla onayladım çünkü konuşacak gücüm yoktu. Tüm dikkatimi yaptıklarımıza vermek istiyordum.

Elini iyice vajinama soktu. Islatıp, kıvama getiriyordu. İyice derine gitti. Ciyakladım.

"Tamam mı?" dedi. "Hazır mısın?"

"Birkaç saniye. Birkaç saniyeye ihtiyacım var." Bacaklarımı vücuduna doladım tutku ve acının karışımıyla ağladım. Tanrım, bu adam muazzamdı.

Beni duvara yasladığında fayansın soğukluğunu içimde hissettim. Bu sırada kendimi Jesse'nin aletinin büyüklüğüne adapte etmeye çalışıyordum. Alnını benim alnıma dayadı. Ellerimi terlemiş sırtında gezdiriyordum. Bu his harikaydı. Aletini yavaş yavaş içime sokmaya başlamıştı.

Nefes nefese kalmıştım. İçimde yavaş yavaş git gel yapmaya başlamıştı. Git gelleri giderek artıyordu. Bu da beni benden alıyordu.

"Daha fazlasını ister misin?" diye sordu aceleyle.

Daha fazlası mı? Daha fazlası da mı vardı? *Bunu yapabilirim, bunu yapabilirim.* Cümlesini tekrar edip derin nefes alıp kendimi buna hazırladım. Onu yavaşça öptüm ve belime kavis vererek göğsümü göğsüne bastırdım.

"Ava, bana hazır olduğunu söyle," dedi.

"Hazırım." Hayatımda hiçbir şeye bu kadar hazır hissetmemiştim. Beni arkaya yasladı. İçimi çektim ve ellerimi kalçalarıma koydum. Artık içime daha da fazla giriyordu. Git gelleri sıklaşıyordu. Tekrar ve tekrar.

"Artık benimsin Ava," diyerek derin bir nefes aldı. Bundan çok memnundu. Başımı onunkine dayadım. "Tamamıyla benimsin."

Hızlı bir hareket dizisinden sonra geri çekildi.

Çığlık attım.

Tüm bu anı her zerresine kadar yaşamakla meşguldüm. İçime daha çok girdikçe omuzlarını tırnaklıyordum. Aletini içime o kadar sokmuştu ki sanki karnımda hissediyordum. Dudaklarıma dokunduğunda zevkten ağladım. Dilini ağzımın içine soktu ve daha da fazla ağladım. Dillerimiz çoktan buluşmuş, birbiriyle dans eder

haldeydi. Kahretsin! Daha önce içimde biri varken orgazm olmamıştım!

"Boşalıyor musun?" dedi nefes nefese.

"Evet!" diye bağırdım. Alt dudağını ısırdım. İnledi. Hayvan gibi vahşiydim ve kontrolümü çoktan kaybetmiştim.

"Beni de bekle," dedi daha da fazla bastırarak.

Bir çığlık daha attım. Vücudumu sıkarak geciktirmeye ve onu zevklendirmeye çalışıyordum. Ama işe yarayacak gibi durmuyordu. Hâlâ boşalmıyordu. Ne kadar uzun sürecekti ki? Dayanamıyordum.

Üç kere daha sertçe gidip geldikten sonra bağırdı. "Şimdi Ava!" Komutuyla kafamı arkaya yasladım ve adını haykırarak içime akan sıvının sıcaklığı hissettim.

Beni sertçe kavradı, kendine yaklaştırabileceği kadar yaklaştırdı. Boğazının hizasındaydı yüzüm.

"Evet!" diye inledi boynuma doğru.

Git gellerini yavaşlatıp ikimizin de bu heyecanlı anlardan sonra ayaklarımızın yere basmasını sağladı. Onu sıkıca tuttum ve kalçalarını yavaşça hareket ettirdim.

"Bana bak," dedi yavaşça. Kafamı kaldırıp ona baktım. Mutlu bir şekilde gözlerimi aradı. Kalçalarını artık neredeyse durma noktasına getirmişti. Burnuma bir öpücük kondurdu. "Çok güzel," dedi. Başımı kavrayıp omzuna koydu. Yanağım omzu üzerindeydi. Bu pozisyonda sonsuza kadar kalabilirdim.

Sırtımı soğuk duvardan uzaklaştırdım. Hâlâ içimdeydi. Yavaşça çıktı ve yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Canını yakmadım değil mi?" diye sordu. Takındığı yüz ifadesinden alnı kırışmıştı.

Eriyip bitmiştim. Ona boğacak gibi sarılmak istiyordum ve öyle de yaptım. Tüm bedenimi ona yapıştırıp bacaklarım ve kollarımı etrafına doladım. O an hayatımda hissettiğim en rahatlatıcı, en huzurlu andı. Daha önce böyle hissetmemiştim. O anları yaşarken suçluluk duyacak enerjim bile kalmamıştı.

Sarah da kimdi?

Birbirimize sarılı halde kalmaya devam ediyorduk. Nefes alışverişlerimiz yavaşlamıştı. Birbirimize tutunmuştuk. Tam da bu şekilde kalmak istiyordum. Banyosunda sevişmiştik. Burayı satın aldığına hâlâ inanamıyordum.

Kısa bir süre sonra arkaya yaslanarak parmaklarıyla yüzümün kenarını okşadı. "Prezervatif kullanmadım," dedi pişman gözlerle bakarak. "Özür dilerim, ben bu konuyu çok önemserim. Doğum kontrol ilacı kullanıyorsun değil mi?"

"Evet, ama haplar beni hastalıklardan korumuyor." dedim. Bu adam sekste harikaydı. Kaç tane kadının üzerinden geçtiğini tahmin bile edemiyordum.

Gülümsedi. "Ava ben bugüne kadar hep prezervatif kullandım." diyerek alnımdan öptü. "Sen hariç."

"Neden?" diye sordum, kafam biraz karışmış bir halde.

Yüzünü uzaklaştırdı. "Senin yanındayken sağlıklı düşünmekte zorlanıyorum." İç çamaşırını ve pantolonunu giyip arkamdaki raftan bir el bezi aldı. İzin vermeyecektim fakat hatırladım ki... buradaki her şey onundu. Sadece ben onun değildim. Bu, aklıma sonradan geldi.

Tutku ağrısı yüzünden kafamdakiler uçmuştu. Sağlıklı düşünmekte zorlanıyor muydu? Aynı benim gibi.

Evyeye doğru gitti ve önümde durdu. Orada tamamen çıplak halde oturmuş duruyordum. Kendimi savunmasız hissettim. Bu yüzden bacaklarımı kendime doğru çektim. Ama yine de çırılçıplak halde olduğum için çok iyi hissetmiyordum. Arada bana bakıyordu. Halimden anlamıştı. Yanıma gelip o yakışıklı yüzünü bana çevirdi. Bacaklarımı aralayıp okşadı.

"Daha mı iyi hissediyorsun," dedi. Kollarımı kucağımdan kaldırıp omzuna koydu. Hassas ve son derece samimi bir pozisyondu. Yüzünün her bir milimetresini dikkatle inceliyordum. Benimle ilgilenirkenki konsantrasyonu sebebiyle buruşan alnına bakıyordum.

Yeşil gözleriyle bakıp göz kırptı. "Seni duşa sokup her bir yanına tapmak istiyorum ama şimdi değil. Şu an değil, her neyse." Eğilip öpücükler kondurdu. Bu kadar hafif öpücüklerle kendimden geçebileceğimi düşünmemiştim. Dudakları yumuşacıktı ve inanılmaz güzellikteydi. "Hadi bebeğim. Elbiseni giy." Beni tezgâhtan indirip iç çamaşırımı giymeme yardım etti. Daha sonra elbisemi giydirip fermuarını çekti. Bunu yaparken boynuma öpücükler konduruyordu. Bedenim kendinden geçmiş haldeydi. Bundan sonra ondan kolay kolay uzaklaşamayacaktım, beni tamamen içine çekmişti. Bu çok da sağlıklı bir durum değildi. Yine de şikâyet etmiyordum.

Açık mavi renkli gömleğini yerden alıp üzerine geçirdim.

"Kıyafetler çok fazla buruşmamış değil mi?" diyerek göz kırptı giyinirken.

"Ceketin burada değil." Birden onun yatak odasında kaldığını hatırladım.

Kemerini takarken ona yardım ettim. Bana baktı ve gülümsedi. "Pekala, hazır mısın bebeğim?" Elini uzattı, tereddüt etmeden ben de uzattım. Bu adam insanları kendine çekmeyi çok iyi biliyordu.

Ona baktığımda baş döndürücü bir gülümsemeyle bana baktığını gördüm. Kafamı çevirip aynaya baktım. Olamaz, kızarmıştım. Dudaklarım şişmiş, saçlarım karışmıştı. Kendime çeki düzen vermek için beş dakikaya ihtiyacım vardı.

"Harikasın," dedi telaşımı dizginlemek için.

Harika mı? Harika benim kullandığım bir kelime değildi. Tam anlamıyla sikilmiş gibi gözüküyordum ki olan da oydu. Beni kapıya doğru götürüp kilidi açtı ve dışarı doğru yöneldi. Ceketinin hâlâ yerde olduğunu gördüm. Yanından geçerken eğilerek ceketini aldı.

Merdivenlere geldiğimizde birden el ele tutuştuğumuzu fark ettim ve bırakmaya çalıştım fakat o çok sıkı tutuyordu. Bırakmama izin vermiyordu. Kahretsin! Gitmeme izin vermeliydi. Patronum ve meslektaşlarım aşağıdaydı. Tanımadıkları bir adamla el ele inemezdim. Elimi çekmeye çalıştım ama bırakmıyordu.

"Jesse, elimi bırak."

"Hayır," dedi yüzüme bile bakmadan.

Merdivenlerin tam ortasında durdum. Şükürler olsun ki bizi henüz kimse görmemişti. Ama bu görmeye-

ceği anlamına gelmiyordu. Jesse dönüp birkaç basamak aşağıdan bana baktı.

"Jesse bunu yapma lütfen. İzin ver gideyim."

Birbirine kenetlenmiş ellerimize baktı. "Gitmene izin vermiyorum," dedi asık suratıyla. "Eğer gitmene izin verirsem nasıl hissettiğini unutacaksın. Fikrini değiştireceksin."

Tüm bu yaşadıklarımı unutma imkânım yoktu. Bu tutumu hoşuma gitmiyor, beni sıkıyordu. "Ne konuda fikrimi değiştireceğim?" diye sordum.

"Benim hakkımda," diye kısaca cevapladı.

Onun hakkında hangi fikrimi değiştirecektim? Onun hakkında bir fikrim yoktu ki. Söz konusu o olduğunda, aklım başımda değildi. Birinin bizi görmeden birbirine kenetlenmiş ellerimizi çözmem gerekiyordu. Tüm odaklandığım konu buydu şimdi.

Ha siktir! Sarah'yı gördüğümde neredeyse merdivenlerden düşecektim. Gerçeklik algım kalmamıştı. Jesse onu gördüğünde şu ana kadar davrandığı gibi sorumsuz davranmayıp elimi bıraktı. İçeri doğru giriyordu Sarah. Düşünmeye vaktim yoktu. Gözlerimi kısıp kendimi kasarak olan bitenleri seyretmeye başladım. Jesse kaşlarını çatmıştı, bana böyle bakmasından hoşlanmıyordum. Sarah benden hiç hoşlanmamıştı ve ben de ondan hiç hoşlanmamıştım. Beni bir tehdit olarak görüyordu, bu artık kesinleşmişti.

Son basamağa geldiğimde Tom kalabalığın arasından kollarını sallayarak geldi. "İşte buradasın! Neredeydin? Patrick her yerde seni arıyordu." Beni omuzlarımdan

tutarak şöyle bir süzdü. Bana şüpheli gözlerle baktı. Yanaklarımın ısısının arttığını hissedebiliyordum.

"Bay Ward'a etrafı gezdiriyordum," dedim elimi omzuma götürerek ve arkama doğru işaret ederek. Bana yakın olduğunu biliyordum, arkamda olduğunu biliyordum hatta kokusunu bile alabiliyordum. Onun tarafından markaja alınmış gibiydim.

Elleri hâlâ omuzlarımdaydı. Tom arkama bakıp yanıma yaklaştı. Ağzını kulaklarıma yaklaştırdı. "Hayatım, bu bana hırlayan yakışıklı da kim?" diye sordu beni koklayarak.

Ellerini omzumdan kaldırırken arkamı döndüğümde, Jesse'nin Tom'a öldürecek gibi baktığını gördüm. Çok saçma bir kıskançlık içindeydi. Tom, Londra'daki en eşcinsel adamdı. Ondan daha eşcinseli yoktu hatta bu şehirde. Onu bir tehdit olarak görmesine hiç gerek yoktu.

"Tom, bu Bay Ward. Bay Ward, bu Tom. İş arkadaşım. Ayrıca eşcinseldir." Sonuncusunu kasten söyledim. Tom bunu umursamadı bile.

Tom'a baktığımda ağzının kulaklarına vardığını gördüm. Sonra gözlerimi Jesse'ye çevirince hırıldamasının geçmiş olduğunu fark ettim. Tom ileri doğru yürüdü ve Jesse'nin omzundan tutup onu yanağına değmeden öptü. Jesse'nin o halini gördüğümde gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Çok memnun oldum," dedi Tom Jesse'ye. "Söylesene, spora gidiyor musun?" dedi kaslarına bakarak.

Bu sefer gülmemek için kendimi gerçekten zor tut-

tum. Hatta biraz kaçırdım. Jesse ve Tom'un bu harika flörtünü bölmek istemiyordum. Arkamı dönüp gittim.

Patrick'i mutfakta gördüm. O da beni gördüğünde elinde bir kadeh şampanya ile bana doğru yanaştı. "Sonunda kendisi geldi," Patrick, uzun bir adama beni takdim etti. "Bu kız şirketimi kalkındırdı. Seninle gurur duyuyorum hayatım. Nerelerdeydin gözden kayboldun?" diye sordu. Hafiften sarhoş olduğu her halinden belliydi.

"Birkaç kişiye evi gezdirdim," diye yalan söyledim.

"Ben de senin hakkında konuşuyordum. Kulakların çınlamış olmalı," dedi. "Bu Bay Van Der Haus. Yöneticilerden biri. Ben de tam senin onlara yeni işlerinde yardımcı olmaktan ne kadar mutlu olacağını anlatıyordum."

"İş ortağım sizden çok bahsetti," dedi Van Der Haus. İçten bir gülümsemesi vardı ve çok şık bir adamdı. Üzerinde özel dikim olduğu belli bir takım elbise ve şık bir ayakkabı vardı. Oldukça yakışıklıydı... kırklı yaşlarının ortasındaki bir adama göre... Bir başka yaşlı adam daha. "Sizinle çalışmak için sabırsızlanıyorum."

Kızardım. "Bundan çok zevk alacağım Bay Van Der Haus. Sıradaki proje için aklınızda neler var?" diye istekli bir şekilde sordum.

"Lütfen bana Mikael deyin. Bina neredeyse bitti." Gülümsemesini artırdı. "Geleneksel İskandinav tasarımı düşünüyorum. Danimarka'yı, köklerimizin dayandığı yeri hatırlatmasını istiyorum." Aksanı çok seksiydi.

Geleneksel İskandinav mı? Bu beni paniğe soktu. Bu

IKEA'dan esinleneceğim anlamına mı geliyordu? Bunun için başkasını bulamadılar mı? "Kulağa ilginç geliyor," dedim, kadehimi tezgâha bıraktığımda Jesse'nin Sarah ile konuştuğunu gördüm.

Aman Tanrım, bana doğru geliyordu. Sarah oradaydı. Ateşten patlayacak olan yüzümdeki panik fark ediliyor olmalıydı.

"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Mikael. "Daha önceden uygun ücreti Patrick ile konuşmuştuk." Kadehiyle patronumu işaret etti. "Belli özelliklerde binalar yapabiliyoruz. Sonrasında senin tasarımlarına ihtiyacımız var."

"Bunun için sabırsızlanıyorum," dedim gülümseyerek. Bir yandan Jesse'nin bakışlarını üzerimde hissediyordum.

"O seni hayal kırıklığına uğratmayacak Mikael," dedi Patrick.

Gülümsedi. "Uğratmayacağını biliyorum. Eşi benzeri bulunmayan genç bir mimarsın Ava. Vizyonun şahane. Şimdi izninizle," diyerek Patrick ve benim elimi sıktı. "Haberleşiriz," dedi yanımızdan ayrılırken.

O sırada Victoria geldi ve tezgâha belini dayadı.

"Ayaklarıma karasular indi," diye sızlandı.

Aynı anda Patrick ve ben onun neredeyse on beş santimetrelik leopar desenli topuklu ayakkabısına baktık. Berbat görünüyorlardı.

Patrick bana bakıp buradan ayrılacağını söyledi. "Irene beni merdivenlerde bekliyor. Tüm fotoğrafları aldım," dedi. "Pazartesi günü görüşürüz," diyerek ikimizi de öptü. "İkiniz de çok sıkı çalıştınız. Tebrikler," dedikten sonra mutfaktan ayrıldı.

Sıkı çalışma mı? Gülünçtü.

"Bu arada neredeyse unutuyordum." Victoria, Patrick'e diktiğim gözlerimi kendilerininkine çevirmeyi bildi. "Kate seni daha fazla bekleyemeyeceğini söyledi. Eğleniyor olduğunu ümit ederek buradan ayrıldı ve seninle evde görüşeceğini söyledi."

Ümit etmek demek? Alaycı inek!

"Teşekkürler Victoria. Bak, bana kalırsa burada işimiz kalmadı," dedim ve yanımızdan geçen garsonun tepsisinden bir kadeh daha şampanya aldım. Araba sürecek halde değildim ama bunu yapmam gerekliydi. "Ben eve geçeceğim. İstersen sen de gidebilirsin. Pazartesi günü görüşürüz," diyerek yanağından öptüm.

"Ben biraz Tom ile takılacağım. Route Sixty'ye gidip dans etmek istiyormuş," diyerek poposunu salladı.

"Ona dikkat et. Geç kalmasın," diyerek uyardım. Tom dans ederken etrafa bir şey olmaması için dikkat etmek lazımdı.

"Hayır! Ona çok geç saate kadar kalamayacağımı söyledim. Yarına yapacak çok işim var. Ve halen bu aptal ayakkabılarla yürüyorum."

"Sana iyi şanslar. Tom'a benden selam söyle."

"Gördüğümde söylerim," korkunç gözüken ayakkabılarıyla topallayarak uzaklaştı.

Etrafa baktım ama ne Jesse'yi, ne de Sarah'yı görebildim. Rahatlamıştım. Sarah'nın yüzüne bakabileceğimi düşünmüyordum.

Teras asansörüne yöneldim ve düğmeye bastım. Burası yarın yeni sahibinin olacaktı. Bunu düşündüğümde güldüm. Tabii ki. Buranın yeni sahibi Jesse Ward'du.

Cehennem gibi bir gündü ve şu an yalnız başımaydım. Biraz suçluluk hissediyordum. Ne aptallık ama! Ne azgın bir kadındım.

"Erken gidiyorsun?"

O hiç de arkadaş canlısı olmayan sesi duyduğumda gerildim. Yüzleşmek ve açıklama yapmak için Sarah'ya döndüm. "Uzun ve yorucu bir gün oldu."

Beni şüpheli gözlerle süzerken şampanyasından bir yudum aldı. "Sen gerçekten çok şaşırtıcısın," dedi.

Ne diyeceğimi bilmiyordum. "Teşekkür ederim," dedim asansör kapısı açıldığında.

"Bu bir iltifat değildi."

"Öyle olduğunu düşünmemiştim," şeklinde ters bir cevap verdim ona bakmadan.

"Jesse'nin burayı satın aldığını biliyorsun, değil mi?"

Ona burada yaşayıp yaşamayacağını sormak istedim fakat tabii ki sormadım. "Evet, bahsetti," dedim kısaca. Asansöre bindim. "Seni görmek güzeldi."

Kapılar kapandı ve aşağı doğru hareket etti.

Kahretsin!

8. BÖLÜM

Spadan eşyalarımı topladıktan sonra deniz kenarına yürüdüm. Aylak aylak dolanıp bir banka oturdum. Çok fazla insan vardı. Neredeyse adım atacak yer yoktu fakat hepsi mutlu ve halinden memnun gözüküyordu. Elektrik direğine özenle yerleştirilmiş bitkiler çiçek açmıştı ve asılı durdukları sepetten taşıyorlardı. Binanın ışıklandırması da bu çiçekleri çok güzel gösteriyordu.

İç geçirdim, gözlerimi kapayıp sudaki kayıkların sesini dinledim. Belli bir ahengi olan, rahatlatıcı bir sesti. Şu an benim için huzur vericiydi. Telefonumu çantamdan çıkartıp Kate'i aradım fakat açmadı. Sesli mesaj bıraktım.

"Hey, benim." Sesimin iyi olmadığını biliyordum fakat iyiymiş numarası yaptım. "Kate, çok büyük bir hata yaptım. Birazdan evde olacağım." Mesajı bırakıp kafamı kaldırdım ve yıldızlara baktım. Niye mesaj bırakmıştım ki?

Kate'in aradığını düşünerek ekrana bakmadan telefonu açtım. "Alo?"

"Neredesin?" diye yavaşça konuştu.

Birden karnıma yumruk yemiş gibi hissettim çünkü arayan Kate değil Jesse'ydi. Karmaya inanıyordum. Bu yüzden başıma bir bela sardığımı düşünüyordum.

"Evdeyim," diye yalan söyledim. Yalan söylemek bugünlerde normal bir hale gelmişti benim için. Parmaklarımla saçımı karıştırdım. Yalan söylediğimde hep bunu yapıyordum.

"Tamam," diye fısıldadı ve telefonu kapattı.

Kolay olmuştu. İstediğini almıştı benden. Bu değil miydi zaten mesele? Kendimi niye kullanılmış hissettiğimi anlamıyordum. Bundan daha fazlasını beklemiyordum ki. Hak etmiyordum da açıkçası. Israrlarına sonunda yenik düşmüştüm. Olup bitmişti işte. Artık hayatıma geri dönebilirdim.

Jesse diğer kadınları baştan çıkartmaya devam edecekti. Eminim ki Sarah çok yakında birini fark edecekti. Yalnızca bu sefer değil.

Oturup bir süreliğine derin düşüncelere daldım. Gelenin taksi olduğunu gördüğümde aniden yerimden kalkıp el işareti yaptım. Fakat dönüp baktığımda Jesse'nin birkaç adım uzağımda beni izliyor olduğunu gördüm.

Yüz yüze geldik. Beni gözleriyle süzdü. Gözlerimden yaş geldi. Neden bilmiyorum fakat yüzümü ellerimin arasına koyup hıçkırarak ağlamaya devam ettim. Vücudunun sıcaklığını hissettim. Beni sarıp sarmaladı. Başımı omzuna koydu. Hâlâ tek bir kelime etmemiştik. Başıma masaj yapıyordu. Az da olsa Sarah'nın nerede olduğunu merak ediyordum ama bunun üzerine çok düşünmedim. Kendimi korunmuş ve güvende hissediyordum.

"Ne zamandır buradasın?" Hıçkırıklarım bittikten sonra sonunda konuşabildim.

"Yeterince uzun zamandır," diye mırıldandı. "Neymiş bu çok büyük hata?" diye sıkıştırdı. "Umarım beni kastetmedin."

"Seni kastettim," dedim çat diye.

"Beni mi kastettin?" Sesinden çok şaşırdığı belli oluyordu. Biraz sessizlik oldu sonra konuşmaya devam etti. "Benimle eve gelecek misin?" Kendimi biraz gergin hissetmeye başlamıştım.

Ona büyük bir hata yaptığımı söylüyordum ve o beni hâlâ eve götürmek mi istiyordu? Peki ya Sarah'ya ne olacaktı? Anlaşılan o ki artık beraber değillerdi. "Hayır," diye cevapladım. Şu ana kadar yaptıklarım zaten yeterince kötüydü.

"Lütfen Ava."

"Niye?" diye sordum. Onun bende ne bulduğunu bilmek istiyordum. Çünkü bu adamla çok zaman geçirirsem başım daha da fazla belaya girebilirdi. Bu yaşlı ve sahipli adamla kaçamak bir ilişki içinde olmak en son istediğim şeydi.

Benden uzaklaştı, kaşını kaldırarak. "Eğer bu kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa söyleyeyim, çünkü sen bana aitsin." Bunu o kadar içten ve samimi söylemişti ki ona inanmak çok kolaydı.

"Peki ya Sarah kime ait?"

"Sarah? O sana bir şey mi söyledi?" Gerçekten kafası karışmışa benziyordu.

"Kız arkadaşın," diye hatırlattım. Zavallı kadını hatırlamıyordu bile.

Gözleri açıldı. "Lütfen bana telefonlarıma ve mesajlarıma bunu düşündüğün için cevap vermediğini söyleme..." dedi. "Sen Sarah ve benim aramda..." geri çekildi.

"Lanet olsun, olamaz!"

"Evet!" dedim. "Kız arkadaşın değil mi?" Kafası karışma sırası bendeydi.

Ellerini başına götürdü. Çok şaşırdığı her halinden belliydi. "Ava seni böyle düşünmeye sevk eden neydi söyler misin?"

"İzin ver de açıklayayım," diyerek gülümsedim. "Manor'da seni nasıl öptüğünü gördüm. Yatak odasında nasıl baktığını. Bana resepsiyonda nasıl davrandığını anlatayım mı sana?" Tek nefeste konuşmuştum. "Ya da seni her gördüğümde onun da etrafında olması." Buna inanamıyordum. Kendimi gerçekten hiç sevmediğim, samimiyetsiz bulduğum bir kadından kıskanmıştım. "Peki ya kim o?" diye sordum.

Gözlerimin içine baktı. "Ava, o yalnızca arkadaşım."

"Arkadaşın mı?" Güldüm. "Bu kadın hiç de arkadaşa benzemiyor!"

"O arkadaşım," dedi sakince. Sakin kalmak istemiyordum. O kırmızı dudaklarını patlatmak istiyordum. Ne yaptığını gayet iyi biliyordu. Arkadaşlıktan çok daha fazlasını istiyordu.

Avcunu yanağıma koydu. "Pekâlâ. Sarah'nın hayatımdaki yerini artık bildiğine göre diğer şeyleri konuşabilir miyiz?"

Bunlar beni içine çekmek istediği konuşmanın habercisiydi. "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

Zorla gülümsedi. "Yatağımı, yani başımı kastediyorum." Başımı göğsüne dayayıp sarıldı.

"Manor'da mı?" diye sordum.

"Hayır, arkamdaki apartmanda. Ama yarın taşınacağım. Bu yüzden Hyde Park'taki evimde. Sen de geliyorsun."

"Evet." Bunun bir soru olmadığının farkındaydım.

Beni ve eşyalarımı arabasına yerleştirdikten sonra sessizlik içinde yola koyulduk. Duyulan tek ses Massive Attack'ın *Teardrops* şarkısıydı. Şarkının en sessiz yerlerinde nefes alışverişlerimizi duyabiliyorduk. Sonunda yol bitti. Aston Martin'ini park etti ve çantamı alıp arabadan indi.

"Birinci katta yaşıyorum. Merdivenle çıkalım." Beni garajın bina içine açılan gri duvarlı dar koridorundan götürdü. Hastane koridoru gibiydi. Jesse geniş bir kapıyı açtı ve beni içeri aldı. İçerisi büyük ve geniş bir alandı. Tepeden tırnağa beyaz boyanmış siyah mobilyalar ve siyah mutfakla en yüksek düzey karşıtlık sağlanmıştı. Boş ve soğuk görünüyordu. Nefret ettim.

"Burası geçici. Bahse girerim hiç beğenmedin," dedi gülerek.

"Yeni yerini tercih ederim."

"Ben de."

Dairenin içinde dolanıyordum. Burasının eksikliği sıcak ve samimi bir ortam olmayışıydı. Nasıl yaşıyordu burada? Hiçbir kişisel alanı yok gibiydi. Ne bir özel eşya, ne de bir fotoğraf. Gerçekten tuhaftı. Bir motorcu kaskı ve deri eldivenler vardı.

"Evde içki bulundurmuyorum. Su ister misin?" diye sordu ve kocaman buzdolabını açtı.

"Lütfen." Ben de mutfak kısmına geçtim. Tezgâhlara yakın duran ince uzun dikdörtgen masa benzeri diğer tezgâha geçip bar sandalyesine oturacaktım. Ceketini alıp bana yer açtı. Kendisine de bir bardak su doldurdu.

Suyundan bir yudum alarak bana baktı. O bana bakarken ben de bardağımla oynuyordum. Son derece rahatsız hissettim. Bir şeyler ters gidiyor gibiydi ama emin değildim.

Bardağımı elimden alıp masaya koymadan kendi bardağını iç geçirerek masaya koydu. Sonra sandalyelerimizi birbirine yaklaştırdı. Bana doğru eğildi. "Neden ağladın?"

"Bilmiyorum," dedim dürüstçe.

"Hayır, biliyorsun. Anlat bana."

O gözlerini dikmiş bana bakarken, ne söyleyeceğimi düşünüyordum. Bir şey söylememi bekliyordu. Kaşlarının üzeri hafiften kırıştı ve bunun endişeli bir kırışıklık olduğunu anladım. Ona ne söylemeliydim? Benim

erkeklere olan güvenim sıfırdı ve bu adamın yaptıkları ortadaydı. Benim söyleyeceğim hiçbir şeyi duymak istemediğine emindim.

"Bilmiyorum," diye tekrarladım.

Kaşlarını çattı, iyice ifadesi sertleşti. Parmaklarını granit tezgâha birkaç kez vurdu. Zihninden geçen türlü numaraları hissedebiliyordum. "Beni reddetme sebebinin sadece Sarah ile aramda bir şeyler olduğunu düşünmen olmadığını varsayabilir miyim?" diye sordu Rolex marka saatini çıkartıp tezgâha koyarak.

"Muhtemelen." Gözlerimi başka tarafa çevirdim. Utanmıştım ama neden bilmiyordum.

"Bu çok üzücü," dediğini duydum fakat sesi öyle demiyordu. Nasıl hissettiğimi ona anlatmaya ihtiyacım yoktu. Yüksek ihtimalle onda şok etkisi yaratacaktı. Yine de bunları daha önceden birçok kez yaşamış olması muhtemeldi.

Beni vuran şeyin ne olduğunu biliyordum. Birden vücudumu kavrayıp tezgâhın üstüne kaldırdı. Su bardağımı mermer zemine fırlattı. Bacaklarım aralandı. Bu yüzden elbisem iyice gerildi. Ağzıma doğru insafsızca yaklaşıp dilini soktu.

Bunu yapar yapmaz rahatsız olmuştum ve tüylerim ürpermişti. Diliyle ağzımın içinde gezinirken, kalçalarıyla üzerime bastırıyordu. Popomdan tutup beni kendine çekti.

Kahretsin! Bunları yaparken binlerce wattlık lamba gibi yanıyordum. Utanmıştım. Dudaklarımı serbest bırakarak gözlerini dikti. Ben de ona bakıyordum. Göz temasımız had safhadaydı.

"Bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım," dedi. Beni tezgâhtan aşağı çekip onunla tezgâh arasında kalmamı sağladı. Gözlerini tekrar bana dikti. "Sen çok kötü bir yalancısın."

Evet, bunun farkındaydım. Ne zaman yalan söylesem istemsizce saçımla oynuyordum.

Eğildi ve dudaklarımı öptü. Dilini hafifçe ağzımın içine soktu. "Sen artık benimsin Ava," diyerek üzerime doğru kalçalarını bastırdı. Yüz yüze gelmiştik. "Seni sonsuza kadar kollarımda istiyorum."

Kollarımı omuzlarına koyup nemli dudaklarından öptüm. Beni yine etkisi altına almıştı. Başım yine belaya giriyordu.

"Senin her bir yanına sahip olacağım," dedi her kelimeyi tane tane söyleyerek. "Vücudunda dokunmadığım, okşamadığım, öpmediğim bir nokta bile kalmayacak." Sesi son derece ciddiydi. Dedikleriyle kalbime dokunuyordu sanki. Bu sırada kırışmış elbisemin fermuarını birden açıp elbiseyi aşağı çekti. Çok hızlı çektiği için sütyenim de elbiseyle birlikte çıkıverdi.

Eğilerek enseme öpücükler kondurdu. Nefesini hissedebiliyordum. Tanrım o kadar güzel öpüyordu ki kendimden geçiyordum. Boynumu büktüm. Sızlayan omuzlarımı hareket ettirerek açılmalarını sağlamaya çalıştım.

Kulağıma eğildi. "Bana dön."

Dediği gibi yapıp arkamı dönerek yüzüne baktım. Beni tekrar tezgâha çıkarttı. Ellerimi omuzlarına koydum. Onları sıkı sıkı tuttu. Ellerini alıp yavaşça aşağıya koydum.

"Eller burada kalsın," dedi. Külodumu çekiştiriyordu. "Müsaade et."

Ağırlığımı ellerime yükleyip ona yardımcı oldum. O da bacaklarımdan çekip çıkarttı. İç çamaşırım çıkartılmıştı. Yine çıplak haldeydim. O ise tamamen giyinikti ve yakın bir zamanda kıyafetlerini çıkartacak gibi durmuyordu. Göğsünü görmek istiyordum. Gömleğinin düğmelerini açmaya çalıştım.

Geriye çekilip başını salladı. "Eller."

Suratımı astım. Ellerimi tezgâhın üstüne geri koydum. Onu görmek, hissetmek istiyordum. Bu adil değildi.

Ellerini gömleğinin üst düğmesine götürdü. "Gömleğimi çıkartmak mı istiyorsun?" dedi boğuk sesiyle.

"Evet," dedim nefes nefese.

"Evet, ne?" diye pis pis sırıttı.

"Lütfen," dedim. Beni bekletmekten zevk alıyordu ama benim hiç hoşuma gitmiyordu.

Gömleğinin düğmelerini açarken gülümsemeye başladı. Bunu yaparken gözlerini üzerimden bir an olsun ayırmıyordu. Hatta göz temasımızı hiç bozmuyordu. Bakışları tüm ruhuma işliyordu. Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu ve bu beni çıldırtıyordu.

Son düğmeyi de açtıktan sonra gömleği omuzlarından çekip aldı. Her iki kolunu da arkaya attığında kasılan kasları beni çileden çıkartıyordu. Kendimden geçmeye çok yakındım.

Ayakkabılarını çıkartıp kenara ittikten sonra çoraplarını da çıkarttı. Ben de bu sırada onun muhteşem vücu-

dunu izlemekle meşguldüm. Bir anlığına gözüm daldı ve o bu sırada bacaklarımın arasına vücudunu yerleştirdi. Ereksiyon halindeki büyük aleti pantolonuna baskı yapıyordu. Onu da bacağıma bastırıyordu.

Ellerini bacaklarımın üzerine koyup okşuyordu. Parmakları bacaklarımın arasında geziniyordu. Saf şehvetle dolmuştum. Bu gidişle hızlanan nefes alışverişimi kontrol edemeyecek hale gelecektim.

Bacaklarımı sıktı. "Nereden başlasam?" diyerek bir elini kaldırıp alt dudağıma dokundu. "Buradan mı?" diye sordu. Dudaklarımı aralayıp parmağını ağzıma soktu. Parmağını yalayarak ağzımın içinde hareket ettirdim. Parmağını geri çekerek yanağıma dokundu ve sonra yavaşça avuç içini boynumda gezdirip göğsüme indi. "Ya da buradan mı başlasam?" dedi boğuk sesiyle. Bu sırada tek kaşını soru sorarcasına kaldırıp bana baktı. Meme ucuma parmağını değdirdi. Nefesim daha da hızlanmıştı.

Konuşacağımı düşünüyorsa yanılıyordu. Bundan tamamen kaçınıyordum.

"Bunlar benim," diyerek memelerimi okşadı. Birkaç saniye boyunca karnımı okşayan elleri kasıklarıma doğru indi ve bacağımın iç kısmına dokundu. Bu bana haz veriyordu. Ellerini bu sefer de kalçalarıma götürüp avuçladı.

"Ya da buradan mı başlasak?" dedi son derece ciddi bir biçimde. Kaskatı kesildim. "Her bir santimetrekareni seviyorum Ava," dedi nefes nefese. O gülümsemesini artırdıkça nefesimi tutuyor, ciğerlerimi yakıyordum. Bir

elini arkamdan alıp önüme koydu. Pek ağırdan almak istemiyordu. "Bence buradan başlayayım."

Nefesimi tuttum. Tüm vücudum gergindi. Parmağıyla çenemin altından tutup ona bakmamı sağladı. Gözleri mükemmeldi.

"Ama ben her bir yerini kastettim," diyerek elini tezgâha, bacağımın yanına koydu.

Siktir! Buna hazır olduğuma emin değildim. Matt bunu birkaç defa denemişti. Bunun için havamda değildim. Jesse'nin parmağını içimde hissediyordum. Eğilerek, alnımı omzuna koydum.

"Islandın," dedi kulağıma yanaşarak ve parmağını tekrar içime sokarak. Kasıldım. "Beni istiyorsun," dedi net bir şekilde. Bu sırada parmağını sokup çıkartmaya ve klitorisimle oynamaya devam ediyordu.

Gözlerimden yaşlar geldi.

"Beni istediğini söyle, Ava."

"Seni istiyorum," dedim nefes nefese, alnım omzunda.

Tatmin olduğumu her hücremde hissediyordum. "Bana ihtiyacın olduğunu söyle."

O an, söylememi istediği her şeyi söyleyebilirdim. "Sana ihtiyacım var."

"Bana her zaman ihtiyacın olacak Ava. Bundan emin olmak istiyorum. Şimdi seninle biraz yaramazlık yapalım."

Parmaklarını vajinamdan çıkartarak beni tezgâhtan indirdi. Yavaşça döndürerek ellerimi granit yüzeye koydu. Bu pozisyondan memnun değildim.

"Seni görmek istiyorum," diye inledim. Dominantlığı üzerindeydi.

Vücudunun bana yaklaştığını hissedebiliyordum. Sert göğsü sırtıma baskı yaptığında ona yaslanıp başımı omuzlarına dayıyordum.

Kulağıma doğru eğildi. "Çeneni kapat ve zevk almaya bak." diyerek sırtıma baskı yapıp beni kendine doğru çekti. "Sana konuş diyene kadar da konuşma. Anladın mı?"

Başımla onayladım. Bu adam kesinlikle kontrolü elinde tutmak istiyordu.

Yavaş bir şekilde hünerli parmaklarıyla kollarımda gezinmeye başladı. Dudaklarımı kenetledim ama inlememin önüne geçemedim. Yapabileceğim çok fazla bir şey yoktu, bana hissettirdiği buydu.

Ellerini omuzlarımda gezdirdi. Parmaklarıyla sırtımda daireler çizmeye başladı. Yaşadıklarım bu dünyaya ait olamazdı. Bedenim rahatlıyor ve zihnim boşalıyordu.

Ağzını boynuma yaklaştırarak dudaklarıyla okşadı ve sonunda nazikçe öptü. "Tenin bende alışkanlık yapıyor."

Güldü. "Bu iyi miydi?" diye sordu öpmeye devam ederek. Yüzümü ona çevirdim ve başımla onayladım.

Üzerimdeki ellerinin kalçalarıma doğru yönelmesini heyecanla bekliyordum. Gözlerimi iyice kapattım ve beklemeye devam ettim.

"Ellerini hareket ettirme," dedi net bir şekilde. Beni olduğum gibi bıraktı.

Pantolonunu çıkarttığını duydum. Tekrardan arka-

ma yaklaştı. Nabzım yükseliyordu ben de ellerimi iyice bastırıp pozisyonumu sağlamlaştırdım. Ereksiyon halindeki aletini arkamda hissediyordum. Derin bir nefes aldım ve rahatlamaya çalıştım. Birazdan içime girecekti. Buna hazır olmalıydım. Aleti çok büyüktü, buna adapte olmam lazımdı.

Eğilerek sıcak ve ıslak diliyle belimden boynuma doğru yalayıp en sonunda öpücük kondurarak bu seremoniyi bitirdi.

"Kendini bana adamaya hazır mısın Ava?" diye sordu. "Cevap verebilirsin."

Çok hızlı nefes alıp vermeme rağmen konuşabilirdim. "Evet," dedim kısaca.

Ellerini popomda pozisyonunu alırken hissedebiliyordum. Yavaş yavaş aletini içime sokmaya hazırlanıyordu. Solunumu hızlanmaya başlıyordu. İçime girmeye başladığında zevkten çığlık atmak istemiştim ama buna izin verip vermediğinden emin değildim.

Bu çok iyiydi. Ona itaat etmeseydim ne yapardı? Her neyse. Benim zararım onun zararı olacaktı. Ellerini kalçalarımda tutmaya devam etti. Zevkten kendimi ona doğru baskılar halde bulmuştum. Onun aletine kılıf olmak istiyordum.

"Siktir. Ava, beni çok heyecanlandırıyorsun," diye söylenip elini boynuma sıkıca doladı. Beni daha da fazla kontrol etmek istiyordu. "Bu kadar yavaş yapamam," diyerek nefes nefese bir halde daha hızlı gidip gelmeye başladı. İçime haşin bir şekilde girip çıkıyordu.

"Jesse!" Ağladım. Böyle devam ettiği sürece ağlama-

mam mümkün değildi. Tanrım, bu adam gerçekten hayvan gibiydi.

Hareketlerini yavaşlattı. "Sakinleş Ava," diyerek tekrar atak yaptı. Nefesimi ciğerlerimden taşırdı.

Ellerim terlemişti ve bu yüzden granit yüzey üzerinde tutunmakta zorluk çekiyordum. Kendimi esnek tutarak beni kontrol etmesine fakat bir yandan da pozisyonumu kaybetmemeye çalıştım. Şoktaydım. Daha da hızlı gidip gelmeye başlamıştı. Hiç merhameti yoktu.

Bir elini boynuma bir elini de mememe koyup daha sonra mememe koyduğu elini kalçama indirerek git gellerini hızlandırdı. Gerçeklik algımı kaybetmiştim. Hiçbir şey, Jesse hariç hiçbir şey var olmamış gibiydi. Aklım başımda değildi.

Karnım yaklaşan orgazmın tepkileriyle kaynıyordu. Jesse gaddarlığına devam ediyordu. Onun orospusu olmuş gibi hissediyordum.

"Daha değil Ava," diyerek uyardı.

Nasıl bilebiliyordu? Bunu daha fazla devam ettiremezdim. Her an boşalabilirdim. Jesse'nin aletini içimde daha fazla gidip gelirse bayılacaktım. Zevk yerini acıya bırakıyordu ve ben de buna odaklanıyordum. Önüne geçemiyordum. Vücudumun kölesi olmuştum.

Ve sonra içimden çıktı. Öylece kaldım. Ne yapıyordu? Sızlıyordum ve neredeyse ona bağıracaktım. Ama hemen sonrasında parmağını arkamda hissettim.

Tepeden tırnağa gerilmiştim.

Olamaz!

"Bunu yapabilirsin Ava." Parmaklarını bacaklarımın

arasına sokup tüm ıslaklığı biriktirip kıçıma doğru bastırdı. "Sakin ol, bunu yavaş yavaş alacaksın."

Sakin ol mu? Sakin olamazdım! Her tarafım kasılmıştı. Tüm tepkileri otomatik olarak reddediyordum.

"Ava, sakinleş," dedi vurgu yaparak.

"Kahretsin deniyorum," dedim. "Bana biraz zaman tanı, kahrolası!" Klitorisime parmağını dokundurup, benimle oynamaya başladı. Arkamda görmesem de hafiften güldüğünü hissedebiliyordum.

"Dediklerine dikkat et," diyerek az önce bozduğum ağzım için uyarı aldım.

Derin derin nefes almaya odaklandım. "Kayganlaştırıcı ya da benzeri bir şeye ihtiyacın yok mu?" dedim nefes nefese.

"Zevk almaya bak Ava. Bu kadarı yeterli. Stres altındayken çok da iyi değilsin değil mi?" diyerek arkamdan girmeye başladı. Dişlerimle dudaklarımı ısırıyordum. "Sakin ol Ava."

"Tanrım. Bu acıtacak değil mi?"

"Evet, ilk seferde acıtır. Sakin olmalısın. İçine girdiğimde buna bayılacaksın. Güven bana."

Lanet olsun!

Deliğime masaj yapıp onu kıvama getirmeye çalışırken diğer elini boynumda hissettim. Kibarca masaj yaparak gerginliğimi almaya çalışıyordu. Bu sırada kendi kendime moral konuşması yapıyordum. Elini boynumdan yavaş yavaş çekerek aşağılara doğru indi. Ereksiyon halindeki aletini deliğimde hissetmeye başlıyordum.

Ah, siktir!

"Sakin ol. Bırak girsin," diye mırıldandı. Deliğin etrafına baskı yaparak.

Nefes al, nefes al, nefes al.

Aletini sokmaya başladığında ve deliğimde baskıyı hissettiğimde birden ileri davrandım. Bir elini omzuma koyup, sabit durmamı sağladı. Fiziksel olarak sarsılıyordum o içime girmeye çalışırken.

"İşte böyle Ava. Neredeyse başardık." Sesi yapmacık ve zorakiydi. Terli elinin avuç içini omzumda tutuyordu. Diğer elini klitorisimle oynamak için kalçamdan çekmişti. İyice sokuyordu.

"Kahretsin!" Ağlamaya başladım. Çok acıyordu!

"Aman Tanrım, çok sıkısın!" dedi. "Karşı koymayı bırak Ava, rahatla ve içine al!"

Acı ve zevk arasında bir yerlerde nefes nefese kalmıştım. Hangisini önce hissedeceğimi şaşırmıştım. Tarif edilemeyen duygular içerisindeydim. Acıyordu ama diğer yandan da zevk alıyordum. Tanrım, bunlar kelimelerle anlatabileceğim şeyler değildi. İçime girmeye başladığında vücudumdaki gerginlik azalıyordu ve acı yerini zevke bırakıyordu.

"Tanrı aşkına, bu harika hissettiriyor. Yavaş yavaş gidip gelmeye başlıyorum tamam mı?"

Başımla onayladım. Derin bir nefes alıp granit yüzeydeki duruşumu kuvvetlendirdim. Ellerini omzumdan çekip kalçalarıma koymuştu. Ama bunu neredeyse hissetmiyordum. Kendi derdime düşmüştüm.

"Çok yavaş başlayacağız merak etme."

"Kahretsin Jesse!" Bağırmak istiyordum. Eğer bana

bir daha susmamı söylerse, gerçekten çok sinirlenecektim. Yavaş yavaş hızlanmaya başladı.

Onun altında dağılıyordum. Bunu asla düşünmemiştim. Bunların yaşanacağını düşünmemiştim. Ahlaksızlık gibi hissediyordum fakat değildi. Benimle düzüşmüyor sevişiyordu ve bu çok iyi hissettiriyordu. Muhteşem hissediyordum. Artık daha rahattım. Tekrar git gel yapmaya başlamıştı. Aletini neredeyse midemde hissedecektim.

"Harika hissettiriyorsun Ava," diyerek daha da ileri gitti. "Tüm gece boyunca burada kalabilirdim ama kendimi kaybediyordum."

Kendimi ona daha da fazla istediğimi anlatırcasına dayarken o da baskıyı arttırıyordu. Daha önce yaşamadığım hazzı onda bulmuştum. Daha fazlasını istiyordum.

"Devam et," dedim. Bunları diyeceğimi tahmin bile etmiyordum.

"Evet bebeğim. Boşalacak mısın?"

"Evet!" Ağlıyordum. Daha da bastırsın istiyordum. Bir elini omzuma diğer elini de bacağıma sabitleyip hareket etmemi engelledi. "Daha sert!" diye çığlık attım. Buna ihtiyacım vardı.

"Siktir Ava!" diye bağırdı. Hızlanıyordu ve daha da sertleşiyordu. Parmağıyla klitorisimle oynamaya başladı.

Başımı arkaya attım. "Gelmek üzereyim!"

"Bekle!" Bağırdı.

Sersemlemiştim. Aletinin daha da sertleştiğini ve kabardığını hissediyordum.

Zevkten deliriyordum ve tam boşalmak üzereyken haykırdı. "Şimdi!" Ve boşaldım.

Gerçeklik algımı kaybetmiştim. Görüşüm net değildi. Zevkten kudurmuştum. Bedenimden ayrılmış gibi hissediyordum. Hiç bu kadar haz almamıştım. Bu sırada Jesse terli göğsüyle üzerime eğildiğinde yaşıyor olduğumu hatırladım. İkimiz de derin derin nefes alıyorduk. Orgazmımın sonlarına geldiğimde çok yavaş bir şekilde son git gellerini yapıyordu.

Uçmuştum.

9. BÖLÜM

"İyi misin?" diye fısıldadı kulağıma.

"Konuşmaya iznim var mı?"

İleri doğru bastırıp kalça kemiğimin olduğu yeri sıkıp dürttü. "Aptal olma."

"İyiyim ve çok sağlam sikildim." İç geçirdim.

"Ava, lütfen ağzını topla," diye uyararak kollarını üzerime koydu.

"Ama öyle ne napayım?"

"Biliyorum ama böyle konuşmak zorunda değilsin."

Kaşlarımı çattım. "Ben senin o ahlaksız konuşmalarına katlandım."

"Benim ahlaksız konuşmalarım buraya kadardı."

İç geçirdim. "Tamam."

Nefesimiz normale dönene kadar uzandık. Vücudunun ağırlığı altında kalmıştım. Ağzım soğuk granit yüzeye dönüktü ve nefes alıp verdiğimde buğulanmasına neden oluyordu. Tükenmiştim. Hem fiziksel hem de duygusal olarak. Ve şu an başım daha da fazla beladaydı.

"Jesse?"

"Hmm?"

"Kaç yaşındasın?"

Kollarımı sıktı. "Yirmi iki."

O yirmi iki yaşındaysa ben de Rahibe Teresa'nın reenkarnasyon geçirmiş haliydim. Kendime güldüm. Beni sırtımdan öptü ve yavaşça bedenlerimizi ayırdı. Teni benimkinden uzaklaşıyordu. Tenlerimizin teması bittikten sonra soğukluk hissettim.

"Buraya gel," diye fısıldadı belimden kavrayarak.

Avuç içimi granit yüzeye dayayıp kendimi kaldırıp doğruldum. Dönüp, Jesse ile yüz yüze geldim. Hâlâ ereksiyon halde olduğunu gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Beni tezgâhın üzerine oturttu ve kollarımı omzuna koydu.

Gözlerime baktı. "İyi misin?"

Yakışıklı yüzüne gülümsedim. "Evet."

"Güzel." Eğilip kollarını etrafıma doladı. "Seninle işim henüz bitmedi."

Bacaklarımı belinin etrafında dolayarak vücudunu kavradım. "Fark ettim."

"İşte bende bıraktığın etki bu," dedi omuz silkerek.

Bu sadece benimle ilgili değildi ama bunu bir iltifat

olarak kabul edebilirdim. Yüzümü boynuna yaklaştırıp burnumla bastırdım. Çok güzel kokuyordu.

"Aç mısın?" diye sordu beni geri iterek.

"Biraz," diye omuz silktim.

"Biraz," diyerek ağzının kenarını büktü. Gözlerini açtı ve gülümsedim. "Çok güzel bir gülüşün var. Buna bayılıyorum," diyerek ağzımın kenarından öptü.

"Lanet olsun!" Sözler birden ağzımdan çıkıvermişti.

Geriye yaslanıp gözlerini iyice açtı. "Daha düzgün konuş!" dedi dudaklarını dümdüz yaparak. "Sorun nedir?"

"Kate'e eve döneceğimi söylemiştim," dedim. Aramamıştı ya da aradıysa bile ben duymamıştım. "Ben arasam daha iyi. Yorkshire'daki büyükannesine gitmek için arabama ihtiyacı var."

Kendimi Jesse'den sıyırıp kapının önündeki çantamı aldım. Çantamı karıştırıp telefonumu bulmaya çalışıyordum. Kate'e mesaj atıp yolda olduğumu söyleyecektim. Yanıma aldığım çantadan kot pantolonumu çıkarttım. "Gitmeliyim."

"Gitmek mi?" Şaşırdı.

Garipsedim. "Arabanın tek anahtarı bende ve Kate'in buna ihtiyacı var," diyerek izah ettim. Kot pantolonumu giydim. İç çamaşırı giymeme gerek yoktu.

Birden beni yukarı kaldırıp omzuna aldığında bağırdım. "Ne yapıyorsun?" diye bağırırken aşağı doğru duran başımla kıçına bakıyordum. "Kahretsin Jesse, beni yere indir!" Pantolonumu çekiyordu. Tam giymediğim için çekip çıkarttı ve kıçıma bir şaplak attı. "Of!"

"Sus!"

Ayağıyla bir kapıya vurduğunu duydum ve yatak odasına girdik. Burası da evin geri kalanı gibi sadece siyah ve beyaz renkli eşyalardan oluşuyordu. Omuzlarındaki yönümü değiştirdim. İçerisi çok güzel kokuyordu. Tıpkı onun gibi.

Bunları yapmaya vaktim yoktu ama o çok kararlıydı. Saniyenin binde birinde bacaklarımın arasındaydı. Ellerini bileklerimin her iki yanından tutmuştu ve başımın etrafına koydu. Bu adam gerçekten hızlı hareket ediyordu. Hâlâ buraya neden ve nasıl geldiğimden emin değildim. Önünde sonunda öğrenecektim tabii.

Aletinin ucu vajinamı okşuyordu. Kalp atışlarım hızlanmıştı. Gözlerini bana diktiğinde kızmış ve şoka uğramış gibi gözüküyordu. Kafayı mı yemişti?

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diyerek içime girdi.

Birleşmenin etkisiyle ikimiz de bağırdık. Derinlere, çok derinlere gitmişti ve aletinin her milimetresini içimde hissedebiliyordum. Birkaç saniyeliğine köküne kadar bastırmaya devam etti. Kendini toplayıp bana baktı ve yavaş yavaş git gel yapmaya başladı. Bir yandan da yüksek sesle inliyordu.

Başımı arkaya doğru atıp çığlık attım.

"Bana bak!" Sesi çok ciddiydi, dikkatimi vermeden edemedim.

Gözlerimi gözlerine diktim. Bu sırada içime girmekle meşguldü. Susamış köpekler gibi dilim çıkmıştı.

"Böyle daha iyi. Sana hatırlatmam gerekiyor mu?" diye sordu.

Hatırlatma mı? Hatırlatmadan kastı içime girdiğinde bana nasıl hissettirdiğiyse cevabım evetti! Kalçalarımı hareket ettirip onu tamamen içimde hissetmek istedim.

Gözünü cevap vermem için bana dikti. "Soruma cevap ver Ava."

"Lütfen," dedim nefes nefese. Bunun için yalvardığıma inanamıyordum ama hoşuma giden her şeyi yapabilirdi. Hem de her şeyi.

Güldü ve tekrar içime doğru girdi. "Benimsin Ava," diyerek homurdandı. Gözlerimi kapatıp zevkten bağırdım. "Kahrolası gözlerini aç!"

Hiç enerjim kalmamıştı. Gözlerimi açtım. Harikaydı. Terli vücutlarımız çarpışıyordu ve nefes alışverişim gitgide hızlanıyordu. Kontrolü kaybetmemeye çalışıyordum fakat şimdiden inlemeye başlamıştım. Her ne olursa olsun gözlerini benimkilerden ayırmıyordu. Bacaklarımı belinin etrafına doladım. Kalçamı iyice sıktım ve onu içime aldım. "Ava. İyi misin?" dedi boğuk sesiyle.

Bileklerimi bıraktığında kuş gibi özgür hissetmiştim ve bırakır bırakmaz üstüme düşmemek için yatağı yumrukladı.

"Durma!" diyerek çığlık attım. Ellerimi kol kaslarına koydum. Tırnaklarımla canını yakarak daha da fazla bastırmasını istediğimi belli ettim. Başımı arkaya attım. Sahip olduğu güç ve kontrol kelimelerle tarif edilemezdi.

"Kahretsin, Ava. Bana bak!"

Başımı kaldırdım ve gözlerimiz buluştu. Göz bebek-

leri kocamandı. Neredeyse gözlerinden fırlayacaktı. Ellerimi başının arkasına koydum ve tek elimle saçlarını karıştırdım. Sonrasında iki elimle saçından tutup çektim ve öpüşmeye başladık. Dillerimiz çarpışmıştı ve dans ediyordu.

Daha fazla zaptedemiyordum. "Jesse, geliyorum," dedim nefes nefese dudaklarına karşı.

"Siktir! Şimdi değil, birlikte. Tamam mı?" Kasılarak dişlerini kenetledi ve daha hızlı gidip gelmeye başladı. Bağırdı. "Şimdi!"

Koyverdim. Tüm bastırılmış duygularım açığa çıktı. Ciğerlerimdeki ağırlık ve karnımdaki yangın... Hepsi birden yüksek sesli bir çığlıkla boşaldı.

"Tanrı aşkına!" diyerek son git gel hareketinde ağladı.

Tüm sıcaklığını içimde hissediyordum. Gözlerimi kapattım ve tatlı yorgunluğun tadını çıkarttım. Doğru düzgün düşünemiyordum. Bana dört saatten az bir sürede, akıl almaz bir şekilde üç kere orgazm yaşatmıştı. Yarın yürüyebilecek miydim ondan bile emin değildim.

Oracıkta uzanmıştım. Sarf ettiğim enerji yüzünden tüm vücut aktivitelerim tavan yapmıştı. Alnını, alnıma dayadığını hissettim ve gözlerimi açıp baktım. Dikkatini daha da çok çekip içimdeki yarı ereksiyon haldeki aletini hissetmek istiyordum. Gözlerini açtı ve gözlerime odaklandı. Yüzümü süzüp dudaklarıma doğru kıvrıldı ve öptü. Ağırlığını bana veriyordu ama o güzel göğsünü her şeyden çok istiyordum. Kollarımı ona dolayarak gövdeme bastırdım. Çenemi omzuna koydum ve tavana doğru baktım.

Hayatımda hiç bu kadar tatmin olmamıştım. Bu hissiyatı seksin verdiğini biliyordum ama dünyadaki en güzel şeydi. Öyle de olmalıydı. Hele Jesse ile farklı bir boyuta taşınıyordu. Çok çekiciydi. Kelimelerle tarif edemiyordum.

Parmağımı sırtında gezdirerek nefes alışverişini dinliyordum. Uyumuştu ve vücudunun altında kalmıştım. Yavaşça üzerimden kaldırdım. Uyansın istemiyordum.

Üzerimden kaldırdıktan biraz sonra uyanıp bana baktı. "Beni uyuttun," dedi kaba bir sesle.

"Evet, uyuttum."

"Çok güzelsin," diyerek fısıldadı.

Gözlerimi uykulu gözlerine diktim. "Sen de öylesin," dedim hafifçe.

Yarım ağızlı bir tebessüm etti ve başını göğsüme koydu. "Hep hatırlanacaksın bebeğim."

Gülümsedi. "Yarın, günümüzü beraber geçirelim."

Tüm günümü yatakta bu adamla mı geçirecektim? Bu geceden sonra bir hafta toparlanmaya ihtiyacım vardı. Belki de daha fazla. Kelimenin tam anlamıyla becerilmiştim.

"Planlarım var," dedim sıyrılmak için. Bunu yapmaya ihtiyacım vardı. Aramıza bir sınır koymalıydım. Belki de bir daha hiç görüşmemeliydik. Piç herifin tekiydi. Şüpheli, anlaşılmaz ve son derece çekiciydi.

"Neymiş o planlar?" diyerek suratını astı.

"Yapılması gereken işlerim var," diyerek elini tuttum.

"Ne tür işler?" Kafası karışmış gibi gözüküyordu.

"Kate'in evinde geçici olarak kalıyorum. Dört hafta

önce yerleşmiştim. Kendi yerime geçmem için düzenlemem gereken eşyalarım var."

"Dört hafta önce nerede kalıyordun?"

"Matt ile."

Gözlerini üzerime dikti. "Matt kim?"

"Eski erkek arkadaşım."

"Eski?"

"Evet, eski." Bunu söylediğimde yüzünde bir rahatlama gördüm. Nesi vardı ki? "Jesse, arabamı almam gerek," diye ısrarcı oldum. "Kate'i Yorkshire'a Volkswagen minibüsle gönderemem. Zaten çok iyi bir şoför değil, güvenli olmaz."

"Endişelenme. Sabah gider alırız."

Yani yine burada mı kalıyordum? "Sabah saat sekiz gibi gidecek." dedim. Onu cumartesi sabahı yataktan çıkartmak kolay olmayacaktı, biliyordum.

"Sekiz gibi," diyerek yapmacık bir biçimde gülümsedi. Aynı şekilde yapmacık bir gülümsemeyle karşılık verdim. Ellerimle saçımı toplarken, dik memelerime gözlerini kısarak baktı.

"Ne oldu?"

"Gününü benimle geçirmek istemiyorsun ve sonra seksi memelerini gösteriyorsun. Yaptığın hiç de adil değil Ava." Yaklaşıp, mememe bir fiske vurdu.

Memelerimi tutarak ciyakladım. "Hey! Tokamı çıkartmalıyım. Başımı acıtıyor," diyerek çıkartıp ağzımla tuttum.

Yaptıklarımı ilgiyle izlerken bana doğru eğilip dişleriyle ağzımdaki tokayı alıp yatağa attı. Sonra dönüp bur-

nunu memelerimin arasına soktu. Ellerimi saçlarının arasında gezdirdim. Derin bir nefes alıp meme uçlarıma minik öpücükler kondurdu. Kucağına oturdum.

"İzin ver," diyerek kucağına yerleştirdi. Sırtım dönüktü. Elleriyle saçımı okşarken denk geldiği tokaları alıp yatağın yanına koyuyordu.

"Saçında kaç tane toka var?" diye masaj yapmaya başlayarak sordu.

"Birkaç tane. Saçımı tutturmak için fazlasına ihtiyacım var."

"Birkaç yüz tane olmasın o?" diye hicivli bir şekilde sordu. "İşte. Sanırım hepsini çıkarttım," dedikten sonra masajını bitirip sırtımı göğsüne yasladı.

Kucağı çok rahattı, gözlerim kapanıyordu. Çok yoğun bir gün geçirmiştim ve üst üste iki kere becerilmiştim. Gitmeliydim fakat izin vermeyerek sarıldı. Çok uykuluydum, gidecek halim de yoktu. Burada kalıyordum.

"Kaç yaşındasın?" diye mırıldanarak sordum. Uykuya dalmak üzere olduğumu hissediyordum.

Göğsü, sessiz gülüşüyle guruldadı. "Yirmi üç."

Uykulu uykulu kahkaha atarak gülümsedim ama mücadele edecek halim yoktu. Uykunun esiri olmuştum, ben de dalıp gittim.

10. BÖLÜM

Uykuya daldığım pozisyonda uyandım. Değişen tek şey belime sarılan yorgandı. Kolları hâlâ üzerimdeydi ve havada seks kokusu vardı.

Odaya şöyle bir bakınıp saat aradım. Jesse'nin nefesini kulağımda hissediyordum. Onu uyandırmamalıydım fakat tuvaletim gelmişti.

Kollarını vıcık vıcık terlemiş vücudumdan nazikçe kaldırdım. Birkaç kez homurdandı. İçimde pişmanlık hissiyatı yoktu. Herhangi bir kandırılmışlık, kullanılmışlık duygusuyla uyanmamıştım fakat yine de daha fazla kalmak istemiyordum burada.

Kurtulmak için bir ilerleme kaydettiğimi düşünüyordum ama kollarıyla beni iyice kavramıştı. Hareket edemiyordum.

"Bunu aklından bile geçirme bebeğim," sesi uykulu geliyordu.

Ellerimle kollarını kavrayıp üzerimden atmaya çalıştım. "Tuvalete gitmem gerek."

"Olsun. Tutmaya çalış. Çok rahatım."

"Yapamam."

"Gitmene izin vermiyorum," dedi kollarını üzerimden çekmeyerek.

Başımı kızgın bir şekilde omzuna yasladım. Dudaklarını yanağıma doğru uzatıp tatlıca öptü. İyi hissettiriyordu fakat beklediğim ilk sabah tepkisi bu değildi.

Beni biraz serbest bıraktığını hissettim. Bir anlık dalgınlığından faydalanıp kendimi kurtarmak için bir hamle yapmaya çalıştım ama daha kıpırdayamadan beni bileklerimden yakalayıp yatağa yapıştırdı. Sırtüstü uzanmış dağınık saçları ve pis sakalıyla muhteşem görünen bu adama bakıyordum. Kendine güveni muazzam seviyedeydi, bunu parlak gözlerinden okuyabiliyordum.

Vücudum kontrolüm dışında ona cevap veriyordu. Artık ağrımaya başlayan idrar torbam ve kasıklarım arasında sıkışmıştım. Kalbim boğazımda atıyordu. Sabah kokusu beni sarhoş etmiş gibiydi. Nefessiz kalmıştım. Benim çok kolay olduğumu düşündüğüne emindim.

Aslında öyleydim de... Karşımdaki o ise.

Burnunu burnuma sürterken, "İyi uyudun mu?" diye sordu.

Sohbet etmenin sırası mıydı? "Hem de çok iyi."

Kalçamı istekli bir şekilde hareket ettirdiğimde, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ben de çok iyi uyudum."

Bir hamle yapmadan kontrolü ele almasını bekledim. Gözlerime uzun uzun baktı, sonra eğildi ve dudaklarımı yumuşak bir şekilde öpmeye başladı. İnleyerek ağzımı açtım ve dilini kullanmaya başlamasıyla istemsizce titredim. Ağırdan alıyordu. Diliyle daha aşağılara inmeden önce yavaş ve nazikçe dudaklarımın tadını çıkarttı. Nazik Jesse'yi çok ama çok seviyordum. Dün karşımda olan baskın seks lordundan çok farklıydı.

Beni tamamen esir aldığından emin olduğunda, bileklerimi nihayet serbest bıraktı. Sağ elinin işaret parmağıyla hafifçe vücudumun yan tarafını okşamaya başladı. Bu beni sarsmaya yetmişti. Vücudum yılan gibi kıvranmaya başlamıştı. Kasıklarımdaki yangın artmış olacak ki idrar torbamı unutuvermiştim.

Dokunuşu bağımlılık yapıyordu. *Kendisi* bağımlılık yapıyordu. Ona tamamen bağlanmıştım.

Vücudunu bedenim üzerinde yavaşça hareket ettirirken uyum içerisinde dudaklarımız da birleşmişti yine.

"Seninleyken kendimi tamamen kaybediyorum," diye belli belirsiz fısıldadı kulağıma. Kendini biraz geri çekip gözlerime baktı, ellerimi alıp yavaşça omzuna yerleştirirken gözlerini gözlerimden hiç ayırmadı. Evet, darbeye tamamen hazırdım.

Bir süre hareketsiz kalarak vücudumu uygun pozisyona almamı bekledi.

"Bana bak, Ava."

Gözlerine baktım. Çenesi gergindi. Alnındaki çizgi, her zamankinden daha derindi ve yeşil gözleri yanıyor-

du. Kalçalarımı, hazır olduğumu belirtmek için birazcık hareket ettirdim. O da davetim üzerine yavaş yavaş içime girmeye başladı. Sanki içimdeki en derin noktaya kadar sokuyordu. Gir çık, gir çık.

Nefes alışım, inlemelerimle karışmıştı.

"Seninle yarı uykulu haldeyken sevişmeyi çok seviyorum," dedi.

Hesaplı ve sert gidip gelişleri beni mahvediyordu. Her geçen an kontrolümü kaybediyordum. Kalçamı onun girişleriyle senkronize edip o gelirken ben de ona yaklaşıyordum ve bu sayede aletini içimde en derinlerde hissedebiliyordum. Bu duygu olağanüstüydü.

"Tempo iyi mi Ava?" diye sordu sessizce. Beni delirttiğinin farkındaydı. Gözlerime kilitlenmişti ve ben de gözlerimi bakışlarından ayırmadığımı fark ettim. Sanki bu kadar yakın ve iç içe olmak için var olmuştuk.

"Evet," dedim nefes nefese.

"Hızlanmamı ister misin?"

"Hayır, böyle kal, lütfen aynı tempoda devam." Bu harikaydı. Sert, güçlü, buyurucu Jesse muhteşemdi ama şu anki hali tam olarak kusursuzdu.

İstediğim gibi tempoyu değiştirmeden gidip gelirken gözlerimden bir anlığına bile ayrılmadı. Aslında beni öpmesini istiyordum ama o, halinden memnun gibiydi. Bacaklarımı beline sıkıca sardım ellerimle hafifçe kollarını okşamaya başladım.

Kendini yavaşça geri çekti, sanki gücünü toplamak ister gibiydi. "Yarı uykulu seks için bu kadarı yeterli mi?" diye sordu gözlerime bakarak. Sonra cevap vermeme fırsat vermeden sert bir şekilde köküne kadar soktu.

Sonra aynı hareketi defalarca tekrarladı. Yavaşça geri çıkıyor ve sertçe köklüyordu. Tatmin tüm vücudumu ele geçirmişti. Hareketleri tam olarak kontrollü ve hedefe kilitlenmiş şekildeydi. Sınırıma yaklaşıyordum. Ellerimi uzatıp saçlarını kavradım ve yüzünü kendiminkine çektim. Alt dudağına arzuyla yapıştım ve ısırmaya başladım. Kendisini yavaşça geri çekerken, alt dudağı dişlerim arasında sıkıştı. Sert şekilde içime girdiğindeyse bu sefer o dudaklarıma yapışıp emmeye başladı.

"Asla gitmene izin vermiyorum," dedi bir yandan tutkulu şekilde dudaklarıma yapışmışken.

"İzin vermemeni istiyorum."

Birden dondu, ritmik git gellerine son verdi ve ben de kollarında öylece kalıverdim. Orgazmım zirveye çok yakın kesilmişti. Kafasını kaldırıp yüzüme baktığında aleti hâlâ köküne kadar içimdeydi. Yüzündeki hoşnutsuz ifadeyi gördüğünde az önce ağzımdan çıkan anlamsız cümlenin farkına vardım.

Söylenmemesi gereken bir şeydi. O an kendimi kaptırmıştım işte. Yüzümü çevirdim, mahvetmiştim her şeyi.

"Ava bana bak," dedi. Yüzümü isteksizce ona çevirdiğimde, az önceki ifadesinin biraz yumuşadığını fark ettim. "Senin kendini şehvete kaptırmadığın, sağlıklı düşünebildiğin bir ara, bu konuyu konuşacağız tamam mı?" dedi erekte olmuş aletini içimden çıkartıp tepemde dikildi.

Haklıydı. Onun yakınlarındayken pek sağlıklı düşünebiliyor sayılmazdım, özellikle bana bu şekilde sahip

olduğunda. Önce beni zevkten uçurmuştu, sonra da saçma saçma konuşmama yol açmıştı.

Bu arada onun nefes nefese kalmış olduğunu fark ettim. Dili dışarıdaydı ama bu durum tekrar içime girip yavaş ve kararlı şekilde git gellere yeniden başlamasına engel olmadı. O, gitgide hızlanıp orgazmımı kaldığı yerden yakalarken, ben de karışmış saçlarını kavrayıp dudaklarına yapıştım.

"Geliyorum Ava," dedi. "Aynı anda boşalalım. Bunu yapabiliriz."

Ve üç sert giriş sonra zihnimin tamamen boşaldığını, tenimin alev alev yandığını hissederek, ağlayarak patladım.

"İşte budur bebeğim," diye bağırdı yüksek sesle. Aynı anda boşalmıştık ve o tamamını içime boşaltmadan aletini geri çekmiyordu. Bu sırada dudaklarıma yapışmış, sertçe emiyordu. İkimiz de darmaduman olmuştuk bu sefer, soluk alışlarımız kudurmuş bir boğanınki kadar hızlanmıştı.

"Söyleyecek bir şey bulamıyorum," dedi kulağıma doğru eğilip.

Nefes nefese olmama rağmen ağzından çıkan kelimeleri çok net duymuştum ama tam olarak ne demek istediğini anlayamamıştım. Galiba yeterince söz sarf etmiştik. Kendini anın büyüsüne kaptırınca böyle oluyordu işte. Şehvet ve tutku sizi ele geçiriyordu ve bazen anlamsız kelimeler ağzınızdan dökülüveriyordu.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, rahatsızlığın doruklarındaydım yine. Altında biraz kıvrandıktan sonra, "Artık banyoya gidebilir miyim?" diye sordum.

Üstümden kalktı ve zorlanarak kendisini yan tarafa sırtüstü bıraktı. Tek kelime etmeden kalktım, beyaz ve tüylü halıya basarak banyoya doğru yürümeye başladım. Arkama bakmadım ama her adımımı takip ettiğinden şüphem yoktu. Çıplak popomu dikizlediğini adım gibi biliyordum. İkimizin de kendimizi kaptırdığımız için ağzımızdan çıkan anlamsız cümleler garip bir durum meydana getirmişti. Belki o esnada erteleyebilmiştik ama işte geri gelmişti ilk fırsatta.

Tuvaleti kullandım, elimi yüzümü yıkadım ve birkaç dakika kendime gelmek için öyle durdum banyoda. Kapıyı açıp dışarı çıktığımda, onu aynı bıraktığım gibi buldum. Sırtüstü yatmış bana bakıyordu. Ne yapacağımı bilemedim. "Gitmeliyim," dedim. "Kate beni merak etmiştir."

Yutkundu, "Belki de seni burada tutmalıyım," dedi.

"Arabama ihtiyacı var, söylemiştim." Gerçekten aklı başında davranıp gitmem gerekiyordu ama aynı zamanda kalmak istiyordum. "Beni götürecek misin?"

Gülümsedi ve gülümsemesi tüm o garip duyguyu alıp götürüverdi bir anda.

"Ne diyorsun?"

"Lütfen," dedim en sevimli gülüşümle.

Yataktan fırladı ve, "Peki," dedi. "Bana beş dakika ver."

Jesse yatak odasından çıktığında, mutfakta dizüstü çökmüş dün akşam burada yaşanan muharebeden arta kalan yerdeki cam parçalarını topluyordum. Başımı kaldırdığımda onu gördüm. Bej rengi şort üzerine beyaz

Ralph Lauren gömlek giymişti. Gömleğinin kollarını her zamanki gibi kıvırmıştı ve ayağında da mavi Converse spor ayakkabıları vardı. Kaslı bacaklarındaki sarı tüyler, bronzlaşmış teninin üzerinde altın gibi parlıyordu. Tıraş olmamıştı ama pis sakalının yakışıklılığına hiç olumsuz etkisi olmamıştı. Dizlerim üzerinde çökmüş, karşımdaki heykel gibi adama ağzı açık bakıyordum. Onun muhteşemliği karşısında çok zavallı görünüyordum eminim. Çünkü zavallı hissediyordum.

Önümde durdu, yüzünde büyük bir gülümsemeyle bana bakıyordu. Bu açıdan daha genç görünüyordu. O an üzerine atlamak istedim ama elimdeki kırık camlarla bu tehlikeli olabilirdi ve daha da önemlisi, geç kalırdık. Bir şey yapmamayı tercih ettim.

"Gitmem lazım," dedim önümdeki erkek güzelini mümkün olduğunca görmezden gelmeye çalışarak.

"Al," dedim topladığım tüm camları birleştirerek çanak yaptığı ellerine boşaltırken. "Bunlarla uğraşmasaydın keşke Ava. Bir yerlerini kesebilirdin," dedi camları çöpe boşaltırken. "Ben sonra ilgilenirim camlarla." Anahtarları ve çantamı aldı, elimi tuttu, kapıya doğru yürümeye başladık.

"Bugün çalışıyor musun?" diye sordum.

"Hayır, Manor'da gün içinde pek iş olmaz," dedi ve kapıyı açtı. Tam o sırada kapıyı çalmak üzere olan baştan aşağı mavi giyinmiş, güvenlik elemanı tipli iki adamla karşılaştık. Üzerlerindeki üniformada, B&C Taşımacılık yazıyordu.

"Bay Ward?" diye sordu şoför tipli olanı. Sarı dişle-

rinden günde en az bir paket sigara ve on kupa kahve içtiği belliydi.

"Önce yan odada paketlenmiş kolileri alın. Size yardımcı olacak olan hizmetçim az sonra gelir," dedi Jesse ve elimden tutup beni koridora yönlendirdi. "Kayak ve motosiklet ekipmanlarına dikkat edin," diye bağırdı uzaklaşırken.

"Senin hizmetçin mi var?" Bu beni niye şaşırtmıştı ki? Adam on milyon sayıp Lusso'daki teras katını satın almıştı. Zenginin de ötesindeydi.

"O hayatımdaki tek olmazsa olmaz kadın," dedi küstah bir ses tonuyla. "Ve önümüzdeki hafta İrlanda'ya ailesini ziyarete gidiyor. O yokken ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum."

Jesse, Aston Martin'ine bakmaktan önüne bakmayı unutan bazı şapşal sürücülere rağmen, beni Mini Cooper'ımın beklediği Lusso'ya hızlı bir şekilde ulaştırdı. Çantamı arabasından benimkine aktarırken, telefonuma baktım ve saatin sekizi on geçtiğini gördüm. Kate'e hemen bir mesaj yazıp yolda olduğumu bildirdim. Dönüp baktığımda, onu yine beni seyrederken buldum. Güneş gözlüklerine rağmen vücudumu seyreden bir çift gözün farkındaydım.

Arabamın kapısını açıp içeri girdim ve motoru çalıştırdım. Jesse bir anda koşarak yanıma geldi.

"Öğlen yemeğinde görüşürüz," dedi.

"Sana söyledim, yapacak çok işim var."

"Akşam yemeği o zaman."

"Seni sonra ararım." Bütün geceyi onunla geçirmiştim ve beni takır takır sikmişti. Açıkçası biraz kendimi toparlamaya ihtiyacım vardı.

"Beni reddediyorsun öyle mi?"

"Hayır, sadece seni ararım diyorum."

Eğilip arabanın camından kafasını soktu ve dudağıma küçük bir öpücük kondurdu. Bu küçücük öpücükle bile beni nefessiz bırakmayı başarmıştı. "Mutlaka ara," dedi uzun gövdesini soktuğu gibi camdan dışarı çıkartırken. Bu son öpücük neler kaçırdığını bil öpücüğüydü ve işe yaramıştı açıkçası.

Benden uzaklaşırken, "Kaç yaşındasın Jesse?" diye bağırdım arkasından.

Hiç arkasını bile dönmeden "Yirmi dört," dedi.

Belki de gerçekten yirmi dörttür diye düşündüm çünkü bazen gerçekten yirmi dört gibiydi.

Koşarak eve girdim ve merdivenleri çıktığımda Kate'i yerde oturmuş saçlarını kuruturken buldum. Panik halindeydi, geç kalmıştı. Beni gördüğünde saç kurutma makinesini durdurdu kocaman gülümsedi.

"Gecen nasıldı?" diye sordu alaycı bir şekilde. Çok acelesi yok gibiydi artık.

"Fena değildi," dedim ama galiba tüm yüzümü kaplayan o aptal sırıtışa engel olamamıştım.

"Öyle mi?" dedi. "Anlat bakalım neler oldu?"

"Evet, o muhteşem. Söylenecek bir şey yok. Bir de çatı katını alan oymuş."

"Hassiktir. Hem çok yakışıklı hem de süper zengin yani?"

"Evet," diyerek gülümsedim. "Bu arada seni meraklandırmadım umarım. Mesajda eve gelmediğimi yazmıştım dün akşam."

"Telefonuma bakmadım ama önemli değil. Dün akşam onun sana nasıl baktığını gördükten sonra beni tek endişelendiren bu sabah yürümeyi başarıp başaramayacağındı," dedi ve kahkaha atarak elindeki kurutucuyu bırakıp yatak odasına doğru yürümeye başladı. "Yanlış görmediysem hafif topallıyorsun," diye de ekledi.

Odasına doğru onu takip edip yatağına oturduktan sonra, "Adam acayip tecrübeli Kate," dedim. Sonra o tecrübeyi kazanırken gönüllerini ve vücutlarını fethettiği kadınları düşündüm birden, canım sıkıldı.

"Kafanı yormayacak eğlence arıyordun işte, istediğini de aldın," dedi gülümseyerek. "Ve kız arkadaşı da yokmuş herhalde."

Gerçekten aradığım kafamı yormayacak eğlence miydi? Bu ilişki basit bir eğlence olarak mı kalacaktı? "Hayır, kız arkadaşı değilmiş gerçekten ama kadının onda gözü var."

"Tamam, benim artık yola koyulmam gerekiyor. Yarın akşama doğru dönerim. Ben yokken neler yapmayı planlıyorsun?"

"Artık eşyalarımı toplayıp ayıklamam lazım," dedim odadan çıkarken. "Hiç çöp torbamız var mı?"

"Var tabii ki! Mutfak lavabosunun altındaki dolaptalar," dedi ve çantasını alıp merdivenlerden aşağı inmeye başladı. "Araba için çok teşekkür ederim. Vosvos senindir, tepe tepe kullanabilirsin eğer ihtiyacın olursa. Görüşürüz."

İşte bir pazartesi sabahı daha yine ofisteydim ama bu sefer her zamankinden farklı bir şekilde tüm kadro ofisteydi. Her zaman toplantısı olan birileri olurdu mutlaka. Dün geceyi Kate Yorkshire'dan döndükten sonra bir şişe şarap açıp uzun uzun sohbet ederek geçirmiştik. Ben ona lordumu o da bana bunamış büyük annesini anlatmıştı.

Şu anda ofisin mutfağında Patrick ile birlikteydim. Ona Bayan Kent'in yeni evi hakkında bilgi veriyordum.

"Hayatının geri kalanında isterse her sene yeni eve taşınsın umurumda değil. Yeni aldığı evi bize dekore ettirdiği sürece sorun yok."

Sonra aklıma geldi. "Belki de etrafta çalışan adamlar olması hoşuna gidiyordur," dedi ve bastım kahkahayı.

Sonra gülerek, "Yaşlı cadı yetmiş yaşında. Belki de kendisine genç birini ayarlaması gerekiyordur. Dedikodu gibi olmasın ama Bay Kent'in çok genç hanım arkadaşları olduğunu biliyorum. Bunu çok güvenilir bir kaynaktan öğrendim," dedi ve gülmeye devam etti.

Patrick'in güvenilir kaynak derken karısı Irene'den bahsettiğini çok iyi biliyordum. Şehrin bir numaralı dedikodu makinasıydı. Eğer o bilmiyorsa, kimse bilmiyordur.

"Bu arada Van Der Haus çarşamba günü seninle görüşmek istiyor. Seninle çalışmaya pek niyetli gibiler."

"Gerçekten mi?"

"Alçak gönüllülüğün lüzumu yok tatlım. Ajandama baktım ve öğlen saat birde uygun olduğumu bildirdim. Royal Park'ta görüşeceksiniz. Uygun, değil mi?"

"Tabii ki uygun," dedim ve mutfak tezgâhından uzaklaşıp odama yöneldim. "Bitirmem gereken birkaç çizim var sonra görüşürüz."

"Keyfine bak tatlım."

Bilgisayarımın başına geçtiğimde, Kate'ten gelen mesajı gördüm. İşten sonra bir teslimatta kendisine yardım etmemi istiyordu. Akşam iş çıkışında beni ofisten almasını istedim. Sonra da işe koyuldum.

Tam öğlen yemeği için dışarı çıkmaya hazırlanıyordum ki Tom elinde bir kutuyla odama girdi. "Ava için!" diye bağırarak elindeki kutuyu masama bıraktı.

Bu neydi ki şimdi? Hiçbir yerden katalog beklemiyordum. "Teşekkürler Tom. Cuma akşamın nasıldı?"

"Boş ver beni şimdi, o yanındaki adam kimdi onu anlat sen," dedi ellerini masama dayayıp bana doğru eğilerek.

"Hangi adam?" dedim ve kendimi istemsizce geri çektim. Gereğinden fazla meraklı insanlar bana oldum olası itici geliyorlardı.

"Verdiğin tepkiden, önemli biri olduğu anlaşılıyor," dedi gözünü dikmiş tepkilerimi ölçmek istercesine yüzüme bakarken. Yüzüm hemen kızarıvermişti.

"Sadece bir müşteri," deyip geçiştirdim.

Tom'un dikkati saçıma götürdüğüm elime takıldı. Hemen geri çekip bir kalem aldım elime. Yalan söylemeyi hiç beceremiyordum işte, hemen anlaşılıyordu. Beni yakaladığını anlamamı sağlayacak şekilde pis pis sırıtarak yüzüme baktı, sonra arkasını döndü ve çıktı odamdan.

Neyim var benim böyle diye kendi kendime söylenirken, önüme gelen kutuyu açmaya çalışıyordum. Açar açmaz ipek kâğıda sarılmış bir kitap ve üzerindeki küçük gelin çiçeğiyle karşılaştım.

Giuseppe Cavalli, Fotografie 1936-1961

Kitabı açtım ve içindeki notu gördüm.

Ava,

Sen elimden bırakamadığım bir kitap gibisin. Seni daha iyi tanımak istiyorum.

Jx.

Bir çiçeğe, bir de yazdığı nota baktım. Ne öğrenmek istiyor olabilirdi ki? Asıl benim onu tanımaya ihtiyacım vardı. Daha kaç yaşındaydı onu bile bilmiyorum. Sonra üç gün öncesini, cuma akşamını zihnimde canlandırmaya çalıştım. Hafta sonu gereksiz yere iş icat edip kendimi meşgul etmeye çalışmam aslında hiçbir işe yaramamıştı çünkü onu aklımdan çıkarmayı başaramamıştım. Onu aramamak için kendimi zor tutmuştum ama iradem galip gelmiş, iki gündür onu aramamayı başarmıştım. Kendimi bir adamın merhametine teslim etmek istemiyordum ve açıkçası Jesse Ward'a teslim olmak çok kolaydı.

Saat altıda Kate geldi beni almaya. Minibüsü her zamanki gibi ıvır zıvır doluydu. Oturmak için koltuktaki yemek dergilerini ve boş kahve bardaklarını yere atmak zorunda kalmıştım.

"Senin teslimat aracına ihtiyacın var," dedim. "Bu külüstür seni taşımayacak artık."

"Sessiz konuş," dedi. "Onu inciteceksin." Sonra, "Günün nasıldı?" diye sordu.

Elimi çantama götürüp kitabı ve notu aldım, ona uzattım. Notu okudu hemen, bana baktı ve gülümsedi.

"Senin adam düşünceli biri galiba," dedi motoru çalıştırırken.

"Evet öyle," dedim.

"Peki, yatakta ne kadar iyi?" diye sordu öylesine.

Dönüp ona baktım ama o gözünü yoldan ayırmadı. "Çok iyi," diye cevap verdim. En iyisi, harika, muhteşem. Durmadan ve durmadan onunla olmak istiyordum.

11. BÖLÜM

Dar bir ara sokağın girişine geldik ve Kate, Margo'yu (yaşlı minibüsünün adı Margo'ydu) durdurdu.

"Tamam geldik, arkaya geç," dedi.

"Ne?"

"Arkaya geç Ava!" diyerek ısrar etti.

"Niye?" diye sordum bozulduğumu belli edecek bir ses tonuyla.

Önümüzdeki sokağı işaret etti ve arkadaki pastayı düşününce sonunda jeton düştü.

Özür diler gibi hafif bir ses tonuyla, "Pastayı kutuladım, streç filmle sardım ve yanlarını da yastıkla desteklediim ama bu sokak tam bir kâbus. Bu pastayla belki iki haftadır uğraşıyorum, eğer başına bir iş gelirse boku yedim demektir."

Dar sokağa bir daha baktım. İki taraflı arabalar park etmişti ve ortada ancak bir aracın geçebileceği kadar dar bir aralık kalmıştı. Asıl mesele yolun darlığı da değildi, her elli metrede bir yüksek kasisler vardı. Değerli pastanın, külüstür Margo ve onun acemi şoförüne rağmen bu sokaktan sağ salim geçmesi gerekiyordu. Bu yüzden buradaydım. Aman Tanrım, çamaşır makinesinin içindeki bozuk para gibi savrulacaktım arka tarafta.

"Burada indirip taşısak olmaz mı?" diye sordum çaresizce.

"Pasta beş katlı ve çok ağır. Sen sadece sıkı tut yeter."

Emniyet kemerimi çıkartırken söylenmeye başladım. "Bana bunu yaptırdığına inanamıyorum." Arka tarafa geçtim ve kollarımı kocaman kutunun etrafına sardım. "Bunu kat kat götürüp orada birleştirsen olmaz mıydı?"

"Olmaz."

"Niye olmuyor ki?"

"Olmuyor işte, sen sıkı tut!" diye sabırsızca bağırdı.

Kutuyu iyice kavradım, onu göğsüme dayadım ve bacaklarımı açtım ki daha dengeli durabileyim. Yolun ağzında bekliyorduk, Kate motoru çalıştırıp ara gaz vermeye başladı. O an komedi filmlerinden fırlamış gibiydik.

"Hazır mısın?" diye sordu arkaya bakarak.

Margo'nun vitese geçerken garip sesler çıkardığını duydum. Sarsılarak hareketlendi ve yavaşça ara sokağa girdi. Çok yavaş gidiyordu, daha elli metre gitmemişti ki sabırsızın biri arkamızda korna çalmaya başladı. "Yürü

git be gerizekalı," diye bağırdı Kate. Tam o sırada ilk kasisten geçtik.

Kasisle birlikte hafifçe havalandım ve topuklularım yere yeniden tutunmamda hiç de yardımcı olmadılar. Bir anda kıçımın üzerine oturuverdim.

"Kutuyu düşürme!"

Kutu devrilmeden toparlanıp onu yakalamayı başardım. "Biraz yavaşlar mısın lütfen, en azından kasisten geçerken," diye söylendim.

"Maalesef frenlerim sandığın kadar sağlam değil güzelim," diye bağırdı bir sonraki kasisin üzerinden geçerken.

"Aman Tanrım!" Yine ayaklarım yerden kesilmişti.

Kate kendini tutamayıp kahkaha atmaya başladı. "Çok üzgünüm, az kaldı geliyoruz."

"Hiç üzgün görünmüyorsun," diye bozuk attım ve pastayı bırakmadan topuklularımı çıkarttım. Yere daha sağlam basmam gerekiyordu.

"Olamaz."

"Ne oldu?" diye sorarak ön tarafa baktım.

"Ben geri adım atmıyorum bayım," dedi ve gaza bastı Kate.

Sokağa yeni giren bir Jaguar'ın bize doğru geldiğini gördüm. Yol sadece bir aracın geçmesine izin verecek kadar geniş olduğu ve park etmiş arabaların arasında bir boşluk görünmediği için, zor bir duruma doğru hızla ilerliyorduk. Arkadan gelen araba kornalarının da etkisiyle gaza biraz daha bastı. Vücudumda Margo'nun

zeminine dokunmamış bir nokta bırakmamaya yemin etmişti sanki.

"Sana yol vermeyeceğim," diye bağırıyordu Jaguar'a bakarak. Bir yandan da deli gibi kornaya basıyordu. "Pasta iyi durumda mı?" diye sordu.

"Pasta iyi, sen önüne bak," diye bağırdım ve bir kez daha kıçımın üzerine oturdum.

"Dayan, sadece iki kasis kaldı."

"Aman Tanrım!"

İki kasis ve kıçımda muhtemel iki yeni bereden sonra durmuştuk ve aptal beş katlı pastayı aşağıya indiriyorduk. Jaguar'daki adam kornaya basıyor, bağırıyor ve el kol hareketleri yapıyordu ama onu görmezden geldik. Kate'in pastayı Bayan Link'in mutfağına kadar götürmesine yardım ettim. Kızının on altıncı yaş günü pastasıydı. Kate'i müşterisiyle baş başa bırakıp dışarı çıktım. Minibüse gidip çalan kornaları görmezden gelmeye devam ederek oturup onu beklemeye başladım.

"Şu minibüsü çek de geçelim seni gerizekalı sürtük!" diye saldırgan bir ses tonuyla bağırıldığını duydum. Dönüp baktığımda, Jaguar'dan inen kilolu adamın bana doğru ilerlediğini gördüm. Yüz ifadesinden çok sinirlenmiş olduğu belliydi. "Sen sağır mısın cevap versene!"

Ha siktir şimdi gelip benim kafamı gözümü patlatacak. Bayan Link'in kapısına doğru baktım umutsuzca, hiç hareket yoktu.

Adam gelip de burnumun dibinde bağırmaya devam edince elim ayağım boşaldı. "Lütfen bana bir dakika ve-

rin," dedim nazikçe. Eğer Kate burada olsaydı çoktan bu herifin canına okumuştu.

"Alt tarafı minibüsü kenara çekeceksin salak karı!" diye bağırmaya devam etti.

Minibüsten fırlayıp çıplak ayak eve doğru koşmaya başladım. Vardığımda "Kate!" diye bağırdım ve kapıyı hızlıca vurmaya başladım. Bir yandan da kızgın yüz ifadesiyle beni seyreden şişkoya gülümsemeyi ihmal etmiyordum. "Kate!" kapıyı yeniden vurmaya başladım. Kornalarına asılan araçların sayısı gittikçe artıyordu. Arkamda şimdiye kadar karşılaştığım en öfkeli adam bağırarak beni taciz etmeye devam ediyordu, çıplak ayakla taşlara basmaktan tabanlarım yara olmuştu ve bir de kornalar susmuyordu tabii ki. "Kate!" Evet, şimdi boğazım da bağırmaktan tahriş olmuştu. Sonra aklıma bir şey geldi. Anahtarları üzerinde bırakmış olabilirdi. Margo'ya doğru koşmaya başladım ve sırf şişkoyla yüz yüze gelmemek için arkasından dolandım ama öyle görünüyordu ki beni taciz etmek hoşuna gidiyordu şişkonun.

Tam kapıyı açıp içeriye girecekken kolumdan yakaladı ve, "Eğer bu külüstürü hemen yoldan çekmezsen senin sıska götünü tokatlayacağım beni anladın mı?" diye suratıma bağırdı.

Sırtımı minibüse dayadım kurtulmak için ama o kolumu daha da sıkmaya devam etti. Artık gerçekten canım yanıyordu. Sosyetik mahallede yol verme kavgası yüzünden cinayete kurban giden genç bir kadın olarak, yarın tüm gazetelerin ikinci sayfalarını süslemeye aday-

dım. Gözlerimden yaş geldiğini hissettim, ne yapacağımı bilmiyordum.

"Çek ellerini onun üzerinden!"

Tüm kornaları ve gürültüyü bastıracak kadar kuvvetli bu sesi duyduğumda, rahatlamayı dizlerimde hissettim. Hayatımda belki de beni en çok rahatlatan bu sesin geldiği yöne baktığımda, Jesse'nin koşarak yaklaştığını fark ettim. Takım elbisesi içinde harika görünüyordu.

Tanrım, teşekkürler! Nasıl olup da tam olarak şu anda burada olabilmişti, en ufak bir fikrim yoktu ama hiç de umurumda değildi açıkçası. Bütün vücudumu saran rahatlama hissi inanılmazdı. Hayatım boyunca birini gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim. Beni bu kadar sevindiren kişiyi sadece bir haftadır tanıyor olmam da işin enteresan tarafıydı.

Jesse'nin geldiği yöne bakan Jaguarlı şişko da şaşırmış, hatta belki korkmuş olacak ki kolumu sıkmayı bıraktı. Kendimi geri çektim ve pis herifin üzerine doğru koşan bu uzun boylu, yapılı adama korku dolu gözlerle baktığına tanık oldum. Belki o an kaçıp arabasına binmeyi düşünmüştü ama daha hareket edemeden Jesse yanımıza ulaştı ve pisliğin ayaklarını yerden keserek asfalta yapıştırdı.

Birkaç dakika önce şişkonun karşılaştığım en öfkeli adam olduğunu düşünmüştüm. Ne kadar da yanılmışım. Bir iki saniye içinde herifin yüzüne ve midesine onlarca yumruk indirdi. Zavallının ağzı burnu dağılmıştı ve ağlıyordu.

"Ayağa kalk ve ondan özür dile," diye bağırdı adama. "Özür dile!"

"Çç..ok özür ddd...ilerim," diye titreyen sesiyle özür diledi şişko. Tamamen dağılmış görünüyordu.

Jesse, onun ceketinden kavramış sarsmaya devam ediyordu. "Bir daha ona dokunursan senin beynini uçururum." Sesi hükmediciydi. "Şimdi siktir git." Herifi arabasına doğru ittirdi ve sonra dönüp bana sarıldı.

Başımı göğsüne bastırdığında, kendimi tamamen serbest bıraktım. Salya sümük ağlıyor ve onun yepyeni takım elbisesini mahvediyordum.

"Tamam geçti," dedi. "Ağlamayı kes lütfen bak daha da sinirlenip o herifin kafasını patlatmak istemiyorum."

"Sen nereden çıktın?" diye sordum ama aslında umursamıyordum. Burada olduğu için çok mutluydum.

Biraz utanmış gibi yüzüme baktı. "Ben..."

Şaşırdığımı gizlemeyi başaramadım. "Beni takip mi ediyordun yoksa?"

"İyi ki de etmişim," dedi. "Kate nerede?"

Evet, Kate nerede? Kıyamet koptu, hâlâ ortada yok. Gelsin, onu geberteceğim.

"Neler oldu burada ya?"

Sağıma döndüm ve Kate'in Margo'nun önünde ayakta dikilmiş şaşkın şaşkın bize baktığını gördüm.

"Artık şu minibüsü kaldırsan iyi olacak Kate," dedi Jesse soğuk bir ses tonuyla.

"Tamam kaldırıyorum," dedi Kate tamamen umursamaz bir tavırla.

Jesse bana döndü, baştan aşağı beni şöyle bir süzdü. "Ayakkabıların nerede?" diye sordu. Gözlerinde yine öfkeyi gördüm, muhtemelen ayakkabılarımı o şişkoyla tartışırken kaybettiğimi düşünmüştü.

"Margo'nun arkasındalar," dedim, sonra Margo'da kim, der gibi baktığını görünce, "minibüs," diye ekledim.

Beni kucağına alıp Bayan Link'in evinin bahçesinde bir duvarın kenarına oturttu. "Ayakkabılarının orada ne işi var diye sormayacağım."

"Ben ayakkabılarını alıp geleyim," dedi Kate. Sonra elinde topuklularımla koşarak yanımıza geldi. "Ne oldu anlatsanıza?"

"Sen neredeydin asıl?" diye sitem ederek sordum.

"Doğum günü partisi için dikilen elbiseyi görmemi istediler. Kız biraz topluca, elbise de fazla dar. Giymesi on dakika sürdü, o yüzden geç kaldım," dedi ve dönüp çantamı Margo'nun ön koltuğundan almakta olan Jesse'ye baktı. "Neler oldu?" diye sordu tekrar. "Seninki pek sinirlenmişe benziyor."

"Jaguar'daki hödük tarafından biraz hırpalandım," dedim tabanlarıma yapışmış küçük çakıl taşlarını temizleyip ayakkabılarımı giyerken. "Jesse..." dedim sonra biraz duraksayıp takip etmenin taciz suçu kapsamına girip girmeyeceğini düşündüm. "Jesse de şans eseri buradan geçiyormuş."

"Ava çok üzgünüm." Sarıldı bana. "Tanrı'ya şükür, o buradaymış."

"Kate artık bu külüstürü değiştirmelisin," diyerek ya-

nımıza geldi Jesse. Elinde eşyalarım vardı. Ayağa kalktım, kahretsin canım çok yanıyordu. "Ava benimle geliyor," dedi Jesse Kate'e dönerek.

"Öyle mi?" diye sordum.

Kaşlarını çattı. "Evet, onunla gidiyorum." Bana itiraz hakkı tanımamıştı.

"Evde görüşürüz," dedi Kate ve beni alnımdan öptükten sonra dönüp sallana sallana minibüsüne yürümeye başladı.

Önüme döndüm. Gri takım elbisesinin içinde çok seksi görünen ve kilitlenmiş bana bakan yakışıklı adamı süzdüm. "Neden kıçını okşayıp duruyorsun?" diye sordu.

Ayağa kalktığımda ve tüm ağırlığım ayaklarıma bindiğinde yine canım acıdı. "Arkam biraz acıyor da," dedim ve elimi uzatıp çantamı aldım elinden. "Margo'nun arkasında getirdiğimiz pastayı sabit tutmaya çalışıyordum ve kolay bir yolculuk olmadı."

"Emniyet kemerin bağlı değil miydi?"

"Minibüsün arkasında emniyet kemeri olduğu nerede görülmüş Jesse?"

Kafasını salladı ve güçlü kollarıyla beni kucaklayıp yola doğru yürümeye başladı. Ben de başımı omzuna dayadım, kollarımı boynuna doladım ve kendimi ona bıraktım.

"Beni aramadın, arayacağını söylemiştin," dedi suçlayıcı bir ses tonuyla.

"Üzgünüm."

"Ben de."

"Sen niye üzgünsün?"

"Burada daha erken olamadığım için. Ava lütfen aptal aptal işler yapma ve arayacağım dediğinde de lütfen ara."

Omzuna gömdüğüm başımı kaldırıp yüzüne baktım. Parlak yeşil gözleriyle bana bakıyordu. Alnıma bir öpücük kondurdu. Gözlerimi kapadım, aramızda gerçekten çok özel bir şey vardı.

Kate'in dairesinin önüne park etti. Margo'nun henüz gelmediğini fark ettim ama şaşırmadım. Adam deli gibi hızlı kullanıyordu. Kapıyı açıp dışarı adımımı attım ama hemen yakışıklı centilmen tarafından kucaklanıp evin kapısına kadar taşınıverdim.

"Yürüyebilirim," dedim ama beni duymazdan geldi. Çantamdan çıkardığım anahtarlığı elimden aldı ve hızlı bir şekilde kapıyı açtı. Onun kollarında eve girdim, ardından hızlıca kapıyı kapattı. Kucağında kıpırdandığımda artık ayaklarımın üzerine basmak istediğimi anlamış olacak ki beni yere bıraktı. Bir eli sırtımdan kavramıştı. Beni kendisine çekiverdi. Dudaklarım onunkilerle buluşuncaya kadar da çekmeye devam etti. Kollarımı boynuna dolayıp yavaşça dudaklarımı emmesine izin verdim. Ona direndiğimi düşünmek bile imkânsızdı.

"Kitap için teşekkür ederim," dedim kendimi hafifçe geri çekerek.

Gözlerime mutlu gözlerle baktı. "Rica ederim," dedi ve dudağıma hafif bir öpücük daha kondurdu.

"Beni kurtardığın için de teşekkür ederim."

Hınzır hınzır gülümsedi. "Ne zaman istersen bebeğim."

Kapı açıldı ve Kate içeri girdi. Bizi sarmaş dolaş görünce, "Pardon," deyip koşarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Jesse hafifçe güldü ve dudağıma yapışıp kaldığı yerden devam ettti. Kafasını bir anlığına kaldırdı. "Eğer yalnız olsaydık, seni şu karşıdaki duvara dayayıp çatır çatır sikerdim," dedi. Kate'e içimden sağlam küfür ettim o an.

"Ses çıkarmadan da yapabilirim," diye fısıldadım kulağına. "Eğer istiyorsan beni burada becerebilirsin."

"Çığlıklar atacağından hiç şüphem yok. Ağzını neyle tıkarsan tıka, o çığlıklar duyulacaktır." Bedenim sarsılıyordu. "O zaman yarın," dedi. "Yarına randevulaşalım."

"Beni sikmen için randevulaşacak mıyız?"

"Ağzını topla," dedi ama gülüyordu. "Zaten Manor'a gelmen lazım çünkü işe başlamak için gerekli bilgileri toplaman gerekiyor."

Dudağıma yapıştı ve vücudumu kavrayıp beni tüketircesine öpmeye devam etti. Kendimi tamamen ona teslim etmiştim.

Kendisini geri çektiğinde, boşlukta hissettim. "Seni becermek için randevu ayarlamıyorum Ava. Bunu istediğim zaman yapabileceğimi biliyorum."

Gözlerini benimkilerden ayırdığında yukarıya, merdivenlere doğru baktı. Onun da içinden Kate'e küfrettiğini biliyordum.

"Akşamüstü Manor'da," dedi. Başımla onayladım. "Aferim kızıma." Alnıma bir öpücük kondurdu ve arkasını dönüp gitti.

Nefes alışımı düzeltmeye çalışırken sırtımı duvara dayadım. Hızlı bir şekilde ona bağlandığımı fark ettim.

Korkuyordum.

12. BÖLÜM

Ertesi sabah ofise büyük bir gürültüyle giriş yaptım. Yerdeki kolilere takılıp kendimi boylu boyunca yerde uzanır buluvermiştim. Tom hemen yanıma koşup, korku dolu gözlerle bana bakarak iyi olup olmadığımı anlamaya çalışıyordu.

"Aman Tanrım, sen iyi misin?" diye sordu sarılıp beni yerden kaldırmaya çalışırken. "Çok özür dilerim. Bu kolileri depoya kaldıracaktım, sadece hepsini girişe çıkartmayı bekliyordum."

"Tom, ben iyiyim. Ellerini memelerimden çeker misin lütfen!"

Hemen bana sarılmayı bırakıp geri adım attı. "Memelerin de ne kadar güzelmiş öyle," dedi kıkırdayarak.

"Eğer eşcinsel olduğunu bilmesem, çoktan çantayı yemiştin kafana."

"Günaydın," dedi o anda içeri giren Victoria. Sonra Tom'a dönerek, "Bir daha asla seninle dışarı çıkmayacağımı bil," dedi kızgın bir ses tonuyla.

İkisine de baktım. "Neler oluyor?" diye sordum şaşırmış bir şekilde.

"Beni yine bırakıp gitti!"

Gidip çantamı masama koydum. Victoria, Tom'a söylemediğini bırakmadı. Haklı olmalıydı ki Tom, yüzündeki suçluluk ifadesiyle tek kelime etmeden oturmaya devam etti. Onların arasına girmeye hiç niyetim yoktu. Telefonumu çantamdan aldım ve Kate'ten gelen mesajı gördüm.

Erken çıktığım için seni uyandırmadım. Belki rüyanda lordunu görüyorsundur diye düşündüm. ;-)

Saat birde Baroque'da buluşalım mı? 2.30'da randevum var.

Aklımdan hiç çıkmıyordu ki rüyalarımdan çıksın. Bütün gece onu düşünmekten uyuyamamıştım. Fikri bile kalbimin hızlı atması için yeterli etkiyi yapabiliyordu. Beni almıştı, benim için savaşmış ve kazanmıştı. Bense bu kadar çok beklenti içinde olan bir adama kendimi kaptırmak konusunda pek de gönüllü değildim açıkçası. Aslında hassas bir insandım ama Jesse söz konusu olduğunda her şey değişiyordu. İlişkimiz hakkında biraz düşünmeye ihtiyacım vardı ve bu süreçte etrafımda olmasını istemiyordum. Onun etki alanından uzakta olmalıydım.

Kendimi e-postalarımla ve o kadar da gerekli olmayan işlerle meşgul etmeye çalışırken, bir yandan da bugün ondan uzak kalabilmek için uygun bir bahane bulmaya çalışıyordum. Bugünkü tam olarak bir iş toplantısı olmalıydı. Bunu söylemesi kolaydı tabii ama yapması hiç de kolay değildi.

Patrick saat on bir gibi Starbucks'tan aldığı kahvelerle içeri girdi. Onun boynuna sarılabilirdim.

"Kapuçino, şekersiz ve çikolatasız. Bu senin için tatlım." Kahvemi masama bırakırken yanağıma bir öpücük kondurdu. "Yarın Mikael ile olan randevunu da hatırlatayım." Yine masama oturdu. Masamdan gelen sesleri duyunca, bugün ofisteki ikinci kazaya yaklaştığımızı düşünüp nefesimi tuttum.

"Unutur muyum hiç?" dedim ve randevu defterimi açıp kocaman harflerle yazdığım notu gösterdim.

"Aferin sana," dedi. "Manor'la işler nasıl gidiyor?"

Yanaklarım kızardı. Ona hiç bahsetmemiştim tabii ama şimdi randevu defterimde kendi gözleriyle görmüştü.

"Çok iyi," diye cevapladım, kısık sesle.

"Çok sevindim," dedi. "Beni gelişmelerden haberdar et lütfen." Masamdan kalktı ve diğer kahveleri dağıtmak için yanımdan ayrıldı. Hemen masamı kontrol ettim acaba eğilme ya da gevşek bir vida vesaire var mı diye. Şimdilik her şey normal görünüyordu ama çok uzak olmayan bir gelecekte zavallı masamın ve Patrick'in başına gelecek olan muhtemel kaza beni endişelendiriyordu. Patrick'in, benim Bay Ward ile paylaştı-

ğım özel hayatımdan haberdar olabileceğini hiç hesaba katmamıştım. Bu kariyerim için hiç de iyi olmazdı. Kalbimin kırılmasının yanında bu da riske atamayacağım şeylerden biriydi. Çok düşünmeden önce Kate'e öğlen uygun olduğumu bildiren bir mesaj yazdım ve sonra da Jesse'ye mesaj attım.

Üzgünüm, iptal etmem lazım.

Onunla profesyonel bir iş ilişkisi içinde olduğumu düşünemiyordum bile. Bugün gitsem, üstüme gelecekti yine ve ben de karşı koyamayacaktım her zamanki gibi. Telefonumu masaya koyup arkama yaslanır yaslanmaz, geçen gün Lusso'da Jesse'nin gönderdiği çiçekleri getiren kızın, bu sefer elinde bir buket zambakla kapıdan içeri girdiğini gördüm. Tom, kızı benim masaya yönlendirdiğinde, tüm bedenimi suçluluk duygusu kapladı. Az önce onu ekmiştim ve hemen ardığından gönderdiği harika çiçeklerle karşılaşıyordum. Kızın evrakını imzaladım ve çiçeklere bakarken, araya sıkıştırılmış kartı gördüm.

Randevumuzu iple çekiyorum. Sana sürprizlerim var.
Jx.

Başımı, masama dayadığım ellerimin arasına aldım. Kendime doğru olanın, mantıklı olanın bu olduğunu anlatmaya çalıştım. Kartta yazanlar, bugünkü randevunun asla bir iş randevusu olarak kalamayacağının kanıtıydı. Kahretsin!

Telefonum çalmaya başladı. Arayan kim diye bakmama gerek yoktu. Bir mesajla yan çizmeme asla müsaade

etmeyecekti, aslında yan çizmeme asla müsaade etmeyecekti. Açmayınca, çaldırmayı kesti ama hemen arkasından mesajı geldi.

Neyi iptal ediyorsun?

Yazdığı üç kelimelik mesajı onlarca defa okudum. Aklıma onu yatıştıracak bir fikir gelmiyordu. Sonunda cesaretimi toplayıp yazdım mesajımı.

Bana biraz zaman tanı lütfen. Aramızda olanlar fazla hızlı ve fazla yoğun.

Saat bire çeyrek kala öğlen yemeğinde Kate ile buluşmak için ofisten çıktım. Jesse onlarca defa aramıştı ama telefonunu açmadım. Bana zaman tanımaya niyeti olmadığı apaçık belliydi.

İçeri girdiğimde barın çok kalabalık olduğunu gördüm. Kate, köşede oturmuş beni bekliyordu. Beni görür görmez moralimin bozuk olduğunu anlamıştı. "Mesele nedir sormalı mıyım?" O anda telefonum bir kez daha çaldı. Sıkılarak çıkartıp masaya koydum telefonumu.

"Arayan kim?"

"Jesse."

Şaşırdı. "Cevap vermeyecek misin?"

Telefon çalmaya devam ederken sandalyeme yaslandım. "Onunla olan randevumu iptal ettim."

Daha da çok şaşırdı. "Niye peki?"

Bu sorunun cevabını düşünmekten kendimi alamıyordum zaten. Düşünmekten canım acıyordu. "Emin değilim," dedim. Dün onun yumuşak dudakları, sert göğsü ve etkileyici sesi mantıklı düşünmeme engel olmuştu.

Gülümseyerek bana baktı ama sonra omzumun üzerinden gördüğü başka bir şey, yüzündeki ifadenin değişmesine neden oldu. "Merhaba yakışıklı! Aman Tanrım bu yöne bakıyor. Saçım nasıl? Yemek dudaklarıma çok bulaşmış mı?" diye sordu heyecanlı heyecanlı.

Arkamı döndüm ve Manor'da tanıştığım Sam'i gördüm. Elindeki bira bardağını kaldırıp beni selamlarken aptal aptal gülümsüyordu. Ben de onu selamladım ve önüme döndüm.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu hemen.

"Sam. Manor'da tanışmıştık. Jesse'nin bir arkadaşı."

"İşe bak ya. Bu Jesse'nin bütün arkadaşları böyle yakışıklı mı?" diye sordu ve sonra yine arkama doğru bakıp, "tam olarak şu anda buraya doğru geliyor. Beni tanıştır lütfen tamam mı?"

"Tamam," diyerek başımı salladım. Kate için bir ilk randevu daha işte. Sam, yüzündeki gülümsemeyle masamıza doğru yürüyordu. Parlak gözleri ve dağınık saçlarıyla hakikaten yakışıklı adamdı. Üzerinde yine kot tişört vardı. Tarzı buydu sanırım.

"Ava, nasılsın?"

"Teşekkür ederim iyiyim. Ya Sen?"

"Harika. Jesse nasıl?"

Sorusu üzerine yanaklarımın kızardığını hissettim. Benimle oyun oynadığını biliyordum ama. O, Jesse'nin arkadaşıydı, nasıl olduğunu biliyor olmalıydı. Omuzlarımı silktim çünkü gerçekten söyleyecek bir söz bulamadım. Dün onu son gördüğümde çok seksi görünüyordu, ben de onun cazibesine kapılmış bir zavallıydım.

Şu ansa muhtemelen randevumuzu iptal ettiğim için sinirlenmiş bir haldeydi. Kesinlikle öyle olduğuna emindim aslında. Durmadan aramasından belliydi.

Bir anda ayağım tekmelendiğinde düşüncelerden uyandım. Kate, kaşlarını çatmış bana bakıyordu. "Sam, bu arkadaşım Kate," dedim elimle de işaret ederek. "Kate, bu Jesse'nin arkadaşı Sam." Kate tokalaşmak için hemen elini uzattı. Yüzü gülüyordu.

"Tanıştığımıza memnun oldum Kate," dedi Sam de elini uzatarak. "Ben de," diye cevapladı Kate ve Sam, Kate'in kızıl saçlarından başlayarak iltifat etmeye başladı.

Telefonuma bir mesaj geldi. Ben de önümde cereyan eden flörtleşmeden kendimi soyutlayıp gelen mesajı okumaya başladım.

Beni bu şekilde ekmek için iyi bir sebebin olsa iyi olur. Zamana ihtiyacım var yeterli bir sebep değil. Kafayı yemek üzereyim.

Yazdıklarını okuduğumda artık zavallı beynim patlayacak gibi hissettim. Bana neler oluyordu böyle. Telefonumu masaya geri koyduğumda hâlâ birbirlerinin ellerini bırakmadıklarını fark ettim. Kate, sazı eline almıştı.

Telefonumu elimden bıraktığımı fark ettiğinde bana dönüp, "Jesse mi?" diye sordu Kate.

Ardından Sam de aynı şeyi sordu.

"Evet," dedim umursamaz bir şekilde. Sanki hayatımdaki en önemsiz şeymiş gibi. Sonra da şarabımdan bir yudum aldım.

Ondan sonraki hiç geçmek bilmeyen saat boyunca Kate ve Sam tarafından yok sayılarak sandalyemde otur-

dum. Tamamen birbirlerine kilitlenmişlerdi. Benim açımdan sorun yoktu, bu sayede biraz düşünme fırsatı bulmuştum ama şu açıdan kötüydü: Benim düşünürken sessizliğe ve huzura ihtiyacım oluyordu ve bir de bir şişe şaraba.

İşe dönme vaktinin geldiğini düşünerek telefonumu çantama attım ve kalkmak için hamle yaptım. "Kate," dedim mavi gözlerini Sam'in üzerinden çekip yüzüme bakması için. "Saat iki buçukta randevun yok muydu senin?"

"Hayır," dedi tereddüt etmeden.

Ona ters ters baktım ve çantamı alıp ayaklandım. "Sonra görüşürüz o zaman. Seni gördüğüme sevindim Sam."

Arkamı döndüğüm anda onunla karşılaştım. Koyu gri takımının içinde harika görünüyordu ama bana kızgın bir köpek gibi bakıyordu.

"Evet, geçerli sebebinizi duymak için sabırsızlanıyorum," dedi sinirli bir şekilde. Sesindeki öfke beni tedirgin etmişti. Hiçbir şey söyleyemedim. "Bana bu şekilde siktir çekemezsin Ava!"

Kate ve Sam, Jesse'nin bir anda ortamı germesini yok sayarmış gibi yapmaya çalıştılar fakat ikisi de iyi oyuncu değillerdi. Onlar da gerilmişti. Jesse'yse bir şeyleri yumruklamak ister gibiydi.

"İşe dönmem gerek," dedim uzatmadan ve yanından geçerek kendimi barın dışına attım.

Yola çıktım, tam öğlen saati kalabalığının içinde, onun beni takip ettiğinin farkında olarak işe doğru yürümeye

başladım. Kendimi onun gazabından korunmuş olarak hissedeceğim iş yerime daha hızlı ulaşmak için adımlarımı sıklaştırdım.

Ofis kapısından içeri girdim girmesine ama daha masama varmadan ayaklarım yerden kesildi. Jesse beni kucakladı ve gerisin geriye dışarıya doğru taşımaya başladı.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?" diye bağırdım ona ama beni dinlemedi bile. Başımı kaldırdığımda Tom, Victoria ve Sally'nin şaşkın gözlerle benim dışarıya çıkarılışımı seyrettiklerini fark ettim. Lütfen Patrick ofiste olmasın bu saatte.

"Jesse yeter artık! Beni yere indir hemen!"

Beni düzeltti ama ayaklarımın yere basmasına izin vermedi. Belimden sarılmış, tam göğsü hizasında tutmaktaydı beni. Dudaklarımız karşı karşıyaydı. Kabarmış aletinin sertliğini hissedebiliyordum. Delirmişti ve azmıştı.

Ağzımdan istemsiz bir inleme çıkıverdi ve o taze nefesini içime üfleyerek dudaklarıma yapıştı. Bu sefer, ulu orta, iş arkadaşlarımın gözü önünde yine tüm duygularımı ve mantığımı bloke etmeyi başarmıştı.

"Beni yine kızdırmayı başardın," dedi dudaklarıma bir kez daha yapışmadan önce. Başını kaldırdığında gözleri beklenti içindeydi.

"Özür dilerim," dedim bakışlarından kaçmaya çalışarak. Söyleyecek başka bir şey bulamıyordum. Düşüncelerim yine bulanıklaşmıştı, bir çıkış yolu bulamıyordum. Kısa bir sessizlikten sonra başımı kaldırıp yüzüne baktım. Keşke bakmasaydım.

Sakinleşmişti ama azgınlığı geçmişe benzemiyordu. Kalabalık sokağın ortasında dudaklarıma yapışıp emmeye başladı. Bu bir hatırlatmaydı. Ellerimi saçlarının arasına sokup yumuşak dudaklarına direnmekten vazgeçtim.

Başını kaldırdığında, "Ne için zamana ihtiyacın var ki?" diye sordu.

"Düşünmek için."

"Düşünme Ava," dedi emir verir gibi. "Yaşadıklarımız ortada. Olduğu gibi kabul et." Beni sonunda bıraktı ve ayaklarım kaldırımla kavuştu.

Bir an tökezlediğimi fark edince kolumdan tuttu. Tuttuğu yerin çok acıdığını fark ettim. Ayaklarım üzerinde düzgün durabildiğimden emin olduktan sonra, bir adım geri attı ve o anda kolumda Jaguarlı şişkoyla karşılaştığımız günden hatıra kalan bereleri gördü. Çok sinirlendiğini çenesinin gerginliğinden anlayabiliyordum.

"İyiyim önemli bir şey değil," dedim kolumu sağ elimin avcuyla kapatarak. Onun bu öfkeli hali hiç hoşuma gitmemişti. Berelerimi gördükten sonra daha da sinirlenmişti. "İşe dönmem gerek," dedim. Parlak yeşil gözlerinin karardığını görebiliyordum.

Başını salladı ve tek kelime etmeden arkasını dönüp gitti. Orada öylece kalıverdim. Ne olmuştu ki şimdi? Başımı öne eğdim, anlamsızca kaldırım taşlarına bakmaya başladım, sanki cevap onlardaymış gibi.

"Bu muydu yani? Bitmiş miydi? Yanımdan ayrılırken yüzünde gördüğüm ifade öyle olduğunu söylüyordu

ama şu anda bu konuda ne hissettiğimden emin değildim. Bir dakika içinde, şehvet ile dudaklarıma yapışan adamdan, öfkeden konuşamayan adama dönüşüvermişti. Ne düşüneceğimi bilemiyordum. Orada daha fazla durmak istemedim ve dönüp ofise girdim.

Ofiste garip bir sessizlik hâkimdi. Herkes bir işle ilgileniyor numarası yapıyordu.

Sessizliği bozan Tom oldu. "İyi misin?" diye sordu meraklı gözlerle bakarak.

"Ben iyiyim. Lütfen Patrick'in olanlardan haberi olmasın," dedim biraz sert bir şekilde çıkışarak.

"Merak etme, benden laf çıkmaz."

Kahretsin! En son ihtiyacım olan şey, Patrick'in müşterilerden biriyle ilişkim olduğunu öğrenmesi. Daha kuvvetli olmalıydım, onun ısrarlarına karşı direnebilmeliydim. Kendimi bok gibi hissediyordum. Sanki... Sanki terk edilmiş gibiydim.

Akşam yorgun argın eve gelip de kendimi içeri attığımda, Kate'in mutfak penceresinde oturmuş, sigarasını tellendirdiğini gördüm.

"Şundan kurtulmalısın," diye azarladım onu. Çok içmiyordu, arada sırada bir tane yakıyordu ama kötü alışkanlıkların azı çoğu olmamalıydı.

Son bir nefes çekip sigarasını söndürdü. "Düşünmeme yardımcı oluyor," dedi gülümseyerek. Elimdeki poşetleri aldı, hızlıca karıştırdı ve sonra yüzüme bakıp, "Şarap nerede?" diye sordu. Çok ölümcül bir günah işlemiştim; şarabı unutmuştum.

Omuz silktim. Aklım başımda değildi ki. "Kusura bakma."

Gülümseyerek yüzüme baktı. "Önemli değil sen üzerini değiştirirken ben gidip alırım," dedi. "Ne yersin? Balık ve patates kızartması uygun mu?" diye sordu masadan cüzdanını alıp terliklerini giyerken.

"Sadece patates kızartması," dedim ve bitik bir halde yatak odama doğru yürümeye başladım.

Kate'le koltukta oturmuş patates kızartmasından yiyordum ama hiç iştahım yoktu. Televizyonda *Friends*'in tekrarı vardı, onu bile seyretmiyordum. Aklım başımda değildi. Kendimi tüm bunların olmasına izin verdiğim için çok kızgın hissediyordum.

"Hadi çıkar ağzındaki baklayı," dedi Kate sonunda dayanamayarak. "Onu seviyorsun değil mi?"

Evet, seviyordum, bunu istemiyordum aslında ama seviyordum. "Ama durum hiç iç açıcı değil," dedim. "Bugün gördün işte."

Gözlerini devirip kendisini koltuğa attı ve, "Yapma Ava," dedi. "Bugün gördüğüm kadarıyla sana deli oluyor."

Kaşlarımı çattım. "O zaman niye beni terk etti?"

Çok şaşırdı. "Terk mi?"

"Tam olarak öyle değil aslında. Bugün ofise kadar peşimden geldi, bana zaman tanımayacağını söyledi ve sonra da siktirip gitti."

"Aradın mı sonra?"

"Hayır," dedim. İstediğim, ihtiyaç duyduğum zaman

buydu ama kendimi bu kadar boşlukta hissedeceğimi de düşünmemiştim. Konuyu değiştiriverdim. "Dan geliyor biliyorsun değil mi?"

"Benim gözüme görünmediği sürece bir sakıncası yok," dedi hemen atarlanarak.

"Annemle babama gidecek önce. Yani bir süreliğine güvendesin."

"İyi," dedi ve düşüncelere daldı hemen.

Onu boğulmadan önce o düşüncelerden çekip çıkarmalıydım. "Sam nasıl biri?" diye sordum. Anında yüzü değişti.

"Çok tatlı değil mi ama? Telefon numaramı verdim."

"Sen çok kötü bir kızsın Kate Matthews," dedim gülerek.

"Biliyorum," dedi ama kahkahasını fazla uzatmadan yine ciddiyete büründü. Yüzüme bakarak, "Lafı ne güzel de çevirdin," dedi.

"Ne?"

"Senin hakkında konuşuyorduk."

"Konuşmamayı tercih ederim." Arkama yaslanıp televizyona baktım. "Bunu seyretmeyi tercih ederim."

"Seninki iyi birine benziyor," dedi bana dönerek. "Yani şunu söylemeye çalışıyorum. Adam zengin, çok seksi ve sana belli ki düşkün. Tek derdi düzüşmek olan adam böyle davranmaz Ava."

Belki haklıydı ama bu dönüp gittiği ve o andan beri de telefonumun çalmadığı gerçeğini değiştirmiyordu. Şüphesiz ki bu iyi bir şeydi." Cumartesi gecesi her za-

manki gibi dışarı çıkalım mı?" diye sordum. Cevabı önceden bildiğim için gereksiz bir soruydu bu aslında.

Bana afacan gözlerle baktı, ben de ona gülümseyerek cevap verdim.

13. BÖLÜM

Ertesi gün Mikael Van Der Haus ile olan toplantım için Royal Park Oteli'ne gittim. İçeri girdiğimde, arka taraftaki özel odaya yönlendirildim. Odanın duvarları altın kaplama çerçeveler içindeki tablolarla süslüydü. Klasik tasarım koltuklar ultra lüks sınıfında sayılabilirdi ve uzun duvarda kocaman gömme bir şömine yanıyordu. Krallara layık bir odaydı her haliyle. Çay isteyip istemediğim soruldu ama reddettim ve onun yerine su alabileceğimi söyledim. Hava zaten çok sıcaktı ve dar elbisem üzerime yapışıyordu. Yirmi dakika sonra Bay Van Der Haus içeri girdi. Kusursuz bir görüntüsü vardı. Gülümsediğinde bembeyaz dişleri parlıyordu. Bu gün-

lerde orta yaşlı erkeklerle aramda bir çekim mi vardı? Bu düşünceyi hızlıca zihnimden uzaklaştırdım.

"Ava, lütfen özrümü kabul et. Hanımları bekletmemeye çok özen gösteririm normalde," dedi. Danimarka aksanı çok hafif belliydi ve çok seksiydi açıkçası.

Bana yaklaştığında ayağa kalkıp elimi uzattım. Elimi sıktı ama eğilip beni yanağımdan öpmekten de geri kalmadı. Çok şaşırmıştım. Bu biraz uygunsuz kaçmıştı ama sorun etmeye niyetim yoktu. Belki de Danimarkalıların âdeti böyleydi.

"Hiç önemli değil Bay Van Der Haus. Ben de az önce geldim zaten."

"Ava, bu seninle birlikte çalışacağımız ikinci proje olacak. Lusso işinde daha çok ortağımla irtibat halindeydin biliyorum fakat bu Hayat Yapı projesinde ben daha çok işin içinde olacağım o yüzden resmi davranmaya gerek yok. Bana Mikael diyebilirsin." Tam karşımdaki koltuğa oturdu, uzun bacaklarını üst üste attı. "Seninle bazı tasarımların üzerinden geçmek için sabırsızlanıyorum."

"Evet, fikirlerimizi karşılaştırmayı ben de sabırsızlıkla bekliyorum."

"Ben de," diyerek güldü. "Sana fazla vakit tanımadığımın farkındayım ama cuma günü Danimarka'ya döneceğim. E-posta adresin bende var. Sana özellikle istediklerimizin listesini gönderirim. Lusso'da çok iyi iş çıkardın. Senin gibi işini bilen profesyonellerle çalıştığımız zaman yaptığımız işin değeri daha da ön plana çıkıyor," dedi gülümseyerek.

İstediklerinin listesini bugün vermeyecek miydi yani? Bugün bunun için burada değil miydim ben? "Kabaca üzerinden geçebilir miyiz şimdi?" diye sordum.

Bir süre cevap vermeden bana baktı. Sonra öne doğru eğilerek, "Ava umarım fazlaca cesur olduğumu düşünmezsin ama nasıl söylesem?" Biraz gerildiği anlaşılıyordu, işaret parmağını alnına götürdü. "Seni buraya aslında başka bir şey için çağırdım."

"Öyle mi? Nedir peki?"

Bana akşam yemeğinde eşlik eder misin diye sormak istedim," dedi beklenti içinde yüzüme bakarak. O an yüzümde korkutucu bir ifade olduğundan emindim. Sıkıntıdan yanaklarım kızarmıştı. "Yarın akşam, eğer senin için de uygunsa tabii," diye ekledi.

Siktir! Ona ne diyecektim? Eğer hayır desem işi bizden alabilirdi ve bu Patrick'i çok sinirlendirirdi.

"Bay Van Der Haus..."

"Bana Mikael de lütfen," diyerek sözümü kesti.

"Mikael, iş ile eğlenceyi karıştırmak iyi bir fikir mi emin değilim. Benim bazı prensiplerim var ama gururumun okşandığını da söylemeliyim," dedim ve cesaretime hayran kaldım. Bu prensip de nereden çıkmıştı? Ve niye eğlence demiştim ki? Belki ona sizinle akşam yemeği yemek çok eğlenceli olabilirdi demek istemiştim. Olmayabilirdi ama olabilirdi de. Aman Tanrım! Aklımı kaçırmaya yakındım.

"Buna çok üzüldüm Ava," dedi iç geçirerek.

"Ben de."

"Profesyonellik anlayışına hayran kaldım," dedi arkasına yaslanarak.

"Teşekkür ederim," dedim kızarmış yanaklarımla gülümseyerek.

"Umarım bu iş ilişkimizi olumsuz etkilemez Ava. Seninle çalışmak için can atıyorum."

"Ben de sizinle çalışmayı çok istiyorum, Mikael."

Koltuğundan kalkıp elini uzattı. Tanrı'ya şükür! Ben de elimi uzattım, nazikçe sıktı. Gerçekten beni buraya akşam yemeğine davet etmek için mi çağırmıştı bu adam?

"Danimarka'dan döndüğümde, sana binayı gezdirmek isterim. O zamana kadar proje çizimleri üzerinde çalışabilirsin, özellikle istediğim şeylerin listesini de sana e-posta ile gönderirim."

"Teşekkür ederim Mikael. Sana iyi yolculuklar."

"Güle güle Ava." Uzun bacaklarıyla attığı büyük adımlarla hızlıca dışarı çıktı, suyumdan bir yudum aldıktan sonra ben de orayı terk ettim.

Saat iki buçuk gibi ofise döndüm. Mikael'le yaptığımız garip toplantının detaylarını Patrick'e anlatmadım tabii ki. Anlatsam yemek teklifini kabul etmemin daha uygun olacağını söyleyeceğinden emindim. Patrick bunun kesinlikle bir iş yemeği olacağını düşünecekti ama Mikael, istediğinin bir iş yemeği olmadığını açıkça belirtmişti. O yüzden Patrick'e sadece gelecek e-postadan, proje çizimlerinden, Mikael'in döndüğünde bana binayı gezdireceğinden bahsettim. Tatmin olmuştu.

İşe koyuldum ve İskandinav tarzı tasarım hakkında araştırma yapmaya başladım. Tasarımlarımın sakin, açık renkli ve kullanışlı olması gerektiğini zaten biliyordum ama soğuk ve mesafeli olmasına izin vermeyecektim.

Telefonum çaldı, hemen açtım. Arayan Kate'ti.

"Merhaba," dedim fazla neşeli bir sesle. Sözde çaktırmamaya çalışıyordum ama o her şekilde anlıyordu gerçekte nasıl hissettiğimi.

"Numara yapıyorsun değil mi?" diye sordu.

"Evet," dedim.

"Direkt anlaşılıyor zaten. Konuştun mu onunla?"

"Hayır."

"Bugün kısa cevaplar günü mü?"

"Evet."

"Her neyse seninle uğraşmayacağım bugün. Tom ve Victoria'ya cumartesi akşamı gelip gelmediklerini sordun mu?"

"Hayır, ama soracağım. Biraz garip bir toplantıdan ofise yeni döndüm de." O sırada not kâğıtlarımın olduğu üst çekmeceyi açtım ve gelin çiçeğiyle karşılaştım.

"Nasıl garip?" diye sordu.

"Lusso projesindeki yöneticilerden biriyle toplantım vardı. Bana çıkma teklif etti. Kendimi çok garip hissettim," dedim ve gelin çiçeğini alıp onu koklama isteğime direnerek hızlıca çöp kutusuna attım.

Kate telefonun diğer ucunda kahkaha atıyordu. "Bu seferki kaç yaşında?" diye sordu.

"Kırklarının ortasında sanırım ama çok yakışıklı bir adam."

"Son günlerde orta yaşlı erkekleri çeken bir mıknatıs gibisin. Ona evet dedin değil mi?"

"Hayır," diye bağırdım. "Nasıl evet derim?"

"Niye olmasın ki? Belki diğer müşterini unutmanda yardımcı olurdu. Yani eğer unutmak istiyorsan tabii ki."

"Mümkün değil çünkü artık yeni bir prensibim var. İşle eğlenceyi birbirine karıştırmıyorum."

"Yürü git!" diye yüksek sesle bağırdı ve ben de sandalyemde zıpladım korkudan. "Kusura bakma denyonun biri az önce önüme kırdı da. İşle eğlenceyi birbirine karıştırmıyoruz ha."

"Evet, aynen öyle. Sen bir yandan araba sürerken bir yandan da cep telefonunla mı konuşuyorsun Bayan Matthews?" diye sordum.

"Evet, aynen öyle. Kapatsam iyi olur, evde görüşürüz. Bu arada Tom ve Victoria'ya cumartesi akşamını sormayı unutma lütfen."

"Program nedir?" diye sordum telefonu kapatmadan.

"Baroque'da saat sekizde, içip dağıtacağız."

İçip dağıtmak. Evet, bu çok iyi bir fikirdi.

"Herkese günaydın." Sesimin zavallı ruh halimin direkt yansıması olduğunun farkındaydım ama iyiymiş gibi yapmak zoruma gidiyordu artık.

Tom, okumakta olduğu dergisinden kafasını kaldırıp, gözlüklerini de burnuna kadar indirerek bana baktı. "Tatlım suratın niye asık?" diye sordu. Sahte bir gülümsemeye yeltenmedim bile. Gidip masama oturdum ve Tom da elinde dergisiyle beni takip etti. "Bak bu moralini yerine getirir belki."

İşaret ettiği sayfada, önceki cuma akşamı Lusso'da çekilen fotoğraflar vardı. Hatta ben de fotoğraflardan birindeydim. "Harika," diye iç geçirdim ama yazılanları okumadım bile. Lusso ile ilgili her şeyi zihnimden temizlemek istiyordum.

"Sorun nedir? Adamın biri canını mı sıktı?" diye sordu gülümseyerek.

Sorun, canımı sıkan adamın biri değildi. Adamın biri artık yoktu zaten. Kendime itiraf etmeliydim artık... Onu özlüyordum. "İyiyim ben," dedim, düşüncelerden uyanmak için kendimi tokatlayarak. "Bugün cuma ve yarın akşam içip dağıtmayı iple çekiyorum. Biraz kafamı dağıtmaya ihtiyacım var."

"Bunu duyduğuma sevindim. Çok eğleneceğiz."

Patrick ofise hızlı bir giriş yaptı. Günaydın bile demeden. "Yapacak işimiz yok mu?" diye çıkıştı. İkimiz de bakakaldık ama o hiç istifini bozmadan odasına girdi ve ardından kapısını kapattı.

"Hadi herkes işinin başına," dedim Tom'u masamdan uzaklaştırmak için.

"Bu arada unutuyordum az kalsın," dedi Tom. "Van Der Haus aradı ve pazartesi dönmüş olacağını bildirdi. Seni arayacakmış. Sana bir e-posta göndermiş ve bunları da kargoyla yollamış," dedi. "Nasıl yakışıklı adam mı?" diye sormadan da duramadı elindeki zarfı bana uzatırken.

"Hem de çok," diye yanıtladım alaycı bir ses tonuyla.

"Nasıl oluyor da tüm ateşli müşteriler seni buluyor anlamıyorum?" diye söylendi arkasını dönüp uzaklaşırken.

Tom'un ateşli derken Jesse ile geçen gün aramızda geçen ve tüm ofisin tanık olduğu olaya gönderme yaptığını fark etmiştim. Onu önemsemedim ve kendimi işime verdim. Mikael'den bir e-posta geldi, pazartesi bakarım diye düşünerek açmadım bile.

Sally elinde bir kutuyla geldi. "Bu sana gelmiş galiba Ava," dedi. "İstiyor musun bunu?"

Eğer bana geldiyse herhalde istiyorum. Bu kız fazlasıyla telaşlı bir tipti. Kutuyu elinden aldım.

"Teşekkür ederim, Sally. Patrick'e bir kahve hazırlayıp götürür müsün lütfen?"

"Bana kahve istediğini söylemedi."

Yüzündeki panik ifadesi görülmeye değerdi. "Pek havasında değil gibiydi. Belki kahve onu sakinleştirir."

"O iyi mi? Hasta değil, değil mi?"

"Hayır, ama bence bir fincan kahveye hayır demez," diye ısrar ettim sabrımı yitirmemek için zor dayanıyordum.

"Tamam peki," dedi arkasını dönüp giderken. Onun kaç yaşında olduğunu bilmiyordum ama biraz da giyim tarzı yüzünden kırk yaşında gösteriyordu. İçimden bir ses çok daha genç olduğunu söylüyordu ama. Kutuyu açtım ve Hayat Yapı işi için sipariş ettiğim kartelalar olduğunu gördüm. Üstünkörü gelenlerin doğru kartelalar olduğunu kontrol ettim ve kutuyu pazartesi günü incelemek üzere masamın altına koydum.

Cumartesi günü, gitmeye hazır şekilde yatak odamdaki aynanın karşısında kendimi inceliyordum. Kuaförüm Phillippe sağ olsun saçlarım çok güzel olmuştu ve sırf kendimi daha iyi hissetmek için Selfridges'den aldığım elbise üzerime tam oturmuştu. Siyahtı, kısacıktı ve çok dardı. Kalın, koyu renk göz kalemi ve rujsuz ama etli dudaklarımla çok şehvetli görünüyordum.

Mutfağa doğru yürüdüm ve Kate'i yine pencerede

düşüncelere dalmış sigara içerken yakaladım. Krem rengi sırtı açık bir elbise giymişti.

"Vay canına!" dedi beni gördüğünde. "Birisi bu gece çok canlar yakmaya niyetli gibi." Sonra altın rengi topuklularını giydi ve, "Elbisem nasıl, yeterince kısa mı?" diye sordu.

Elbisesine baktım. "Harika," dedim.

"Al," dedi bana bir bardak şarap uzatarak. Memnuniyetle kabul ettim ve hiç düşünmeden fondip yaptım. "Taksi gelmiş olmalı. Hadi gidip biraz eğlenelim."

İçeri girer girmez barda oturan Tom ve Victoria'yı gördük. "Vay vay vay!" dedi Sam bana bakarak. "Ava çok seksi görünüyorsun bu gece."

"Gerçekten çok tatlısın Ava," diye ekledi Victoria.

"Teşekkürler," dedim elbisemi çekiştirerek.

"Ne içiyorsun?" diye sordu Kate.

"Pembe ama Zinfandel olsun lütfen."

Kate, içkileri alırken, biz de DJ'e yakın bir yerdeki yüksek masaya gittik. Bir iki kadeh sonra biraz rahatlamıştım. Sohbet ediyor ve kahkaha atıyorduk. Kendimi uzun süredir ilk defa normal hissediyordum. Annem hep şöyle derdi: "Alkol çeneyi düşürür ve düşük çene de gemiyi batırır." Bunun tamamen doğru olduğunu çok iyi anladım çünkü çenem açılmıştı ve masadaki herkese yakın geçmişteki maceralarımı tüm ayrıntılarıyla anlatmaya başlamıştım. Bu anıları unutmaya çalıştığım düşünülürse aslında anlatırken hatırlayarak kendime en büyük kötülüğü yapıyordum.

Tom, duyduklarına çok şaşırmıştı. "Yani herifin seni takip edip yakaladığı ve sonra da basıp gittiği o günden beri bir daha görüşmediniz öyle mi?"

Victoria ekledi. "Çok kaba davranmış. Yaptıkları hiç hoş değil."

Kate gözlerini devirerek onlara baktı. "Görmüyor musunuz?" dedi. Tom ve Victoria onun ne demek istediğini anlamadıklarını belli edercesine birbirlerine baktılar. Omzumu silktim. "Nedir görülmesi gereken?"

Kate başını salladı. "Sen çok gergin olduğun için göremiyorsun ama aslında mesele çok basit. Adam seni istiyor. Tek derdi düzüşmek olan bir adam böyle davranmaz. Bunu sana daha önce de söyledim Ava."

"Niye o zaman ortadan kayboldu ve bir daha da aramadı?" diye sordu Victoria.

"Bilmiyorum!" dedi Kate. "Ben sadece bu ikisi arasındaki elektriğe şahit oldum ve söylemeliyim ki hayatımda böyle bir şey görmedim."

Büyük bir kahkaha patlattım. Bana bunu yaptıran şarap mıydı bilmiyorum ama bu söylediği çok komikti. "Hiç de o kadar önemli bir şey değildi," dedim. "Düzüştük ve bitti gitti." Açıklamam onlara pek yeterli gelmemiş olacak ki şüpheli gözlerle beni incelemeye devam ediyorlardı. Açıklamam beni bile tatmin etmemişti, bana bile inandırıcı gelmemişti ki onlara gelsin. Onu son görüşümün üzerinden dört gün geçmişti ve sesini duymayı çok istememe rağmen onu aramamıştım, o da beni.

"Konuyu değiştirebilir miyiz artık?" diye sordum.

"Kafayı dağıtmak için çıktım bu gece. Benim eski seks partnerimi tartışmayalım artık."

"Seks partneri mi?" dedi Kate kaşlarını kaldırarak. "Ona bu adı mı taktık şimdi de?"

"Evet," diye cevap verdim hiç tartmadan.

Tom içkisini yudumlamadan önce, "Bilirsin her şeyin bir sebebi vardır tatlım," dedi.

"Başlama yine saçma hayal ürünü hikâyelere," diye çıkıştı Kate.

"Ama öyle," dedi Tom bana bakıp göz kırparak. "Buna tüm kalbimle inanıyorum. Senin seks partnerin seni hayatının aşkına götürecek bir atlama taşı sadece."

"O zaman Matt de dört yıllık bir atlama taşı mıydı yani?"

"Atlama taşlarına!" diyerek içkisini kaldırdı ve konuyu uzatmadı Tom.

"Ve fondiplere!" diye ekledi Kate.

"Evet fondiplere!"

Bir sonraki durağımız sokağın biraz aşağısındaki Blue Bar'dı. Kapıdaki görevlilerden birinin gözü Tom'un üzerindeki tişörte takılıp şüpheli bir şekilde baktı ama yine de sorunsuz geçip içeriye girdik. Girdiğimiz anda çalan şarkı çok hoşlarına gitmiş olacak ki Tom ve Victoria kendilerini dans pistine atıverdiler. İçkileri ısmarlama işi Kate ve bana kaldı.

Gidip içkileri söyledim ve dönerken de Tom ve Victoria'ya arka tarafta oturduğumuz masayı işaret ederek gösterdim. Masaya döndüğümde Kate tanımadığım bir adamla konuşuyordu. O da yeni tanışmıştı herhalde çünkü vücut dilinden cilveleştiği çok net belli oluyordu.

Yaklaştığımda, onu duyabilmem için yüksek sesle "Ava, bu Greg," diyerek beni tanıştırdı.

Gülümsedim ve elimi uzattım. Normal birine benziyordu. "Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum."

"Evet ben de," dedi ve hemen Ava'ya döndü. Sırtına dokunup arka taraftaki bir masaya yönlendirdi Kate'i ve o da itiraz etmedi.

"Ava!"

Tanıdık sese doğru döndüm ve Matt'in bana yaklaştığını gördüm. O an bağırmamak için kendimi çok zor tuttum. Bana sarıldı hemen, hem de çok sıkı bir şekilde. Birlikteyken bile bana böyle sarıldığını hiç hatırlamıyorum.

Sonra yanağıma gereğinden uzun bir öpücük kondurdu ve, "Nasılsın?" diye sordu.

"İyiyim," dedim kısaca kestirip atmak için.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi neşeyle. "Bir içki ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim," dedim ve ters ters bakmaya başladım. Ayrıldığımızdan beri hiçbir irtibatımız olmamıştı. Ben, ayrıldıktan sonra arkadaş kalınamayacağına inananlardandım. Karşımda durmuş samimi ayağına yatıyordu ama açıkçası çok rahatsız olmuştum. Şarabımdan bir yudum alırken, dikkatlice beni izlediğini, fark ettim. Bir şeyler söylemek için kıvranıyor gibiydi.

Sonunda derin bir nefes alıp, "Seni özledim," dedi.

O cümlesine devam ederken ben bir yudum daha aldım. "Çok hatalıydım biliyorum. Aslında ikinci bir şansı hak etmiyorum ama..."

Ağzımdaki şarabı püskürttüm, neredeyse hepsi üzerine geliyordu. "İkinci şans mı dedin?"

Hemen savunmaya geçti. "Tamam, seni çok iyi anlıyorum ama beni dinle," dedi. "Sana söz veriyorum bir daha asla olmayacak."

Bu herif benim sahibim mi sanıyordu kendini? Aynı martavalı daha kaç kere duyacaktım? O bir seri aldatandı. "Matt üzgünüm ama bu bir daha asla olmayacak," dedim sakince. Çok şaşırdığı belliydi. Ne bekliyordu ki? Düşüncelere daldı bir an, sonra kolumdan tuttu hafifçe.

"Birlikte çok iyiydik Ava."

"Hayır değildik," dedim gülerek. Planlamamıştım, içimden gelmişti gülmek. İlişkimiz sadece onun için iyiydi çünkü ben gözümün önündekini görmekten acizdim.

Elimdeki boş bardağı bara götürmek için döndüm, tam adımımı atacakken Matt önüme geçti. O andan sonra olanları kavramam birkaç saniye aldı ve kavradığımda da dehşete kapıldım.

Son gördüğüm, Jesse, Matt'in yakasına yapışmış, onu bir sütuna yapıştırmış şekilde kızgın gözlerle yüzüne bakıyordu.

14. BÖLÜM

"Pis ellerini hemen onun üzerinden çek," diye bağırdı Jesse Matt'in korkmuş suratına. Nereden çıkmıştı Jesse şimdi? Bu gece tek istediğim kafamı dağıtmaktı ama şu karşılaştığıma bak. Kendini beğenmiş iki adam.

"Jesse bırak onu. Bir şey yapmıyordu," diye bağırdım. Matt minnettar gözlerle bana bakıyordu ama gerçeği biraz eğip büktüğümü o da çok iyi biliyordu. Hafifçe Jesse'nin kolundan tutup onu sakinleştirmeye çalıştım. Öfkeden patlamak üzereydi.

"Bu siktiğimin herifi de kim?" diye sordu bağırarak. Ona söylemek istemiyordum. Tanrım cinayet işleyebilecek kadar öfkeliydi.

"Neler oluyor burada?" koşarak yanımıza geldi Kate. Sıkıntılı durumu fark etti hemen.

"Jesse bırak onu," dedim tekrar.

Pek beni dinler bir hali yoktu. Ne yapacaktım ben? Daha yüzüne bakmamıştım bile ama şimdiden raydan çıkmıştım. Her ne kadar Matt'in malın biri olduğunu düşünüyor olsam da, onu burada Jesse'nin öfkesiyle baş başa bırakamazdım.

O sırada Sam'in geldiğini gördüm ve çok ama çok rahatladım. "Sam, lütfen arkadaşına sahip çık," dedim ve sonra Kate'e döndüm. "Hadi gidelim."

Sam'in gelmesi Kate'in gözlerinin parlamasına yol açmıştı. Kolundan tutup onu dans pistine sürüklerken Sam'in Jesse'yi Matt'in başından aldığını gördüm.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Kate.

"Hiç sorma," dedim. Az önce olanları anlatsam gidip ikisine de kafa göz girerdi eminim. "Greg nerede?"

"Denyonun teki çıktı, boş ver. Hadi dans edelim."

Tom ve Victoria bizi dans pistinde gördüklerine çok sevindiler. Buraya geldiğimizde kendimi çok rahatlamış hissediyordum ama şimdi onun yerini gerginlik ve huzursuzluk almıştı yine. Matt ile karşılaşmak yeterince kötüydü ama asıl canımı sıkan Jesse'ydi.

Yarım saat boyunca dans ettik. Bu sürede Jesse'yi ne gördüm ne de sesini duydum. Sam onu alıp götürmüştü herhalde, belki de güvenlik dışarı atmıştır. Matt ise umurumda bile değildi. İkisi de etrafta olmadığına göre, eğlenmeye kaldığım yerden devam edebilirdim.

Kate'e bara gittiğimi haber verdim işaret ederek.

Barda oturmuş içkimi beklerken, içimi bir huzursuzluk kapladı yine. Sebebini çok iyi biliyordum; o hâlâ buradaydı, hissedebiliyordum. Arkamı dönüp de bir saat

kadar önce Matt'i hırpaladığı sütunun dibinde dikilmiş bana baktığını fark ettiğimde, tüylerim diken diken oldu. Sam ve Manor'da tanıştığım diğer adam Drew'la sohbet ediyordu ama o, sanki onlar yokmuş gibi ortamdan soyutlanmış, gözlerini dikmiş beni seyrediyordu.

Barmen, dikkatimi çekmek için elime hafifçe dokundu. Ben de dönüp ödememi yaptım ve içkimi elime aldım. Oradan ayrılmak istiyordum ama ayağa kalkamadım bile. Vücudumu delip geçen bakışlarını hissedebiliyordum. Aslında kalkıp gitmem gerektiğini biliyordum ama üzerimdeki etkisi galip geldi ve yüzümü ona döndüm. Bana bakan gözleri tarafından yutulduğumu hissettim. Tek düşünebildiğim, sesi, kokusu, dokunuşuydu. Üzerimdeki etkisi aklıma tam anlamıyla hâkimdi. Kalbim kulaklarımda atmaya başlamıştı yine.

Bana doğru hareketlendi. Sam ve Drew'un bana baktıklarını ve durumdan rahatsız olduklarını hissettim.

Sam hızla ileri atılıp Jesse'nin kolundan tutarak onu durdurmaya çalıştı ama Jesse onu dinlemedi bile. Onun fiziksel çekimine kendisini bırakmaya hazır şapşal tarafım devreye girmeden önce mantıklı düşünerek kendimi hemen dışarı atmam gerektiğini fark ettim. Kalabalığa karışıp, biraz da insanları itip kakarak hızla kapıya doğru ilerlemeye başladım. Her adımda gerginliğim daha da artıyordu.

Dışarı adımımı atar atmaz elimi kaldırıp taksi diye bağırdım ama arkamdan bağırdığını duyduğum anda umutsuzca kaçmaya başladım. Çok ilerleyemedim tabii ki. Daha birkaç adım atmadan beni yakaladı ve aynı ge-

çen seferki gibi ayaklarımı yerden keserek omzuna attı. Sanki bir işe yarayacakmış gibi umutsuzca sırtını yumruklamaya başladım.

Beni, sırtımı bir duvara dayayacak şekilde yere indirdi sonunda. Önce birkaç derin nefes aldım. Kafamı kaldırıp yüzüne bakmaya korkuyordum. Olduğum yerde çömeldim. Nasıl kendimi bu pozisyona sokmuştum hâlâ inanamıyordum.

"Ava bana bak."

Başımı salladım ve kaçmak için bir hamle yaptım. Kolayca yakalandım yine.

"Tanrı aşkına, Ava."

"Lütfen git buradan," diye bağırdım ellerini iterek.

"Hayır! Ava."

Buradan uzaklaşmalıydım. Böyle kalabalık bir caddede beni zorla burada tutamazdı. Onu görmezden gelmeli ve yürüyüp gitmeliydim, hem de hemen ama ikinci uzaklaşma çabam da aynı ilki gibi başarısız oldu. Onun da hızlı hızlı nefes aldığını göğsüyle birlikte yükselen siyah gömleğinden anlayabiliyordum. Hâlâ yüzüne bakmamıştım, yere bakıyordum çünkü eğer onun o yakışıklı yüzüne bakarsam, beni yine etkileyeceğini çok iyi biliyordum.

"Ava, bana bak," dedi bu sefer daha sert bir ses tonuyla. Avuç içlerimle kulaklarımı kapadım. Kendimi tamamen ona kapatmıştım. "Ava bunu niye yapıyorsun?" diye sordu.

Onu duymamak için şarkı söylemeye başladım, yüzüm hâlâ yere bakıyordu. Ellerini bileklerimde hisset-

tim, onları kulaklarımdan ayırdı. "Bunu burada yapmak istemiyorum Ava."

"O zaman yapma," dedim yere bakarak. "Lütfen izin ver gideyim."

Karşımda diz çöktü, hâlâ bileklerimi sıkıca tutuyordu. "Asla seni bırakmayacağım," diye fısıldadı.

Dökülen gözyaşlarım, çıplak dizlerime düşmeye başlamıştı. "Bunu bana niye yapıyorsun söyler misin?"

Bileklerimden birini bıraktı. Çenemden kavradı ve başımı kaldırdı. Artık onun yüzüne bakmaktan başka çarem yoktu. Donuk gözlerle bana baktı. "Neyi yapıyorum?"

Aşağılık herif. Yüzsüzlüğü sınır tanımıyordu. Boşta olan elimle gözyaşlarımı sildim ama yenileri gelmeye devam ediyordu.

"İnatla beni takip ettin, ısrarla aradın ve mesaj attın, kendimden geçene kadar becerdin sonra da defolup gittin ve niye gittiğini bilmiyorum bile!" Tuttuğu elimi de kurtardım ondan. "Şimdi de gelmiş tüm gecemi mahvediyorsun."

Utanmış olacak ki bunları duyduktan sonra bir süre yüzüme bakamadı. "Ne söylediğine dikkat et," dedi sonra bana dönerek. "Zaman isteyen sendin."

"Ama senin istediğim zamanı bana vermeye hiç niyetin yok gibiydi. Bir anda ne değişti ki?" diye sordum. Kızgın gözlerle bana bakıyordu. Tanrım bununla nasıl başa çıkacaktım.

Ayağa kalkıp yanından geçerek gitmeye yeltendim ama yine beni yakaladı. Bana dokunduğu anda sıcaklığın tüm vücuduma yayıldığını hissettim.

"Bırak gideyim Jesse," diye yalvardım bu sefer.

Bana baktı. "Hayır."

"Salı günü çok kolay izin vermiştin ama."

Ellerini vücudumda gezdirmeye başladı. "Çok kızmıştım," dedi kısık sesle.

"Hâlâ kızgınsın."

"Az önce eski erkek arkadaşını üzerine yüklenirken yakaladım!"

"Üzerime yüklenmiyordu!" dedim, Matt'la konuşmamıza kulak misafiri olmamış olmasını umut ederek. "Ayrıca onun kim olduğunu nereden biliyorsun sen?"

"Çünkü ona söylettim!" diye bağırdı. "Onu bir daha görmeyeceksin Ava."

Onun söylediklerini önemsemedim. O kimdi ki bana kural koyuyordu? Matt'i bir daha görmek istemiyordum ben de ama yine de o bana kural koyamazdı. "Benim burada olacağımı biliyor muydun?" diye sordum. Yüzüme baktı ama cevap vermedi. "Burada olacağımı biliyordun değil mi?" dedim ve iterek onu kendimden uzaklaştırdım.

"Sam," dedi

"Ne olmuş Sam'e?"

"Kate'i aradı."

Pis üçkağıtçı! Bunu bana yaptığına inanamıyordum. Onu bulduğumda ağzıma geleni söyleyeceğim.

"Şimdi seni öpeceğim." Evet, işte o direnemediğim ses tonuna geçmişti yine. Lanetlendiğimi biliyordum. "Yine şanslısın çünkü seni daha müsait bir yerde yakalamış olsaydım, şu anda iyi bir hatırlatma alıyor olurdun."

Nefesimi tuttum çünkü ileri doğru attığı adımla beni duvara tamamen sıkıştırmış oldu. Kıpırdayacak yerim kalmamıştı.

"Elbiseni sevdim," dedi parmak ucunu kolumda gezdirirken. "Çok kısa, ama yine de hoşuma gitti." Eğildi, nefesini boynumda hissettim ve dizlerim çözülüverdi. Kahretsin!

Gözlerimi kapattım, dudaklarım onunkilerle birleşiverdi. İrademi rüzgâr alıp götürmüştü. Ona direnmek imkânsızdı.

Yavaşça eğildi, elleri arkamdaydı. Bir anda beni kavrayıp kucağına aldı. Onun sert göğsüne bakar buldum kendimi ve kafamı kaldırdığımda bana bakan parlak yeşil gözlerle karşılaştım.

İşte o bittiğim andı.

"Bana ne yaptığının farkında değil misin?" diye sordu yüzüme bakarak. "Altüst olmuş haldeyim Ava."

Altüst mü olmuştu?

Beni hafifçe yere bıraktı ve duvara dayadı. Eğildi, dudaklarımız birleşmek üzereydi. Şu an en son düşündüğüm şey caddenin ortasında olduğumuzdu. Buna bir son verecek iradeyi aramakla meşguldüm. Dili kapalı dudaklarıma dokunduğu anda açarak ona cevap verdim ve kendime çok kızdım ama çok iyi biliyordum ki işler bu noktaya geldikten sonra artık dönüş yoktu. Ellerimi saçlarının arasına sokup onu kendime çektim.

Derinden inlerken bir eliyle boynumdan kavrıyor, diğer eliyle de vücudumu kendisine çekiyordu. Dudaklarımız birleşmiş, dillerimiz dans ediyordu. Bu çok

ateşli bir öpüşmeydi ve yine en başa dönmüştük işte. Bir öpücükle teslim olmuştum hemen. Bu adamın karşısında zayıf ve zavallıydım.

Kendini geri çekti ve ikimiz de derin derin nefes almaya başladık. Burun deliklerimiz aldığımız nefesin hızıyla genişlemişti.

"İşte benim kızım," dedi gülümseyerek.

"Yine kandırdın beni."

Burnunu burnuma değdirdi, gülümsedi. "Seni özlemişim bebeğim."

"Niye gittin o zaman?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi dudaklarıma hafif bir öpücük kondurduktan sonra. Canlandığımı hissediyordum. Elini kalkmış aletine götürüp, "Seni bu işi burada bitirmeye zorlamalıyım," dedi. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Belki de haklıydı. "Ama sana burada dizlerin üzerine çökmüş halde sahip olmayacağım. Bu işi daha sonra halledeceğiz."

Üzüldüm mü, sevindim mi bilemedim.

Elini uzattı gülümseyerek ve ben de tabii ki tuttum. Yürüyerek bara girdik. "Ne içmek istersin?" diye sordu bara yaklaştığımızda.

"Zinfandel lütfen."

Beni gözleriyle süzdü. "Peki ya arkadaşların?"

"Kate için şarap, Victoria için votka-tonik ve Tom için de Pina Colada."

"Tom da kim?" diye sordu hemen.

Gülümsedim. "Lusso'da tanışmıştınız. Hatırladın mı?"

Hatırladığını, yakışıklı suratını ekşitmesinden anlamıştım. Başını salladı ve beni bırakıp sipariş vermesini bekleyen barmene döndü.

Kate ve Tom, beni dikkatlice süzerek yanımıza yaklaştılar. Kate'e hak ettiği bakışı atarak havasını söndürdüm.

"Jesse içkilerinizi sipariş etti," dedim.

"Öyle mi? Hem çok seksi hem de tam bir centilmen," dedi Tom Jesse'yi süzerken.

Jesse, Kate ve Tom'a içkilerini verdikten sonra Kate onu yanağından öptü. Çok şaşırmıştım. Bu kızın nesi vardı böyle? Jesse ona gülümseyerek eğilip kulağına bir şeyler fısıldadığında daha da şaşırdım. Neler oluyordu?

Kate dönüp bana göz kırptı ve sonra Tom'u da yanına alıp dans pistine doğru yürümeye başladı. Jesse, şarabımı uzattı ve kendi suyunu açıp bir yudum aldı. Belime sıkıca sarıldı, beni kendine çekti. Ona sormak istediğim çok şey olduğunu düşündüm.

"Hey adamım," dedi Sam, Drew ile birlikte bize doğru yaklaşırken. Jesse, onlara biralarını uzattı. "Ava, aşkım ne tarafta?" diye sordu Sam.

Gülümsedim ve eğilip Jesse'nin kulağına "Ben bizimkilerin yanına gidiyorum," dedim. O, arkadaşlarıyla birlikteydi ayrıca bu gece de benim için kızlar gecesiydi. Tom sayılmaz. Eğildi, boynumu öptü.

"Gözüm üzerinde," dedi elini sırtımda gezdirirken.

Onu barda arkadaşlarıyla bıraktım ve neşe içinde dans eden bizim kızlara doğru yürümeye başladım. Tom, çok komikti. İçkinin de etkisiyle, tamamen kendi halinde

takılıyordu. Justin Timberlake'ten *Lovestoned* çalmaya başladığında beni de aralarına çağırdılar.

Heyecanlanıp içkimi döktüm. Bardağımı kenardaki masalardan birinin üzerine koyduktan sonra gidip onlara katıldım. Birkaç dakikalığına da olsa beni neşelendirecek bir şarkı varsa o da budur. Zamanlama daha iyi olamazdı.

Kate'le karşılıklı kendimizi kaybetmiş vaziyette dans ederken, belimden kavrandığımı fark ettim. Beni üç yüz atmış derece döndürdükten sonra, onun Sam olduğunu görebildim.

"İşte geliyor, umarım bunun için hazırsındır," dedi.

"Ne?" Anlamamıştım.

Sam kahkaha atarak gülüyordu. "Justin Timberlake'i çok sever."

Tam olarak ne demek istediğini anlamadım ama o sırada Jesse'nin ağır adımlarla bize doğru yürüdüğünü fark ettim. Korktum. Yine ayaklarımı yerden kesip beni buradan uzaklaştıracağını düşündüm. Alışkanlık haline getirmişti bunu.

Bana doğru yaklaşırken onu seyrettim. Hareketlerim de yavaşlamıştı. Onunla ne yapacağımı bilmiyordum. Aç ve karanlık bir görüntüsü vardı. Bana yaklaştığında artık tamamen durmuş, yakışıklı yüzüne bakıyordum. Alnını alnıma dayadı, belime sarıldı ve müzikle birlikte kalçalarını hareket ettirmeye başladı.

"Böyle dans etmeye devam edersen, adamlar düşüp bayılacak söyleyeyim," dedi. "Justin Timberlake sever misin?"

"Evet," diye cevap verdim.

O harika gülüşünü gösterdi yine. "Ben de çok severim." dedi ve sonra beni etrafımda tam tur döndürdükten sonra dans etmeye başladı. Gözlerime inanamıyordum. Sam'e baktım. Sana söylemiştim, der gibi bakıyordu.

Çok içtiğimden mi yoksa Jesse'nin çekim alanından mı bilmiyorum ama nasıl olduğunu anlayamadığım bir şekilde kendimi ona sarılmış buldum. Ellerimi omuzlarına atmış, bacaklarımı bacaklarına sürtüyordum. Kalbim güm güm atıyordu.

"Seni burada domaltıp bağırta bağırta sikmeliyim," dedi kulağıma eğilip. "Bu üzerindeki elbise çok seksi."

"Lütfen yap," demeye vakit bulamadan kendini geri çekti ve gözümün içine bakarak Justin Timberlake taklidi yapmaya başladı. Çok ama çok şaşırmıştım. Jesse Ward dans edebiliyordu ve iyi dans ediyordu açıkçası.

Etrafımda dönüp duruyordu, kusursuz ayak hareketleriyle. Onun gözü sadece beni görüyordu ama civarda onu seyreden bir sürü kadın vardı. Bu adam sadece yatakta iyi hareket etmiyordu. Dans pistinde de çok iyiydi. Çok iyi beceremediği bir şey var mıydı acaba?

Sanki orada başka hiç kimse yokmuş, sadece ikimiz varmış gibi tutkulu bir şekilde dans etmeye başladık. Çok ateşliydi ve bunu belli etmekten çekinmiyordu. Hiç kimseden çekinmiyordu. Bu benim çok hoşuma gitmişti. Kendine güveniyordu, erkeksiydi ve utanmazdı. Bu adama her geçen an daha da çok vuruluyordum.

Bunu engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu, istemiyordum da.

Kafamı ondan kaldırdığımda bizimkileri gördüm. Sam, Kate'in etrafındaydı ve Victoria da Drew'la takılıyordu. Drew biraz gerilmiş gibiydi ama Victoria'nın ondan hoşlandığı belli oluyordu. Tom ise her zamanki Tom'du işte. Kendini kaybetmiş biçimde dans ediyordu.

Şarkı yavaşladığında, biraz da yorgunluktan kendimi Jesse'nin kollarına bırakıverdim. Göğsüne gömdüğüm yüzümü kaldırıp, yeşil gözlerine baktığımda, çok daha önce görmem gereken şeyi gördüm. *Galiba bu adamı seviyordum.* Onun hakkında bildiklerim yok denecek kadar azdı ama bu beni kendisine âşık etmesine engel olamamıştı. Artık bu gerçekle savaşmak istemiyordum. Onun dudaklarına yaklaşıp tutkuyla öpmeye başladım.

Şarkı biterken, kendimi iyice onun kollarına bırakmıştım. Beni sırtımdan kavramış, ayakta durmamı sağlıyordu. Dudaklarımız hâlâ birbirinden ayrılmamıştı. Sonunda kafasını kaldırdı. Beni sanki bir tüy kadar hafifmişim gibi sırtımdan kavramaya devam ediyordu.

Yeşil parlak gözleriyle bana bakarak. "Ben seninim," dedi.

Sarhoştum. Sözleri bulanık zihnime son darbeyi indiriverdi.

Dans pistinden yüksek masaya kadar Jesse'nin desteğiyle zor yürüdüm. Sandalyelerin hepsi alınmıştı.

"Burada bekle," dedi. Sonra da beni masaya dayayıp geri dönene kadar sağlam duracağımdan emin oldu. "Bir yere kıpırdama," dedi ve gitti.

Onun kalabalığın içinde kaybolduğunu gördüm, o sırada önde Kate, bizimkiler geldi.

Sam bana baktı, "Jesse nerede?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. Başımı kaldırıp gittiği yönü işaret ederken, Jesse'nin bir bar taburesini başının üzerinde taşıyarak yaklaştığını fark ettim.

Tabureyi yere indirdi ve, "Otur," dedi bana bakarak. "İçki isteyen?" Herkes bir anda istediği içkiyi söylemeye başlayınca kafası karıştı.

Sam, "Ben sana yardım edeyim," dedi öne çıkarak.

"Evet, ben de geliyorum," dedi Drew ve üçü bara doğru yürümeye başladılar. Geride kalan üç kişi meraklı gözlerle bana bakıyordu.

"Ne oldu?" diye sordum ama bal gibi biliyordum ne olduğunu. Beynim sanki şarapla dolu kafatasımda yüzüyordu.

Kate muzip bir gülüşle "Pek keyifli görünüyorsun," dedi.

Tom hemen karşı çıktı. "Keyifli mi? Hayır bu keyifliden de öteydi tatlım. Benim gördüklerim, bu gece ateşli seks olacağının kesin garantisiydi." İki elini de havaya kaldırdı. Kate de Victoria da söylediklerini onaylarcasına ellerine çaktılar.

Kate'e dönüp, "Seninle sonra görüşeceğiz," dedim.

"Öyle mi hanımefendi?"

"Jesse'nin nasıl dans ettiğini gördünüz mü?" dedi Victoria.

"Fena değildi," dedi Tom ve hepimiz bastık kahkahayı.

"Evet," dedim Kate'e dönerek. "Keyifli demişken?" Elinde içkilerle bize doğru yaklaşan Sam'i işaret ettim.

"Eğlenceli bir tip," dedi omuz silkerek.

"Peki, seninki?" diye sordum Victoria'ya.

"Benimki mi?"

"Evet, senin Drew'la yakınlaştığını gördüm."

"Hayır!" diye karşı çıktı. Açıkçası onu suçlayamazdım.

Sam içkileri getirip masaya bıraktı ve Drew da onu izledi. Victoria'ya şüpheli derecede yakın duruyordu.

Sam, içkileri dağıtmaya başladı. "Şarap Kate'in, votka Victoria'nın ve bu kimin bilmiyorum ama çok homo görünüyor, o halde bu senin olmalı," dedi ve göz kırparak Pina Coladasını Tom'a uzattı.

Eşcinsel arkadaşımın yanakları Sam'in elinden içkisini alırken kıpkırmızı olmuştu. Gördüklerime inanamadım. Sam'in utandığını ve kızardığını ilk defa görüyordum. "Tom," dedim. "Yanakların da aynı gömleğin gibi kıpkırmızı oldu." Kahkaha atarak gülmeye başladım. Sonra herkes Tom'a bakıp gülmeye başladı.

"Bu kadar komik olan nedir?" diye sordu masaya henüz ulaşabilen Jesse elindeki şarabı ve suyu bırakırken. Gülmekten konuşacak halim kalmamıştı. İçten içe hâlâ kıkırdıyordum.

"Az önce Tom'un zayıf noktasını öğrendik," diye cevapladı Kate. Jesse hiçbir şey anlamadığını belli edecek şekilde şaşkın şaşkın yüzümüze bakıyordu.

"Sam," dedim sonunda gülmeye bir ara vererek.

"Sam mi?"

Victoria atladı. "Tom, Sam'e bayılmış da."

Jesse başını salladı ve suyunu alıp kapağını açarak bana uzattı. "Al biraz iç." Sesi biraz kabaydı ama o kadar susamıştım ki hayır diyemedim. Sonra yine şarabıma döndüm ve koca kadehi bir yudumda mideme indiriverdim.

Sessizce etrafıma bakıp devam eden konuşmaları anlamaya çalışıyordum ama zihnim bulanmıştı. Az önce fondiplediğim, asla içilmemesi gereken son kadehti işte. Sesler birbirine karışmaya başladı ve çift görmeye başladım.

Evet, görev tamamlanmıştı, tamamen sarhoştum.

Jesse'nin eli ensemde bana masaj yapıyordu. Bir yandan da Sam ile konuşuyorlardı. Ellerinin sıcaklığıyla rahatlayıp gözlerimi kapattım.

Gözlerimi açtığımda, eğilmiş sarhoş gözlerime bakıyordu başını sallayarak. "Hadi hanımefendi, seni eve götürüyorum," dedi.

İtiraz etmedim. Herhangi bir şey yapmak için fazlasıyla sarhoştum, ayakta durmak için bile.

Herkesi yanağından öpüp iyi geceler diledikten sonra Jesse'yle birlikte kapıya yürümeye başladık. İtiraf etmeliyim ki eğer Jesse'nin kolu belime dolanmış olmasa ikinci adımda yeri boylardım.

Dışarı çıktığımızda suratıma temiz hava çarptı. Küçük çaplı bir canlanma hissettim. Jesse beni kucaklayıverdi ve arabasına kadar taşıdı.

"Üzerime kusmayacaksın değil mi?" diye sordu.

"Hayır," dedim öksürerek.

"Emin misin?" diye sordu gülerek. Vücudundaki titreşimi başımı dayadığım göğsünde hissettim.

"Tamam," dedi. "Geldik işte. Şimdi kapıyı açıp seni oturtacağım."

"Merak etme arabana kusmam."

Oturduğumda deri koltuğun soğukluğunu bacaklarımda hissettim. Emniyet kemerimi takarken, baş döndürücü kokusunu bir daha duydum. Ona baktığımda iki Jesse görüyordum ve gözlerimi ovuşturmam bir işe yaramıyordu.

"Bu gece çok harika görünüyorsun," dedi dudağıma tatlı bir öpücük kondurmadan önce. "Benimle eve geliyorsun."

"Buyurgansın," dedim şikâyet eder gibi.

"Alışsan iyi olur," dedi ve arabayı çalıştırdı. Titreşim, şarap dolu mideme pek iyi gelmedi.

"Jesse?"

"Evet."

"Kaç yaşındasın?"

"Yirmi beş."

Araba hareket ederken gözlerimi kapattım. "Kaç yaşında olduğunun bir önemi yok."

"Yok mu gerçekten?"

"Gerçekten yok. Hiçbir şeyin önemi yok, seni her şekilde seviyorum."

Ben uykuya dalmadan önce derin bir nefes aldığını duydum.

15. BÖLÜM

Of!

Açar açmaz içeri giren ışık yüzünden gözlerim kamaştı. Hemen kapatıp yüzümü yatağa gömdüm. Bir süre sonra, bu sefer yavaş yavaş gözlerimi açtım ve yatağımda olmadığımı fark ettim. Fal taşı gibi açıldı gözlerim, kalkıp oturdum. *Ah!*

Ağrıyı azaltmak için ellerimi alnıma götürüp sıvazladım ama nafile olduğunu biliyordum. Akşamdan kalmaydım, bunun tedavisi yoktu.

Odaya göz attığımda, tanıdık geldiğini fark ettim. Lusso'daki yatak odasındaydım ama buraya nasıl geldiğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Daha önce hiç

yaptıklarımı hatırlamayacak kadar sarhoş olduğumu sanmıyorum. Biraz düşününce barı ve Jesse'yi hatırladım.

Yatak örtüsünü kaldırdım ve iç çamaşırlarımın üzerimde olduğunu fark ettiğimde dün gece Jesse tarzı becerilmemiş olduğumu anladım. Güldüm.

Hemen bir diş fırçasına ve bir bardak suya ihtiyacım vardı. Kendimi yataktan kaldırmaya çalışırken, Jesse'nin kokusunu aldım. Yaptığım her hareket sanki beyin sarsıntısı geçiriyormuş gibi hissetmeme yol açıyordu. Ayağa kalktığımda da dik duramadım. Hâlâ sarhoştum galiba.

"Benim ayyaş sevgilim nasıl bakalım bu sabah?" dedi içeri girip bana doğru yürürken. Dağınık saçları onu daha da seksi göstermişti. Bense muhtemelen akmış makyajım ve dağılmış saçlarımla bok gibi görünüyordum.

"Berbat," dedim çıkmayan sesimle. Bana bakıp güldüğünü fark ettim. Eğer hareketlerimi kontrol edebiliyor olsaydım, çakardım yumruğu. Ayağa kalkarken beni tuttu ben de teşekkür ettim.

"Kahvaltı ister misin?" diye sordu saçımla oynarken.

Yumuşak dokunuşları bile beynimde yankılanıyordu ve yemeğin fikri bile beni kusacak gibi yapmıştı. Hissettiklerimi anlamış olacak ki yine gülmeye başladı. "O zaman sadece su."

"Lütfen," dedim göğsüne dayanarak.

"Gel buraya," dedi ve beni kucaklayıp alt kattaki mutfağa taşıdı. Yavaşça mutfak tezgâhına oturttu.

"Uf!" Kahretsin çok soğukmuş!

Güldü ve ellerini yavaşça üzerimden çekti, sanki her an düşecekmişim gibi hareket ediyordu. Düşebilirdim de, kendimi çok kötü hissediyordum. Daha sağlam durabilmek için ellerimi tezgâhın üzerine sabitledim ve yarı kapalı gözlerimle Jesse'nin bir tane bardak bulmak için bütün dolapları açıp kapatışını izledim.

"Bardakların hangi dolapta bilmiyor musun?"

Bir çekmeceyi çekti, ilaca benzer bir şey aldı. "Öğreniyorum," dedi. "Hizmetçim bana anlatmaya çalıştı ama kafam biraz dağınıktı." İlacı açıp bardağa döktü ve su için buzdolabına uzandı. Tüm bunları yaparken ben uykulu gözlerle onun kaslarını seyrediyordum. "Alka-Seltzer," dedi su doldurduğu bardağı uzatırken. "Bu seni kendine getirecektir. İç."

Elimi uzattım ama kollarımı daha tam olarak kontrol edebiliyor değildim. Tek kelime etmeden bardağı alıp ağzıma götürdü ve içmeme yardım etti. Bir yudumda götürdüm hepsini.

"Biraz daha?"

Başımı salladım. "Bir daha asla içmeyeceğim," dedim. Dik tutamadığım başımı göğsüne gömdüm.

"Bu beni çok mutlu eder," dedi sırtımı sıvazlarken. "Bana söz ver, ben yanında olmadığım zaman böyle kendini kaybedecek kadar içme bir daha."

"Biz dün tartıştık mı?" diye sordum barın önünde olanları hayal meyal hatırlayarak.

"Tartışmadık," dedi iç geçirerek. "Kısa bir süreliğine zor kullandım sadece."

"Senin için çok zor olmuştur herhalde."

Eğilip sütyen askımla oynadı bir süre. "Öyle oldu," dedi. "Ama senin için değer." Ensemden tuttu, başımı kendine yaklaştırıp dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu. Sonra da aşağıya, kısmen çıplak vücuduma şöyle bir baktı. "İç çamaşırlarınlayken seni çok seviyorum," dedi bacaklarımı okşayarak. "Duş?" Onayladım. Kollarımı vücuduna sardım ve o da beni tezgâhtan kaldırıp taşımaya başladı.

Üst kattaki banyoya kadar kucakta taşındım. Tam duşun önünde beni yere bıraktı. Duş musluğunu açmak için uzandığında, ben ayakta düzgün durmaya çalışıyordum. Bana döndüğünde başımı yine göğsüne yasladım.

"Kendine acıyorsun değil mi?" diye sordu beni kucaklayıp evyenin üzerine oturturken. "Seninle tam olarak burada çok güzel hatıralarımız var."

Başta anlamadım ama sonra onunla ilk defa Lusso lansmanının olduğu gece burada seviştiğimizi hatırladım. Bana bakan buğulu yeşil gözlerine odaklandım. "Sonunda beni tam olarak istediğin noktaya getirdin öyle değil mi?" dedim.

Elini çeneme götürdü. "Bunun önüne geçilemezdi Ava." dedi ve sonra eline bir diş fırçası aldı, üzerine macun sürdü, "Aç," dedi.

Dişlerimi nazikçe fırçalamaya başladı, bir eliyle de çenemi tutuyordu. Onun hareketlerini seyrederken, dün gece dans pistinde olanları hatırladım birden. Sonunda direnmeyi bırakarak bu adama âşık olduğumu

kendime itiraf ettiğimi hatırladım. Bu farkındalık, kafam acayip güzelken gelmişti bana.

Tıraş olmamış çenesine dokunup yüzüne baktım. Fırçalamayı bıraktı ve elimi alıp avuç içimi yumuşakça öpmeye başladı. Evet, onu seviyordum. Tanrım ne yapacaktım ben?

"Tükür," dedi yavaşça.

Elimi dudaklarından ayırdım ve arkamı dönüp ağzımdaki macunu lavaboya tükürdüm. "Teşekkür ederim," dedim çatlak çıkan sesimle.

Dudağının ucuyla hafifçe güldü. "Bu senin yararına olduğu kadar benim de yararıma." Üzerime eğildi ve dudaklarımı yavaşça öpmeye başladı. Dili ağzımın içinde dolanıyordu. "Akşamdan kaldığın zaman gerçekten çok kötü oluyorsun. Kendini daha iyi hissetmen için yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu kalçamdan kavrayıp beni yere indirirken.

"Silahın var mı?" diye sordum. Anca bu acımı dindirebilirdi.

Güldü. "O kadar mı kötü?

"Evet. Nesi komik ki?"

"Evet, komik değil. Kusura bakma. Birazdan hepsi geçecek."

Bana dokunduğunda ürperdiğimi hissettim. Alkol belli ki duyularımı o kadar da hissizleştirmemişti. Çok felaket görünüyor olduğumdan da ayrıca emindim ama ona rağmen benimle oynamaya başlamıştı yine.

Ellerini arkama uzattı ve sütyenimi açtı. Sonra eğilip meme uçlarıma küçük öpücükler kondurdu. Anında

sertleştiklerini hissettim. Sanki bir anda vücudum alkolün tüm sersemleştirici etkisinden kurtulmuş, onun dokunuşları altında inliyordu.

Başımı kaldırıp dudaklarıma yapıştığında, ellerimi sarı saçlarının arasına soktum ben de. Aman Tanrım, bunu çok özlemişim. Sadece dört gün olmasına rağmen onunla olmayı bu kadar özlemiş olmam beni korkutuyordu.

"Sen bağımlılık yaratıyorsun," dedi dudağıma doğru nefesini verirken.

Burnumu hafifçe öpüp önümde diz çöktüğünde ürperdiğimi hissettim. Büyük elleriyle kalçamı kavramış, başparmaklarını da külodumu takmıştı.

Gergin bir şekilde beklemeye başladım ama külodumu çıkarmak için bir girişimde bulunmadı. Başımı eğip aşağı baktım. Alnını karnıma gömmüş öylece duruyordu. Ellerim saçlarındaydı. Uzun süre öylece kaldık, alnını karnıma sürtmekten başka bir şey yapmadı.

Sonunda dudaklarını karnıma değdirdi ve külodumu çıkarmaya başladı. Uzun bacaklarımın her santimine dokunmayı unutmadı külodu çıkartırken.

Hâlâ önümde diz çökmüş haldeydi. Aklına bir şey takılmış olduğunu anlayabiliyordum. Kafasını kaldırıp bana bakması için omzuna hafifçe vurdum. Bana baktığında, alnındaki çizginin derinleştiğini fark ettim. Elleriyle kalçamı kavradı yine, başını mideme gömdü. Her zamanki gibi değildi.

"Sorun nedir?" diye sordum, dayanamadım.

Güldü ama sadece dudaklarında kaldı gülüşü, gözlerine ulaşamadı. "Yok bir şey," dedi. "Bir sorun yok."

Konuyu uzatmadım çünkü buna izin vermedi. Bacaklarımı açtı ve başını kasıklarıma gömdü.

"Of!" Başımı geriye attım. Bir dil darbesiyle beni yine kendimden geçirmişti.

Kalçalarımı daha da sıkıca kavrayıp kendine doğru çektiğinde içimden bir titreme geldi. Tamamen onun ellerindeydim. Dilini hassas sinirlerim etrafında ustaca gezdiriyor beni adım adım fethediyordu.

"Benim duşa ihtiyacım var," dedim üzgün ses tonuyla.

"Benim de sana ihtiyacım var," dedi ve kalçalarımdan sıkıca kavrayıp vücudumu dudaklarına biraz daha yaklaştırdı. Kalbim boğazımda atıyordu.

"Tadı inanılmaz," dedi. "Yaklaştığında bana haber ver."

"Yakınım!" dedim derin bir nefes alarak. Aman Tanrım, gerçekten çok yakındım!

"Bu sabah biraz istekli miyiz?" Ellerinden birini kalçamdan çekti ve iki parmağını içime soktu.

"Ha Siktir!" diye bağırdım. "Hadi!" Saçını öyle bir çektim ki canının yandığından hiç şüphem yok.

"Ağzından çıkan kelimelere dikkat et," dedi ama bu konuda bana kızmaya hakkı yoktu. Beni bu hale sokan kendisiydi.

Parmaklarıyla daireler çiziyor, beni kendimden geçiriyordu. Başparmağıyla da klitorisimi ovalıyordu bir

yandan. Canım yanıyordu ama o kadar keyif alıyordum ki sonsuza kadar bu şekilde kalmaya razıydım.

"Jesse!" diye bağırdım çaresizce.

Parmaklarıyla biraz daha içimde dolaştı ve kendimi bir uçurumdan aşağı serbest düşüş yapar gibi hissettim. Başımın ağrısı yerini sınırsız bir hazza bırakmıştı. İyileşmiştim.

Eğildi ve hafifçe emmeye başladı. Kalp ritmim yavaş yavaş normalleşmeye başlamıştı.

"Sen akşamdan kalmanın en iyi ilacısın," dedim derin bir nefes alarak.

"Sen de her şeyin en iyi ilacısın," dedi diliyle karnımdan memelerime doğru çıkarken. Beni sıkıca kavradı. "Şimdi de," dedi. "Seni duşta becereceğim. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Tabii ki anlaştık. Ne kadar gereksiz bir soruydu bu. Dört gündür ondan mahrumdum.

Avuç içlerimi sert göğsünde gezdirirken yara izi yeniden gözüme çarptı.

"Hiç sormaya yeltenme bile," dedi. "Başın nasıl oldu?"

Bakışlarımı yara izinden yüzüne çevirdim. Az önce duyduğumun bir uyarı olduğundan emin olmamı sağlayan sert ifadeyle bana bakıyordu. Peki, o zaman bu konunun üzerine gitmiyoruz demek ki. "Daha iyi," diye cevapladım.

Bu sırada her yer buhar olmuştu çoktan. Ellerimi götürüp kalçasını kavradım.

"Bunu seviyorum," diye fısıldadım. Avuç içlerimle sırtını sıvazlarken.

Gözümün içine baktı. "Tamamen sana aidim bebeğim."

Elimi sırtından yavaşça önüne doğru kaydırdım ve sabah ereksiyonuyla sertleşmiş aletini okşamaya başladım. "Bundan çok hoşlanıyorum," dedi.

Elimi oradan alıp yeniden arkasına götürdü, vücudumu kendininkine yapıştırdı. Dudaklarımı emerken, sert aletini kasıklarımda hissedebiliyordum. Onu hemen şimdi içimde istiyordum. Elimi iç çamaşırına götürdüm ve indirdim. Tüm ihtişamıyla karşımdaydı işte.

O an belimden kavranıp yukarı kaldırıldığımı hissettim. "Bacaklarını belime dola," dedi kulağıma hafifçe. Sorgulamadan dediğini yaptım. Aleti ıslanmış vajinama sürtmeye başladığında zevkten kuduruyordum.

"Aman Tanrım."

Dudaklarını benimkilere yapıştırdığı anda dillerimiz kutsal bir dans icra edercesine hareket etmeye başladı. Bir eliyle ensemden, diğer eliyle belimden kavrayarak pozisyonu bozmadan beni duşa götürdü. Beni duvara dayadı hemen.

"Bu sefer biraz sert olacak Ava," diye uyardı. "Çığlık atabilirsin."

Tüm vücudum yanıyordu ama bunun sebebi üzerimize yağan sıcak su değildi. Ellerimi sırtına götürürken bacaklarımı iyice açtım ve onun da içime girmeye hazır olduğunu fark ettim. Duvara dayadığı eliyle baldırım-

dan sıkıca kavradı ve aletinin vajinama dokunduğunu hissederek titredim.

"Sen ve ben," dedi gözlerimin içine bakarak. "Lütfen artık kavga etmeyi bırakalım." Sonra hızlı bir darbeyle köküne kadar soktu. Aletini midemde hissettim.

"Tanrım!" diye bağırdım.

"Hayır bebeğim bu benim," dedi ve hızlı hızlı girip çıkmaya başladı. Beni iyice duvara yapıştırmıştı. "Nasıl iyi hissediyor musun?"

Sırtına tırnaklarımı geçirmeye çalıştım ama şiddetli akan su cildini kayganlaştırdığı için başaramadım.

"Ava?"

"Evet!" dedim başımı geriye iterek. Her sokuşunda kendimi daha çok tutkunun esiriymiş gibi hissediyordum. Dudaklarını boynumda hissettim. Su yüzünden cildim üzerinde kolayca hareket edebiliyordu.

"Kendini çok ama çok mükemmel hissediyorsun," dedi hızlı ve acımasız temposunda girip çıkmaya devam ederken. "Hatırlamadın mı daha?"

Evet, bu bir hatırlatma sikişiydi! Endişelenmeye gerek yok. Bunu unutmama imkân yoktu.

"Ava hatırlamadın mı hâlâ?" diye bağırdı her kelimenin üzerinde özellikle vurgu yaparak.

"Asla unutmadım ki!" dedim onun acımasız darbeleri altında inlerken. Ona sarılmayı bıraktım çünkü onun her şekilde beni istediği pozisyonda sabit tutacağını biliyordum. Saçlarından asılıp kafasını geri çektim ve üzerimize boşalan suyun arasından yeşil gözleriyle buluşup, "Asla unutmadım," diye tekrarladım. İçimde hareket

ettiğini hissetmek, bir bütün olmuş vücutlarımızın ahenkli ritminde kaybolmak kendimi çok iyi hissettirmişti. Vücutlarımızın her noktasından tutku fışkırıyor gibiydi. Gittikçe hızlanmış ve acımasız hale gelmişti ama ben daha da fazlasını istiyordum. Bacaklarımı iyice sardım beline ve onu her gelişinde hızlandırmak için kendime çekmeye başladım. Dudaklarımız birleşmiş, inlemelerimiz birbirine karışmıştı.

Aman Tanrım, harika!

Başını geriye attı. "Devam et bebeğim."

"Jesse lütfen!" diye ağladım. Artık dayanılmazın sınırlarındaydım. Ne yapacağımı bilmiyordum.

Gözlerini yine gözlerime dikti. Karanlık ve bulanıklardı. "Daha sert olsun mu?"

Ne? Aman Tanrım beni ikiye bölecekti böyle giderse.

"Soruma cevap ver."

"Evet!" diye bağırdım. Bundan daha sert nasıl olabilirdi ki?

Sert bir hırlamayla birlikte temposunu artırmaya başladı. Birkaç saniye sonra öyle bir tempoya ulaştı ki inanamadım. Bunun mümkün olabileceğine asla inanamazdım. Kasıklarımı sıktım ki sürtünme artsın ve daha çok zevk alayım.

"Jesse!" Tam olarak sınırdaydım. Kendimi bıraktım ve inleyişlerinden onun da aynı durumda olduğunu hissettim. Bağırarak içime boşalırken adımı sayıklıyordu. İçimde ılıklığını hissettim. Başımı omzuna dayadım. O an kalbim vücudumu sarsacak kadar kuvvetli atıyordu.

Aman Tanrım! Bir eliyle belimden beni kavramış,

diğer elini duvara dayamıştı. Yüzünü boynuma gömdü. O da benim gibi nefes nefese kalmıştı. Üzerimize düşen suyun sesine rağmen nefes alışını duyabiliyordum.

"Vay canına," dedi nefes almaktan fırsat bulabildiği bir ara.

İç geçirdim. Evet, gerçekten vay canına. Bu şiddetlinin de ötesindeydi. Beynim jöle gibi olmuştu ve eğer beni yere bırakırsa ayakta duramayacağımı çok iyi biliyordum.

Sanki aklımı okumuş gibi bir yandan duvara dayadığı elinden güç alarak yavaşça eğildi ve yere oturdu. Ben hâlâ kucağındaydım. Başımı göğsüne dayadım. Aleti içimdeydi hâlâ.

Darmadağın olmuştum. Akşamdan kalmalığımdan eser yoktu ama onun yerini tükenmişlik almıştı. Gözlerimi kapayıp vücudumu tamamen onun kollarına bıraktım.

"Hanımefendi siz sonsuza kadar benimsiniz," dedi sırtımı iki eliyle sıvazlarken.

Gözlerimi açtım. Zihnimde düşünceler dolanıyordu. En yoğunu, *Sonsuza kadar senin olmak istiyorum* idi ama söylemedim. Kırık bir kalple unutulmaktan korktum belki. İradem yok denecek kadar azdı, ona asla direnemiyordum.

"Birlikte miyiz?" diye sordum dudaklarımı göğsünde gezdirirken.

"Birlikteyiz bebeğim."

Gülümsedim. "Mutluyum."

"Ben de," dedi. "Hem de çok."

"Neredeydin?"

"Bunun bir önemi yok Ava."

"Benim için var."

"Zaman istedin, sana zaman verdim ve geri döndüm işte. Önemli olan bu değil mi?"

Israrcı olmadım. Bir yararı olmayacağını biliyordum. "Saçımı yıkamam lazım."

Dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu. "Hâlâ aç değil misin?"

Acıkmıştım aslında. Seks iştahımı feci derecede açmıştı. "Hem de çok açım," diye cevapladım uzanıp şampuanı alırken. Etrafıma bakındım. "Hepsi bu mu?" diye sordum. "Saç kremi yok mu?"

"Yok maalesef," dedi ve ayağa kalkıp şampuanı elimden aldıktan sonra saçıma sıktı. "İzin ver ben yapayım."

Saç yıkama işini de ona devrettim. Büyük elleriyle şampuanı saçlarıma yayması zor olmadı. Başımı geriye atıp gözlerimi kapattım ve kendimi onun ellerine teslim ettim bir kez daha. Saçımı iyice şampuanladıktan sonra durulamak için beni hareket ettiriyordu ki, "Bunlar da ne böyle?" diye bağırdı.

"Ne?" Dönüp neden bahsettiğini anlamaya çalıştım. Şaşırmış biçimde arkama bakıyordu.

"Onlar!"

Geçen hafta Margo'nun arkasındaki kısa yolculuğum yüzünden kıçımda oluşan berelerden bahsettiğini anlamam çok uzun sürmedi. "O gün Margo'nun arkasında kıçüstü düştüm," dedim.

"Ne?"

"Margo'nun arkasında Kate'in pastasını tutmaya çalışıyordum," dedim o günü hatırlatmaya çalışarak. "O gün biraz düştüm işte."

"Biraz mı?" Elini berenin üzerine koyup sıvazlamaya başladı. "Ava sanki bir futbol topu olarak kullanılmış gibisin."

Güldüm. "Canım acımıyor ama."

"Bundan sonra pasta tutmak yok," dedi. "Ciddiyim."

"Büyütme, o kadar bir şey yok."

"Kate'e de iki çift lafım olacak," dedi ve söylenmeye devam etti.

Ayağa kalktık. Beni kendisine çevirdi ve yüzüme su döktü. Gözlerimi açtığımda bana bakıyordu. İfadesizdi. Birkaç bere yüzünden mi nevri atmıştı şimdi?

Eğildi ve dudaklarını omuzlarıma götürdü. Ardından da kulak mememi ısırmaya başladı. Boynumda hissettiğim nefesi içimi ürpertmişti. Bir postaya daha hazır hissettim kendimi.

"Sonra," diye fısıldadı kulağıma. Ümidim boşa çıkmıştı. Ona doyamıyordum. "Dışarı," dedi ellerimden tutup beni ayağa kaldırırken.

O, saçımı ve vücudumu yumuşak havlularıyla kurularken, sesimi çıkartmadan ayakta durdum. Çok ilgili ve nazik olmaya başlamıştı. Hoşuma gidiyordu.

"Tamamdır," dedi kendi havlusunu kurulanmadan beline sararken.

Uzanıp omuzlarından akan suyu yalamamak için direniyordum. O sırada yine ayaklarım yerden kesildi ve kucağında yatak odasına taşınmaya başladım.

Odaya bakındığımda elbisemi göremedim. Jesse'ye döndüm. Kotunu giyiyordu.

"İç çamaşırı giymiyor musun?" diye sordum.

Fermuarını çekti. "Hayır, gereksiz engellerden hoşlanmıyorum."

Şaşırdım. "Engel mi?"

Dar beyaz bir tişörtü vücuduna geçirdi. "Evet engel." Hâlâ çıplak olduğumu görünce boynumdan tutup yüzüme yaklaştı. "Hazırlan," diye fısıldadı kulağıma ve dudaklarıma sertçe yapıştı.

"Elbisem nerede?" diye sordum nefes almak için başımı bir anlığına geri çekip.

Beni bıraktı. "Bilmiyorum," dedi odadan çıkarken.

Ne? Elbisemi akşam üzerimden o çıkartmış olmalıydı. Striptiz yapacak durumda değildim. İç çamaşırlarımı almak için banyoya gittim. En azından onlar nerede biliyordum. Hayır! Nasıl ya? Çamaşırlarım gitmişti.

Anlaşıldı oyun oynamak istiyordu. Gidip gardırobunu açtım ve en pahalı gibi görünen gömleğini alıp aşağı indim. Onu mutfakta buldum. Oturmuş bir kavanoz fındık ezmesini parmaklıyordu. Hiç sevmezdim.

Gülümseyip parmağındaki fındık ezmesini yaladı. "Gel buraya," diye emretti.

"Hayır," diye karşı çıktım.

"Gel buraya dedim sana."

"Elbisem nerede söyler misin?"

Parmağını yeniden kavanoza daldırdı ve yalarken bana bakıp baştan aşağı süzdü.

"Üç saniyen var," dedi karanlık, sert bir yüz ifadesiyle.

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne için üç saniye?"

"Yanıma gelmen için," dedi. "Üç..."

Ciddi miydi? "Sıfıra geldiğinde ne olacak ki?"

"Öğrenmek istiyor musun?" diye sordu tamamen lakayt bir şekilde. "İki..."

Öğrenmek istiyor muydum? Bu sorunun cevabını kendime vermeme yetecek kadar zaman vermiyordu ki bana.

"Bir..."

Kahretsin! Açtığı kollarına koşup kendimi ona bıraktım. Başımı omzuna gömdüm. Sıfıra geldiğinde ne olacağını bilmiyorum ama bana sarıldığında kendimi nasıl hissettiğimi çok iyi biliyordum. Kalp atışlarını vücudumda hissedebiliyordum. Ellerini bacaklarıma koydu.

"Gömleğin de çok güzelmiş," dedi bacaklarımı okşarken.

"Çok pahalı mı?" diye sordum.

"Çok," dedi gülümseyerek. "Dün geceden neleri hatırlıyorsun söyle bakalım?"

Ne hatırlıyordum? Çok içmiştim, dans pistinde fazla rahat tavırlarım olmuştu ve ona âşık olduğumu kendime itiraf etmiştim ama bunu bilmesi gerekmiyordu. "Senin çok iyi dans ettiğini hatırlıyorum," dedim.

"Ne diyebilirim ki? Ben Justin Timberlake'in hastasıyım," dedi omuz silkerek. "Başka ne hatırlıyorsun?"

"Niye sordun?"

"Eski erkek arkadaşını gördüğünü hatırlıyor musun?"

"Evet," diyerek onayladım. Hatırlamak hoşuma gitmemişti.

"Senden istediğim şeyi hatırlıyor musun?"

"Evet," dedim uzatmadan. Zaten Matt'le görüşmeye niyetim yoktu.

"Peki, nereden sonrasını hatırlamıyorsun söyle bakalım."

"Eve nasıl geldiğimi hatırlamıyorum mesela," dedim. "Eğer öğrenmek istediğin buysa."

"Bardan sonrasını hatırlamıyorsun o zaman öyle mi?"

"Hayır," dedim. Bu ilk defa başıma geliyordu.

"Çok yazık," dedi gözlerime bakarak. Sanki gözlerimde bir ipucu arar gibiydi. Eğilip dudaklarımdan öptü. Yüzümü avuçlarının içine aldı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordum yine bu sefer gözünün içine bakarak.

"Yirmi altı," dedi bir yandan dudaklarımı emerken.

"Yirmi beşi atladın," dedim gözlerimi kapatıp kendimi kollarına bırakırken.

"Hayır atlamadım," dedi. "Sen hatırlamıyorsun sadece."

"Bardan sonra mı?"

Burnunu burnuma sürttü. "Evet bardan sonra." İşaret parmağıyla alt dudağımı okşamaya başladı. "Nasıl, kendini daha iyi hissediyor musun?"

"Evet, ama karnımı doyurman lazım. Bir de kıyafetlerim lütfen."

"Hangimiz daha güçlü Ava?" diye sordu bacağımı çimdiklerken.

"Ne diyorsun anlamadım?" diye güldüm, çimdiklemeye devam ediyordu.

"Diyorum ki, gücün kimde olduğunu baştan kabul etsen acaba daha iyi geçinmez miyiz?"

Çimdiklere daha fazla dayanamayacaktım. "Tamam sen!"

Çimdiklemeyi kesti sonunda. "Aferin kızıma." Saçımdan kavrayıp beni kendisine çekti. Dudağıma sertçe yapışıp öptü. "Bunu asla unutma."

Beni bırakıp gitti ve birkaç dakika sonra elinde elbisem, çantam ve çamaşırlarımla geri döndü.

"Bana öyle bakma hanımefendi. Emin ol bu elbiseyi bir daha giymeyeceksin. Üzerine gömleği de giy lütfen," dedi elbiseme onaylamadığını belli eden bir bakış atıp bana uzatarak. Sonra da telefon etmek için mutfaktan ayrıldı.

Üzerimi giyindim, çantamı karıştırıp doğum kontrol haplarını aradım ama yoktular.

"Hazır mısın? İki saniye. İki..."

Koşup yanına gittim yine. Kaşlarını kaldırdı. "Cathy'nin burada olmaması iyi oldu. Bu elbisenin içinde seni görse kalp krizi geçirebilirdi."

"Cathy?"

"Hizmetçim."

Dışarı çıktık. Resepsiyonda Clive vardı.

"Günaydın Bay Ward. Bu sabah daha iyi görünüyorsun Ava."

Jesse Clive'a selam verdi ama adımlarını hiç yavaşlatmadı. Ben utanmıştım. Dün akşam kim bilir nasıl gelmiştim buraya.

Aston Martin'e bindirildim ve her zamanki gibi ralli hızında eve bırakıldım.

16. BÖLÜM

Evin önüne geldiğimizde arabadan indim ve kaldırımda onun inmesini bekledim. Bana o muhteşem yeşil gözleriyle baktı. Gitmesini istemiyordum. Beni de alıp her nerede olacaksa oraya götürmesini ve sonsuza kadar yanımda kalmasını istiyordum. Bu adamın kölesi olmuştum. Tamamen ona aittim.

İleri doğru bir adım atıp başımı göğsüne dayadım ve parmak uçlarımda yükselerek dudaklarına bir öpücük kondurdum. O ise elleri cebinde ve tepkisizdi. Kollarımı boynuna doladığımda dudaklarımı sertçe öperek cevap verdi. Beni şimdi burada alabilirdi. Hiç sorun yoktu. Kendimi zor ayırdım vücudundan ve arkamı dönüp eve yürümeye başladım. Kalbim güm güm atıyordu.

Kapıya ulaşıp arkamı döndüğümde yerinden kıpırdamadan dikilmiş bana baktığını gördüm ve şaşırdım. "Niye bekliyorsun?" diye sordum.

"Seni içeride beklemek istiyorum," dedi

"Bir yere mi gidiyoruz?"

"Benimle işe geliyorsun ya," dedi sanki bunu bilmem gerekiyormuş gibi.

Pazar günü işe mi gidiyordu? Doğru, oteller pazar günleri de açıktı sonuçta ama o çalışırken ben ne yapacaktım? Onun yanında olduğum sürece bu umurumda olur muydu?

"Az önce bana veda öpücüğü verdin."

Dudağının kenarıyla güldü. "Hayır Ava, sadece öptüm seni. Hadi hazırlan, seni bekliyorum."

"Tamam," dedim hiç itiraz etmeden. Camma minnet.

İçeri girdim ve Jesse de beni takip etti. Kate ve Sam yarı çıplak halde oturmuş kahvaltı ediyorlardı salonda. Bizi gördüklerinde ikisi de toparlanma girişiminde bulunmadı.

"Merhaba adamım," dedi Sam kafasını kaldırıp Jesse'yi gördüğünde.

Jesse'nin gözleri Sam'in yarı çıplak haline takıldı. Onaylamadığı yüzünün aldığı şekilden belli oluyordu.

"Sen nasılsın Ava?" diye sordu Sam.

"İyi," dedim Kate'e hemen şimdi yukarı bakışı atarak.

"Olabildiğince hızlı hazırlanıp geliyorum," dedim Jesse'ye ve odama gidip Kate'i beklemeye başladım.

Kate hemen geldi arkamdan. "Birisi adamakıllı becerilmişe benziyor!" dedi gülümseyerek.

"Bana öyle bakmayı kes lütfen Kate. Sam ve senin aranda neler oldu asıl sen ondan haber ver."

"Tapılası adam değil mi?" dedi göz kırparak. "Eğleniyoruz işte."

Üzerimden Jesse'nin gömleğini ve ardından da elbisemi çıkarttım. "Sadece eğleniyor musunuz?"

Kızıl saçlarıyla oynamaya başladı. "Evet, iyi bir gece geçiren tek kişi sen değilsin," dedi gülerek. Ona ters ters baktım. "Her halinden belli Ava yapma."

"Jesse ile işe gidiyorum bugün," dedim. Saç kurutma makinesini çalıştırarak hızlıca saçlarımı toparlamaya çalıştım.

"Sana iyi eğlenceler," dedi odadan çıkarken. Jesse'nin beni beklediğini hatırlayıp hızlıca hazırlanmaya başladım.

Biraz sonra aynaya baktığımda Jesse'nin yatağımda oturduğunu fark ettim. Ne ara girmişti içeriye? Saç kurutma makinesini durdurdum. Arkamı dönüp baktığımda yeşil gözleriyle beni izliyordu. Hemen o anda üzerine çıkmak istedim.

"Selam bebek," dedi beni süzerek.

"Sana da selam," dedim gülümseyerek. "Yatak rahat mı?"

Yavaşça zıpladı. "Hayır," dedi. "Son günlerde altımda sadece sen varken rahat olabiliyorum."

Görüntüsü ve sözleri dizlerimin titremesine yol açmıştı. Yataktan kalkıp yanıma doğru yürümeye başladığında tansiyonumun yükseldiğini hissettim. Beni kendi etrafımda çevirip gardırobumun önüne götürdü. Om-

zumun üzerinden kıyafetlerimi karıştırmaya başladı, krem rengi bir elbiseyi çıkarttı askıdan.

"Bunu giy," dedi kulağıma yavaşça fısıldayarak. "Ve içine çamaşır giymeyi de unutma."

Elini çekerken kolu mememe dokunduğunda içim ürperdi.

"Çabuk ol," dedi. Popoma bir şaplak attıktan sonra dönüp arkasını çıktı.

Jesse'nin seçtiği elbiseyi giydikten sonra dolabımdaki tüm çantaları çıkarttım ve içlerine baktım. Haplarımı arıyordum ama hiçbir yerde yoktular. Mutfağa gittim, Kate üzerinde sadece bir tişörtle çay demliyordu.

"Haplarımı gördün mü?" diye sordum mutfaktaki ıvır zıvır çekmecesini karıştırırken. Pilden ojeye, telefon şarjından ruja kadar her türlü şey bu çekmecede bulunabiliyordu zaman zaman.

"Hayır görmedim."

Aradığımı bulamayınca sinirlendim ve çekmeceyi hızla kapattım. "Hapları her zaman makyaj çantamda tutardım."

Jesse kapıda belirivermişti. "Sorun nedir?"

"Haplarımı bulamıyorum."

"Sonra bulursun hadi gidelim," dedi elini uzatarak. "Elbiseni sevdim bu arada," dedi bakışlarıyla beni baştan aşağı süzerken.

Beğenecekti herhalde, o seçmişti.

Şehrin dışına doğru yol almaya başladık. Arada ona baktığımda, onunda yoldan çok bana baktığını fark ediyordum. Her seferinde gülümseyip dizimi okşuyordu. Arabaya bindiğimizden beri eli dizimdeydi zaten.

"Manor ne kadar zamandır sana ait?" diye sordum.

Yüzüme ciddi ciddi baktı, müziğin sesini kıstı ve, "Yirmi bir yaşımdan beri," dedi.

"O kadar genç mi?" dedim. Ses tonumdan çok şaşırdığımı anlamış olmalıydı.

Gülümsedi. "Amcam Carmichael'den bana miras kaldı."

"Öldü mü?"

Gülümsemeyi kesti. "Evet."

"Çok üzüldüm."

"Ben de," dedi düşüncelere dalarak.

Elimi uzatıp dizine dokundum, onu rahatlatmaya çalıştım. Gülümsedi tekrar ve ben de fırsat bilip sordum. "Kaç yaşındasın Jesse?"

"Yirmi yedi." dedi lakayt bir şekilde.

İç geçirdim. "Bana niye yaşını söylemiyorsun ki?"

"Çünkü senin için çok yaşlı olduğumu düşünüp benden kaçabilirsin."

"Sence benim için çok yaşlı mısın?" Bana yaptıkları göz önünde bulundurulursa cevap hayır olmalıydı ama bunu dert ettiği belliydi. Sormaya değerdi o yüzden.

"Hayır değilim," dedi gözlerini yoldan ayırmadan. "Benim derdim senin öyle düşünme ihtimalin."

Kaşlarımı çattım. "Benim için öyle bir sorun yok."

Yakışıklı yüzünü bana döndü. "O zaman yaşımı sormaktan vazgeç."

Peki, konuyu şimdilik kapatacaktım. "Ya ailen?"

Bu soru onu tedirgin etmişti. "Onları görmüyorum."

Arkama yaslandım ve yol boyunca bir daha ağzımı

açmadım. Kendisiyle ilgili konularda çok konuşmaya hevesli olmaması merakımı artırıyordu ama bazen de hevesimi kırıyordu.

Manor'a geldiğimizde Jesse bir düğmeye bastı ve kapılar açılmaya başladı. Koca adamın Range Rover'dan indiğini gördüm. Kara gözlükleri gözündeydi yine. Arabadan inerken başıyla beni selamladı.

"Durum nedir John?" diye sordu Jesse elimi tutup merdivenlerden çıkarken. Buraya son geldiğim günü hatırlayıp ürperdim. Buraya asla dönmeyeceğimi sanıyordum ama işte yine gelmiştim. Jesse'ye baktım, John ile konuşması bittiğinde elini sıktı. Tam olarak iş adamı moduna geçivermişti bir anda.

"Önden buyurun," diyerek bizi restorana yönlendirdi John. Bir otelde saat on için fazlasıyla sakindi etraf.

Jesse kahvaltıları ısmarladı ve ofisine göndermelerini rica etti. Sonra da elimden tutup hızla beni ofisine sürükledi. Kapı kapanır kapanmaz kendimi duvara yapışmış buldum.

Başını boynuma gömdüğü anda ben de tişörtüne yapıştım. Vahşi saldırısına hazırlıksız yakalanmıştım. Yavaş ve planlı ya da sert ve hızlı hiç fark etmiyordu. Sonuç hep aynıydı. Sık ve derin nefes alıyordum.

Dudakları benimkilere yapıştı, vücuduyla beni iyice duvara yapıştırdı. "Islandın mı?"

"Evet," dedim tişörtünü çıkartırken. Ona bir bakmam yeterdi zaten.

Memelerimdeki elleri aşağılara indiğinde, fermuarının sesini duydum. Engelleri sevmiyorum derken ne

dediğini şimdi anlıyordum. Gelmekte olan sert ve hızlıya kendimi hazırlamaya vaktim olmayacak gibiydi. Bir bacağımdan tutup kavradı, kendi pozisyonunu ayarladı ve sertçe içime girmeye başladı. Çığlık çığlığa bağırmaya başlamıştım.

"Sessiz ol," diye bağırdı.

Bana kendimi hazırlamam için hiç zaman vermemişti ki. Sert ve güçlü darbelerle pompalıyor, beni keyiften havalara uçuruyordu.

"Beni hissediyor musun Ava?"

Tanrım bana güç ver, galiba bayılacağım. Sanki delirmiş gibi girip çıkıyordu.

"Soruma cevap ver!"

"Evet! Seni hissediyorum."

Balyoz gibi indiriyor, sanki beni cezalandırıyordu.

"Kendini iyi hissediyor musun?"

"Evet Tanrım, kesinlikle!" diye bağırdım.

"Sessiz ol demiştim," dedi dudağımı ısırarak. Baskı acı vermeye başlamıştı.

Doruğa yaklaştığımı hissediyordum. Tüm vücudumu saran ateş o sertleştikçe ve hızlandıkça dayanılmaz hale geliyordu. Sonunda ağlayarak geldim. O ise içimde hâlâ gidip gelmeye devam ediyordu. Birkaç sert girişten sonra o da son bir kökledi ve içime boşaldı.

Aman Tanrım. Başım deli gibi dönüyordu ama bu adamın bana yaptıklarına hayrandım.

"Belki de seni her gün işe getirmeliyim," dedi yavaşça içimden çıkarken. "İyi misin?"

"Beni bırakma," dedim. Dengemi kaybetmiş gibiydim.

Hafifçe güldü ve güçlü kollarıyla beni belimden kavradı.

Gülümsedim. "Merhaba."

Beni kucakladı ve koltuğa götürüp oturttu. Elbisemi düzelttim hemen. Vahşiden düşünceliye, talepkârdan şefkatliye değişken kişiliği beni altüst ediyordu. Onun her halini seviyordum.

Gelip yanıma oturdu, beni kucağına çekti. "Bence yukarıdaki odalara bir bakıp fikrini söylesen iyi olur artık."

"İşi benim yapmamı mı istiyorsun hâlâ?"

"Tabii ki senin yapmanı istiyorum."

"Beni sadece vücudum için istediğini sanmıştım," dedim gülerek.

"Seni vücudundan çok daha fazlası için istiyorum hanımefendi."

Kapının çalmasıyla kucağından inip koltuğa oturdum.

"Girin."

Restorandan bir garson içeri girdi ve elindeki tepsiyi önümüzdeki sehpaya bıraktı.

"Sağ ol Pete."

Pete, "Efendim," diyerek selamladı Jesse'yi ve arkasını dönüp çıktı.

"Yumurtalarını ye bebeğim," diye emretti Jesse. Demeseydi yemeyecektim sanki. Çatalı elime alır almaz yemeğe gömüldüm. Çok acıkmıştım.

Tabağımdaki her şeyi silip süpürdüğümde bana sarıldı.

"Seni yemek istiyorum ama çalışmam lazım," dedi ve son bir öpücük kondurdu dudağıma. Masasından bir not defteri ve kalem alıp bana uzattı.

"Ben de gidip yukarıdaki odalara bakayım."

"Öp beni."

"Az önce öptüm."

"Bana bir daha söyletme Ava."

Güldüm ve odadan çıkmadan istediğini ona verdim.

Kapıdan çıktığımda koca John bana eşlik etmek için dışarıda bekliyordu. "Yolu biliyorum John," dedim. Benimle takılmasına gerek yoktu.

"Sorun yok güzel hanımefendi," dedi benimle birlikte yürürken.

Merdivenlerden çıktıktan sonra holdeki odaların kapıları dikkatimi çekti. Üzerlerinde yuvarlak semboller vardı. Odalardan birinin kapısı açıldı ve adamın biri dışarı çıktı. Yüzüme bakıp beni süzdü ve ben de çok utandım. John adamın elini yüzünde tehditkâr bir ifadeyle sıktı. Adamın endişelendiğini fark ettim. Hızla ilerleyip oradan uzaklaştım.

En uzaktaki odaya gidip kapısını açtım ve içeri girdim. Bu odada henüz hiç mobilya yoktu. Sırtımı duvara dayadım.

John kapıyı açtı, "Bir şeye ihtiyacın olduğunda Jesse'yi arayabilirsin," dedi içeri girmeden.

"Yanına giderim," dedim.

"Hayır," dedi. "Her neye ihtiyacın olursa olsun, ona telefon et." Sonra da kapıyı kapattı ve çıktı. Ne yani, tuvalete ihtiyacım olsa da Jesse'yi mi arayacaktım?

Birkaç saat sonra, yerde oturmaktan kıçım acımıştı ama inanılmaz bir yatak odasının ana hatları belli olmuştu. Kalemle not defterine çizdiğim tasarım üzerinde son oynamaları yaptım. Hazırdı işte. İstediği gibi kocaman bir yatak koymuştum. Resme baktım, utandım biraz. Neredeyse erotik bir oda olmuştu. Nasıl çıkmıştı ki bu?

Düşüncelerim, kapının açılıp Sarah'nın sarkık suratıyla karşılaşmamla son buldu. Bu kadın Jesse neredeyse oradaydı.

"Ava, bu ne hoş sürpriz," dedi ve kapayı kapatıp odanın ortasına doğru yürümeye başladı. İçimden keşke o anormal boyuttaki topukla dengesini kaybetse de yere yuvarlansa diye geçirdim. Bu kadından hoşlanmıyordum. İçimdeki cadıyı ortaya çıkartıyordu. Ne hoş sürprizmiş.

"Sarah, seni gördüğüme sevindim," dedim ve saçlarımın arasından bir toka alıp onunla oynamaya başladım. Kırmızı dudakları bugün her zamankinden daha şişkindi. Belli ki üzerinde çalışılmış biraz.

"Pazar günü çalışıyor olmana şaşırdım," dedi. "Tüm müşterilerine Jesse'ye sunduğun özel muameleyi yapıyor musun merak ettim."

"Hayır," diye gülümsedim. "Sadece Jesse'ye."

Kollarını muhtemelen sahte, dolgun göğüslerine götürdü. "Seni tatil gününde çalışman için motive eden kuvvet nedir merak ediyorum," diye sordu.

"Bunun seni ilgilendirdiğini hiç sanmıyorum," dedim. Sinirlenmeye başlamıştım.

"Belki de Jesse'nin parası sana tatlı geliyordur."

"Jesse'nin varlığı beni hiç mi hiç ilgilendirmiyor," dedim kısaca.

"Tabii ki canım olur mu öyle şey," dedi alaycı bir ses tonuyla. Camdan dışarı baktı bir süre, sonra döndü soğuk gözlerle yüzüme bakarak, "Ava bunu bir uyarı olarak kabul edebilirsin," dedi. "Jesse rüyalarının adamı olmayabilir."

Gözünün içine baktım. Onun soğuk ses tonunu ve anlamsız surat ifadesini taklit ederek, "Uyarın için teşekkür ederim," dedim. "Ama sanırım buna kendi başıma karar verebilecek kadar yetişkinim ben de."

Kibarca güldü. Beni zavallı gördüğünü belli eder bir ifade takındı. "Küçük kız bu peri masalından kendini uyandır ve gözler..."

Kapı açıldı ve Jesse içeri girdi. Önce bana baktı, sonra da Sarah'ya dönüp, "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Niye ona soruyordu ki? Bana sorması gerekirdi. Sarah sahte gülümsemesiyle ona doğru yürümeye başladığında, daha da canım sıkıldı.

"Evet tatlım. Ava ve ben yeni odalar hakkında konuşuyorduk. Çok harika fikirleri var."

Onun sahte tırnaklarını sökmek istiyordum. Yalancı kaltak! Jesse bu numarayı yemeyecekti herhalde. Yüzündeki tatmin olmuş ifade yediğini gösteriyordu ama. Ahmak!

"O işinde çok iyi," dedi gururlanarak.

"Evet bence de çok yetenekli," dedi Sarah sahte gülümsemesini göstererek. "Sizi yalnız bırakayım da işinizi yapın." Eğilip yanağından öptü Jesse'nin. Öfkeden kuduruyordum. "Ava, seni yeniden görmek güzeldi."

Kaltağa gülümseme inceliğini gösterdim yine de. "Ben de seni gördüğüme sevindim Sarah."

Arkasını dönüp gitti ve Jesse'yle baş başa kaldık. Bu kadının Jesse'nin hayatındaki rolü neydi? Buraya her geldiğimde bir şekilde onu görüyordum ve Lusso'daki lansmanda da oradaydı. Beni istemiyordu ve bunun bir tek mantıklı açıklaması vardı. Jesse'yi istiyordu. Jesse'nin başka biriyle olma düşüncesi bile canımı acıtmıştı oysa ben hiç de kıskanç sayılabilecek tiplerden değildim, bu zamana kadar. Başım beladaydı, hem de çok.

"Bir bakalım neler yapmışsın," dedi yanıma sokulup çizimlerime bakarken. "Vay canına! Bu yatağa bayıldım."

"Ben de çok sevdim," dedim ama tasarımım hakkında on dakika önceki hissettiğim heyecanı tamamen kaybetmiştim. Kahrolası sürtük!

"Renk olarak ne düşünüyorsun peki?"

"Siyah ve altın rengi."

"Bayılırım," dedi. "Tamam, peki ne zaman başlayabiliriz?"

Nasıl yani? "Bu sadece eskiz. Daha bir sürü aşaması var işin. Ölçülü çizim, perspektif ve ışık çalışmaları vesaire." Bütün bunları yapmak istediğimden artık emin değildim. Sarah tarafından uyarıldıktan sonra tüm hevesimi yitirmiştim. Burada gerçekten ne yaptığımı oturup adamakıllı düşünmeye ihtiyacım vardı. "Beni eve götürür müsün?"

Yüzüme baktı, endişelenmiş gibiydi. "Sen iyi misin?"

Gülümsedim ama ne kadar inandırıcı oldu bilmi-

yorum. "İyiyim, yarına kadar halletmem gereken işler var," dedim ayağa kalkıp elbisemi düzeltirken.

"Peki o zaman," dedi ayağa kalkıp elimi tuttu ve çıkışa doğru yürümeye başladık.

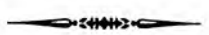
Ana salona geldiğimizde, "Beni bir saniye bekle anahtarlarımı ve telefonumu alıp geliyorum," dedi. "Hatta arabada bekle istersen kapılar açık." Beni bırakıp ofisine doğru koşmaya başladı.

Yavaş yavaş merdivenlerden inerek arabaya doğru yürümeye başladım. Birkaç adım kalmıştı ki kaltağın sesini duydum. Merdivenlerin başında Jesse'nin yanındaydı.

"Tamam tatlım sonra görüşürüz," dedi Jesse'ye ve eğilip yanağından öptü. Bana döndü, "Umarım yine görüşürüz Ava," dedi. "Kendine iyi bak."

Cevap vermeden döndüm ve arabaya bindim. Hemen arkamdan da Jesse bindi ve motoru çalıştırdı. Radyo motor çalışır çalışmaz açıldı. Radiohead'den *Creep* çalıyordu. Güldüm. Gerçekten niye buradaydım ben?

17. BÖLÜM

Jesse'nin yanağına küçük bir öpücük kondurdum ve o kaygılı gözlerle bana bakarken arabadan dışarı çıktım. Arkama bile bakmadan yürüdüm, evin kapısını açıp içeri girdim. Sırtımı kapıya dayadım.

Kate, merdivenlerin başında göründü. "Hoş geldin," dedi. "İyi misin?"

Ondan saklamayı başarmam mümkün değildi o yüzden en iyisi hiç yeltenmemekti. öpücükle Jesse"Hayır değilim."

Kafası karışmıştı. Yüzüme baktı, "Çay içer misin?"

"Olur," dedim içeri yürürken. Bunun olacağını biliyordum bal gibi ama bu kadar erken beklemiyordum. Kırık kalp önüne geçilemez bir realiteydi. Kate çay ya-

parken ben de mutfaktaki sandalyelerden birine oturdum. "Sam gitti mi?"

Fincanına üç kaşık şeker attı, arkası bana dönüktü ama sırıttığını biliyordum. "Evet gitti," dedi sanki önemsemiyormuş gibi.

"Gecen nasıldı?"

Mavi gözleriyle bana baktı. "Adam tam bir hayvan!"

Güldüm. Ben de aynı bu sıfatla tanımlayabileceğim birini tanıyordum. "İyi anlamda mı?"

Fincanlara kaynar su doldurdu ve biraz da süt ekledi. "Evet iyi. Beni bırak şimdi. Bu sabah çok neşeliydin, ne oldu da moralini bozdu bu kadar?" Çayımı uzattı ve karşıma oturdu.

"Onu bir daha görmeyeceğim." dedim iç geçirerek.

"Niye ki anlamadım."

"Çünkü Kate, öyle görünüyor ki adam önünde sonunda beni bırakıp gidecek. Onunla olmak çok riskli."

"Nereden çıktı bu şimdi?"

"Orta yaşlı, çok zengin, kendine güveni tam bir iş adamı. Ben onun oyuncağı olabilirim ancak. Elbet sıkılacak ve tekmeyi basacak bana bir gün. Emin ol kendini ona vermeye meraklı çok kadın da olacaktır hep etrafında. Dün akşam dans ederken çektiği ilgiyi gördün." Nefes aldım. Kate şaşkınlık içinde bana bakıyordu. "O, kadınları çeken bir mıknatıs gibi Kate. Yakın zamana kadar onun sevgilisi sandığım Sarah da burnunu sokuyor ilişkimize." Arkama yaslanıp çayımı iki elimle kavradım.

"Yapma güzelim. Sürtüğün biri abuk sabuk konuştu diye ilişkinden vazgeçtiğini söyleme bana lütfen. Onu görmezden gelmeyi denemelisin."

"Mesele sadece o değil ama etrafımda sürekli kuyumu kazmaya çalışan biri olması çok sinir bozucu bir şey."

"Bu kadar kör olduğuna inanamıyorum!"

"Hayır, kör değilim. Biraz hassasım sadece," diye savundum kendimi. "Hem sen niye bizi birleştirmek için bu kadar çaba sarf ediyorsun söyler misin?"

"Bilmem ki," dedi omuz silkerek. "Belki de sizin aranızdaki elektriği gördüğüm içindir."

"Evet, ama o tehlikeli bir adam."

"Abartıyorsun. Sana sanki dünyasının merkezindeymişsin gibi baktığını görmüyor musun?"

"Yapma. Ben onun seks hayatının merkezindeyim sadece," dedim ve bir anda belki de hayatındaki bir sürü kadından sadece biri olabileceğimi düşündüm. Bunun düşüncesi bile acı veriyordu ama hâlâ tek parçayken ilişkimizi bitirmek için geçerli bir sebep de oluşturuyordu aynı zamanda. Kimi kandırıyordum ben? Çoktan paramparça olmuştum bile. Yine de uzadıkça daha kötü olacağı kesindi.

"Ava, niye inkâr ettiğini anlamıyorum," dedi yüzüme bakarak.

"İnkâr etmiyorum ki."

"Evet ediyorsun," dedi kararlı şekilde. "Ona âşık oluyorsun ve bu gayet normal. Kabul et."

Çok mu belli oluyordu gerçekten? İnkâr etmem gerekiyordu ama Kate'in zekâsına hakaret etmiş olurdum. "Ben biraz uzanacağım," dedim ayağa kalkarak. Sandalyenin yere sürten ayaklarının çıkarttığı iç gıcıklayıcı ses

beni deli etti. Akşamdan kalma kafası geri gelmişti galiba.

Arkamı dönüp güvenli odama gittim. Yatağa uzandım, kabul etmesi çok zordu ama kaltak haklıydı. Jesse Ward hayallerimin merkezinde olamazdı. Kalbime bir bıçak saplanmış gibi hissediyordum.

Haftanın ilk günü ofise girdiğimde kendimi çok yorgun hissediyordum. Günaydın tatlım," dedi Patrick beni gördüğünde.

"Günaydın." Neşeli gibi görünmeye çalışıyordum ama pek beceremiyordum galiba. Gidip masama oturdum, bilgisayarımı açtım.

Biraz sonra Patrick geldi, yine masama oturdu "Van Der Haus işi durumda?"

Yerdeki koliyi uzanıp aldım ve masanın üzerine çıkardım. "Bunlar cuma günü geldi," dedim. "E-posta atıp özellikle istediği şeyleri de yazdı. Bina krokisini daha önceden göndermişti zaten."

Patrick kartelaları alıp bej ve krem rengi ağırlıklı kumaşları incelemeye başladı. "Sence de biraz sıkıcı değil mi renkler?" diye sordu.

"Hiç de değil," dedim, özellikle beğendiğim bir kumaşı çıkartıp gösterdim. "Şuna bir bak."

Bir süre inceledi. "Bana göre değil."

"Öyle olması da gerekmiyor," dedim. Bu projeden bir daire alacak değildi herhalde. "Bay Van Der Haus bugün Danimarka'dan dönecekti. Bana binayı gezdireceğine söz verdi. Öğleden sonra çıkacağım, eğer bir sakıncası yoksa."

Patrick ayağa kalktığında masam her zamanki gibi gıcırdadı. "Tabii ki, sen işine bak," dedi. Sonra yüzüme dikkatli dikkatli bakarak, "Ava iyi misin, kafana bir şeyi takmadığından emin misin?" diye sordu.

"Hayır iyiyim. Gerçekten."

"Emin misin?"

"Evet Patrick, sorun yok," dedim ama sesim hiç de inandırıcı değildi. O sırada telefonum çaldı. Telaşla elime aldım, arayan tabii ki oydu. Yine başlamıştı işte aramalara. Kalbim hızla atmaya başladı. Onun sesini duymanın beni birkaç adım geriye götüreceğini biliyordum.

"Telefonuna bak tatlım. Ben çıkıyorum. Kafana da hiçbir şeyi takma. Bu bir emirdir!"

Patrick çıkar çıkmaz telefonumu sessize aldım. O, durmadan aramaya devam etti. Telefonu görmezden gelip işe konsantre olmaya çalıştım. Mikael'in gönderdiği e-postayı açtım. Kısaydı ama çalışmaya başlamama yetecek kadar bilgi barındırıyordu.

On beş dakika geçmişti ve telefonum hâlâ çalıyordu. Gelen mesaj da cabası. Mesajı silmem gerekirdi aslında ama dayanamayıp açtım.

Ava lütfen konuş benimle. Yine ne yaptım?

Telefonumu sessizde bırakıp unutmaya çalıştım. Ne yapmıştı? Aslında hiçbir şey ama eğer ona fırsat verirsem yapacaktı. Yapacak mıydı gerçekten? Bilmiyorum gerçekten ama içgüdülerim bana ondan uzak durmam gerektiğini söylüyordu.

"Sally, eğer beni arayan olursa telefonda olduğumu söyle tamam mı?" Muhtemelen ofisten aramayı deneyecekti.

"Tamam Ava."

Mikael için taslaklar hazırlamaya başladım. Daha binayı görmemiştim ama yine de bu proje beni heyecanlandırıyordu.

Öğlen dışarı çıkıp bir sandviç aldım kendime ve ofise döndüm. Sally bir adamın aradığını ama mesaj bırakmadığını söyledi. Kim olduğunu biliyordum.

Gelen aramaları inatla reddediyordum ta ki Mikael arayana kadar. İşleri uzadığı için tüm hafta Danimarka'da kalacağını söyledi ama yarın sabah dokuzda yardımcısıyla bir toplantı ayarlamış bana. Saat altı oluvermişti. Çok verimli bir iş gününden sonra eve gitmeye hazırdım.

Ertesi sabah saat dokuzda Hayat Yapı şantiyesindeydim. Sabah zor kalktığım için acele etmem gerekmişti ama boşuna panik yapmışım, Çünkü Mikael'in yardımcısı da geç kalacakmış. Onu beklerken annemi aradım ve işler yolunda mı diye sordum. Dan'in haftaya pazartesi gelecek olduğunu öğrendim, çok sevindim. Telefonumu elime alınca birikmiş cevapsız aramalar ve mesajlar da dikkatimi çekti. Hepsi Jesse'dendi. Onun dışında sadece Kate akşam Sam'de kalacağını yazan bir mesaj atmıştı o kadar. Sabah aceleyle çıktığım için evde olmadığını fark etmemiştim bile. Hemen cevap yazıp akşam uyuyakaldığım için mesajını görmediğimi bildirdim. Dün akşam Jesse kapıyı yumruklarken nasıl da korkmuş bir çocuk gibi battaniyenin altına saklandığımı hatırladım.

"Siz bayan O'Shea olmalısınız." Kafamı kaldırdığım-

da ufak tefek sarışın bir kadının elini uzattığını gördüm. "Ben Ingrid. Mikael size benimle görüşeceğinizi bildirmişti değil mi?"

"Ingrid, bana Ava de lütfen," dedim ayağa kalkıp elini sıkarken. Çok kırılgan görünüyordu.

Gülümseyerek onayladı. "Ava, tabii ki."

"Mikael dün beni aradı ve Danimarka'da olduğu için gelemeyeceğini söyledi."

"Evet öyle. Size binayı ben gezdireceğim. Daha inşaat tam bitmedi o yüzden bunları giyseniz iyi olur," dedi ve bana kask ile fosforlu sarı yeleği uzattı. Ben yeleği giyerken, o asansörü çağırdı. "Terastan başlayalım. Aslında Lusso'ya çok benziyor." O sırada asansör geldi ve bindik. "Lusso'yu biliyorsunuz tabii ki," dedi ve güldü.

"Evet tabii ki biliyorum," dedim gülümseyerek. *Sandığından çok daha iyi biliyorum hem de!* Lusso'yu düşünmeyi hemen kestim ve çantamı açıp aldığım notları bulmaya çalıştım.

"İşte geldik." Asansörün kapısı açıldı. "Önden siz lütfen."

"Teşekkürler," dedim hole doğru yürüyerek. İlk dikkatimi çeken şey, çatı katı neredeyse Lusso'daki ile aynı boyutta ve şekildeydi.

"Gördüğünüz gibi burada meşe kullandık. Tüm kapılar ve pencereler ısmarlama olarak bu daire için üretildi. Eminim Mikael de size gönderdiği e-postada burası için düşündüklerinden bahsetmiştir." Yüzüne baktım, boş boş baktığımdan anlamış olacak ki güldü. "Hiç bahsetmedi değil mi?"

"Hayır," dedim gönderdiği e-postayı atlamadan, düzgün okumuş olduğumu umut ederek.

"Onu mazur görün lütfen. Bu aralar boşanma işleri yüzünden kafası çok dalgın."

Boşanma mı? Danimarka'da uzayan işi bu muydu? Beni ilgilendirmezdi ki. Yine de yardımcısının Mikael'in özel hayatı hakkında bu kadar kolay konuşması bana biraz uygunsuz gelmişti açıkçası.

Ondan sonraki birkaç saat boyunca Ingrid bana binayı gezdirdi. Bol bol fotoğraf çekip not aldım. Mikael ve ortağı lüks yaşamı pazarlamayı çok iyi beceriyorlardı. Şehir manzarası inanılmazdı.

Sonunda başladığımız yere geri döndük. "Beni gezdirdiğin için teşekkür ederim Ingrid," dedim yeleği ve kaskı çıkartırken.

"Rica ederim Ava. Umarım ihtiyacın olan her detaya sahip oldun bugün."

"Evet, çok teşekkür ederim. Artık bundan sonrasını Mikael ile konuşacağım."

"Sizi pazartesi günü arayacağını söyledi," dedi elimi sıkarken.

Vedalaştık ve dönüp arabama bindim. Yolda doktorumu aradım. Haplarımı yazdırmam gerekiyordu. Bugün saat dörde randevu aldım. Yakın zamanda seks yapmayı planladığımdan değil. Son günlerde beni uzun süre idare edecek kadar aktifti seks hayatım.

"Selam herkese," dedim ofise girdiğimde Tom ve Victoria'ya bakarak.

Tom saatine bakıp endişeli bir ifadeyle. "Bayan Ba-

ines ile randevum vardı unuttum. Benim hemen çıkmam lazım," dedi ve çantasını kaparak dışarı fırladı.

"Victoria sen iyi misin?" diye sordum koltuğuma otururken. Düşüncelere dalmıştı. "Kime diyorum?"

"Ah. Pardon, dalıp gitmişim işte. Ne diyordun?"

"Sen iyi misin?"

Güldü ve saçıyla oynamaya başladı. "Daha iyi olamazdım."

"Sebebini öğrenebilir miyim?"

Liseli kızlar gibi kıkırdayarak, "Cuma akşamı Drew ile randevum var," dedi.

Biliyordum. Gerçi çok ciddi Drew ile alık Victoria'yı pek yakıştıramamıştım ama. "Güzel bir yere mi götürüyor seni?"

"Söylemedi. Sadece benimle çıkarmısın diye sordu." Telefonu çaldı ve özür dileyerek telefonunu açtı. Aynı anda bana da mesaj geldi Kate'ten.

Telefonlarımızı şimdi açtık daha. Biraz... meşguldük de. Jesse'yle görüştün mü?

Meşgul mü? Sam ve Kate'in meşguliyetinin ne olduğu açıktı.

Görüşmedik.

Bu konuda daha fazla bir şey söyleme gereği duymadım ve Kate'in de zaten bildiklerimi anlatan bir mesaj yazmayacağını umut ettim.

Tamam, anladım durumu. Sadece bil diye söylüyorum Sam'i otuz kere falan aramış. Sam az önce arayıp konuştu. En azından hayatta olduğunu biliyor artık.

Bana ne olduğunu sanmıştı ki? Telefonumu bırakıp

işime döndüm ama daha bir dakika geçmeden aramaya başladı. Sessize aldım. Ne kadar da ısrarcıydı.

"Ben çıkıyorum," dedi Victoria koltuğundan kalkıp.

Elimle güle güle işareti yaptım ve e-postalarımı taramaya başladım. Saat üç olduğunda mutfağa gidip kendime bir kahve yaptım.

"Ava?" Sally'nin bana seslendiğini duydum. Kapı aralığından baktım. "Adamın biri seni istiyor," dedi elindeki telefonu işaret ederek. "Adını söylemiyor ama."

Kalbim hızlı hızlı çarpmaya başlamıştı yine. Kim olduğunu biliyordum. "Hatta bekletiyor musun?"

"Evet, bağlayayım mı?"

"Hayır!" diye bağırdım. Kadın korktu. "Pardon. Ona ofiste olmadığımı söyle lütfen."

"Peki tamam," dedi ama kafası karışmış ve şaşırmıştı. Düğmeye bastı. "Üzgünüm bayım Ava ofis dış..." O anda bir metre havaya zıpladı. Ahizeden yüksek sesle bağırdığını duyabiliyordum Jesse'nin. Sally panikten elinden düşürdüğü ahizeyi zorlukla aldı yine. "Be... be... ben, öz... özür dilerim bayım." Zavallı Sally kekeleyerek konuşuyordu. Jesse hâlâ bağırıyor olabilirdi. Onu buna maruz kalmak zorunda bıraktığım için suçluluk hissettim. "Bayım, lütfen... sizi temin ederim ki o burada değil."

Bay öfkeli tarafından sözlü saldırıya maruz kalırken, korkmuş gözlerle bana bakıyordu. Özür diler gibi gülümsedim yüzüne. Ona bir demet çiçek alayım yarın diye düşündüm.

Telefonu kapatabildi sonunda. Şaşkın şaşkın yüzüme baktı. "Kimdi bu?" Ağlamasına ramak kalmıştı.

"Sally çok üzgünüm," dedim. Sally'nin kendisini daha iyi hissetmesini sağlayacak ve o an yapabileceğim tek şey, bir fincan kahveydi. Hemen hazırlayıp ona götürdüm.

Derin bir nefes aldı. "Birinin boşalmaya ihtiyacı var galiba!" dedi ve kıkırdayarak gülmeye başladı.

Şaşkınlıktan donakaldım. Gözyaşları ve sinir krizi beklerken sıkıcı Sally espriyi patlatmıştı. Ben de dayanamayıp gülmeye hatta kahkaha atmaya başladım. O kadar ki gözümden yaş geldi.

"Ne oluyor burada?" diye sordu Patrick bizi gülme krizi geçirirken gördüğünde.

"Yok bir şey," dedim uzatmadan. Anlatabilecek durumda olsam bile ona anlatmazdım. Kendime gelmek için tuvalete gidip yüzümü yıkadım. Sally'ye tamamen başka bir gözle bakmaya başlamıştım. Onun bu halini çok sevdim.

Öğleden sonra Patrick'in yanına gidip doktorla randevum olduğunu ve çıkmam gerektiğini söyledim. Sally'nin masasının yanından geçerken, "Özür dilerim Sally sana bakamıyorum!" dedim ve yine gülmeye başladık. Kendimi topladım ve dışarı çıktım.

18. BÖLÜM

Doktorumdan daha dikkatli olmam konusunda bolca öğüt dinledikten sonra reçetemi aldım ve doğru eczaneye gittim. Eve vardığımda saat altıya geliyordu ve Kate'in evde olmadığını görünce çok şaşırdım.

Duş aldım, üstümü değiştirdim, telefonumu elime aldım ve yirmi tane cevapsız çağrıyı gördüm. Okumaya korktuğum için gelen beş mesajı hiç okumadan sildim. Telefon elimdeyken yine çalmaya başladı.

Dolabı açıp bir şişe şarap çıkardım ve artık bu durumdan sıkıldığımı fark edip telefonu açtım.

"Alo?"

"Ava?" Sesi çok endişeli gibiydi.

"Jesse," Derin bir nefes aldım. "Seni bir daha görmek istemiyorum."

"Hayır! Ava, beni dinle..."

Cesaretimi ancak bu kadar toplayabilmiştim. Telefonu kapadım, bir bardak şarap doldurdum ve daha bir yudum almadan kapım yumruklanmaya başladı.

"Ava!"

Gözlerimi kapadım ve biraz güç toplamaya çalıştım. Dün akşam da saatlerce kapıyı yumruklamıştı. Komşular sorun çıkartabilirdi.

"Ava!" diye bağırmaya devam etti bir yandan kapıyı yumruklarken.

Sakince salona yürüdüm ve camdan ona baktım. Delirmiş gibi kapıyı yumrukluyordu. Açmayacaktım. Onunla yüz yüze gelmek büyük bir hata olur. Telefonunu aldı ve beni bir daha aradı. Hemen reddettim. Şaşkın gözlerle telefonuna bakmaya başladı.

"Ava! Aç şu siktiğimin kapısını!"

"Hayır," diye fısıldadım sanki beni duyabilirmiş gibi. O sırada Sam'in geldiğini gördüm. Porsche'sinden indi ve Jesse'ye doğru yürümeye başladı.

Kate de arabadan indi ve Jesse'nin yanına geldi. Onu sakinleştirmeye çalışıyordu ikisi de. Bir süre kapıdan uzaklaşıp konuştular, sonra önde Kate, arkada Jesse ve Sam kapıya yaklaştılar. Kate anahtarlarını çıkardı.

"Aman Tanrım, Kate!" Olduğum yerde donup kalmıştım. Önce kapının açıldığını, sonra da merdivenlerden koşarak yukarı çıkan ayak seslerini duydum. Kapıyı hızla açtı ve odaya girdi. Yüzündeki öfke bir anlığına yerini rahatlamaya bıraktı ama hemen öfke geri geldi. Gri renkli takımı üzerindeydi. Dağınık saçları ve kirli sakalıyla çok hoş görünüyordu.

"Hangi cehennemdeydin sen?" diye patladı. "Sana bir şey olduğunu sandım. Delirecektim!"

Ne söyleyeceğimi bilemeden öylece ona baktım. Ona hesap vermek zorunda olduğumu mu sanıyordu? Kate ve Sam de geldiler. Kate'e yaptığını beğendin mi, der gibi baktım. Sam, kolundan tutup, "Biz bir şeyler içmeye dışarı çıkıyoruz," dedi ve Kate de itiraz etmedi. Onlar giderken içimden beni bu manyakla yalnız bıraktıkları için bolca küfür ettim.

Jesse sakinleşmek için tavana bakarak birkaç nefes aldı ve sonra yüzünü bana döndü. "Birinin hatırlatmaya ihtiyacı var galiba," dedi.

Ne? Ağzım açık kalmıştı.

"Hayır!" diye bağırdım ve yanından geçip mutfağa gittim. Bir içkiye ihtiyacım vardı. Arkamdan geldiğini duyuyordum. Kadehimi elime aldım. Ellerim titrediği için birazı üzerime döküldü. Ona döndüm ve, "Sen pisliğin tekisin!" diye bağırdım suratına. Olabilecek en ters ifademle gözlerinin içine bakıyordum. Şaşırmakla birlikte ürktüğünü de hissettim ve bu hoşuma gitti. "İstediğini aldın, ben de aldım. O halde bunu uzatmasak olmaz mı?" dedim. Aslında istediğimi almamıştım, biraz bile ama zihnimde bana bunu hatırlatan sesi duymazlıktan geldim. Jesse Ward'un çekim alanına daha fazla sürüklenmeden buna bir son vermem gerekiyordu.

"Düzgün konuş!" diye bağırdı. "Neyden bahsediyorsun sen? Benim istediğimi aldığımı da nereden çıkarttın?"

"Daha fazlasını da mı istiyorsun?" Bir yudum daha

aldım. "Ben istemiyorum ama. O yüzden peşimde dolaşmayı ve bana bağırmayı kes Jesse!" Olabildiğince sert olmaya çalışıyordum ama bunu pek beceremediğimin farkındaydım. Büyük bir yudum daha aldım ama titreyen ellerim yüzünden bardağı yere düşürdüm. Kırıldığında büyük bir gürültü çıkardı.

"On beş yaşında ergenler gibi içmene gerek yok!" diye bağırdı.

Gücümü yeniden toplayıp bağırdım. "Siktir git buradan!" Söylediklerim kendimi hırpalamaktan başka hiçbir işe yaramıyordu, çaresiz hissediyordum.

O da sinirlenmişti. Mutfak kapısına bir yumruk attı. Kapının içeri göçtüğünü görünce çok şaşırdım. Söylediklerimin onun üzerinde yarattığı etkiyi, öfkesini gözlerinde görebiliyordum. Bir de çok canı yanmıştı, elini sallamasından belliydi. Buzdolabını açıp bir buz torbası aldım, arkamı döndüğümde yanı başımdaydı. Bir adım geri attım ve mutfak tezgâhına dayandım, kaçış yoktu. Bana yaklaştı, beni orada sıkıştırdı ve vücuduma dokunmaya başladı.

Verdiği nefesi yüzümde hissediyordum. Dudaklarıma yapıştı ve öpmeye başladı. Ona karşılık vermedim ama vücudum ona teslim olmaya dünden razıydı. Bunun devam etmesine izin veremezdim. Kendimi kurtarmaya çalıştım ama başaramadım. Bunu niye yaptığını düşündüm. Cevap basitti, bu yine bir hatırlatma sikişi olacaktı.

Dudaklarıma bir daha saldırdı, bu sefer de kabul etmedim. Kendime bunun yanlış olduğunu telkin ediyor-

dum sürekli. Bunu kabul edersem sonunda daha çok canım yanacaktı, bundan emindim. Kendimi kurtarmak için yine bir hamle yaptım ve yine beceremedim ondan kurtulmayı. Bana sahip olma iradesi o kadar kuvvetliydi ki zayıf kurtulma çabalarım hiçbir etki göstermiyordu.

Onu kabul etmezsem buna bir son vereceğini umut ederek beni öpme teşebbüslerine yanıt vermedim. Biliyordum ki eğer en ufak bir karşılık verirsem dönüşü olmayacaktı.

Elimle onu itmeye başladım, o da işe yaramadı. Çok güçlü bir adamdı ve beni o kadar çok istiyordu ki, kurtulma çabamı fark etmiyordu bile.

Kalçalarımdan kavradı ve beni mutfak tezgâhına iyice yapıştırdı. Dudaklarımı hâlâ aralamamıştım. Başını kaldırdığında yüzümü yana çevirdim.

"İnatçı kadın," diye homurdandı ve dudaklarını boynumda gezdirmeye başladı. Yumuşakça öpüyor ve okşuyordu. Yavaş yavaş kulaklarıma kadar çıktı. Nefesi beni çıldırtıyordu.

Ağzımı yanlışlıkla dayanamayıp inlerim diye sıkı sıkıya kapatmıştım. Tırnaklarımı da kollarına geçirmiş, direnmeye çalışıyordum.

Ellerini kalçamdan çekip karnıma götürdü ve hafifçe okşamaya başladı.

"Lütfen dur artık."

"Sen dur asıl Ava. Direnmeyi bırak." Dudakları ensemde ve kulağımda gezinirken eliyle karnımı okşuyordu. Buna zor dayanıyordum.

Sürtünmeyle birlikte vücuduma ürperme geldi. İn-

lememek için kendimi zor tutuyordum ve işin kötüsü o da durumun farkındaydı. Ona teslim olmaya bir kalp atışı uzaklıktaydım ve açıkçası önünde sonunda pes edeceğimi de çok iyi biliyordum ama ona rağmen direniyordum. Kendime karşı koymaktan başım patlayacak gibi olmuştu.

Elini külodumа götürdü ve yavaşça okşamaya başladı. Artık dayanamadım ve dudaklarımı serbest bırakıp inlemeye başladım. Hemen irademdeki zayıflığı hissetti ve dudaklarıma yapışıp dilini içeri soktu. Bir eliyle hâlâ külodumun üzerinden okşamaya devam ediyordu.

"Elimi serbest bırak artık," dedim, gerginlikten acıyordu kolum. Bırakır bırakmaz boynuna sarıldım ve onu kendime çektim.

"Hâlâ hatırlamadın mı?" diye fısıldadı kulağıma. Yeşil gözlerinin içine baktım ama cevap vermedim. Cevabı duymaya ihtiyacı da yoktu. Eğildi ve dudağımı hafifçe öptü.

Beni kaldırıp tezgâha oturttu. "Niye sürekli benden kaçıp duruyorsun?" diye sordu. Gözlerini bana dikmiş, sorusuna cevap almaya çalışıyordu.

Onun yüzüne bakamadım. Başımı eğdim. Ona ne diyebilirdim ki? Ona âşık olduğumu mu söyleseydim? Asla.

Elini çeneme götürüp yere bakan yüzümü kaldırdı, onun yakışıklı suratından kurtuluş yoktu.

"Konuş benimle bebeğim," dedi cevap bekleyerek.

İç çekerek, "Beni altüst ediyorsun. Kalbim kırılsın istemiyorum," dedim.

Bir süre ne söyleyeceğini bilemedi. "Seni altüst mü ediyorum?"

"Evet. Sen etrafımdayken mantıklı düşünme yetimi kaybediyorum." Vücudum üzerindeki sarhoş edici etkisi her geçen gün daha da artıyordu.

"Ava, sadece şunu bil yeter. Seni üzecek her davranıştan kaçınacağım. Lütfen benden kaçmaya çalışma. Şimdi seni biraz daha altüst edeceğim," dedi ve beni kalçalarımdan kavrayıp kucağına aldı. Bacaklarımı beline sardım. Beni yatak odama taşımaya başladı.

Beni yatağa oturttu ve tişörtümü çıkarttı. Çıplak memelerimle karşılaşınca gülümsedi ve dudağımdan sertçe öptü.

"Kımıldama," dedi. Geriye bir adım atıp yavaşça üzerindekileri çıkarmaya başladı. Önce kravat, sonra gömlek, pantolon. Gözüm yine yarasına takıldı, nasıl olmuştu çok merak ediyordum.

"Bana bak Ava."

Çıplak vücudu tam karşımdaydı. Kalkmış aleti yüz hizamda, elimi uzatsam dokunacağım mesafedeydi. Yukarı baktım, parlak yeşil gözlerine.

"Şu an senin içine girmek için yanıp tutuşuyorum," dedi. "O yüzden ağzına daha sonra alırsın, bana borcun olsun."

Beni sırtüstü yatırdı ve dizleriyle bacaklarımı açtı. Kendisini bacaklarımın arasına ustalıkla yerleştirdi. Arzu dolu gözlerle bana bakıyordu. O an eriyip bitebilirdim.

"Artık kaçmak yok Ava," dedi gözlerime bakıp kaçırmama izin vermeden. Sonra içime girdi ve köküne ka-

dar soktu. İnledim ve omuzlarına sarıldım sıkıca. Onun içimde olma hissi inanılmazdı. Jesse, derin derin nefes alıyordu.

Ona sarılmak istiyordum ama kendime hâkim oldum. Gözlerini kapatmış, nefesini düzenlemeye çalışıyordu. Ben de öylece durup ona bakıyordum. Gözlerimin önündeki bu erkek güzeline bakmaktan çok mutluydum. O, şu an ihtiyacım olanın nazik Jesse olduğunu biliyordu.

Biraz süre geçtikten sonra kendini topladı ve gözlerini açıp bana baktı. Kalbim göğüs kafesime sığmıyordu, bu adamı çok ama çok seviyordum.

Kollarının üzerinde yükselip kendini yavaşça geriye çekti ve hızlıca yeniden girdi. Sonra da gözlerini benden ayırmadan aynı hareketi ritmik bir şekilde yapmaya devam etti.

Kalçalarımı onun girişlerini daha iyi hissetmek için kastım ve o da eğilip dudağıma yapıştı. Tempo artmaya başlamıştı yavaş yavaş.

Ben de tırnaklarımı sırtına geçirmiş, bu tempoya ne kadar devam edebileceğini düşünüyordum. Beni deli ediyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Fazlasıyla iyi," diye inledim.

"Öyle mi? Yaklaştın mı hanımefendi?"

"Hem de çok."

"Sen benimsin bebeğim."

Vücudumu saran ürpermeyle birlikte ona daha da sıkı sarıldım ve inleyerek kendimi bıraktım. O da aynı anda

son bir sert girişle birlikte içime boşaldı. Gerilmiş tüm kaslarım bir anda boşaldı, zihnimde daha önce hiç hissetmediğim bir boşluk oluştu, sanki zaman ve mekândan soyutlanmıştım.

"Tanrım, seni ne kadar da özlemişim," dedi yüzünü boynuma gömüp enseme öpücükler kondururken.

"Seninle yarı uykulu sevişmeye bayılıyorum," dedim

"Bu uykulu değildi ki bebeğim," dedi saçımla oynarken.

"Neydi o zaman?"

Alnımı öptü. "Bu yakalama sevişmesiydi."

"Yeni bir tür. Bayıldım ama buna. Yakalama sevişmesi, iyiymiş."

"Ben çok sevmedim. Pek beklenti içinde olma derim."

Şaşırdım. "Niye ki?"

"Çünkü hanımefendi bir daha asla ve asla benden kaçmayacağın için seni yakalamak zorunda kalmayacağım. O yüzden yakalama sevişmesi de bir daha olmayacak."

Bacaklarımı beline doladım, elimi yarasına götürdüm. "Bu nasıl oldu anlatır mısın?" diye sordum işaret parmağımla yarasının üzerinden geçerken.

"Ne nasıl olmuş Ava?" dedi sert ve duygusuz bir ses tonuyla. Bu konuda konuşmaya hâlâ hazır değildi.

"Hiçbir şey," dedim ve bu konuyu bir daha açmayacağıma kendi kendime söz verdim.

"Yarın ne yapıyorsun?"

"Yarın çarşamba. Yani çalışıyorum."

"İzin al."

"Hangi gerekçeyle?"

Omuzlarını silkti. "Bana iki gün borçlusun."

Ona göre hava hoştu tabi. Kendi işi vardı, kimseye hesap vermek zorunda değildi. Benimse patronum, müşterilerim ve yapmak zorunda olduğum tonla işim vardı.

"Yapacak çok işim var ayrıca sen de beni dört gün boyunca felç etmiştin."

"O zaman şimdi benimle gel."

"Nereye?"

"Manor'a uğrayıp John'la konuşmam gereken şeyler var. Sen de beni beklerken akşam yemeğini yersin."

Hayatta olmaz! Oraya gidip o kaltakla bir daha karşılaşma riskini göze alamam. "Bence ben burada kalayım, senin işine engel olmayayım," dedim ısrar etmemesini umut ederek.

"Sen benim işime engel olmazsın merak etme," dedi meme uçlarımı öptükten sonra. "Geliyorsun."

Meme ucum onun dil darbeleriyle hemen sertleşmişti. "Yarın görüşürüz," dedim konuyu kapatmak için.

Meme ucumu ısırdı ve yüzüme baktı. "Aklını başına getirme seksine ne dersin?"

Ev kapısının bir gürültüyle açıldığını duydum. Sam ve Kate içeri girip merdivenlerden yukarı çıkmaya başladılar. Jesse hâlâ ağzında meme ucum bana bakıyor ve cevap bekliyordu. Onunla her ne seksi, her ne sevişmesi olursa olsun vardım ama o kaltakla bir daha karşılaşmak istemiyordum.

Çocuk gibi üfleyip püfleyerek mememi bıraktı ve ayağa kalkıp giyinmeye başladı.

"Peki, o zaman ben gidiyorum ama yarın seni aradığımda telefonunu açacaksın. Anlaştık mı?"

"Emredersiniz"

Eğilip popoma bir çimdik attı. "İğneli konuşma size pek yakışmıyor hanımefendi."

"Sarah da Manor'da mı şu anda?" diye sordum.

"Umarım öyledir," dedi pantolonunu giyerken. "Mesai saati henüz bitmedi."

Ne? "Onun arkadaşın olduğunu söylemiştin?" Sesim istemsizce ağlamaklı çıkmıştı.

"Evet, arkadaşım ve aynı zamanda bir çalışanım."

Harika. Neden sürekli orada olduğuna şaşırmamalı. Tanrım bu kadından nefret ediyorum.

"Sen giyinmeyecek misin?" diye sordu beni süzerek.

Şortuma ve tişörtüme baktım. "Ben evdeyim."

"Evet, ama Sam de burada."

"Sam bu evde iç çamaşırlarıyla gezinmekten çekinmiyor ama. Ben en azından odamdayım.

"Sam teşhircinin biri," dedi ve gardırobuma gidip elbiselerimi karıştırmaya başladı. "Al, bunu giy." Bana kocaman el örgüsü çirkin bir elbise uzattı.

"Hayır!" dedim. Sıcaktan bayılırım onun içinde.

Bana yaklaşıp ters ters baktı ve, "Bunu üzerine giy," dedi.

"Hayır," dedim net bir şekilde. Bana ne giyeceğimi söyleyemezdi, özellikle de evdeyken. Elbiseyi elinden alıp uzağa fırlattım. Suratı gerildi.

"Üç," dedi.

Şaşırdım. "Bana ders mi veriyorsun?"

Beni duymazlıktan geldi. "İki."

"O elbiseyi giymeyeceğim."

"Bir." Çok kızdığı dudaklarının şeklinden belliydi.

"Ne istersen onu yap Jesse. O elbiseyi giymeyeceğim."

"Sıfır."

Birbirimize bakıyorduk. Yüzünde kızgınlıkla karışık garip bir memnuniyet ifadesi vardı. Bense neler olacağını çok merak ediyordum.

Başını salladı ve bana doğru bir hamle yaptı. Kaçmaya çalıştım ama her zamanki gibi beni yakaladı ve yatağa yapıştırdı.

"Bir şeyi netleştirelim," dedi ceketini çıkartıp yere attı ve elbiseyi eline aldı. "Eğer sana söylenileni yaparsan, hayatlarımız çok daha kolay olur. Bunların hepsi (bir eliyle mememi diğer eliyle de vajinamı kavradı) sadece benim gözlerim için anladın mı?" Parmaklarını kalça kemiğimin hemen altındaki boşluğa bastırdı.

"Yapma!" diye bağırdım. "Lütfen yapma!" Gülmeye başladım. Aman Tanrım altıma işeyeceğim.

Beni çimdikleyip hassas yerlerimi dürtmeye devam etti. Nefes alamıyordum. Bir yandan canım acıyordu bir yandan da gülüyordum.

Bir eliyle yüzüme düşen saçlarımı düzeltti ve beni öptü. "Şu siktiğimin elbisesini giyseydin bütün bunlara katlanmak zorunda kalmayacaktın," dedi ve üstümden kalktı. O, ceketini giyerken, ben de elbiseyi alıp giydim. Yine istediğini yaptırmıştı bana.

"Çıkaracağım bunu üzerimden," dedim yüzüne bakıp.

"Hayır çıkarmayacaksın."

Yataktan kalkıp üzerimde o garip elbiseyle banyoya gittim. Kapıyı arkamdan çarptım.

Klozette otururken bir daha asla sıfırı görmeyeceğime yemin ettim. Hâlâ acıyordu dürttüğü ve sıktığı yerler.

Çıktığımda Jesse'yi Sam ve Kate ile mutfakta buldum. Kate beni görünce üzerimdeki elbiseye baktı uzun uzun. Omzumu silktim ve gidip bir bardak daha şarap doldurdum.

"Sorununuzu hallettiniz mi?" diye sordu Sam'in kucağında oturan Kate.

"Hayır," dedim. "Ayrıca mutfak kapındaki deliğin de sorumlusu bu arkadaş bilesin."

Jesse elini cebine attı, bir tomar para çıkartıp masaya koydu. "Eğer yetmezse haber ver," dedi. En az beş yüz pound vardı bıraktığı para ama özür dilememişti. Küstah herif.

Kate uzanıp parayı aldı. "Yeter sanırım."

Jesse ellerini ceplerine soktu, bana baktı ve, "Güzel elbise," dedi.

"Siktir git," dedim koca bir yudum almadan önce.

Güldü, burnuma bir öpücük kondurdu. "Düzgün konuş." Saçlarımdan kavrayıp yüzümü kendisine çevirdi. "Ayrıca çok içme," deyip beni öptü. Biraz direnmeye çalıştım ama pek beceremedim.

"Bana bunu hatırlatman gerekebilir," dedim gülümseyerek.

"Benim burada işim kalmadı, artık gitmeliyim," dedi ve herkesle vedalaştıktan sonra dönüp gitti.

19. BÖLÜM

Masamda oturmuş tamamen hayallere dalmıştım. Eğer hayal ettiğim gibi Jesse'yle bir birlikteliğim olacaksa, işler hep böyle mi yürüyecekti? Jesse emirler savuracak ve ben itaat mi edecektim? İşin sevişmekle ilgili olan kısmıyla ilgili asla şikâyetim yoktu, doğruya doğru ama ilişkide karşılıklı feragat gerekmez mi? Jesse neyden feragat ediyordu benim için? Bunu sormak için çok mu erkendi? Bu adamla birlikte miydik?

"Ava, erkencisin," dedi Sally içeri girerken. Dünden sonra ona bambaşka bir gözle bakıyordum.

"Evet, erken uyandım," dedim. Sinirli götün biri bana yaz ayında örme elbise giydirdiği için terden uyuyamadım diye eklemek istedim.

Masasına yerleşti. "Dün akşam seni aradım ama açmadın."

"Hayırdır?"

"Şu sinirli adam sen çıktıktan hemen sonra buraya geldi."

"Öyle mi?" Bunu bilmem gerekirdi.

"Evet ve seni bulamayınca daha da sinirlendi."

O sırada Patrick içeri girdi ve bize ters ters bakıp selam bile vermeden odasına girdi. Tersinden kalktığı günlerden biri olmalıydı.

"Patrick burada mıydı?" diye sordum.

Gözlüğünü çıkartıp camlarını bluzuyla silmeye başladı. "Ne? O deli geldiğinde mi? Hayır burada değildi. Irene'i almak için tren istasyonuna gitmişti."

Rahatladım. Bu herif bazen çok düşüncesiz oluyordu. O, aynı zamanda benim müşterimdi. İstediği gibi ofise gelip aklına eseni yapamazdı. Zaten sabıkalıydı, geçen hafta yaptıklarına iş arkadaşlarımın yarısı şahit olmuştu.

Ofisin kapısı açıldı ve içeriye çiçekçi kız girdi. Bu sefer elinde iki buket vardı. "Ava ve Sally için," dedi.

Sally şaşkınlıktan ne yapacağını bilemedi. Daha önce hiç çiçek almamış olabilirdi. Çiçeklerin kimden geldiğini çok iyi biliyordum. "Bana mı?" diyerek elindeki buketlerden birini aldı Sally ve kızı benim masama yönlendirdi.

"Teşekkürler," dedim teslim belgesini imzalarken. "Kartta ne yazıyor Sally?"

"Şöyle diyor, 'Lütfen özrümü kabul edin. Bu kadın

beni deli ediyor,' Ava!" Bana duygusal bir bakış attı. "Ben de bir adamı böylesine deli edebilmek isterdim!"

Elimdeki kartı aldım. Benden özür dilemediğine bahse girebilirdim.

Uzun zamandır beklediğim kişi sensin.

Jx.

Aptal âşık tarafımın çok hoşuna gitmişti bu sözler ama aklı başında tarafım, onun beklediği kişinin aynı zamanda her emrine diz çöküp itaat eden kişi olduğunu da biliyordu. Bunu birkaç kez yaptığımın farkındaydım. Aklıma ve karakterime sahip çıkmaya ihtiyacım vardı ama bu adama sırılsıklam âşıkken bu hiç de kolay olmuyordu. Beklediği kişi benmişim ha. Benim beklediğim kişi o mu peki? Lütfen o olsun.

İşten çıkıp eve geldiğimde Kate'in kapının önünde neşeli neşeli gezindiğini gördüm. Yaklaştığımda, Margo'nun yanında pembe bir panelvanın park etmiş olduğunu fark ettim. Çok yeni görünüyordu. Kate sonunda yeni bir araba mı almıştı?

"Çok güzel görünüyor," dedim Kate'e yaklaştığımda.

Parlak mavi gözleriyle bana gülümsedi. "Bunun hakkında bir şey biliyor musun?" diye sordu.

Kafamı salladım. "Nereden bileyim ki?"

"Ben de şimdi geldim ve bu buradaydı. Çok hoşuma gitti, iç geçirerek yanından geçip eve gittim. Anahtarları kapının önündeydi. Bak."

Anahtarları kaldırıp gözümün önünde sallamaya başladı ve anahtarlığa iliştirilmiş nota bakmamı istedi işaret ederek.

Daha fazla yara bere istemiyorum. Lütfen.

Yok canım! O almış olamazdı öyle değil mi? Sonra berelerimi gördüğünde verdiği tepkiyi hatırladım.

"Sam'le konuştun mu?"

"Evet. Jesse'yle konuşmam gerektiğini söyledi."

"Niye öyle dedi ki?"

"Belli ki bunu alan gizemli kişinin Jesse olduğunu düşünüyor da ondan. Eğer sırf senin kıçın berelendi diye Jesse bana yeni bir panelvan aldıysa, iyi ki de düşüp berelenmişsin güzelim!"

"Kate, bunu kabul edemezsin."

Bana ters ters baktı. Hiç umut yoktu. Onu asla bu hediyeyi geri vermeye ikna edemezdim.

"Mümkün değil! Lütfen bana onu geri verdirme. Adını bile koydum."

"Ne?"

"Genç Margo ile tanış," dedi yeni arabasına yaslanarak.

Arkamı dönüp eve yürümeye başladım. Canım sıkılmıştı.

"Ben onunla biraz dolaşacağım!" diye bağırdı Kate.

Ona cevap vermedim. Eve girdim, duşa girdim ve günün yorgunluğunu üzerimden atmaya çalıştım. Duştan çıktığımda telefonum çalıyordu. Koştum ama yetişemedim. Sekiz cevapsız çağrı vardı.

Yapma yahu! Yine sinirlenecekti. Bir yandan camdan bakıp Kate'in gelip gelmediğini kontrol ederken onu geri aradım.

Kate gelmemişti ama Jesse hızlı hızlı geliyordu. Kot

pantolonu ve lacivert gömleğiyle her zamanki gibi muhteşemdi.

Telefonu açar açmaz, "Hangi cehennemdesin sen?" diye bağırdı.

"Sen neredesin?" dedim bir yandan onu seyretmeye devam ederken. Elini saçına götürdü ama sonra görüş açımdan çıktı. Kapıya ulaşmıştı.

"Evin önündeyim ve kapını çalıyorum," dedi ve çalmaya başladı. "Seni aradığım zaman telefonunu açmanı istediğimde senden çok bir şey mi istemiş oluyorum?"

"Duştaydım," dedim açmak için kapıya yürürken.

"Telefonunu yanına al o zaman!"

"Bana bağırmayı kes," dedim gözetleme deliğinden bakarken. Sırtını duvara yaslamıştı.

"Kusura bakma," dedi. "Beni deli ediyorsun ama. Neredesin sen?"

Sırtını dayadığı duvarın dibine çöktü, yüzü yere bakıyordu. Onu böyle görmeye dayanamadım.

Kapıyı açtım. "Buradayım."

Telefonunu kapatıp başını kaldırarak bana baktı ama kalkmak için bir hamle yapmadı, öylece bana bakıyordu. Yüzündeki endişenin yerini rahatlama aldı. Dışarı çıkıp onun karşısına, yere oturdum. Diz dizeydik. Onun yarı çıplak halimi görünce beni hemen eve sokacağını düşündüm ama yapmadı. Elini uzatıp dizime dokundu. Bir dokunuşuyla tüm vücudum alev alev yanmaya başladı.

"Sandım ki..."

"Yine senden kaçıyorum," dedim cümlesini onun ye-

rine bitirerek. Elimi dizimdeki elinin üzerine koydum. "Duştaydım."

"Kıyafetlerin nerede senin?" Gözlerini sadece havluya sarılı vücuduma dikti.

"Gardırobumda."

Elini havlunun altına sokup kalça kemiğimin üzerini okşamaya başladı. "İğneli konuşma sana yakışmıyor demiştim değil mi?"

"Elimde değil ne yapayım," dedim. "Sally gönderdiğin çiçeklere bayıldı bu arada."

"Sen beğendin mi çiçekleri?"

"Evet. Teşekkür ederim."

"Adamım da buradaymış!"

Başımı çevirdim ve Sam'in bize doğru yürümekte olduğunu gördüm. Jesse'ye döndüm, her an kalp krizi geçirebilecek gibi görünüyordu. Hemen ayaklandı ve beni de kaldırıp havluyu iyice vücuduma sarıp sıkıştırdı.

"Sam sakın kıpırdama!" diye bağırdı. İnanılmaz bir hız ve çeviklikle beni kucaklayıp eve soktu. Koşarak merdivenleri çıktı ve beni yatağıma bıraktı. Sam'in kahkahalarını odadan duyabiliyordum. "Giyin bakalım, dışarı çıkıyoruz."

Kesinlikle Manor'a gitmiyorum. Yataktan havlusuz kalkıp gardırobuma yürüdüm. "Nereye gidiyoruz?"

Çıplak vücudumu süzdü. "Seni kucakladığım zaman aklıma geldi de, seninle hiç yemeğe çıkmadık. Hadi giyin hemen."

Eğer Manor'da yiyeceksek ben istemiyordum. Eğer o sürtük orada olacaksa her ne pahasına olursa olsun ora-

ya gitmeyecektim. Orada çalıştığını düşünürsek, muhtemelen Manor'da olacaktı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum bir daha bacaklarıma kakao yağı sürerken.

"Güzel bir İtalyan restoranına. Bir an önce giyin yoksa alacağımı tahsil edebilirim her an."

"Alacak mı?"

"Bana borcun var."

"Öyle mi?" Şaşırdım. Tam olarak neden bahsettiğini anlamamıştım.

"Evet var ama şimdi tahsil etmek istemiyorum o yüzden seni dışarıda bekleyeceğim." Anlamlı anlamlı gülümsedi. "Tüm ilişkimizin seks üzerine kurulduğunu düşünmeni istemem," dedi ve arkasını dönüp çıktı odadan.

Sözleri kendimi iyi hissetmemi sağlamıştı. Belki de bu gece aklındakileri öğrenebilirdim.

Şehrin batısında küçük bir İtalyan restoranına geldik. Jesse arabadan inip kapımı açtı ve beraber içeriye girdik. Loş bir ışık vardı ve her köşede, her boşlukta İtalya'ya ait bir obje bulunuyordu. Sanki bir adımda zaman ve mekân değişmiş Seksenlerin İtalyası'na gitmiştik.

"Bay Jesse. Sizi burada görmek ne kadar güzel," dedi kısa boylu İtalyan bir adam. Sevimli, yüzü sürekli gülen bir adamdı.

Jesse elini sıktı. "Seni görmek de çok güzel Luigi."

"Gelin gelin," dedi bizi içeri buyur edip köşede güzel bir masaya oturturken.

"Luigi bu Ava," diyerek bizi tanıştırdı Jesse.

Luigi önümde eğildi. "Ava, güzel hanımefendilerin güzel isimleri olur değil mi? Ne arzu edersiniz Bay Jesse?"

"Bir bakalım," dedi Jesse mönüyü elimden alarak. Burada ne yememiz gerektiğini biliyor gibiydi.

"Peki Luigi. İki Fettuccine istiyoruz. İkisi de kabaklı olsun. Üzerine de parmesan ve limon sosu iyi olur. Bir de bir şişe *Famiglia Anselma Barolo 2000* ve biraz da su."

Luigi söylediklerini hızlıca not aldı. "Evet, evet, tamamdır."

"Teşekkür ederim Luigi," dedi Jesse gülümseyerek.

İtalyan dönüp gitti ve bizi baş başa bıraktı. "Buraya sık gelir misin?" diye sordum.

Güldü. "Benimle sohbet etmeye mi çalışıyorsun?"

"Elbette," diye gülümsedim.

"Manor'daki baş barmenimiz Mario önerdi burayı. Luigi onun abisi."

Luigi elinde şarap ve suyla geldi. Jesse kadehimi doldurdu ve kendisine de bir bardak su aldı.

"Tüm şişeyi benim için ısmarlamadın değil mi?" diye sordum. "Sen hiç içmeyecek misin?"

"Hayır, araba kullanacağım."

"Ben içebilirim ama değil mi?"

"İzin veriyorum."

Güldüm ve kocaman bir yudum aldım. Harika bir şaraptı. "Kate'e bir panelvan almışsın."

"Evet aldım.

"Niye?"

"Çünkü senin o külüstürün arkasında çürümeni istemiyorum."

Açık sözlülüğü hoşuma gitmişti. Karşımda oturan bu sinirli erkek güzeline bakarken birden aklım sorularla doluverdi.

"Kaç yaşında olduğunu bilmek istiyorum," diye sordum kendimden emin bir şekilde. Bu yaş olayı iyice can sıkmaya başlamıştı artık.

İşaret parmağını bardağının ağzında gezdirdi, bana baktı. "Yirmi sekiz. Bana ailenden bahsetsene biraz."

"Önce ben sordum."

"Ben de cevapladım. Bana ailenden bahset."

Hiç umut yoktu. "Benimkiler birkaç sene önce emekli oldu," dedim. "Babamın bir inşaat firması vardı, annem ev kadınıydı. Babam kalp krizi geçirince, erken emekli olup Cornwall'a taşındılar. Kardeşim Matt Avustralya'da rüya gibi bir hayat yaşıyor. Sen niye ailenle görüşmüyorsun söyle bakalım?" Dikkatlice yüzüne bakıp tepkisini ölçmeye çalıştım.

Suyundan bir yudum aldı ve anlatmaya başladı. Çok şaşırdım. "Marbella'da yaşıyorlar, kız kardeşim de orada hâlâ. Yıllardır hiçbiriyle konuşmadım. Carmichael'in tüm mal varlığını bana bırakmasını kabul edemediler."

"Hepsini sana mı bıraktı?"

"Evet. Biz çok yakındık ama benim dışımda ailemden kimseyle konuşmuyordu."

"Senin onunla yakın olmanı onaylamıyor muydu ailen?"

"Hayır, bu hiç hoşlarına gitmiyordu."

"Niye ki?" İyice merak etmeye başlamıştım.

Sıkıldı. Bu konuda konuşmaktan pek hoşlanmadığı-

nı anlamıştım. "Okulu bitirdikten sonra neredeyse tüm vaktimi Carmichael ile geçiriyordum. O dönem ailem İspanya'ya taşındı ama ben onlarla gitmeyi reddettim. On sekiz yaşındaydım ve burada çok mutluydum. Carmichael ile burada kaldım ve bu hoşlarına gitmedi. Üç yıl sonra Carmichael öldü ve Manor da bana kaldı." Bunları anlatırken hiçbir şey hissetmiyor gibiydi, sanki çok çok uzak bir geçmişten bahsediyordu. "İlişkimiz ondan sonra daha da bozuldu. Manor'ı satmamı istediler ama ben yapmadım. Orası Carmichael'in hatıralarıyla doluydu."

Pür dikkat onu dinliyordum. Son beş dakikada bu adam hakkında şimdiye kadar öğrendiğimden kat kat fazlasını öğrenmiştim. Bu gece ne kadar da konuşkandı. Bu durumu değerlendirmeliyim diye düşündüm. Bir daha bu şansı ne zaman yakalardım bilmiyorum.

"Peki, nelerden hoşlanırsın?"

Yeşil gözleri parladı, yüzüme baktı. "Seni becermekten."

Şaşırdım ve utandım ama sakin kalmayı becerdim bir şekilde. "Yatakta güçlü olmayı seviyorsun," dedim. Vücudum üzerindeki etkisi beni gergin yapıyordu.

"Evet öyle," dedi ifadesiz bir şekilde.

"Sen dominant mısın?" dedim. Hesapsız kitapsız çıkıvermişti ağzımdan. Nereden çıktı bu şimdi?

Öksürdü, neredeyse ağzındaki suyu üzerime püskürtecekti. Bardağını masaya koydu. Ağzını bir peçeteyle sildi. "Ava benim bir kadına yatak odasında istediğim şeyi yaptırmak için bunlara ihtiyacım yok."

"Kontrol manyağısın ama."

"Bana bak," dedi buyuran sesiyle. Onun kölesiymiş gibi itaat ettim. Sandalyesinde geriye yaslanıp yeşil gözleriyle beni süzdü. "Sadece sen söz konusu olduğunda kontrol manyağıyım."

"Niye ki?"

"Bilmiyorum. Beni deli ediyorsun."

Şarabımdan bir yudum aldım. Onu deli ediyordum ha.

"Makarnalarınız geliyor." Luigi elinde tabaklarla masamıza doğru yürüyordu.

"Güzel insanlar," dedi ve iki koca çanak makarnayı önümüze koydu. "Afiyet olsun."

"Teşekkür ederiz Luigi," dedi Jesse gülümseyerek.

Makarnaya çatalımı batırıp bir süre oynadım ve sonra birazını ağzıma götürdüm.

"Beğendin mi?" diye sordu Jesse.

"Lusso Terasını ne zaman satın aldın?"

Çatalı ağzına götürürken yarı yolda durdu. "Mart ayında," dedi ve son lokmasını da ağzına götürdü.

"Manor'daki işi özellikle niye benim yapmamı istediğini de söylemedin hâlâ."

"Teras katını aldığımda dekorasyonu çok hoşuma gitti. O yüzden özellikle seni istedim. Senin o harika vücudun, bronz tenin ve kocaman kahverengi gözlerinle karşıma çıkacağından hiç haberim yoktu."

Onun da beni ilk gördüğünde benimle benzer hisler içinde olduğunu öğrenmek hoşuma gitmişti. "Sen de tam olarak beklediğim gibi değildin," dedim o gün

üzerimde yarattığı etkiyi hatırlayarak. "Seninle barda çarpıştığımız gün. Benim orada olduğumu nereden biliyordun?"

"Şanslı tahmin."

"Tabii ya eminim öyledir." Beni takip etmiş olması daha muhtemeldi.

"Manor'da seni ilk gördüğüm günden beri senden başka bir şey düşünemiyorum. Elimde değil. Sana sahip olmalıydım."

"Her zaman her istediğine sahip olur musun?"

Yüzümü yavaşça süzdü. "Bunu ben de bilmiyorum," dedi. "Çünkü daha önce hiçbir şeyi, hiç birini böyle istememiştim."

"Evet sonunda bana sahip oldun işte," dedim arkama yaslanarak. "Peki, kaçıp kovalama sona erdikten sonra da hâlâ beni o kadar çok istiyor musun?"

"Her şeyden daha çok."

Bunu duyduğumda hem rahatladım hem de onu daha çok istemeye başladım. "O zaman ben de seninim."

Diliyle alt dudağını ıslattı. "Ava sen, seni ilk gördüğüm günden beri benimsin zaten."

"Öyle mi?"

"Evet. Bu gece bende kalacak mısın?"

"Bu bir soru mu yoksa buyruk mu?"

"Soruyorum ama eğer doğru cevabı vermezsen fikrini değiştirmek için bir şeyler düşünebilirim," dedi gülerek.

"Seninleyim o zaman."

"Peki, yarın gece?"

"Olur."

"Yarın izin al," dedi.

"Olmaz."

"Peki, cuma akşamına ne dersin?"

"Kate'e söz verdim, birlikte dışarı çıkacağız," diye yalan söyledim. Elim yine saçımda. Umarım Kate müsaittir.

"İptal et."

İşte bu derhal halledilmesi gereken meselelerden biriydi. Bu aşırılıkları. "Birlikte dışarı çıkıp birkaç kadeh bir şey içeceğiz. Arkadaşlarımla görüşmeyi de bana yasaklayamazsın Jesse."

"Birkaç kadeh dediğin tam olarak kaç tane?"

İyice canımı sıkmaya başlamıştı. "Bilmiyorum," dedim. "O anki ruh halime göre değişir."

Düşüncelere daldı. Buna nasıl cevap vereceğini düşünüyordu. "Yanında ben olmadan dışarıda içki içmeni istemiyorum."

"Şansa bak o gün sen olmayacaksın yanımda. Tüh!" Biraz fazla mı zorluyordum?

"Göreceğiz bakalım."

Sessizce oturup birbirimizi seyrediyorduk. Onu bakışları biraz daha kararlı ve saldırgan, benimkiler ise çekingendi. Tüm aşırılıklarına rağmen onu çok ama çok istiyordum.

Luigi geldi ve tabakları toplarken "Beğendiniz mi?" diye sordu.

Jesse benim yüzüme kilitlendiği için adama bakmadı

bile. "Harikaydı Luigi. Teşekkür ederiz." İşaret parmağını masaya vuruyordu. Alttan ayağını uzatıp bacaklarıma dokundurdu. Sanki bunu bekliyormuş gibi vücudum alev alev yanmaya başladı.

"Luigi, hesabı alabilir miyiz?" dedi aceleyle.

Luigi mesajı almış olmalı ki tatlı mönüsünü çıkarmadı bile. Hemen gitti ve hesapla birlikte döndü. Jesse hesaba bakmadan cebinden biraz para çıkartıp masaya bıraktı.

Ayağa kalktı ve bana elini uzattı. "Hadi gidiyoruz."

Masadan hemen kalktım ve hızla kapıya doğru yürümeye başladık. "Bir yere mi yetişiyoruz?" diye sordum arabaya yaklaştığımızda.

Yavaşlamaya hiç niyeti yok gibiydi. "Evet."

Arabaya binmeden beni yakaladı ve kapıya yapıştırdı. Kalkmış aletini midemde hissedebiliyordum. Kahretsin onu hemen burada istiyordum.

"Seni başın dönene dek sikeceğim Ava." Sesi sertti ve kalçalarıyla beni sıkıştırıyordu. İnledim. "Yarın istesen de işe gidemeyeceksin çünkü yürüyemeyeceksin. Arabaya bin."

20. BÖLÜM

Lusso'ya giderken geçen süre bitmek bilmedi, en azından bana öyle geldi. Arabadaki cinsel çekim ve yarattığı gerginlik işkence gibiydi. Jesse gereğinden yavaş bir sürücünün arkasında kalıp da bir iki dakika kaybettiğinde deliye döndü.

Sonunda Lusso'nun girişine geldiğimizde kapıların açılmasını beklerken parmaklarıyla direksiyona vuruyordu. Gergin ve sabırsızdı.

"Eğer sakinleşmezsen kalp krizi geçireceksin," dedim.

Direksiyona vurmayı kesti. Dönüp bana baktı. "Ava, seni ilk gördüğümden beri sürekli sikiş krizi içindeyim ben."

"Çok küfür ediyorsun," dedim. O sırada kapılar açıldı ve Jesse özensizce arabayı park etti.

"Sen de bu gece çok çığlık atacaksın," dedi buyurgan ses tonuyla.

Öyle olacağından bir an bile şüphe etmiyordum. Bu şekilde tutkuyla dolup taştığında ona bayılıyordum.

Yavaşça çantamı alıp arabadan indim. Karşımda dikilivermişti.

"Ne yapıyorsun hadi?" diye yavaş hareket ettiğim için beni azarladı.

Başımı kaldırıp yıldızlara baktım. Güzel bir geceydi. "Biraz yürümek ister misin?" diye sordum.

Şaşkın gözlerle bana baktı. "Yürümek ister miyim?"

"Evet hava çok güzel ve gökyüzü de açık." İçimden kahkaha atıyordum ama ona hiç çaktırmamayı başarıyordum.

"Hayır Ava. Bana durmam için yalvarana kadar seni becermek istiyorum. Başka bir şey değil." Her zamanki gibi beni bacaklarımdan kavradı ve omzuna attı. Pahalı arabasının kapısına da bir tekme attıktan sonra, gitmeye hazırdık.

"Jesse!" Şarapla dolu mideme batan omzu canımı yakıyordu. "Yürüyebilirim!"

Lusso'nun fuayesinde beni omzunda taşıyordu. "Yürüyebilirsin ama çok yavaşsın. İyi akşamlar Clive."

Clive'ın omuzdakinin ben olduğunu anlamamış olmasını ümit ederek ellerimle yüzümü kapattım. Benim hakkımda neler düşünüyordu kim bilir? Buraya son geldiğimde de kucaktaydım muhtemelen. Gerçi hatır-

lamıyorum ama. "Ben sarhoş değilim," diye bağırdım Jesse asansöre ulaşıp düğmeye bastığında.

"Senin içine hemen şimdi girmek, seni bağırta bağırta sikmek istiyorum."

"Ne kadar da romantiksin."

"Romantizm için daha çok zamanımız olacak hanımefendi."

Sonunda eve ulaştığımızda kapıyı bir saniyede açtı ve içeri girer girmez çarparak kapattı. Beni mutfağa kadar taşıyıp yere indirdiğinde bir an dengemi kaybettim.

"Yarın işe gidecek fiziksel kondüsyonda olmayacağını biliyorsun değil mi?" Bir metreden verdiği nefesi hissediyordum. "Şimdi soyun bakalım."

Titriyordum, baya titriyordum. O böyle karşımda durup gözlerini bana diktiğinde kendimi toparlayamıyordum bir türlü.

"Bluzdan başla." Sesi kalın ve derinden geliyordu.

Bunu yapabilirim diye düşündüm, daha cesur olabilirim. "Yani kontrol bende mi şimdi?" diye sordum ve kahkahasını beklemeye başladım ama gelmedi. Bana baktı, şaşırdığı belliydi ama gülmedi. Her zaman direksiyonda o olmak zorunda değildi.

"Eğer istediğin buysa neden olmasın." Saatini çıkardı ve masanın üzerine koydu.

Derin bir nefes aldım ve gözlerinin içine bakarak düğmelerimi çözmeye başladım. Her düğme açıldıktan sonra o daha da heyecanlanıyordu. Onun heyecanını görünce benim de cesaretim artıyordu.

Son düğmeyi koparırarak açtım ve aynı anda göğsümü

ileri doğru ittirdim. Çok etkilendiğini görebiliyordum. Ben de onun karşısında kendimi her an daha güvenli ve daha seksi hissediyordum. Gözlerini bir an bile üzerimden ayırmadan beni seyrediyordu.

"Üzerinde dantelli sütyen varken sana bayılıyorum."

Güldüm ve pantolona geçtim. Düğmeleri birer birer açarken o da heyecandan alt dudağını ısırıyordu. Biraz fazla heyecanlanmış olacak ki kanattı dudağını.

Tüm düğmeleri açtığımda onun pantolonumu hemen çıkarmamı beklediğini biliyordum o yüzden çıkarmadım. Öylece bekledim bir süre.

"İki saniyede üzerindeki her şeyi çıkartabilirim şu anda."

"Ama çıkartmayacaksın." Sesimdeki özgüvene inanamıyordum. "Bekleyeceksin." Gözlerimi bir an bile üzerinden ayırmadan ayakkabılarımı çıkarttım. Fırlatarak.

Ayakkabıların havada uçuşunu seyretti, sonra yüzüme baktı. "Bunu biraz fazla ileri götürmüyor musun sence de?"

Gülümsedim ama cevap vermedim. Pantolonumu tuttum, acı verecek kadar yavaş bir hızda indirmeye başladım. Bu erkek güzelinin karşısında belki de ilk defa bu akşam tutukluğumdan tamamen kurtulmuştum.

Memelerime dokunmak için ellerini uzattı. "Hayır," dedim elini iterek. Kendimi bu denli kontrol edebilmeme şaşırıyordum. Bu güç hoşuma gitmişti.

"Seni sikerim," dedi.

"Lütfen sik."

Beni kucaklayıp bir hamlede mutfak masasına oturt-

tu. Burnunu bacaklarıma dokundurmaya başladı, elleriyle de karnımı okşuyordu. Sonra yukarılara çıkmaya başladı yavaşça. Ellerimi boynuna dolayarak inlemeye başladım.

"Kontrol bende sanıyordum."

"Hayır değildi," dedi ve geriye bir adım atıp üzerindekileri çıkarmaya başladı.Bu adam muhteşemdi. Gözlerimi ondan alamıyordum.

"Öyle gözlerini dikip bakma," dedi. Bunu söylediğinde gözlerim yara izine takılmıştı yine ama o kabarmış aletine baktığımı düşünüyor olabilirdi. Bana yaklaştı ve bir hamlede sütyenimi çıkarttı.

Ellerini tezgâha dayadı ve yakından beni izlemeye başladı. Ben de ellerimi saçlarının arasına soktum ve memelerime odaklanmış yüzünü kendime çekip dudaklarına yapıştım.

Dilini dudaklarımın arasından ustalıkla çıkartıp aşağıya doğru yumuşak bir biçimde öpmeye ve yalamaya başladı. Göbek deliğime ulaştığında, bir süre okşadı ve öptü. Küloduma dokundu. "Kaldır." Bir hamlede çekip çıkardı. "Biraz bekle. Karnım acıktı."

Arkasını dönüp buzdolabına doğru yürürken onun harika vücuduna bakakaldım. Bu adam tam bir erkek güzeliydi. Kaslı ve uzun vücudu sanki seks için yaratılmıştı.

"Manzara güzel mi?"

Başımı kaldırdığımda karşımda durmuş beni seyrediyordu. Kim bilir ne kadar zamandır hayal âlemine dalmıştım. Saatlerce onu seyredebilirdim. Elinde bir kutu

tatlı kremayla bana bakıp sırıtıyordu. Çalkaladı, ağzını açtı ve birazını ağzına püskürttü. Dikkatlice onu seyrediyordum.

"Acıktığında genelde bunu mu yiyorsun?" diye sordum.

"Her zaman." Vücudunu bacaklarımın arasına yerleştirdi. Çeneme dokunup başımı kaldırdı. "Aç."

Ağzımı açtım ve içine krema fışkırtmaya başladı. Dudaklarıma bulaşanları yaladım ama daha çok bulaştırdığımdan da emindim.

Ellerimi arkamda tezgâha dayamıştım. Gözlerini vücuduma dikti. "Yapabileceğinin en kötüsünü yap hazırım," dedim.

"Biraz üşüyebilirsin ama," dedi sırıtarak ve boynumdan karnıma kadar krema sıktı. Vücuduma değer değmez soğukluğuyla irkildim. Meme uçlarım da hemen sertleşmişti. Bir adım geriye atıp iştahlı gözlerle bana bakmaya başladı.

"Bu biraz klişe olmadı mı sence de?"

Biraz da kendi ağzına sıktı. "En iyileri eski yöntemlerdir," dedi ve arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı. Nereye gidiyordu? Üzerim krema kaplı bir şekilde tezgâha dayanmış onu seyrediyordum. Çekmeceleri hızla açıp kapamaya başladı. "İşte buldum."

Neyi buldu? Bir kavanoz akışkan çikolata ve spatulayla bana döndü ve gelip kendisini yine bacaklarımın arasına yerleştirdi. Kavanozu açtı, spatulayla büyük bir miktar çikolata alıp memelerime sürdü. Kahretsin bu da çok soğuktu.

Yavaş yavaş kavanozdaki tüm çikolatayı spatulayla vücuduma sürmeye başladı. Kremayla karıştırdı. Sanki vücudum onun tuvali olmuştu. Yavaş ve özenli hareketlerle vücudumun ön bölümünü krema ve çikolatayla kapladı. Sonra geriye iki adım atıp beni seyretmeye başladı. Eserine bakıyordu.

"İşte benim Ava'm," dedi parlak gözlerle beni seyrederken.

"Artık gidip duş alsam iyi olacak, yeterince eğlendin herhalde," dedim. Adım atmamla birlikte beni yakaladı ki bunu yapacağını biliyordum. Beni kavradı ve vücuduna yapıştırdı. Onun göğsüne yapışmıştı yüzüm yine. Hiç şikâyetçi değildim.

"Dur bakalım," dedi ve beni iterek duvara yapıştırdı. "Daha eğlenceli bölüme gelmedik bile, nereye kaçıyorsun?"

Güldüm. "Çok kirliyim ama."

"Ben o kiri çok seviyorum. Merak etme üzerinde çok uzun süre kalmayacak." İşaret parmağıyla meme ucumdan biraz çikolata aldı, ağzına götürdü. "Çikolata ve krema," dedi. "En sevdiğim."

Tüm vücudumu baştan aşağı süzmeye başladı yine. Onun delip geçen bakışları altında titriyordum. Daha fazla dayanamayıp onu boynundan yakaladım ve kendime çektim. Bana dokunmasına ihtiyacım vardı. Dudaklarına yapıştım ve vücut ısısını hissettiğimde kendimden geçtim.

Dudaklarını kısa ama sert bir şekilde öpüyordum. Ellerimi boynuna dolamıştım ve saçlarını karıştırıyordum.

Kabarmış aleti karnıma dokunuyordu ve içime girmesi için yanıp tutuşuyordum.

Dudaklarını dudaklarımdan ayırıp boynuma ve enseme sonra da kulaklarıma götürdü. Her dokunuşunda onu daha çok istiyordum.

"Sen yanımdayken her şey çok daha katlanılır oluyor Ava," diye fısıldadı kulağıma.

Sözleri garibime gitmişti. Neye katlanıyordu ki? Cevaplara ihtiyacım vardı ama şu an hiç de doğru bir zaman değildi. Eğilip memelerimdeki çikolatayı yalamaya ve emmeye başladı. Meme uçlarımın taş gibi olduğunu hissedebiliyordum.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Harika."

"Biraz daha yalamalı mıyım?"

Bu andan sonra delirmiş gibi memelerime saldırdı ve üzerlerindeki tüm krema ve çikolatayı yalayıp yuttu.

"Tanrım Jesse!"

"Hepsi tamamdır," dedi başını kaldırıp. "Ama sanırım daha fazlasını da istiyorsun."

Bu sefer memelerimden aşağı karnıma indi ve yalayıp yutma, beni de azdırma işine devam etti. Aman Tanrım içime girdiği anda kendimi bırakacaktım herhalde.

Başını kaldırıp yüzüme baktı. Gözlerinde tutkuyu görebiliyordum. Şu an çok mutluydu ve bunu hiçbir şeyin bozmasına izin vermeyecekti. Beni öperek en aşağıya kadar indi ama dokunmadı. Bir süre bekledi ve sonra iki parmağıyla vajinamla oynamaya başladı. Diliyle de destekliyordu. Ben de her saniye doruğa daha çok yaklaşıyordum.

"Durmamı ister misin?" diye sordu. Konuşacak durumda değildim ama asla durmasını istemiyordum. Biraz sonra dayanamayıp patladım. O an kaybolmuştum, aklım yerinde değildi ve çılgınlar gibi bağırıyordum. Kalp atışlarımın normal seviyeye düşmesi biraz vakit aldı.

O bir yandan okşamaya devam ederken âşık gözlerle beni seyrediyordu. "İnanılmazsın senin içinde olmak istiyorum," dedi ve hızlıca hareket ederek köküne kadar soktu. Bir anda ne olduğumu şaşırdım. Bu his muhteşemdi.

"Sıra bende," dedi ve vücudunu geri çekip hızla bir daha içime girdi. Ellerimi tezgâha dayayıp vücudumu sabitledim ve onun bir sonraki girişine hazırladım. Vücudumdaki çikolata ve krema da kayganlığı artırıyordu. Gittikçe tempoyu arttırdı. Birkaç dakika içinde manyak gibi pompalıyordu.

"Nasıl iyi hissediyor musun Ava?" diye bağırdı

"Tanrım evet!"

"Bir daha benden kaçmayacaksın değil mi?"

"Hayır!" *Asla!*

Onun vücuduna sarıldım ve çığlık çığlığa bağırmaya başladım. Ona aslında hâlâ alışamamıştım ve galiba hiç alışamayacaktım. Bana iki beden büyüktü ve kocaman aletiyle içime girdiğinde feleğim şaşıyordu. O sert ve hızlı tempoda girip çıkarken ben kendimi gittikçe kaybediyordum. Ağzımı omzuna dayadım ve dişlerimi geçirdim.

"İşte budur," diye bağırdı, yaklaştığını hissedebiliyor-

dum. Son bir darbe ve içimde patladı. Sıcaklığını hissedebiliyordum. Ellerimi boynuna doladım ve kendimi bıraktım. O kadar hızlı nefes alıyordu ki burun delikleri kocaman olmuştu.

Beni kucaklayıp mutfak masasına taşıdığını hayal meyal hatırlıyorum. Sırtüstü uzandım ve o da yüzüme öpücükler kondurmaya başladı. Tanrım hayatımda hiç bu kadar tutkuyla istendiğimi, arzu edildiğimi sanmıyorum. Jesse'yle birlikteyken varlığını bile bilmediğim hisler su yüzüne çıkıyor ve bana hâkim oluyordu.

Gözlerimi açtığımda bana baktığını biliyordum.

"Sen ve ben," dedi gözlerimin içine bakarak.

Başını kendime doğru çekip dudaklarını sertçe öptüm.

"Duşa ihtiyacımız var."

Gözlerimi yine kapattım. Şu an en son istediğim şey kıpırdamaktı. "Burada kalalım," dedim. "Çok yorgunum."

"Sen beni sıkı tut, gerisini bana bırak," dedi ve beni kucaklayıp banyoya kadar taşıdı.

"Beni yatağa götürseydin olmaz mıydı?" diye sordum banyoya geldiğimizde.

"Yapış yapışsın. Ben de yapış yapışım. Bırak da ikimizi de yıkayayım. Sonra yatağa gideriz. Anlaştık mı?" Gidip suyu açtı.

"Hayır, beni yatağa götür."

"Ava uykulu olduğunda harika görünüyorsun," dedi ve beni duşa soktu. Başımı boynuna dayadım. O halde suyun altında uyuyakalmayı istiyordum.

"Seni bırakmam lazım ellerimi boşaltmazsam seni nasıl yıkayacağım?"

"Ben sana sarılı kalmak istiyorum ama."

Yüzünü bana dönüp alnımdan öptü ve sırtımı diziyle destekleyerek bir elini boşa çıkarttı. Duş jeline ve şampuana zorlukla uzanarak onları aldı. Onun boynuna sardığım kollarımı serbest bırakmadığım için bütün bunları zorlukla yapıyordu ama onu bırakmak istemiyordum, o da şikâyet etmedi. Bir eliyle beni tutarken diğer eliyle saçıma şampuan, vücuduma duş jeli sürdü ve beni yıkamaya başladı. Krema ve çikolatadan arta kalanları yavaş yavaş ovalayarak vücudumdan çıkardı. Hâlâ kollarımı boynuna dolamıştım, onu bırakmıyordum.

"Sana sonsuza kadar bakmak istiyorum," diye fısıldadı ve alnımdan öptü.

Bir elimi boynundan vücuduna indirdim ve ben de yavaşça onun vücudundaki çikolataları temizlemeye başladım. "Tamam," dedim teklifine. Canıma minnet.

Sonunda beni tamamen temizlemeyi başardı ve derin bir nefes alarak, "Hadi seni buradan çıkartalım," dedi.

Göğsüne bir öpücük kondurduktan sonra başımı kaldırıp ona baktım. Gözleri kapalı tavana bakıyordu. Uzanıp boynundan öptüm dikkatini çekmek için ama gözlerini açıp yüzüme bakması birkaç saniye sonra oldu.

Ona gülümsedim, o da bana gülümsedi ama içten değildi. Bir şey canını sıkmıştı.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Sorun yok her şey yolunda." Suyu kapattı, beni kucaklayıp dışarı çıkardı ve havluyla kurulamaya başladı.

"Seni odaya kadar taşımamı ister misin?"

Nasıl hayır diyebilirdim ki? Başımla onayladım ve beni bir hamlede kucaklayıp yatağına götürdü. Başımı yumuşak yastığa gömdüm, bu gece çok iyi uyuyacaktım.

Yanıma yatar yatmaz ona sarıldım, yüzümü göğsüne gömdüm. Şu an benim için dünyada daha huzurlu bir yer yoktu.

"Hadi uyu bebeğim." Başımdan öptü ve bana sarıldı.

21. BÖLÜM

Uyandığımda Jesse başını karnıma gömmüş, burnunu tenime sürtüyordu.

"Günaydın hanımefendi."

Ellerimi açarak gerindim. Ne kadar huzurlu bir sabahtı.

"Sana da günaydın."

Ben daha ne olduğunu anlayamadan bir anda bacaklarımı açıp içime giriverdi. Yavaş ama kararlı bir tempoda gidip gelirken kollarına dokunup pazılarını okşadım

Gözlerini açtı. "Seninle uykulu seks yapmaya bayılıyorum."

Onun sakin ve huzurlu suratına bakarak beni keyiften uçurmasına izin verdim. Bir anda yüz seksen derece döndük ve kendimi onun üzerinde buldum.

"Üzerimde zıpla Ava." Gözleri parlak, bakışları ateşliydi. Bacaklarımı okşamaya başladı, ben de ellerimi göğsüne dayadım.

"Kontrol bende mi?"

"Elinden geleni ardına koyma bebeğim."

Bir süre öylece durdum, sonra Jesse kalçalarını hareket ettirerek benden artık bir hareket beklediğini belli etti. Yavaş yavaş kalçamı kaldırıp onun sabırsızlıkla bana bakışını seyrettim sonra aynı şekilde çok yavaş üzerine oturdum.

Başını geriye attı ve o kadar yüksek sesle inledi ki sesi odanın duvarlarında yankılandı.

"Bir daha?"

"Siktir, evet!"

"Ağzından çıkan kelimelere dikkat et lütfen." Yavaşça kalçalarımı vücudundan ayırdım yine ama bu sefer sert bir şekilde taş gibi olmuş aletinin üzerine oturdum. Sonra tempoyu yavaş yavaş hızlandırarak bu hareketi üzerinde defalarca tekrarladım. Ben üzerinde zıplarken, o ellerini uzatıp memelerimi kavradı ve parmaklarını meme uçlarımın etrafında gezdirmeye başladı. Ben hızlandıkça memelerimi daha sert sıkıyor ve inlemeleri gittikçe daha sesli oluyordu. O sıktıkça ben daha sert ve daha hızlı hareket ediyordum. Buna daha ne kadar devam edebilecektim bilmiyordum.

"Siktir, harikasın Ava gelmek üzereyim!"

"Bekle," dedim.

Gözlerini açıp çaresizlik içinde bana baktı. Üzerine bir daha sertçe oturdum. Gözlerini kapadı, alnındaki

çizgi şimdiye kadar gördüğüm en derin halindeydi. Benimse bir girişe daha ihtiyacım vardı.

"Ava kendimi zor tutuyorum."

"Sakın! Bekle."

Vücudumu son bir sefer yükselttim ve "Şimdi!" diye bağırarak tüm gücümle üzerine oturdum. İkimiz de inleyerek aynı anda boşaldık. İş tamamdı.

Vücudumu onun kaslı göğsü üzerine yatırdım. Kalp atışlarımız birbirine karıştı. İkimiz de nefes nefeseydik.

"Seninle uykulu seks yapmaya bayılıyorum," dedim.

"Bence buna uykulu seks diyemeyiz bebeğim."

"Niye ki?"

"Buna yeni bir isim bulmamız lazım bence."

"Tamam," dedim elimle sert göğsünü okşarken. "Kaç yaşındasın Jesse?"

"Yirmi dokuz."

Güldüm, ama böyle giderse asla gerçek yaşını öğrenemeyeceğimi düşünerek hayıflandım. Otuz dört olsa ne güzel olur diye düşündüm. Benden sekiz yaş büyük. Gayet kabul edilebilir.

"Saat kaç."

Başımı göğsünden kaldırdı. "Saatimi aşağıda bırakmışım. Gidip bakayım."

"Bu odaya bir saat lazım sana," diyerek şikâyet ettim beni yalnız bıraktığı için.

"Şikâyetinizi dekoratörüme iletirim."

Onu duymamazlıktan geldim ve başımı yastığa gömdüm. Bu yatak hayatımda yattığım en yumuşak yataktı.

"Yedi buçuk," diye bağırdı aşağıdan.

"Yatakta doğruldum bir anda. "Siktir!" Koşarak merdivenlerden inip mutfağa, yanına gittim. "Beni acilen eve bırakman lazım."

Köşede çırılçıplak oturmuş, eline aldığı fındık ezmesi kavanozunu parmaklıyordu. "Bu sabah biraz meşgulüm," dedi yüzüme bile bakmadan.

Sinir herif! Beni biraz daha burada tutabilmek için yapmayacağı şey yoktu. Metroyla giderim, sorun değil. Elbiselerimi arayarak yere baktım, orada değildiler.

"Kıyafetlerim nerede Jesse?"

İşaret parmağıyla bir tutam fındık ezmesi alıp ağzına götürdü. Yavaş yavaş parmağını ağzından çıkardı. "Hiçbir fikrim yok."

Nereye saklamıştı onları acaba? Çok uzakta olamazlardı. Bütün evi dolaşıp her kapağı, her çekmeceyi açtım. Tüm dolapların arkasına, tüm yatakların altına baktım ama aradıklarımı bulamadım. Delirmiş halde mutfağa döndüğümde aynı bıraktığım gibi fındık ezmesi kavanozunu parmaklamaya devam ediyordu sakin ve umursamaz bir şekilde.

Bununla kaybedecek zamanım yoktu, işe geç kalacaktım. "Siktiğimin kıyafetleri nerede?" diye bağırdım.

"Doğru konuş!"

"Sana bir şey söyleyeyim, seninle tanışmadan önce hiç yüksek sesle küfür etmemiştim biliyor musun? Karşıma geçmiş bir de düzgün konuş diyorsun. İşe geç kalacağım, kıyafetlerim nerede?"

"Bir yerdeler işte," dedi parmağını yaladıktan sonra.

"Neredeler söylesene?"

"Eğer sana söyleyeceksem karşılığında bana bir şey vermelisin."

"Ne?"

"Yarın akşam içki içme."

Güldüm, ama o ciddi gibiydi. Domuz! Beni köşeye sıkıştırmıştı ve kullanıyordu.

Teklifini düşünmeye başladım. Aslında zaten içmeye niyetim yoktu, geçen cumartesiden sonra. Ayrıca daha Kate'e bir planı olup olmadığını bile sormamıştım ama bu kontrol manyağının hayatıma bu kadar burnunu sokmamasına da müsaade edemezdim. Yüz verince astarını istiyordu.

"Tamam," dedim. Nereden bilecekti ki içsem bile.

Çok şaşırdı. "Beklediğimden daha kolay oldu. Öğlen beraber yemek yiyelim mi?"

"Tamam, kıyafetlerimi ver."

"Kontrol kimde Ava?"

Bunu tartışmanın hiç zamanı değildi. "Sende. Kıyafetlerimi ver!"

"Doğru cevap." Uzanıp buzdolabının kapağını açtı. "Al bakalım, hepsi burada."

Buzdolabına mı koymuştu kıyafetlerimi? Surat asarak elinden kaptım ve giyinmeye başladım. Soğuk kıyafetler vücudumu ürpertirken ters ters bana bakıyordu. Hızlı olmalıydım, vaktim çok azdı.

"Duş almaya vaktim var mı?"

"Yok!"

Güldü, kıçıma bir tokat attı ve gitti.

Beni her zamanki gibi şimşek hızıyla eve bıraktı. Bu

sefer şikâyetçi değildim ama. Tam olarak ihtiyacım olan buydu.

Ben rekor zamanda duş alıp hazırlanırken, arabada bekledi. Çok hızlı duşa girip çıktım ve üzerime kolayda ne varsa geçirdim. Makyajımı da arabada yaparım diye düşündüm.

Merdivenlerden inerken yarı çıplak Sam ile karşılaştım. Bu adam buraya mı taşınmıştı?

"Bakıyorum da hep acelen var bugünlerde," diyerek güldü. Yanından geçip mutfağa gittim. Bir bardak suyla hapımı yuttum.

"Kate nerede?"

Güldü. "Onu yatağa bağladım."

Oha! Ciddi miydi şaka mı yapıyordu anlamadım. "Ona, onu sonra arayacağımı söyle," dedim ve bana yol vermesi için karşısında dikildim. Kenara çekildi, mutfaktan çıkıp kapıya yöneldim. "Görüşürüz!"

"Baksana! Jesse'ye bugün koşmayacağımı söyle olur mu?" diye bağırdı arkamdan.

Dışarı çıktığımda Jesse arabayı düzgün park etmediği için bekçiden azar işitiyordu. Bekçi, arabaya bineceğim kapının önündeydi o yüzden konuşmayı bitirmesini bekledim.

"Kenara çekil de kadın arabaya binsin," diye bağırdı Jesse ama bekçi oralı olmadan konuşmaya devam etti.

"Pardon." Jesse'nin tersine nazik davranarak çekilmesini sağlamaya çalıştım ama beni de dinlemedi adam. Kahretsin çok geç kalacaktım.

"Aa yeter be!" Jesse arabadan inip kaldırıma doğru

yürümeye başladı. Zavallı adam Jesse'nin heybetli vücudunu görünce hemen iki adım geri çekildi. Jesse kapımı açtı, arabaya bindim. Adama ters ters bakıp geri döndü ve şimşek hızıyla yola koyulduk.

"Adam işini yapıyor sadece, sakin ol," dedim ve aynayı açıp makyajımı yapmaya başladım.

"Polis olamayan malları bekçi yapıyorlar işte. Aptal herifler." Bana baktı. "Harika görünüyorsun."

"Yola bak. Bu arada Sam bugün koşamayacağını söyledi."

"Tembel göt. Hâlâ oradaydı ha," dedi bir taksiyi hızla sollarken. Sayesinde makyajım palyaço gibi olabilirdi.

"Kate'i yatağa bağlamış," dedim göz kalemimi çekerken.

"Yapmıştır."

Döndüm. "Şaşırmışa benzemiyorsun."

"Şaşırmadım da ondan."

Sam böyle şeylere meraklı bir tip miydi? Bana ne ya. "Neyse beni ilgilendirmez," dedim aynaya dönüp makyajıma devam ederek.

"Evet ilgilenme sen, boş ver."

Patrick'in bizi görme ihtimaline karşı, ofise yakın bir yerde kenara çekti. Ona yeni müşterimizin işini yapmayacağımı ama onunla çıktığımı nasıl anlatabilirdim ki?

Elini bacaklarımın arasına sokup hafifçe okşamaya başladı. "Öğlen saat kaçta çıkıyorsun yemeğe?"

"Bir," dedim inleyerek.

"Saat birde burada o zaman," dedi okşamaya devam ederken.

"Jesse dur lütfen." Kendime hâkim olmaya çalışıyordum.

"Ellerimi üzerinden çekemiyorum," dedi kalın ve cezbedici sesiyle. Aklım başımdan gitmek üzereydi. "Sen de beni durdurmayacaksın değil mi?"

Ensemden yakalayıp beni kendine çekti ve öpmeye başladı. Eli hâlâ bacaklarımın arasındaydı. Bana bunu gündüz vakti arabanın içinde yaptığına inanamıyordum ama buradan dönüş yoktu. Bu yola girdikten sonra öylece yürüyüp ofise giremezdim. Rahatlamaya ihtiyacım vardı yoksa tüm gün iş yapmam mümkün olmazdı.

Arabada olduğumuzu unutmaya çok yakındım, onun her istediğini yapabilirdim o anda.

"Kendini serbest bırak Ava," dedi kulağıma. "Bütün gün sana neler yapabileceğimi düşünmeni istiyorum."

İki parmağını sertçe içime sokup daireler çizmeye başladı ve bir dakika içinde inleyerek rahatladım.

"Nasıl daha iyi misin?" diye sordu dudaklarımı emerken.

"Artık huzur içinde çalışabilirim."

"Benim de eve gidip kendimi rahatlatmam lazım şimdi." Elini kabarmış aletine sürtüyordu.

"İstersen sana yardımcı olabilirim," dedim elimi uzatıp aletini okşayarak. Şortundan içeri sokup okşamaya başladığımda şaşkınlıkla karışık bir mutluluk ifadesi oluştu yüzünde.

Başını geri yasladı. "Ava bu harika," dedi iç çekerek.

Harika olduğuna emindim ama ağzıma aldığımda eminim daha da harika olacaktı. Okşamaya devam ettim bir süre sonra da yaklaşıp ağzıma aldım. Direksiyona sıkıca tutunup vücudunu gererek inlemeye başladı.

Bunu yaptığıma inanamıyordum ama alabildiğim kadarını ağzıma alıp boğazıma kadar soktum.

"İşte budur bebeğim, hepsini al," diye inledi. Eliyle ensemden kavradı. "Böyle devam et."

Yaklaştığını hissettiğimde başımı kaldırdım ve dudaklarımı sildim. Şaşkın gözlerle beni izliyordu.

"Devam etmek isterdim ama işe geç kaldım," dedim ve arabadan indim.

"Siktir! Ava!"

Arkamdan gelip beni yakalayarak yolun ortasında becermeye çalışması ihtimaline karşı hemen yolun karşısına geçtim. Bir yandan da göz ucuyla arkamdan gelip gelmediğini kontrol ediyordum. Yapar mıydı böyle bir şey?

Dayanamayıp dönüp baktım ve arabadan inmiş beni seyretmekte olduğunu gördüm. Eli cebindeydi.

"Kaç yaşındasın Jesse?"

"Otuz. Yalnız bu hiç hoş olmadı söyleyeyim."

El salladım ve arkamı dönüp ofise doğru yürümeye başladım. İyi ki de yaptım bunu diye düşündüm. Kendimi iyi hissediyordum.

"Saat on ikide toplantı var," dedi Victoria Patrick'in odasından çıkarken.

Elimdeki dosyaları karıştırıp notlar aldım üzerlerine.

"Sally, müşterilerin ödeme durumlarını gösteren listeyi yeniledin mi?" diye sordum.

"Evet, hemen getiriyorum," dedi.

"Ben de istiyorum," dedi Victoria.

Sally, Tom'a baktı ve o da istediğini belli ederek başını salladı. Çok sık ödeme için müşterilerimizi aramazdık ama arada sırada da yapsak can sıkıcı bir işti. Patrick çok önem veriyordu ödemelerin zamanında alınmasına.

Sabah saatleri hızlı geçti. On ikiye doğru Sally masama bir kutu getirip bıraktı. "Bu sana geldi."

Öyle mi? "Teşekkürler Sally." Beyaz kutuya baktım. Kimden geldiğini tabii ki biliyordum. Mümkün olduğu kadar az dikkat çekmeye çalışarak kutuyu açtım çünkü neyle karşılaşacağımı bilmiyordum. Beyaz şık kutunun içinde tam bir şey boyutunda çikolatalı ekler vardı. Tutamadım, bastım kahkahayı.

İçindeki notu aldım.

İntikam tatlıdır.

Jx.

Güldüm ve ekleri hızlı hızlı yiyip bitirdim. Dosyalarımı aldım ve Patrick'in odasının yolunu tuttum.

Toplantı masasına oturduğumda sabah Sally'nin getirdiği ödeme listesine bakmadığımı hatırladım. Hemen çıkartıp kontrol ettim. Bir tanesi dışında tüm müşterilerim vadesi gelen ödemelerini yapmıştı. Sadece bir tanesi dışında.

22. BÖLÜM

Ne?

Gözlerime inanamadım. Artık Manor ve Bay Ward'dan bahsetmeden toplantıyı geçiştirme imkânım da ortadan kalkmıştı. Salak herif danışmanlık ücretini ödememişti. Aklı neredeydi acaba? Benim elimdeki aynı listeye Tom ve Victoria da bakıyorlardı ve aynı şeyi görmüş olacaklar ki gözler benim üzerimdeydi.

Patrick'in de gözünden kaçmamış olacak ki sordu hemen. "Ava, Bay Ward ile konuşup onu biraz dürtsen iyi olur tatlım. İşin şu anki durumu nedir?"

Aman Tanrım. Müşteri bilgi formunu doldurmamıştım, teklif hazırlamamıştım, projedeki rolüm bile

belli değildi. Sadece tasarım mı yapacaktım yoksa tasarım ve tedarik mi? Yani hiçbir şey yapmamıştım. Daha doğrusu yaptıklarım pek iş sınıfına sokulabilecek şeyler değildi. Henüz sütyensiz oradan kaçmamla sonuçlanan ikinci toplantımız için fatura bile kestirmemiştim. O sütyen neredeydi bu arada?

Siktir ya. Öksürdüm. "Şu an teklif aşamasındayım," dedim.

Bana şaşkın şaşkın baktı. "Ava ilk toplantınız iki hafta önceydi ve üzerine bir toplantı daha yaptınız. Bir teklif hazırlamak niye bu kadar sürüyor anlamadım."

Soğuk terler dökmeye başladım. Teklif aşamasını birkaç günden fazla uzatmadığımı bu odadaki herkes çok iyi biliyordu. Hiç bahanem yoktu. Tom ve Victoria ne cevap vereceğimi merak ederek bana bakıyorlardı.

"Şehir dışındaydı," dedim. "Benden bir süre beklememi rica etti."

"Geçen hafta konuştuğumuzda işe başlamak için sabırsızlandığını söyledi bana," dedi ve günlüğünü karıştırmaya başladı. Her şeyin de notunu almaya bayılırdı. Lanet olsun.

"Belki bir son dakika gelişmesiydi bilmiyorum. Onu arar konuşurum."

"Lütfen ara ve ödemesini yapana kadar da o işle ilgili mesai harcamamaya dikkat et. Evet, Van Der Haus işi ne durumda onu anlat bakalım."

Rahat bir nefes alabildim sonunda ve Hayat Yapı projesiyle ilgili yaptıklarımı ballandıra ballandıra anlatmaya başladım. Jesse'yi gördüğümde bunun hesabını soracağıma söz verdim kendime.

Ofisten çıktım ve bugün Jesse'nin beni bıraktığı yere yürümeye başladım. Yolda motosikletlinin biri yanımdan jet hızıyla geçti ve ödümü kopardı. Kalbim güm güm atıyordu. Kalp atışlarım normale dönene kadar biraz durdum ve yürümeye devam ettim. Buluşma noktamıza geldiğimde etrafa bakındım ama onu göremeyince duvara dayanıp mesajlarımı okumaya başladım. Kate'den iki tane gelmişti.

Biraz yardımına ihtiyacım var. Gelip beni çözer misin lütfen?

Şok oldum. Hemen mesaj detaylarına baktım ve saat on birde gönderilmiş olduğunu gördüm. Hâlâ bağlanmış durumda evde miydi acaba? Hemen bir sonraki mesaja baktım.

Panik yapma! Sam'in fikriydi. Mesajı okuduğunda yüzünün aldığı şekli görmek isterdim.

Evet ya, komedyen Sam. Ama hâlâ bir tarafım sabahki şakada gerçeklik payı olup olmadığını merak ediyordu. Bahsettiğimde Jesse hiç şaşırmamıştı. Eğleniyoruz demişti Kate. Gerçekten öyle miydi acaba?

Saate baktım. Biri beş geçiyordu. Geç kalmıştı. Daha ne kadar bekleyeceğim diye düşünürken yakışıklı yüzünü gördüm. Az önce yanımdan geçen motosikletin üzerinde beni seyrediyordu. Yanma doğru yürümeye başladım. Çok ateşli görünüyordu.

"İyi günler hanımefendi." Motosikletin üzerinde oturmuş kaskı önünde bana gülümsüyordu. Üzerinde deri ceket yoktu, sadece kot ve beyaz tişört vardı. Ne kadar da sorumsuzca diye düşündüm ama çok seksi görünüyordu aynı zamanda.

"Çok kötüsün," dedim yanına yaklaşınca.

"Seni korkuttum mu?"

"Hem de çok. Amma çok ses çıkartıyor bu alet."

"Bu bir Ducati 1098." Beni kavrayıp kucağına oturttu. "Öp beni," dedi ve dudaklarıma yapıştı. Sadece birkaç saat olmuştu görüşmeyeli ama onu çok özlemiştim. Yanımızdan geçenlerden söylenenler oldu ama onları hiç umursamadık.

Birden aklıma ofise sadece birkaç yüz metre uzakta olduğumuz geldi. Patrick bizi görebilirdi ve muhtemelen aklına ilk gelen Jesse'nin hayatımdaki yeri dolayısıyla işte de özel muamele gördüğü olurdu.

Kendimi geri çekmeye çalıştım ama o bana daha sıkı sarıldı. Sonunda kendimden uzak tutmak için zorla başımı geri çekip ellerimi göğsüne dayadım.

Ters ters baktı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bana sarılmayı keser misin?"

"Bir dakika. Bir şeyi netleştirelim. Seni ne zaman nerede öpeceğime ve ne zaman bırakacağıma sen karar veremezsin tamam mı?" Çok ciddi görünüyordu.

"Jesse, eğer Patrick beni seninle görürse boku yedim demektir. Bırak lütfen." Şaşırtıcı bir şekilde beni bıraktı ve kucağından inebildim sonunda. Yüzüne baktığımda bana anlamsız gözlerle baktığını gördüm.

"Sen neden bahsediyorsun?" diye bağırdı. "Ayrıca kelimelerine dikkat et!"

"Sen," diye başladım suçlayıcı bir ses tonuyla. "Faturanı ödememişsin ve sana bunu nazikçe hatırlatma görevi bana düştü."

"Tamam, hatırlattın işte. Şimdi gel buraya."

"Hayır!" dedim güvensiz bir şekilde. Bu kontrol manyağını kızdırma pahasına da olsa işimi riske atmaya hiç niyetim yoktu.

Şaşkın gözlerle bana baktı. Motosikletinden indi. "Üç..."

Yok canım. Burada, bu kadar kalabalık bir sokağın ortasında yapmazdı.

Benden hareket görmeyince dudaklarını büzdü. "İki..."

Düşün, düşün, düşün. "Seninle yolun ortasında tartışmaya niyetim yok. Çocuk gibi davranıyorsun bazen!" Döndüm arkamı ve uzaklaşmaya başladım. Bunu niye yaptım bilmiyorum çünkü bu onu çok kızdıracaktı ve kızdığı zaman hareketleri tahmin edilemez, her an patlamaya hazır bir bomba gibi oluyordu. Ama benim de kendi irademvardı. Artık çizmeyi aşmıştı ve buna bir dur demem gerekiyordu.

Hemen arkamdan geldiğini duyuyordum ama hız kesmedim. Az ileride küçük bir butik vardı, ondan orada kurtulabilirdim.

"Bir," diye bağırdı.

Yürümeye devam ettim. "Siktir git! Artık mantıksız ve insafsız olmaya başladın." Biraz şansımı zorladığımın farkındaydım. Hem küfretmiştim hem de itaat etmiyordum.

"Kelimelerine dikkat et! Seni öpmek istememde bu kadar mantıksız olan şey neymiş söyler misin?"

"Sen bal gibi biliyorsun niye mantıksız olduğunu ay-

rıca insafsızca çünkü kendimi bok gibi hissetmeme yol açıyor." Butiğe girdim. Kaldırımda bir aşağı bir yukarı yürüyüp içeriye bakıyordu. İçeri girmeyeceğini tahmin etmiştim ama çok sinirli görünüyordu. Elbet bir süre sonra o kapıdan dışarı çıkmak zorunda kalacaktım. Kendimi toparlayıp düşünmek için birkaç dakikaya ihtiyacım vardı.

Suratında bir kilo makyaj olan yapmacık bir kız bana yaklaştı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Sadece bakıyorum teşekkürler."

"Bu bölüm tamamen yeni sezon kıyafetlere ayrılmıştır." Eliyle bir bölgeyi işaret etti. "Çok güzel elbiselerimiz var bu sene. Aradığınız bedeni bulamazsanız lütfen sorun."

"Teşekkür ederim."

Reyonlara bakmaya başladım. Gerçekten çok güzel elbiseler vardı ama fiyatları da uçuktu. Krem rengi bir elbise beğendim, normalde giymeye alışık olduğumdan daha kısaydı ama çok hoşuma gitti.

"Bunu giyemezsin."

Başımı çevirdim ve elimdeki elbiseye sanki düşmanmış gibi bakan Jesse'yi gördüm. Ne kadar da utanç verici! Satış görevlisi bir Jesse'ye baktı, bir bana. Ona gülümseyerek ortamı yumuşatmaya çalıştım. Jesse kim olduğunu sanıyordu ki? Ona ters ters baktım ve dudağımı okuyabileceğinden emin bir şekilde *siktir git* dedim sessizce.

Satıcıya döndüm. "Daha kısa bir elbiseniz var mı?"

"Ava!" diye bağırdı. "Beni zorlama."

Onu duymazlıktan geldim ve satıcı kıza bakarak soruma cevap vermesini bekledim. Zavallı kız panik atak geçirecek gibi olmuştu. Bir Jesse'ye bir bana bakıyordu.

"Sanırım daha kısası yok."

Kıza acımaya başladım. Onu anlamsız bir tartışmanın ortasında bırakmayacaktım. "Neyse bunu alayım o zaman," dedim elbiseyi paketlemesi için uzatarak.

Önce bana baktı, sonra da Jesse'ye. "Bunun sizin bedeninize göre olduğundan emin misiniz?"

"Otuz sekiz beden değil mi?" diye sordum. Jesse'nin gözlerinden alev çıkmak üzereydi.

"Evet, otuz sekiz beden ama yine de giyip üzerinizde deneseniz iyi olur çünkü iade kabul etmiyoruz."

Aslında o riski almaya niyetliydim ama fiyatını düşününce kıza hak verdim. Beni soyunma kabinine yönlendirdi ve elbiseyi askılığa bıraktı.

"Yardıma ihtiyacınız olursa söyleyin," dedi deri perdeyi çekip çıkarken.

Bunu yaparak aslında en az Jesse kadar çocukça davranıyordum ama beni sırf evde başka bir erkek var diye bahar ayında yün elbiseyle yatıran adama müstahaktı. Bu kesinlikle gerekliydi. Bana böyle davranmaya hakkı yoktu.

Elbiseyi giymem biraz zor oldu ama sonunda başardım. Dışarı çıkıp aynada kendime baktım. Harika olmuştu.

Jesse içeride bir aşağı bir yukarı volta atıyordu. Beni gördü ve daha da sinirlendi.

"Bunu... sen... diyorum ki bunu... bebeğim hayır... Ava sana bakamıyorum bile!"

Satıcı geldi. "Elbise size çok yakıştı," dedi yan gözle Jesse'nin tepkisini de kontrol ederek.

"Teşekkürler. Alıyorum."

Soyunma kabinine girip elbiseyi çıkardım ve satıcıya verdim. Jesse topuklu ayakkabılara bakıyordu. Bu adam beni deli ediyordu. Her anlamda. Çantamdan cüzdanımı aldım, kredi kartımı çıkarttım. Beş yüz sterlin çok fazlaydı ama ona bir ders olacaksa sorun değildi.

Bu sırada elbisem paketleniyordu. Kıza, Jesse eline geçirip parçalamadan önce bir poşete koyuver demek istedim ama tuttum kendimi. Bekledim, zavallı kız işini yapsın.

Ödemeyi yaptıktan sonra bana paketi uzattı. "Güle güle giyin hanımefendi. Size gerçekten çok yakıştı."

"Teşekkür ederim." Şimdi sıra dükkândan çıkmaya gelmişti. Jesse girişte kızgın kızgın volta atmaya devam ediyordu. Dümdüz üzerine yürüdüm ve geçmek için yol istedim. "Pardon."

Önce bana, sonra pakete baktı. "Az önce beş yüz sterlini çöpe attın. Bunu giymeyeceksin."

"İzin verir misin lütfen," dedim lütfenin üzerine basarak. O da kenara çekildi ve ben yoluma devam edebildim.

Sokağa çıkar çıkmaz ofise doğru yürümeye başladım. Daha kırk dakikam vardı ama bu adamla sokakta kıyafet tercihlerimi tartışmaya hiç niyetim yoktu. Çıkar çıkmaz nefesini ensemde hissettim. "Sıfır."

Bir anda ayaklarım yerden kesildi ve duvara yapıştırıldım. Dudağıma yapıştı. Kabarmış aletini midemde

hissedebiliyordum. Üzerimde o elbiseyi gördüğü için mi gaza gelmişti hemen? Ona direnmeye çalıştım ama nafile.

Tanrım çok ateşliydi! Sürekli onun kollarında olmak istiyordum. Buna alışmıştım.

"Bu elbiseyi giymene izin vermeyeceğim," diye inledi.

"Bana ne giyeceğimi dikte edemezsin. Alt tarafı bir elbise."

"Senin üzerindeyken sadece bir elbise değil Ava. Giymeyeceksin."

Manyak herif.

Elbiseyi almak zaten yeterince zor olmuştu şimdi de giyip giymemeyi konuşuyorduk. Bu konuya bir açıklık getirmemiz gerekiyordu. Kendisini benim giydiklerim üzerinde hak sahibi hissetmemeliydi. Ona bu hakkı vermek istemiyordum ama bunu tartışacak zaman değildi şimdi. Yirmi dakika sonra ofiste olmalıydım.

"Ekler için teşekkürler," dedim yüzümün her köşesini öpücüklere boğarken.

"Rica ederim. Yedin mi?"

"Evet, çok lezzetliydi. Bu arada sen faturanı ödeyene kadar sana mesai harcamamam gerekiyor biliyorsun değil mi?"

"Her kim beni durdurmaya çalışırsa ezer geçerim."

Yapacağından emindim. Bu adam delinin de delisiydi. "Sen niye bu kadar mantıksızsın?"

Başını yüzümden kaldırıp bana baktı. "Ben sana aynı soruyu sorabilir miyim?"

Ağzım açık kaldı. Ben mi? Bu herif deliydi ve hayal görüyordu. Kendi kabahatlerini yazsan sayfalar almaz.

"Artık ofise dönsem iyi olacak."

"Beraber yürüyelim."

"Anca yarı yola kadar. Patrick'in öğle arasında müşterilerimi eğlendirdiğimi bilmesini istemem. Özellikle de borcu olanları. Şu faturayı öde lütfen!"

Bana baktı. "Evet, Patrick'in faturasını ödemeyen bir müşteri tarafından beyninin sikildiğini öğrenmesi hiç de hoş olmaz," dedi sırıtarak. İlişkimizi bu şekilde tanımlaması çok kabaydı. Bunu ikinci defa yapıyordu.

Ofise yürümeye başladık. Hiç konuşmuyorduk, ikimiz de düşüncelere dalmış gibiydik. Onun dünyasındaki yerim bu muydu gerçekten? Sikip kontrol ettiği bir oyuncak? İçimi pişmanlık kaplamaya başladı.

Elimi tutmaya çalıştı ama izin vermedim. Yine denedi, bir şey söylemeden ondan uzaklaştım ve elini ittim. Modunda olmadığım zaman bunu anlamalıydı artık. Tam mesajı almıştır artık diye düşünürken elimden yakaladı ve canımı acıtacak kadar sıkı tutmaya başladı. Ona izin vermeli miydim? Başka seçeneğim var mıydı sanki?

Ofise yaklaşıyorduk ki durdu ve beni kavrayıp yavaşça duvara yapıştırdı. Yüzünü boynuma gömdü. Sıcak ve ferah nefesi içimi ısıtıyordu. "Niye somurtuyorsun?"

"Sebebi yok," dedim sessizce.

Bileğimden yakalayıp sıkıca tuttu. "Bana doğruyu söyle."

Söylemedim. Yere bakıyordum.

"Eğer mesele elbiseyse buna alışsan iyi olur çünkü

daha önce de söylediğim gibi senin vücudun sadece benim gözlerime ait."

Son bir saat aslında birçok şeyi fark etmemi sağlamıştı. Benim üzerimde tam kontrol arzuluyordu ve benim hiç ama hiç söz hakkım yoktu. Peki, ben bunu istiyor muydum? Aklım ve duygularım çok karışıktı. Niye gidip de mantıksız, aşırı, kontrol manyağının birine âşık olmuştum ki?

"Niye önemsiyorsun ki? Sonuçta ben senin becerdiğin bir kadından daha fazlası değilim." dedim ve kendimi kurtarıp titreyen bacaklarımın beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde ofise doğru yürümeye devam ettim.

İçeri girdiğimde Tom ve Victoria'nın meraklı gözleriyle karşılaştım. Çok kötü görünüyor olmalıydım. Umarım sorular sormaya başlamazlar diye düşündüm. Sormadıkları sorulara hayır cevabını verir gibi başımı sallayarak masama gittim ve oturdum.

Sally mutfaktan kahvelerle dolu bir tepsiyle çıktı. "Ava, döndüğünü fark etmedim. Kahve ya da çay ister misin?"

Hiç şarap var mı diye sormak istedim. "Hayır, teşekkür ederim Sally."

Tüm dikkatimi işime verip son bir saati unutmaya çalıştım ama üzerimdeki etkisi o kadar kuvvetliydi ki bunu başarmaya yaklaşamadım bile. Belki dakikalar boyunca dalmış, zihnimde geçtiğimiz iki haftayı tartıyordum.

Telefonum çaldı. Uyandırıldığıma sevindim. Arayan Bay Van Der Haus'tu. "Alo."

"Merhaba Ava. Ingrid'le konuştum da gezinizin iyi geçtiğini söyledi. Nasıl buldun binayı beğendin mi?"

"Evet, çok beğendim."

"Umarım aklında bolca fikir vardır. İngiltere'ye döndüğümde seninle uzun uzun konuşmak istiyorum orası hakkında."

"Evet e-postanızı da aldım. Birkaç taslak hazırlamış olurum siz gelene kadar."

"Harika! Önümüzdeki cuma Londra'da olacağım. Bir toplantı ayarlayalım."

"Tabii ki. Hangi gün uygun olur sizin için?"

"Ingrid seni arar. Programı ben de bilmiyorum şimdi."

"Tamam Bay Van Der Haus."

"Ava lütfen. Bana Mikael de. Görüşürüz."

"Görüşürüz Mikael."

Hayat Yapı için hazırladığım çizimleri çıkartıp masamın üzerine yaydım ve geliştirmek için daha neler yapabileceğimi düşünmeye başladım. O sırada kapının açıldığını duydum ama kafamı kaldırıp bakmadım.

"Ava," dedi Tom. "Burada seni soran biri var."

Başımı kaldırdım. Jesse'nin ofisin girişinde dikildiğini görünce neredeyse sandalyemden düşecektim. Aman Tanrım. Ne yapıyordu bu adam?

Kendinden emin şekilde bana doğru yürümeye başladı. Beyaz tişörtü, eski kotu ve dağınık saçlarıyla inanılmaz görünüyordu. Tom ve Victoria'nın ve hatta Sally'nin gözü üzerimizdeydi. Film seyreder gibi bir ona bir bana bakıyorlardı.

"Bayan O'Shea," dedi yumuşak bir sesle.

"Bay Ward, hoş geldiniz." Bir süre öylece ayakta dikildi. İkimiz de kıpırdamıyorduk ve bizi seyreden gözlerin farkındaydık.

"Bana oturmak isteyip istemediğimi sormayacak mısın?"

"Lütfen oturun," dedim ve tam otururken eğilip, "ne yapıyorsun sen?" diye fısıldadım kulağına.

Kendinden emin bir şekilde güldü. "Buraya bir faturayı ödemeye geldim Bayan O'Shea."

"Öyle mi?" Geriye yaslandım. "Sally, Bay Ward ödeme yapacakmış ilgilenir misin lütfen?" Bana pis pis baktı ama yapabileceğim bir şey yoktu. Ödeme almak gerçekten benim işim değildi.

"Tabii ki." diyerek yanımıza geldi Sally. Durumu fark ettiğini bakışlarından anladım. Evet! Bu telefonda sana bağıran, ofisi basan ve sonra da çiçek gönderen adamın ta kendisi. Ona, soru sorma işini yap bakışı attıktan sonra Jesse'yi muhasebe odasına yönlendirmeye çalıştım.

"Sally sizinle ilgilenecek Bay Ward," dedim nazikçe.

Yerinden kalkmadan, "Sadece sen," dedi sadece benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle.

O sırada Patrick'in ayak seslerini duydum ve panikledim. Bugün gittikçe eğlenceli bir hal almaya başlıyordu.

"Ava?"

Patronum, bu da kim der gibi soran gözlerle masamın yanında dikilmiş bana bakıyordu. "Patrick bu Bay Ward. Manor'ın sahibi. Bay Ward bu da Patrick Peterson, patronum."

"Öyle mi? Bay Ward yüzünüz hiç yabancı gelmedi," diyerek elini uzattı Patrick.

"Lusso'da tanışmıştık," dedi Jesse Patrick'in elini sıkarken.

Patrick'in gözleri ışıldadı, para kokusunu almış gibiydi. "Evet hatırladım. Siz teras katını satın alan kişisiniz," dedi ve Jesse de onayladı. Şu an Patrick'in ödenmemiş faturayı hiç mi hiç umursamadığına emindim. O sırada Sally elinde Jesse'nin faturasıyla yanımıza geldi. Patrick bir hamlede faturayı elinden aldı ve, "Bay Ward'a ne içmek istediğini sordunuz mu?" diye çıkıştı Sally'ye.

"Bir şey istemiyorum teşekkürler. Sadece hesabı kapatmak için uğramıştım."

Nasıl bu kadar sakin ve kendinde olabiliyordu inanamıyordum. Ben baştan aşağı gergindim ve bunu belli ettiğimden de hiç şüphem yoktu.

Patrick, Sally'yi gönderirken, "Alt tarafı bir fatura için bu kadar acele etmenize gerek yoktu," diyerek azarladı.

Birkaç saat önce aynı fatura için söyledikleri aklıma gelince gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Ben şehir dışındaydım, muhasebenin de gözünden kaçmış. Lütfen gecikme için kusura bakmayın."

"Olur mu hiç. Tamamen mantıklı bir açıklaması olduğundan asla şüphe etmedim ki. İş için mi şehir dışındaydınız yoksa eğlence mi?" Sanki ilgileniyormuş gibi sormuştu Patrick ama ben onun ciğerini biliyordum. Şu an, karşısında oturan adamdan ne kadar para kazanabileceğini hesapladığından şüphem yoktu.

Jesse bana baktı. "Kesinlikle eğlence."

Utancımdan koltuğumda küçüldüm de küçüldüm. Birkaç saniye içinde yüzüm kırmızının her tonunu görmüştür herhalde. Yüzüne bile bakamıyordum. Bana ne yapmaya çalışıyordu bu adam?

"Hazır gelmişken Bayan O'Shea'dan randevu da alsam iyi olur aslında. Şu işin bir an önce başlamasını istiyorum."

"Tabii ki," diye atladı Patrick. "İstediğiniz şey tasarım mı, tasarım danışmanlığı mı yoksa projeyi tamamen bizim yönetmemizi mi istersiniz?"

Bu sorunun cevabını ben de bilmiyordum. Jesse yüzüme baktı.

"Komple hizmet istiyorum."

"Süper! Sizi Ava ile yalnız bırakayım. O size en iyi hizmeti verecektir," dedi Patrick ve elini uzattı. Jesse Patrick'in elini sıkarken bana bakıyordu.

"Eminim verecektir." Patrick'e döndü. "Eğer banka detaylarınızı bildirirseniz hemen transfer yapmak istiyorum. Gelecek faturalar için de ön ödeme yapayım da bir daha bu şekilde gecikme olmasın."

"Şimdi Sallly ile konuşuyorum, istediğiniz bilgileri size iletsin." Patrick yanımızdan ayrıldı ama ben hâlâ gergindim.

Jesse karşımda oturmuş pis pis sırıtıyordu. Komple hizmetmiş, göstereceğim ben ona komple hizmeti.

Üzerimdeki gerginliği biraz attıktan sonra masamdaki eskizleri toparladım, not defterimi kaldırdım.

"Ne zaman müsait olursun?"

Cevap vermedim. Profesyonelce değildi biliyorum ama cevap vermek istemedim.

"Ne zaman müsaitsin diye sordum."

Yeşil gözlerine baktım. "Seninle konuşmuyorum ben."

"Peki, tamam konuşma. Çığlık atmaya ne dersin."

"İstemiyorum."

"Bu tavrınız çalışmamızı zorlaştırıyor farkındasınız değil mi?"

"Ne zaman müsait olduğumu iş için mi soruyorsunuz Bay Ward yoksa eğlence için mi?"

"Tamamen eğlence."

"Farkındaysan seninle seks yapmam için bana ödeme yapıyorsun," dedim kulağına eğilip. "Bu da beni bir fahişe yapıyor!"

Kızgınlığı kararan gözlerinde gördüm. "Kapa çeneni Ava. Ve şunu da yaz kenara çok fena çığlık atacaksın."

Onu hemen buradan şutlamam gerektiğini düşündüm çünkü çok yakışıklı görünüyordu ve ben kontrolümü kaybetmeye yakındım. Bu adam hayatıma girdiğinden beri asla sahip olmadığım kontrolümü.

"Evet," dedim. "Bay Ward sizi hangi güne yazayım?"

"Ben yazılmak istemiyorum," dedi. "Yazı bir gün gelir silinir."

Ajandamı karıştırarak boşluk bulmaya çalışıyordum.

"Tüm günlere yaz."

"Tüm günlere mi? Saçmalama!"

Hızlı bir hamleyle uzanıp ajandamı önümden aldı. Kalemlikten de en büyük kalemi eline alıp yarın öğlenki boşluğa kocaman "BAY WARD" yazdı. Sonra hızlıca hafta sonunda gitti, bir şey yazacaktı vazgeçti. "Sen her şekilde benimsin zaten boş ver."

Kızdım ama bir şey söylemeye korktum. Ofisteydik, onun da sağı solu belli olmuyordu. Yaprakları karıştırmaya devam etti. Pazartesi sabahı saat onda Bay Kent ile olan randevumu gördü. Masamdan silgiyi alıp yavaş ve dikkatli bir şekilde silmeye başladı. Korkarım çok ciddiydi.

Pazartesi gününe komple siyah çizgi çekti. Ne yaptığını sanıyordu acaba? Kafamı kaldırıp iş arkadaşlarımın Jesse ve Ava gösterisinden sıkılıp işlerine döndüklerini fark ettim.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordum sakince.

Durdu, bana baktı. "Bana ait olduğun günleri belirliyorum."

"Sosyal hayatımı kontrol ettiğin yetmiyor mu?" Ne kadar sakin olduğuma kendim de şaşırdım. Bu adamda inanılmaz bir özgüven vardı. "Beni becermek için randevu ayarlamadığını sanıyordum."

"Ağzından çıkan kelimelere dikkat et," diye uyardı. "Sana daha önce de söyledim. Her ne gerekiyorsa yapacağım."

"Ne için yapacaksın?"

"Seni elimde tutmak için."

Beni elinde tutmak mı istiyordu? Becermek için mi? "Peki ya ben istemiyorsam bunu?"

"Ama istiyorsun. Yani bana öyle gibi geliyor. O yüzden bana niye sürekli karşı geldiğini anlamıyorum ya." Ajandamı karıştırmaya devam etti ve kalan tüm boş sayfaları çizmeye başladı.

Son sayfaya kadar çizdi ve ajandamı kapatıp yerine

koydu. Yeni bir ajandaya ihtiyacım vardı artık. İyi ki bilgisayarda da bir kopyasını tutuyorum diye düşündüm.

"Saat kaçta biter işin?"

"Altı gibi." Bir an bile düşünmeden cevap verdiğime inanamıyordum.

"Gibi," diye tekrarladı ve ayağa kalkıp elini uzattı sanki çok resmi bir görüşmeden ayrılır gibi. Ben de uzattım elimi ve tokalaştığımızda yine her zamanki gibi vücudum alev alev yanmaya başladı.

"Gördün mü?" diye fısıldadı kulağıma ve arkasını dönüp yürümeye başladı. Çıkarken Sally ona bir zarf uzattı.

Koltuğuma yığılıp kaldım. Bana bütün bunları nasıl yapıyordu? Beni elinde tutmak mı istiyordu? Niye ki? Kontrol altında tutmak istediği için mi? Sevdiği için mi yoksa aklım başımdan gidene kadar becermek için mi? Sonuncusunu bugüne kadar bir hayli yapmıştı.

Hayat Yapı projesi için hazırladığım eskizleri kaldırdım ve bilgisayarımdaki ajandamı kontrol ettim.

Çok feci boka batmıştım. Kesinlikle haklıydı; onun olmak istiyordum. Tamamen bağlanmıştım.

Ona ihtiyaç duyuyordum.

23. BÖLÜM

Ofisten en son ben çıktım. Alarmı kurdum ve kapıyı kapatıp kilitledim ve tam arkamı dönerken çok yüksek bir motor sesi yüzünden irkildim. Tabii ki Jesse'ydi. Kaskını çıkardı, bana baktı ve sanki kendisi çok normal bir gün geçirmiş gibi, "İyi bir gün müydü?" diye sordu.

"Pek değildi," dedim iğneleyici bir tonda.

Bir süre yüzüme baktı bir şey söylemeden. "Peki, senin gününü güzelleştirebilir miyim?"

"Bilmem, yapabilir misin?"

"Bence kesinlikle yaparım. Her zaman da yapacağım bunu asla unutma."

"İyi de, günümü mahveden de sendin sonuçta."

Yüzü asıldı. Biraz utanmıştı sanırım. Aferin. Yola gelsin biraz.

"Tutamıyorum kendimi ne yapayım," dedi omzunu silkerek.

"Niye tutamıyorsun anlamıyorum ki."

"Sen söz konusu olduğun zaman elimde değil işte böyle oluyor," dedi suçunu kabul eder ses tonuyla. "Gel buraya." Beni yanına çekti ve büyük karton bir torbayı uzattı.

"Bu nedir?" diye sordum içine bakmaya çalışarak.

"Onlara ihtiyacın olacak." dedi elini sokup siyah deri kıyafetleri çıkartırken.

"Olamaz! Jesse bu şeyin üzerine binmiyorum. Asla."

Beni duymadı bile. Pantolonu çıkartıp önümde açtı. "Giy."

"Hayır!" İstediğini yapabilirdi giymeyecektim. Bütün günümü mahvetmişti zaten, şimdi de bu ölüm tuzağına binmemi istiyordu.

"Beni dinle hanımefendi," dedi yüzüme dokunarak. "Gerçekten sana bir zarar gelmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Gözlerine baktım, beni rahatlatmaya çalıştığını biliyordum. Evet tabii ki bana bir zarar gelmesini istemezdi ama diğer sürücülere ne demeli? O aletin üstünden kesin düşerim ben.

"Korkuyorum."

Eğildi ve yüzüme yaklaştı. "Bana güveniyor musun?"

"Evet," dedim şüphe etmeden. Hayatım söz konu-

suysa evet ona güveniyordum. Güvenmediğim, akıl sağlığımla oynamasıydı.

Burnuma bir öpücük kondurduktan sonra eğildi, ayakkabılarımı çıkardı ve deri pantolonu giydirdi. Sonra da elimdeki çantayı alıp ceketi üzerime geçirdi. En son da botlar.

"Saçındaki tokaları çıkar," dedi ve öğlen aldığım elbiseyi alıp iş çantama soktu. Yere atıp üzerinden geçmemesi beni şaşırtmıştı.

Ben de tokalarımı çıkartmaya başlamıştım. "Senin deri kıyafetin yok mu?"

"İhtiyaç duymuyorum."

Kaskı başıma geçirdi ve sıkıca bağladı. O kadar sıktı ki kafam bir kondomun içinde sıkıştırılmış gibi hissettim.

"Sen de deri giymelisin," diye çıkıştım yine.

"Sen yanımdayken risk almayacağım için önemi yok," dedi kıçıma bir tokat attıktan sonra. "Çok seksisin bebeğim. Şimdi ben üzerine bindikten sonra önce sol ayağını buraya daya sonra da sağ ayağını buraya kaydır. Tamam mı?"

Bunu dedikten sonra kendi kaskını taktı ve motora bindi. Hemen arkasından ben de söylediği gibi bindim.

"Çok yüksekmiş bu."

"Merak etme. Bana sarıl ama çok sıkı değil. Dönüşlerde ben yana yattığım zaman sen de benimle birlikte hafifçe yat, bir de durduğumda asla ayaklarını yere koyma, pedalda tut. Anlaşıldı mı?"

"Anlaşıldı."

Dediği gibi kollarımla göğsünden, bacaklarımla da kalçasından ona sarıldım.

Motoru çalıştırdı, o an titreşimi tüm vücudumda hissettim. Güçlü bir motor olmalıydı. Ayaklarıyla yola kadar götürdü ve yavaşça trafiğe karıştık. Başta kalbim korkudan güm güm atıyordu ama Jesse sanırım ben varım diye çok dikkatli kullanıyordu. İlerledikçe alıştım ve heyecanım da biraz hafifledi. Fazla geçmeden şehir dışına çıkmıştık. Nereye gittiğimiz hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama umursamıyordum. Heyecanımı da yenmiştim, ona sıkıca sarıldım ve gezintinin keyfini çıkarmaya başladım ta ki yolun bizi nereye götürdüğünü anlayana kadar. Manor. Birden tüm keyfim kaçtı.

Demir kapılar açıldı ve içeri girdik. Otele vardığımızda durdu, vizörünü kaldırdı. "İnebilirsin."

"Nasıl? Hoşuna gitti mi?" diye sordu kaskını çıkardıktan sonra.

"Ben de bir tane istiyorum."

"Sakın! Asla olmaz, bu fikri aklından çıkar," dedi başını sallayarak. "Sadece benim arkama binebilirsin hanımefendi."

"Niye buraya geldik?" diye sordum. Keyifli motosiklet gezintimizin burada sonlanmasına üzüldüğümü belli ederek.

"Halletmem gereken birkaç iş var. Bu arada sen de bir şeyler ye istersen," dedi. "Sonra da seni eve götüreceğim bebeğim."

"Yanımda hiçbir şey yok. Eğer sende kalacaksam önce eve uğramam lazım."

"Sam senin ihtiyacın olabilecek şeyleri çoktan getirdi bile." Sam benim eşyalarımı mı getirmişti? Çok şaşırtıcı. Lütfen Kate toplamış olsun eşyalarımı.

Jesse beni merdivenlere yönlendirdi ve yürümeye başladık. Otel kalabalıktı bu akşam. Hem bar tarafından hem de restorandan gelen kahkaha seslerini duyabiliyordum. Biz direkt Jesse'nin ofisine doğru yürüdük. Umarım bu akşam sarkık dudakla karşılaşmam diye dua ediyordum içimden.

Yaz odasından geçerken yüksek sesle konuşan insanlardan oluşan bir grup bize bakmaya başladı. Jesse'yi tanıyor olmalıydılar. Jesse, "İyi akşamlar, keyfinize bakın," diyerek selamladı onları ama yanlarına gitmedi.

"Jesse." Koca John bize doğru yürüyordu. Başıyla beni selamladı.

"Sorun var mı?" diye sordu Jesse ofisin kapısını açıp bana yol verirken.

"Müşterek odada bir sorun vardı ama hallettik."

Müşterek oda da neyin nesiydi?

"Onun dışında sorun yok. Ben izleme odasındayım," dedi ve dönüp gitti John.

"Müşterek oda nedir?" diye sordum. Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştım.

Deri ceketimin yakasından yakalayıp beni kendisine çekti ve öpmeye başladı. "Deri sana çok yakıştı bebeğim."

"Yapacak işlerim var dedin sanmıştım."

Beni kucaklayıp masasına götürdü ve uca oturttu. Botları çıkartıp yere attı. "Beni deli ediyorsun," diye ku-

lağıma fısıldadı. Bacaklarımın arasına vücudunu yerleştirdi ve gömleğimin düğmelerini açmaya başladı.

"Sen de beni deli ediyorsun," dedim düğmelerimi açan eli tenime değip de tüm vücudumu ürperttiğinde.

Güldü. "O zaman biz birbirimiz için yaratılmışız demektir." Sütyenimi çıkarttı ve meme uçlarımı okşamaya başladı.

Gözlerimiz birbirini buldu ve bir daha bırakmadık. "Muhtemelen," dedim onaylayarak. Onun için yaratılmış olmayı gerçekten çok istiyordum. Ellerimi saçlarının arasına soktum ve dudaklarına yapıştım.

Bir anda kapı açıldı ve Jesse bir koruma refleksiyle bana sarıldı.

"Pardon, çok özür dilerim."

"Kahretsin Sarah! Kapıyı vursana!" diye bağıdı Jesse. Ona bağırması içten içe hoşuma gitmişti. Yarı çıplak masasına oturmuştum ama Jesse koca vücuduyla bana sarılarak çıplaklığımı çok iyi gizlemişti. Göz ucuyla Sarah'ya baktım. Her zamanki gibi rüküş ve yapmacık görünüyordu.

"Sonunda ona da derileri giydirdin ha?" dedi yapmacık gülümsemesiyle ve kapıyı vurup çıktı. Hayatımda birinden bu kadar nefret ettiğimi hatırlamıyorum.

"Ne demek istedi şimdi?" diye sordum. Kendimi onların kendi aralarındaki bir şakanın mağduru gibi hissetmiştim.

"Yok bir şey. Boş ver. Komik olmaya çalışıyor işte," dedi ama sesi değişmişti.

Sarah hiç de komik değildi açıkçası. Jesse'nin de kaçamak cevap vermesi merakımı arttırmıştı.

Jesse yavaşça beni kucaklayıp masadan indirdi ve çantamdan ayakkabılarımı çıkartıp ayağıma giydirdi. Sonra da o kocaman deri koltuğuna oturup beni seyretmeye başladı. Bir süre sessizlik oldu.

"Ne oldu?" diye sordum sonunda sessizliği bozarak.

"Yok bir şey. Aç mısın?"

"Biraz."

"Biraz," diyerek taklidimi yaptı. "Bifteğimiz çok iyidir. İster misin?" Onayladım. Biraz yiyebilirdim. Telefonu alıp dâhili numarayı çevirdi. "Ava biftek istiyormuş." Telefonu omzuna dayadı. "Nasıl istersin?"

"Orta pişmiş."

Telefonu kulağına götürdü. "Orta olacakmış. Yanında taze patates ve salata da olsun. Benim ofise... bir şişe de Zinfandel gönderin. Hepsi bu kadar... evet... teşekkürler." Telefonu kapadı ve bu sefer başka bir numara çevirdi. "John... evet... müsait olduğunda görüşelim." Kapadı ve tekrar aldı. "Sarah... sorun değil takma. Son durum raporunu getir bana." Yine kapadı. "Otur lütfen," dedi camın yanındaki koltuğu işaret ederek.

Kendimi biraz rahatsız hissetmeye başlamıştım. Keyfim kaçmıştı. Burada olmayı hiç ama hiç sevmiyordum. "Çok meşgulsen ben gidebilirim."

Kaşlarını çattı. "Hayır otur."

Gidip oturdum ve Jesse dosyalarına boğulurken ben de odayı incelemeye başladım. Yirmi dakika kadar sonra kapı çaldı ve Pete elinde tepsiyle içeri girdi.

"Teşekkürler Pete." dedim gülümseyerek. Getirip tepsiyi önümdeki sehpaya koydu.

"Rica ederim. Şarabınızı açmamı ister misiniz?"

"Hayır," diyerek başımı salladım." Ben hallederim."

Onayladı ve dönüp sessizce odayı terk etti.

Tabağın üzerinden kapağı kaldırdım ve bifteğin harika kokusu bir anda burun deliklerime ulaştı. O an iştahım yerine gelmiş olabilirdi. Çatalımı aldım ve şimdiye kadar gördüğüm en renkli salataya daldırdım. Tadı da görüntüsü kadar güzeldi.

Tepsiyi kucağıma alıp biftekten bir lokma attım ağzıma. Manor yemek işini biliyordu. Bu çok belliydi.

"Beğendin mi?" diye sordu yanıma yaklaşıp.

"Hem de çok. Bir lokma ister misin?"

İstedi. Bir lokma kesip ağzına götürdüm. "Gerçekten güzelmiş," dedi yutmadan önce.

"Biraz daha?" Yine istedi ve bir lokma daha kesip verdim. Ağzındakini bitirdikten sonra bana sarıldı ve yüzünü boynuma gömdü. "Senin tadın daha güzel ama."

Sıcak nefesi içimi ürpertti yine. Üzerimdeki etkisi hep aşırıydı. Aşırı gerilim, aşırı tutku, aşırı mutluluk bazen de aşırı düş kırıklığı.

"Sen yemeye devam et," dedi şakağıma bir öpücük kondurduktan sonra. Eliyle enseme dokundu. "Gerginsin. Niye bu kadar gerginsin?"

Burada olduğum için gergindim, başka sebebi yoktu. Bu kadın beni nasıl da bu kadar rahatsız edebiliyordu inanılır gibi değil. Kapı çalındı.

"Evet." Sarah içeri girdiğinde Jesse omuzlarıma masaj yapmaya başlamıştı.

İti an çomağı hazırla. İçeri girer girmez hava birden

soğuyuverdi. Bizi öyle görünce yüzünün şekli değişivermişti. Ben hemen fark ettim ama Jesse fark etmemiş gibi masaja devam etti.

"Raporları getirdim," dedi ve gidip dosyayı Jesse'nin masasına bıraktı. Yüzünü bize döndü. Öldürecekmiş gibi bakıyordu bana.

"Teşekkürler Sarah." Yanağımdan öptükten sonra yanımdan kalktı Jesse. "Ben biraz çalışmalıyım bebeğim. Sen yemeğine devam et." Sarah'ya doğru yürüdü ve cebinden bugün Sally'nin verdiği zarfı çıkartıp uzattı. "Bu hesaba yüz bin pound gönderelim hemen."

"Yüz bin mi?" diye sordu Sarah şaşırmış ifadesiyle.

"Evet, hem de hemen." Sonra da koltuğuna oturup rapora bakmaya başladı. Sarah ile hiç ilgilenmiyordu.

Yüz bin? Bu gerçekten çok fazlaydı! Aklında ne vardı ki? Bir şey söylemeli miydim? Sarah'ya baktım, dikkatlice beni inceliyordu. Onu suçlayamam, Jesse'nin parasının peşinde olduğumu düşünmesi çok normaldi.

"Sarah başka bir şey yok," dedi Jesse hadi git artık, der gibi. Sarah bana nefret dolu gözlerle son bir kez baktıktan sonra dönüp kapıya doğru yürümeye başladı.

Tam kapıyı açtığında Koca John da girmek üzereydi. İçeri girdi, başıyla beni selamladı. Ben de şarap koymak için tepsiyi kucağımdan alıp sehpaya koydum. Pete sadece bir kadeh getirmişti o yüzden kendime su bardağına doldurdum ve kadehi doldurup Jesse'nin masasına koydum. John işten başını kaldırdı ve ikisi de bir kadehe bir bana bakmaya başladılar.

Jesse kadehi geri uzattı. "İstemiyorum canım teşekkür ederim. Araba kullanacağım."

"Pardon," dedim. "Unutmuşum."

Koltuğa döndüm ve yemeğimi yemeye devam ettim. Sehpanın üzerinde bir motosiklet dergisi vardı. Yemek yerken bir şeyler okumaya alışmıştım. Açtım ve okumaya başladım.

Ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Dergideki fotoğraflar ve detaylı performans testi raporlarını okumaya dalıvermiştim.

Yaklaştığını bile duymadım. Elini boynuma dokundurduğunda ürperdim.

"Çok mu hoşuna gitti motosikletler, dalıp gittin," dedi alnımdan öptükten sonra.

"Niye 1198 modele yükseltmedin?" diye sordum.

Güldü. "1198'im de var. Sadece 1098'i daha çok seviyorum."

"Öyle mi? Kaç tane motosikletin var senin bakayım?"

"On iki."

"On iki mi? Vay be!"

"Güldü. Hadi eve gidiyoruz işim bitti."

Dergiyi elimden bıraktım. "Sen de deri giysen iyi olur, biliyorsun değil mi?"

"Biliyorum," dedi elimden tutup beni kapıya yönlendirirken.

"Niye giymiyorsun o zaman?"

"Çok küçük yaşımdan beri motosiklet kullanıyorum," dedi. "Böyle daha rahat hissediyorum."

Odasından çıktık. Bardan geçerken Sam ve Drew'a rastladık.

"Adamım!" diye bağırdı Sam. "Ava, iç çamaşırlarına bayıldım." Elindeki tanıdık çantayı bana uzattı.

O an utancımdan kıpkırmızı olduğuma eminim. Jesse'ye baktım. O da öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

"Şansını fazla zorluyorsun Sam," diye bağıdı Jesse. Çok ciddi olduğuna şüphe yoktu. Drew başını sallayarak birasını bara bıraktı.

"Dozu biraz kaçırdın Sam," dedi Jesse'yi destekleyerek.

Sam'in aptal gülümsemesi yerini endişeye bırakmıştı bir anda. "Tamam, özür dilerim," dedi bana bakarak.

"Ben Ava'yı eve götürüyorum," dedi Jesse elimdeki çantayı alıp. Öfkesi geçmişti. "Sen yarın koşacak mısın?" diye sordu Sam'e.

"Sanmıyorum. Sabah yatağa bağlanmış olabilirim."

Bu adamın şakalarına ve pervasızlığına asla alışamayacaktım. "Kate nerede?" diye sordum.

"Birkaç teslimatı vardı. Yeni arabasını çok sevdi biliyorsun. Beni bir panelvanla aldatıyor," dedi gülerek. Birasından bir yudum aldı. "Burada işim bittiğinde yanına gideceğim."

"Hangi işin?" diye sordu Drew.

"Siktir git!" diye çıkıştı ona Sam.

Jesse koluma girdi ve beni çekiştirmeye başladı. Diğer elimle görüşürüz der gibi el salladım.

Çok hızlı şekilde Jesse'nin Aston Martin'ine bindirildim.

"Ben motosikletle gitmek istiyordum ama," diye şikâyet ettim.

"Şu anda seni iç çamaşırlarınla görmek istiyorum, deri pantolonla değil. Arabaya bin."

Arabaya bindim. Ne ara gaza gelmişti yine? Tanrım bu adamın iştahı beni öldürecekti. Hemen yola koyuldu. Her zamanki gibi şimşek hızında seyrediyorduk.

"Yüz bin pound biraz çok değil mi?" diye sordum.

"Öyle mi?"

"Yapma, sen de biliyorsun çok olduğunu."

"Kendini ucuza satıyorsun."

"Ben dünya üzerindeki en pahalı fahişe olmalıyım," dedim ve tepkisini merak ederek yüzüne baktım.

"Ava bir daha kendinden bahsederken bu şekilde konuştuğunu duyarsam..."

"Şaka yapıyordum büyütme."

"Gülüyor muyum?"

"İlgilenmem gereken başka müşterilerim de var bu arada," dedim iğneli bir ses tonuyla. Tüm vaktimi ona ayırmamı isteyemezdi benden.

"Biliyorum ama ben çok özel bir müşteriyim," dedi dizime dokunup okşayarak.

"Biliyorum, sen özelsin, tamam!" Güldüm.

Radyonun sesini açtı, Elbow çalıyordu. Bu adama gerçekten âşıktım. Tüm gergin anlarına rağmen, bugün çok güzel bir gün olmuştu.

24. BÖLÜM

Lusso'nun kapıları yavaşça kayarak açıldı. Jesse içeri girdi, arabayı hızlı ve düzgün bir biçimde park etti. Zaman kaybetmeden benim tarafıma gelerek kapıyı açtı ve beni giriş salonundan asansöre doğru sürükledi.

"İyi akşamlar Clive," dedim asansöre doğru çekilip içine tıkılırken. "Acelen mi var?"

Şifresini girerken kararlı bir şekilde "Evet," dedi. Asansörün kapıları kapanır kapanmaz beni hızla aynalı duvara yasladı. "Bana bir özür seksi borçlusun," diye homurdandı ve ağzıma doğru hamle yaptı.

Dizini bacaklarımın arasına dayadı, ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Özür seksi de ne?" diye soludum. Onun

bana borçlu olduğu özürlerle uzun bir liste yapabilirdim. Aklıma özür dilememi gerektiren hiçbir şey gelmedi.

"Bu ağzınla yapabileceğin bir şey."

Kendini benden uzağa itti. Ürpermiştim. Titreyen öfkeli bir hormon torbası gibiydim. Soluk soluğa kalmıştım ve duvardan güç alarak kendimi ayakta tutabiliyordum.

Sırtı asansörün karşı duvarına dayanana kadar geri gitti. Kısık gözleriyle beni süzerken tişörtünü çıkartıp pantolonunun düğmelerini açmaya başladı.

Ondan talimat beklerken, ciğerlerime hava girebilmesi için dudaklarımı birbirinden ayırdım. Darmadağın olmuştum. O ise mükemmelliğin vücut bulmuş haliydi. Hareket ederken kasları kasılıp dalgalanıyordu.

Açılan pantolonu kıl kütlesini meydana çıkardı. Ereksiyon halindeki aleti dışarı çıkarak onu bekleyen eliyle buluştu. İç çamaşırı giymiyordu, herhangi bir engeli yoktu. Gözlerimi onunkilere yönelttim ama o aşağı bakarak kendini izliyordu.

Gözlerimle gözlerini takip ediyordum. Aletini uzun uzun okşayışını izledim. Her okşayışında nefesi hafifçe aksıyordu. Kendisiyle olan bu uğraşını izlemek, kasıklarıma dikenler ve iğneler saplanıyormuş gibi hissetmeme sebep oluyordu. Vücut ısım hızla yükseliyordu. Tanrım, fazlasıyla mükemmeldi. Bakışlarımı yeniden vücuduna yönelttim. Karın kasları gergindi. Gözleri kısık ve şehvet doluydu. Kalın alt dudağı ise üsttekinden ayrı ve ıslaktı.

Bana baktı. Asansörün içinde dikkatle beni izliyordu.

"Buraya gel." Sesi boğuk, gözleri karanlıktı. Yavaşça ona doğru yürüdüm. "Diz çök."

Nefesimi toparladım ve yavaşça eğilmeye başladım. Bunu yaparken ellerimi de hafifçe bacaklarının ön kısmından aşağı kaydırıyor ve göz temasımızı koruyordum. Beni görebilmek için başını eğdi. Hâlâ eliyle aletini okşuyordu. Bu güzel adamın bana bakarak aletini okşaması donup kalmama sebep olmuştu.

Boştaki eliyle yüzümü okşadı. Birbirinden ayrılmış dudakları arasından zorlanarak kısa soluklar veriyordu. Sonra orta parmağıyla yanağıma dokundu. "Aç." Dudaklarımı araladım. Ellerimi bacaklarının arka tarafından hareket ettirerek kalçalarını kavrarken onaylarcasına yüzümü okşayıp aletini dudaklarıma göre hizaladı. "Tamamını alacaksın ve ben de ağzının içine boşalacağım." Başını alt dudağımda gezdirdi. Dilim kremsi menisini yalamak için hızla dışarı çıktı. "Yutacaksın."

Gövdesini geriye atıp ağzıma yavaşça daldığında midem düğümlendi. Nefesim boğazımda kalmıştı. Gözlerini kısışını ve çenesini iyice sıkışını izledim. Şakağımdaki damarı patlatabilirdi. Hapsedilmiş durumdaydım. Kalçalarından sıkıca kavrayarak onu kendime çektim.

"Siktir," diye iç çekti. Eli hâlâ aletine sarılmış duruyor, tamamını ağzıma almamı engelliyordu. Hareketsizce durup ani nefesler alırken diğer eliyle saçımdan kavradı. Şüphesiz ki hemen orgazm olmamak için kendine basınç uyguluyordu.

Birkaç dakika sonra sakinleşti. Elini yavaşça gevşeterek aletinden çekti ve diğer elinin yanına, başımın arkasına götürdü. Bunu daha zevkli bir hale getirmeliydim.

Ağzımı geri çektim. Ellerimi kalçalarının ön tarafına getirerek aşağıya kaydırmaya başladım. Yüzünü tavana dönmüş inliyordu. Kalçaları titriyordu. Kontrolünü kaybetmemek için savaşıyordu.

Bu durum beni cesaretlendiriyordu. Elime alıp okşamaya devam ettim. Gerilmiştim ama bundan çok zevk almıştım. Savunmasızdı, hassastı ve kontrol tamamıyla bendeydi. Önceki "diz çök" veya "aç" gibi isteklerinden sonra şu an tamamen benim merhametime sığınmıştı. Bu, güzel bir değişimdi, onu memnun etmek istiyordum.

Asansörün kapılarının açıldığını fark ettim ama umursamadım. Bütün dikkatimi ona yaptıklarıma yöneltmiştim. Elimi dibine götürerek onu sıkıca tuttum. Dilimi ucunda gezdirdim ve hafif bir öpücük kondurdum. Yukarı doğru, ona baktım. O da başını eğerek gözlerimi aradı. Onları bulduğunda, elleriyle saçımı okşamaya başladı. Bu sefer tamamını yaladım ve alt kısımlara özel ilgi gösterdim. Birkaç kez kendini sıvazlayıp dişleri arasından hızla soludu. Bundan inanılmaz zevk alıyordum.

Gözlerini kapamayı reddediyordu, ona yaptıklarımı izlemekte kararlıydı. Başındaki yarığa dilimin ucuyla bastırdım. Yüzüme bakıp güldü. Ellerimi yeniden kalçalarına götürüp onu hızla ağzıma aldım yine.

"Tanrım, Ava!" diye bağırdı.

Boğazımın dibine değdiğini hissedebiliyordum ve öğürmemek için çabalıyordum. Ağzımın içindeyken daha kalın gibiydi. Geri çekilmeye başladım ama gövde-

sini geriye yatırdı ve beni soluksuz bıraktı. Yavaşça geri çekilerek yine ileri hareket etti. Saçlarımın arasındaki parmakları kıvrıldı ve ağzından saf zevkten oluşan bir inleme çıktı. Ne istediğini ve nasıl istediğini çok iyi biliyordu. Güç yine ondaydı.

"İnanılmaz bir ağzın var, Ava," dedi. Saçlarımı okşuyordu. "Seni ilk gördüğüm andan beri ağzına vermek istiyordum."

Bu itirafından alınmalı mıydım yoksa hoşuma mı gitmeliydi bilemedim. Buna kafa yormak yerine dişlerimi geri çekilen gergin derisine sürttüm.

"Tanrım, Ava. Sakin ol!" diye bağırdı. "Çeneni gevşet biraz."

Gözlerimi kapadım ve emmeye başladım. Hem erotik hem de vahşiceydi. Ağzıma yaptıkları çok agresifken elleriyle yaptıkları şefkatliydi. Kontrolü tamamen ele geçirmişti.

Birkaç inanılmaz saldırıdan sonra aletinin ağzımda şişip titrediğini hissettim. Ellerinin birini yeniden başımın arkasından çekerek aletine götürdü, yavaşça geri çekilip iyice kavradı. Hızla ileri geri sıvazlamaya başladı. Ben de şişmiş başını yalayıp emiyordum. Çok sık ve derin nefes alıyordu.

"Ağzına, Ava," diye bağırdı. Dudaklarımı ereksiyon halindeki, sıvazladığı aletinin etrafına sardım. Ağzıma ılık ılık boşalırken elimle kavradım. Hepsini yuttum, hepsini. Yukarı baktım, başını geriye atmıştı. Gırtlağından tatmin olduğunu belli eden bir uluma yükseldi. Borcum ödenmişti.

Gözlerini kısarak yüzüme baktı. Göğsü şişip iniyordu. Eğildi, bir teşekkür öpücüğü vermek için dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. "Harikasın. Sonsuza kadar benim olmanı istiyorum," dedi. Yüzümü öpücük yağmuruna tuttu.

"Bunu bilmek çok güzel," dedim alaycı bir biçimde.

Alnını benimkine dayamış dinleniyordu. "Bu sabah beni sarhoş ve susuz bir halde bıraktın."

Evet, onu o şekilde bıraktığım için özür dilemem gerekiyordu. Şimdi anlamıştım. Peki ama o bana yaptıklarını nasıl ödeyecekti?

Kollarımı kaldırdım ve avuçlarımı göğsüne dayadım. "Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Dantel giymişsin." Kollarını sıkıca etrafıma doladı. "Sana çok yakışmış." Beni kaldırdı. Bacaklarım otomatik olarak dar belinin etrafında kıvrıldı. Poşetlerimi ve tişörtünü alarak beni asansörden dışarı çıkardı.

"Neden danteli bu kadar çok seviyorsun?"

"Bilmiyorum, seni hep öyle görmek istiyorum. Anahtarlar, arka cebimde."

Uzandım, elimle yoklayarak arka cebini buldum ve anahtarlarını çekip aldım. Yavaşça döndü ve kapıdan içeri girdik. Poşetlerimi yere fırlatıp beni merdivenlerden yukarı taşıdı. Buna fazlasıyla alışmıştım. Sanki tişörtünden sadece birazcık daha ağırmışım gibi beni rahatça taşıyordu. Ağırlığım yokmuş gibi hissettim. Tamamen güvendeydim.

Ayaklarım yere bastı. "Şimdi seni yatağa götürüyorum," diye hafifçe fısıldadı.

Bir anda kulaklarım Massive Attack'in *Angel* şarkısı tarafından işgal edildi. Vücudum sertleşti. Bu, tam sevişirken dinlenecek bir şarkıydı. Beni soymaya başladığında yavaş yavaş yanmaya başladım. Yeşil gözleri vücuduma kilitlenmişti.

Bu adamın değişkenliği beni şaşırtıyordu. Bir an hayvani bir seks lorduyken hemen arkasından nazik bir sevgiliye dönüşüyordu. Her özelliğini çok seviyordum, her birini. Neredeyse her birini.

"Neden beni kontrol etmeye çalışıyorsun?" Hâlâ alışamadığım tek özelliği buydu. Mantıksızlığın ötesindeydi.

Gömleğimi omuzlarımdan ve kollarımdan aşağı çekti. "Bilmiyorum," dedi. Akıl karıştıran ifadesi gerçekten bilmediğini anlamamı sağlamıştı. Beni sadece birkaç haftadır tanıyordu. Çok saçma bir davranış şekliydi. "Yapılması gereken buymuş gibi geliyor." Bunu öyle bir şekilde söylemişti ki sanki her şeyi açıklığa kavuşturmuştu ama aslında açıklanan hiçbir şey yoktu.

Pantolonumun fermuarını açtı. Sanki beni kaldırıyormuşçasına kalçalarımdan aşağı indirdi. Karşısında iç çamaşırlarımla duruyordum. Bir adım geri gitti ve beni iyice süzdü. Ayakkabılarını ve pantolonunu çıkarıp bir köşeye attı.

Yeniden sertleşmişti. Ona minnet duyan gözlerimle tüm tatlılığını izledim. Sanki mükemmellik hakkında bir bilim projesi gibiydi. Sanki Tanrı'nın başyapıtıydı. Benim başyapıtımdı. Sadece benim olmasını istiyordum.

Bana doğru uzanıp tek seferde sütyenimi çıkardı. Ellerinin tersiyle meme uçlarımı okşayarak onları sertleştirdi. Nefesim titriyordu. Bakışlarını benimkilerle birleştirdi.

"Beni çıldırtıyorsun," dedi ifadesizce. Aklım onun mantıksız bir kontrol delisi olduğunu kabul etmemekte direniyordu.

Dudakları kıvrıldı, gözleri açılıp kapandı. "Çıldırtıyorsun," dedi.

Beni kaldırıp yatağa yatırdı. Vücudu benimkinin üzerine yayıldı. Dudakları bana taparcasına dokunmaya başladı. Dili yavaşça ağzımdan içeri girdi.

Tanrım. Seni seviyorum. O anda ağlayabilirdim. Ona nasıl hissettiğimi söylemeli miydim? Neden kelimeleri ağzımdan çıkaramıyordum? Bugün olanlardan ve onun performansından sonra tam hız ileri gidebilirdim. Yapamadım.

Külodumu bacaklarımdan aşağı çektiğini hissettim. Pozisyonunu değiştirip topuklarının üzerine oturduğunda aklım darmadağın oldu. Beni kucağına doğru çekmeye başladı, vücudunu bana göre hizaladı.

"Ellerinden destek alıp geriye doğru yat," diye yumuşakça emretti. Sesi akıl karıştırıcı, bakışları sertti. Bana söylendiği gibi yaptım. Kollarımı belimin altında birleştirerek kendime destek verdim.

Yavaşça içime girdi. Dudakları ıslaktı. Tamamen içimi doldurduğunda saf zevkten oluşan bir uğultu çıktı ağzımdan. Bacaklarımı beline sararak kilitledim. İçimde olması harika bir histi. Artık çok mutlu bir kadın ola-

rak ölebilirdim. Diğer eli de belimde olan eline katıldı. Büyük elleriyle beni yönlendiriyordu. Kalçama yavaşça daireler çizdiriyordu. Beni yavaşça kaldırıp geri çekiyor, sonra yine kaldırıyordu. Hareketleri müzikle uyum içindeydi. Harikaydı. Soluk soluğa kalmıştım. Tamamen kontrolü altındaydım.

"Bunca zamandır neredeydin Ava?"

Hipnoz olmuştum. Yüzünde yanan tutkuyu gördükçe kendimden geçiyordum. Vücudumu yönetirken göğüs kasları dalgalanıyordu. İtinayla sevişiyorduk ve bu ona karşı duyduğum hayranlığı perçinliyordu. Kibar Jesse'ye bağımlı olduğum gibi, baskın Jesse'ye de bağımlı olmuştum.

Dili ıslak alt dudağının üzerinde dolaşıyordu. "Bana söz ver." Bir hamle daha yaparken sesi çok sakin çıkmıştı.

İnledim. Büyülenmiş halimden faydalanarak ona söz vermemi istiyordu. Ama aslında bu bir istekten çok bir emir gibiydi.

Onu öğrenmeye çalışıyordum. İsteğini bekledim. "Benimle kalacaksın."

Ne? Bu gece mi? Sonsuza kadar mı? Lanet olsun, detay ver! Bu kesinlikle bir emirdi. Onaylarcasına başımı salladım. Anlamsız kelimeler mırıldandı.

"Bunu duymak istiyorum, Ava," dedi. Vücudumun derinlerine doğru beni deliyordu.

"Tanrım, evet." Zevkten ve hislerimden sesim titremişti. Ellerinde titriyordum.

"Geliyorsun."

"Evet!"

"Seni bu halde görmeye bayılıyorum. Tut kendini bebeğim. Şimdi olmaz." Kollarım altımda birbirine kenetlendi. Beni sırtımın ortasından kavrayarak kaldırdı. Göğüs göğüse geldik. Bu birleşme sırasında bir çığlık attım. Bu yeni pozisyonumuz sayesinde içimde daha da derine ilerlemişti. Ellerimle onu sırtından kavradım.

Gözlerimi aradı. "Acı verecek derecede güzelsin ve benimsin. Öp beni."

İtaat ettim. Yakışıklı yüzünü ellerimin arasına aldım. Dudaklarımı dudaklarına götürdüm. Dilimi ağzına sokup iniltilerini emdim.

"Jesse," dedim. Geliyordum.

"Tut, bebeğim."

"Yapamam." Ağzının içine soludum. Aklımı ve bedenimi ele geçirmişti. Çaresizdim. Çığlık attım ve alt dudağını dişlerimin arasına kıstırdım. Isırıyordum.

Bağırdı, dizlerinin üzerine kalktı, geri yattı ve beni üstüne yapıştırdı. Beni sıkı sıkı göğsüne bastırıyordu. Son kez güçlü bir şekilde içime girdi. Bağırdım.

"Tanrım Ava, seninle ne yapacağım ben?"

Yüzü boynuma daldı. Kalçalarını ileri geri yavaşça pompalıyordu. Zevkin her damlasını benden sağıyordu. Sıcak nefesi boynuma yayılıp göğsüme doğru hareket ettikçe başım dönüyordu. Sahip olduğum tüm kaslar onu kavramıştı. İçimde zonkluyordu. Titriyordu.

Kollarımı doladım ve onu kendime doğru çektim. "Titriyorsun," dedim kulağına fısıldayarak.

"Beni çok mutlu ediyorsun."

"Seni çıldırttığımı sanıyordum."

Kendini geri çekip gözlerimin içine baktı. Alnı terden parlıyordu. "Beni çılgınca mutlu ediyorsun." Burnumu öptü ve saçımı yüzümden geriye attı. "Ayrıca beni çılgınca sinirlendiriyorsun." Bana suçlayıcı bir bakış attı. Sebebini bilmiyordum. Onu sinirlendiren şey kendi mantıksız davranışlarıydı, ben değildim.

"Çılgınca mutlu halini tercih ederim; sinirlendiğinde korkunç oluyorsun."

Dudakları seğirdi. "O zaman beni sinirlendirecek şeyler yapmayı kes."

Ona baktım, ama ben suçlamasını sorgulayamadan dudaklarını benimkilere bastırdı. Bu adam kafa karıştırıcıydı. Yine topuklarının üzerine oturarak dinlendi. "Seni asla isteyerek incitmem, Ava." Karasızlığı sesinden belli oluyordu.

Bense bundan kesinlikle emindim, ama fiziksel anlamda. Beni ölümüne korkutan ise duygusal anlamda olandı. İsteyerek demesi endişelenmeme sebep olmuştu.

Bu güzel adamın puslu yeşil gözlerinin içine baktım. "Biliyorum," dedim. Ama kesinlikle bilmiyordum ve bu beni çok korkutuyordu.

Dönerek sırtüstü yattı ve beni de kendisiyle birlikte hareket ettirdi. Göğsüne yayıldım ve yavaş yavaş üzerinde kaydım. Yarasının olduğu yerde uzunca oyalandım.

Beni ürkütücü anlamda eğlendiriyordu. Bu yara adamın diğer bir sırrıydı. Kesinlikle bir savaş yarası değildi. Delinme veya kesilme de değildi. Bunlardan çok daha

kötüydü. Keskin ve kalın yara dalgasına bakıldığında sanki biri midesinin alt kısmına bir bıçak saplayıp, gövdesinin yanına kadar sürüklemiş gibiydi. Birinin böyle bir yara aldıktan sonra hayatta kalacağı aklıma gelmezdi. Bir yığın kan kaybetmiş olmalıydı. "Orduda mıydın?" diye sessizce sordum. Bu durumu açıklayabilirdi. Direkt olarak yarayla ilgili soru sormadım.

Önce saçımı okşamayı bıraktı ama kısa süre sonra devam etti. "Hayır," dedi. Neden böyle düşündüğümü sormadı. Nereye varmak istediğimi biliyordu. "Boş ver, Ava," dedi beni küçülten ses tonuyla.

Biraz üzgün bir şekilde "Neden ortalıktan kayboldun?" diye sordum. Bilmem gerekiyordu.

"Sana söyledim. Felaket haldeydim. Sen de yalnız kalmak istemiştin."

"Neden?" diye bastırdım. Altımda gerildiğini hissediyordum.

"İçimdeki hisleri uyandırıyorsun," diye sakince cevapladı.

"Ne tür hisler?"

"Her tür, Ava." Sinir olmuş gibiydi.

"Bu kötü bir şey mi?"

"Onlarla nasıl başa çıkacağını bilmediğin anlardan biri bu." Sıkılmıştı. Uzun bir nefes aldı. Hisleriyle başa çıkamazken neden beni kontrol etmeye çalışıyordu? Bu bir işe yarayacak mıydı?

"Sana ait olduğumu düşünüyorsun." Yeniden parmağımla çemberler çizmeye başlamıştım.

"Hayır, bana ait olduğunu biliyorum."

Delice mutluydum. "Buna ne zaman karar verdin?"

"Seni kafamdan çıkarmak için dört gün harcadığımda."

"İşe yaramadı mı?"

"Hayır. Tam tersine seni daha çok ister oldum. Uyu," diye emretti.

"Beni aklından çıkarmak için neler yapıyordun?"

"Önemi yok. İşe yaramadı. Uyu."

Alabileceğim kadar bilgi aldığımı düşündüm. Daha da mı istemişti? Bu adamla tanışmış olmayı sanırım istememiştim. Her tür his? Tam olarak ne demek istemişti?

Göğsüne yaptıklarıma devam ettim. Saçlarımı okşadı ve başıma bir öpücük kondurdu. Sessizlik huzur doluydu ve göz kapaklarım ağırlaşmıştı.

Kendimi ona doğru çektim. Bacağımı kalçasının üzerine koydum. "Bana kaç yaşında olduğunu söyle."

"Hayır," diyerek düz bir şekilde cevapladı.

Uyuyormuş gibi yapıp yüzümü gizledim. Bana uydurma bir yaş bile söylemedi. Hayal kurarken içim geçmiş.

25.BÖLÜM

Uyandığımda kendimi açıkta ve üşümüş hissettim. Nedenini hemen anladım. Oturdum, saçımı yüzümden üfledim. Jesse'nin eğilmiş bir şeyle uğraştığını fark ettim.

"Ne yapıyorsun?" Sesim kısıktı ama tamamen gitmemişti.

Yukarı baktı ve gülümsemesiyle beni büyüledi. Nasıl bu kadar parlak gözlere sahipken bu kadar gizemli olabiliyordu? "Koşuya çıkıyorum." Tekrar eğildi ve spor ayakkabılarını giydi.

İşini bitirip ayağa kalktı. Çok tatlıydı. Salaş siyah şortu ve gri atleti ayrı bir tatlılık katmıştı. Dudaklarımı yaladım ve hayranlıkla gülümsedim. Onu yiyebilirdim.

"Ben de gördüklerimden hoşlanıyorum," dedi neşeyle. Yüzündeki yarım gülümsemeyle memelerime bakıyordu. Bakışlarını takip ettim ve sütyenimin hâlâ memelerimin altında olduğunu fark ettim. Öylece bıraktım.

"Saat kaç?" Birden mide bulandıran panik anlarımdan birini yaşadım.

"Beş."

Yatağa acılı bir şekilde kendimi bırakmadan önce ona bir baktım. Beş mi? En az bir saat daha uyuyabilirdim. Yatak örtüsünü kafama kadar çekip gözlerimi kapadım. Ama yatak örtüsü üstümden çekilene kadar sadece üç saniye gözlerim kapalı halde kalabildim. Jesse suratımın dibindeydi. Bütün yüzünü kaplayan alaycı bir gülümseme vardı.

"Sen de geliyorsun." Sütyenimi memelerimin üzerine çekti. "Hadi." Dönüp banyoya doğru ilerledi.

Öfkeyle dudaklarımı büktüm. "Hayır, gelmiyorum." Çok sinirlenmiş olmalıydı. Koşuya çıkmak değildi sorun. Sabahın beşinde olmazdı. "Ben akşamları koşarım." Yeniden yatağa gömdüm yüzümü ve yukarı doğru süründüm. Tam da başımı yastığa yerleştirmiştim ki ayak bileğimden tutup beni aşağı sürükledi.

Eğildi, yastığı alıp uzağa attı ve gözlerini kısarak bana baktı.

"Evet geliyorsun. Sabahları daha iyidir. Hazırlan." Beni ters çevirdi ve kıçıma vurdu.

"Spor kıyafetlerim yanımda değil," dedim. Tam o sırada yanıma bir spor çantası kondu. "Bunları benim

için mi aldın?" diye sordum. Belki koşmayı sevmiyordum.

"Odanda spor ayakkabılarını gördüm. Mahvolmuşlar. Eğer onlarla koşmaya devam edersen canın yanabilir." Kollarını bağlamış beni bekliyordu.

Şafak yeni söküyordu. Daha uyanmamıştım bile. Ama o benden kendimi Londra sokaklarına atmamı bekliyordu.

Mantıksız!

Ofladı, spor çantasına doğru yürüdü. Bütün koşu malzemelerini çıkarmaya başladı.

Bana spor bir sütyen uzattı. Gerçekten de her şeyi düşünmüştü. Elinden çekip aldım. Sütyenimi çıkarıp yenisini giydim. Sonra bana siyah bir koşu şortu uzattı. Onunki gibiydi ama kadın modeliydi. Bir de pembe atlet. O beni izlerken hepsini üzerime geçirdim.

"Otur." Yatağı işaret etti. Oflayıp kendimi yatağa bıraktım. "Seni ciddiye almıyorum," dedi ve önümde eğildi. Ayaklarımı sırayla kaldırıp önce koşu çoraplarını sonra da siyah renkli, Nike marka koşu ayakkabılarını giydirdi. Hiç mutlu değildim ve bunu bilmesini istiyordum.

İşi bittiğinde beni ayağa kaldırdı. Geri çekilip beni süzdü ve onaylarcasına başını salladı. Ben ise bol bir şort ve tişörtü tercih ederdim. Normalde olduğumdan daha iyi görünmek istemiyordum.

"Hadi o zaman, hanımefendi. Güne bitmesini istediğimiz gibi başlayalım." Elimi tuttu, merdivenlerden aşağı yola koyulduk.

"Bugün bir daha koşmam," dedim. Bu adam gerçekten deliydi.

Güldü. "Demek istediğim o değildi."

"Öyle mi? Neydi peki?"

Bana karanlık ve kirli bir gülümsemeyle yanıt verdi. "Demek istediğim nefes nefese ve ter içinde kalmaktı."

Sabahları, öğlenleri ve akşamları nasıl nefes nefese kalmak istediğimi biliyordum ve hiçbiri böyle bir uyanma şekliyle başlamıyordu. "Bu akşam beni göremezsin," diye hatırlattım. Birkaç kez homurdandı. Kapıdaki poşetlerimi göstererek, "Bir tokaya ihtiyacım var," dedim.

Beni poşetimden bir toka almam için bıraktı ve mutfağa gitti. Saçlarımı at kuyruğu yaparak topladım. Biraz sonra beni almaya geldi. Giriş salonuna geldik ve Clive'ı başını ellerinin arasına almış halde bulduk.

"Günaydın, Clive." Jesse resmi bir biçimde başıyla selamladı. Günün bu saati için fazla enerjikti.

Clive kendi kendine bir şeyler mırıldandı ve bize dalgın bir halde el salladı.

Jesse otoparkta durdu. "Esne," diye talimat verdi. Elimi bıraktı. Bacağını dizinden arkasına doğru kıvırarak esnemeye başladı. Ben ise şortunda oluşan ve kafamı hedef alan çıkıntıya dalmıştım. Orada durup onu izlemek beni çok mutlu ediyordu. "Ava, esne," diye emretti.

Bunu yapabilirdim. Benim sıradan koşularım gibi olacaktı. Sorun değil.

"Hazır mısın?"

Başımla onayladım ve arabasına doğru yürüdüm. O da yaya çıkış kapısına doğru yönelmişti. "Nereye gidiyorsun?" diye arkasından bağırdım.

"Koşuya," diye cevapladı.

Yeni uyanmaya başlayan beynim gerçeği kavramıştı. Beni parka kadar koşturacaktı. Üstelik dönüşte de koşacaktık. Bunu yapamazdım! Beni öldürmeye falan mı çalışıyordu? "Of, park ne kadar uzakta?" diye bıkkın bir ses tonuyla sordum. Ama belli edebilmiş miydim bilmiyordum.

"Altı kilometre."

Bu toplamda yirmi bir kilometre ediyordu! Düzenli olarak böyle koşuyor olamazdı. Kahrolası bir maratonun yarısı kadardı. Bir anda nefesim boğazımda kaldı ve öksürükle gizlemeye çalıştım. Bundan rahatsız olduğumu anlayarak keyiflenmesine izin vermek istemiyordum. Atletimi aşağı çektim ve kalbimi darmadağın etmiş adama doğru yürüdüm.

Şifreyi girdi. "On bir, yirmi yedi, on beş." Yüzüme bakıp gülümsedi. "Belki ileride ihtiyacın olur." Kapıyı açık tuttu.

Yanından geçerken omzumun üzerinden, "Bunu hatırlamayacağım," dedim. Thames'e doğru tempolu koşmaya başladım. Bunu yapabilirdim. Bir yandan de şifreyi kafamın içinde defalarca tekrar ediyordum. Üç haftadır koşmuyordum ama ukalalık yapmaması için ona söylemedim.

Beni yakaladı ve beraber koşmaya başladık. Onun tatlılığına baktım. Acaba bu adamın kötü yaptığı bir şey var mıydı? Sanki bedeninin üst kısmıyla alt kısmı birbirinden bağımsızmış gibi koşuyordu.

Rahatlatıcı bir sessizlik içinde nehrin yanından geç-

tik. Arada birbirimize bakışlar atıyorduk. Jesse haklıydı, sabahları koşmak gerçekten insanı rahatlatıyordu. Şehir sessizdi. Ne trafik vardı ne de korna sesleri. Hava serin ve ferahtı.

Yarım saat sonra St. James Parkı'na geldik. Altı kilometre koşmuştum ve acayip şekilde kendimi iyi hissediyordum. Jesse'ye baktım. Elini kaldırarak koşan herkese selam veriyordu. Bütün kadınlar Jesse'ye gülümseyip bana şüpheyle bakıyorlardı. Tepkisini görmek için gözlerimi ona çevirdim ama ne kadınlardan ne de koşudan etkilenmemiş gibiydi.

"İyi misin?" diye sordu yarım bir gülümsemeyle.

Konuşmuyordum. Bu kesinlikle beni yoracak bir şeydi ama o anda gayet iyiydim. Başımla onayladım ve dikkatimi önümüzdeki yola yönelttim. Kaslarımın pes etmemesini istiyordum. Kendimi kanıtlamam gerekiyordu.

Tempomuzu koruyarak, St. James Parkı'nın etrafından koştuk ve Green Park'a geldik. Ona baktığımda hâlâ umursamadan yanımda koşan bir adam görüyordum. Artık hissediyordum, ya ben yorulmaya başlamıştım ya da o temposunu arttırmıştı. On beş kilometre koşmuş olmalıydık. Hayatımda on beş kilometre koşmamıştım ben. Eğer iPod'um yanımda olsaydı güç verici şarkımı açardım.

Piccadilly'ye gelmiştik ve artık ciğerlerimin yandığını hissediyordum. Zar zor nefes alıyordum ve tempomu koruyamıyordum. Duvara toslamak deyimini daha iyi anlamıştım. Hiç bu kadar koşmamıştım.

Ama pes etmemeliydim.

Paramparça oldum. Yoldan çıktım ve ter içinde kendimi Green Park çimlerine attım. Uzanıp yanan ciğerlerime hava çektim. Pes etmiş olmayı takmıyordum. Bu benim kişisel rekorumdu. O istediği kadar koşabilirdi.

Gözlerimi kapayıp derin nefes almaya konsantre oldum. Hasta olmuş gibiydim. Gözlerimi açtım. Etraftaki ağaçlara meydan okuyan yeşil bakışlarla karşılaştım.

"Bebeğim, seni çok mu yordum?"

Hiç yorulmamış gibiydi. Oysa ben konuşamıyordum bile. Koşunun kaybedeni olarak altında kaldım ve yüzümü öpücüklere boğmasına izin verdim. Herhalde tadım berbattı.

"Hmm, ter ve seks." Yanağımı yaladı, çimlerde yuvarlandık. Karnının üstüne yayılmıştım. Ellerini terli sırtımda gezdirdi. Göğsüm daralmıştı. İnsan yirmi altısında kalp krizi geçirebilir miydi?

Nefesimi kontrol altına aldığımda, ellerimi göğsüne bastırarak kalktım ve üstüne oturdum. "Lütfen beni eve koşturma," dedim. Sanırım ölürdüm. Ellerini başının altına yerleştirdi. Bu halim onu eğlendiriyor gibiydi. Kolları esnedikçe yenilebilirmiş gibi duruyordu. Eğilip bir ısırık alabilirdim.

"Beklediğimden çok daha iyiydin," dedi kaşını kaldırarak.

"Uykulu seksi tercih ederim," dedim ve başımı göğsüne koydum. Sırtımı okşamaya başladı.

O anda onu gerçekten seviyordum, saat sabahın altı buçuğuydu. Ama söz konusu Bay Jesse Ward olunca

durumların nasıl değişebileceğini aklımdan çıkarmamalıydım. Bir saat sonra muhtemelen bir lafına itaat etmeyecektim ve sinirden delirecekti.

"Hadi bakalım, hanımefendi. Bütün gün çimlerde yatamayız. Yapacak işlerin var."

Evet, doğru. Ama Lusso'dan millerce uzaktaydık. Göğsünden güç alarak ayağa kalktım. Jesse ise kolaycacık ayaklarının üstünde yükselivermişti. Ona gıcık oluyordum.

Bir kolunu omzuma doladı, yürüdük. Bir taksiye el işareti yaptı ve beni bindirdi.

"Taksi için yanına para mı almıştın?" Yorulup kalacağımı bilmiş miydi?

Cevap vermedi. Sadece omuz silkti ve beni kollarına çekti.

Koşusunu kısa kestiğim için biraz suçlu hissediyordum. Ama daha fazla devam edemezdim.

Beni Lusso'nun giriş salonundan asansöre kadar çekerek götürdü. Sanki aylardır uyanıkmışım gibi hissediyordum. Aslında iki saat olmamıştı bile. Bugünün sonunda ne hale geleceğime dair en ufak fikrim yoktu.

İçeri girdiğimizde mutfaktaki bir taburenin üstüne yıkıldım. Kafamı kollarımın üstünde dinlendiriyordum. Nefesim yeni yeni normale dönmüştü.

"İşte! Al."

Yukarı baktım ve su dolu bir bardağın burnumun altında dalgalandığını gördüm. Bardağı aldım, içtim ve elimin tersiyle ağzımı sildim.

"Ben banyo yapacağım." Bana sempatik bir bakış attı.

Biraz eğlendiğini de sezmiştim. Piç! Her zamanki şempanzeliğimle tabureden kaldırılıp yukarı taşındım.

"Banyo için zamanım yok, ben duş alacağım," dedim beni yatağa koyarken. Çarşafın altına girip önümüzdeki hafta bir gün ortaya çıkmak için neler vermezdim.

"Yeteri kadar zamanın var. Önce kahvaltı edeceğiz. Sonra da öğleden önce Manor'a gideceğiz," dedi ve terli alnımı öptü.

Manor'a mı gidecektik? Kahretsin. Yılın geri kalanı için ajandamı işaretlerken tamamen ciddiymiş. Sabah, öğle ve akşam beni rahatça sömürebilmesi için Patrick'e yüz bin pound göndermişti. Peki diğer müşterilerim ne olacaktı? En önemli müşterim Van Der Haus ne olacaktı? Tanrım, bunun altında ezilecekmişim gibi hissediyordum.

"Jesse, ofise gitmem lazım," dedim sakin ve mantıklı olmaya çalışan bir ses tonuyla.

"Hayır, gitmene gerek yok. Esne," diye kısa ve düz bir cevap verdi.

Ne yapacaktım? Koşup kaçmak için aşırı yorgundum. Sorun çok uzağa gidemeyecek olmam değildi, kalbimdeki kasılma bir kalp krizine dönüşebilirdi.

"Bütün eşyalarım ofiste. Bilgisayar programlarım, referans kitaplarım, her şeyim." Sesim cılız çıkmıştı.

Banyonun kapısından kendini gösterdi. Dudağını ısırıyordu. "Ve bütün bu saydıklarına ihtiyacın mı var?"

"Evet, işimi yapabilmem için."

"Tamam, ofisine uğrayacağız," dedi ve banyoya geri döndü.

Kendimi öfkeyle yatağa geri attım. Ne diyecektim Patrick'e? Tükenmiş bir halde soludum. Beni eve taksiyle getirip yorgun vücudumu merdivenlerden yukarı taşıdığında, bende yanlış bir güvenlik hissi oluşmasına sebep olmuştu. Kontrol altında olmayacaktım.

"Banyo hazır," dedi kulağıma fısıldayarak. Beni huzursuzluğumdan çekip aldı.

"Ciddiydin, değil mi?" diye sordum beni yataktan kaldırıp banyoya taşırken. Küvet yarısına kadar doluydu.

"Hangi konuda ciddiydim?" Beni ayaklarımın üstüne koydu ve koşu giysilerimi üzerimden çıkarmaya başladı.

"Beni paylaşmamak konusunda"

"Evet."

"Diğer müşterilerim ne olacak?"

"Ben seni paylaşmak istemediğimi söyledim." Şortumu aşağı indirdi ve ayak bileğime dokundu. Sırayla ayaklarımı kaldırdım.

"Tasarımları hazırlamak için Manor'a gelmeme gerek yok Jesse."

Beni küvete soktu ve soyunmaya başladı. "Evet, var. Geliyorsun."

Su, adeta çığlık atan kaslarıma hoş geldin dedi. Ne yazık ki çığlık atan beynimi rahatlatamamıştı.

"Hayır istemiyorum," diye bastırdım.

Arkamdan küvete girip sırtımı göğsüne dayarken yüzündeki hoşnutsuzluğu hissedebiliyordum. Bir müddet sessizce durdu, sonra derin bir nefes aldı. "Eğer ofise gitmene izin verirsem benim için bir şey yapman gerekecek."

İzin verirse mi? Ukala ve kendinden emin olmaktan daha öte bir yerdeydi. Ama pazarlık yapıyordu. Bana emir verip zorlamasından sonra bu bir ilerlemeydi. "Tamam, ne istiyorsun?"

"Manor'ın yıldönümü partisine geleceksin."

"Nasıl yani? Sosyal etkinlik gibi bir şey mi?"

"Evet, kesinlikle bir sosyal etkinlik."

Yüzümü göremediği için seviniyordum. Eğer görebilseydi hoşnutsuzluğumu fark edecekti. Tam olarak yukarı tükürsem bıyık aşağı tükürsem sakal durumundaydım. Bugün Manor'a gitmekten kurtulmuştum ama aslında yaptığım şey sadece kaçınılmazı geciktirmek olmuştu. Tamamen kurtulamamıştım. Sosyal etkinlik mi? Kafamı haşlamayı tercih ederdim.

"Ne zaman?" diye sordum.

"İki hafta sonra." Kollarını omuzlarımın etrafına doladı ve yüzünü boynuma sürttü.

Banyonun içinde dans ediyor olmam gerekirdi. Benimle sevgili olmak istiyordu. Önemli olan sahip olduğu şık otel değildi, benim orada olmamı istemesiydi. Ama emindim ki akşamı Sarah'nın arkadaş canlısı olmayan gözetimi altında geçirecektim. Kesinlikle orada olacaktı.

"Geleceksin," deyip dilini kulağıma soktu. İçinde birkaç kez döndürdü. Sonra kulak mememi öpüp yeniden dilini soktu. Sıcak dili kıvranmama sebep oluyordu. Vücudum vücudundan kayıyordu. "Dur!" dedim.

"Hayır." Ben çırpındıkça daha da sıkmaya başlamıştı. Her yere su sıçrıyordu. "Geleceğini söyle."

"Hayır," dedim gülerek. Eli kalçamdaydı. "Dur!"

"Lütfen," diye fısıldadı kulağıma.

Karşı koymayı bıraktım. Lütfen mi? Doğru mu duymuştum? Olduğum yerde kaldım. Jesse Ward lütfen mi dedi? Pekâlâ, anlaşma yapmaya çalışıyordu ve lütfen demişti.

"Tamam, geleceğim," dedim. Bu cevabım sonrası beni iyice sıktı ve baştan aşağı bana sürtünmeye başladı. Uzanıp kollarını tuttum. Ben onu mutlu etmiştim, o da beni mutlu ediyordu.

Onun sevgilisi olacaktım. Bu Sarah'yı hiç mutlu etmeyecekti. Aslında orada olup bunu görmeyi de istiyordum. Beni orada istiyordu ve bu çok şey ifade ediyordu. Dudaklarımın mutlulukla kıvrılmasına engel olamıyordum. Genellikle bu işlerde rekabeti sevmezdim ama Sarah'dan hiç hoşlanmıyordum. Yani bu zor bir karar değildi.

Sessizce, "Daha önce hiç banyo yapmamıştım," dedi.

"Hiç mi?"

"Hiç. Ben duş adamıyım. Ama sanırım şu zamandan sonra bir banyo adamı olabilirim."

"Ben banyoya bayılırım."

"Ben de. Ama eğer sen de benimle birlikte küvetin içindeysen." Beni kollarıyla sıktı. "Buranın iç mimarının büyük bir küvete ihtiyaç olduğunu düşünmesi çok iyi olmuş."

Güldüm. "Bence de iyi iş çıkarmış."

"Acaba içinde olmayı hiç düşünmüş müdür?" diye sesli düşündü.

"Hayır, düşünmedi."

"Her neyse, şu anda içinde olduğu için çok mutluyum." Kulak memesini dişlerinin arasına alarak çekti. Ayakları baldırımdan kayarak, köpüklü suyun üstünde duran ayaklarımı okşadı.

Gözlerimi kapayıp başımı göğsüne dayadım. Belki de işi aşıp bütün günümü onunla geçirmeliydim.

Uykulu bir şekilde banyoda pineklerken, bu küvet konuşmalarımızın yeni favori eğlencem olduğunu fark ettim. Hatta belki sabahları koşmaya bile başlayabilirdim. Tabii ki o kadar uzun mesafeler değil. Ama parkın etrafında bir veya iki tur atabilirdim. Esnemeyi de unutmamalıydım.

Kulağıma usulca "işe geç kalacaksın," dedi. Suratım asıldı. Orada o kadar rahattım ki. "Bir düşün... eğer ofise gitmen gerekmeseydi, daha uzun kalabilirdik." Şakağımdan öpüp ayağa kalktı. Sessizce ısrarına dayanamayıp bütün gün onunla kalmayı kabul etmiş olmayı diledim.

26. BÖLÜM

Giyindikten sonra merdivenlerden indim. Jesse mutfakta telefonla konuşuyordu. Parmağını fıstık ezmesi kavanozuna daldırmıştı. Bana gülümsedi. O çapkın gülümseme neredeyse dengemi kaybedip düşmeme sebep oluyordu.

Hayranlıkla gri ceketi ve siyah gömleğine baktım. Dalgalı sarı saçlarını yana yatırmıştı. Tıraş olmadığı için de aşırı memnundum. Sağlam ve akıl almaz derecede yakışıklı görünüyordu.

"Ava'yı işe bıraktıktan sonra orada olacağım." Taburenin üstünde yüz seksen derece döndü. "Evet, Sarah'ya oraya geldiğimde masamda olmasını istediğimi söyle."

Kucağını işaret etti. Ona doğru ilerledim. "Basit, üyeliğini iptal edeceğiz." Diz çöktüm, gülümseyerek yüzünü boynuma dayadı ve derin derin kokladı. "İstediğini başlatabilir. Gitti artık, bitti," dedi sertçe. Ne hakkındaydı acaba? "Sarah'ya söyle iptal etsin... evet... tamam... görüşürüz."

Telefonunu kapatıp tezgâha bıraktı. Kollarını dizlerimin altına dolayarak beni kaldırdı ve kocaman bir öpücük verdi. "Kahvaltı?" diye sordu.

Ocağın üstündeki saate baktım. "Ofiste bir şeyler yerim." Geç kalamazdım. Kollarının arasından kaydım ve ilaçlarımı içmek için çantamı aldım. "Biraz su alabilir miyim?"

"Keyfine bak bebeğim." Fıstık ezmesi kavanozuna geri döndü.

Devasa buzdolabına doğru yürüdüm. Çantamı hızla tezgâha koydum, her şeyi içinden çıkardım. Ama hapları bulamadım. Yoklardı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Bir şey yok," dedim. Her şeyi çantama geri tıkıştırıyordum. "Siktir," dedim sessizce. Sonra birden aklıma paketleri ayırıp bazılarını iç çamaşırı çekmeceme koyduğum geldi. İçimden kendimi alkışladım.

"Sözlerine dikkat et, Ava," diye azarladı beni. "Hadi işe geç kalacaksın."

"Affedersin," dedim. "Bu senin hatan, Ward." Çantamı omzuma astım.

"Benim mi?" Gözleri kocaman açılmıştı. "Neymiş benim hatam? Ne yaptım?"

"Önemli bir şey değil, ama dikkatimi dağıttığın için senin hatan," diyerek suçladım onu.

Dudaklarını seğirterek bana baktı. "Dikkatini dağıtmamdan hoşlanıyorsun."

Bunu inkâr edemezdim. Etmedim de.

Rekor kıracak bir hızla beni Berkeley Meydanı'na getirdi. Gereksiz pahalılıktaki arabasıyla yollarda tam bir tehlikeydi. Yasa dışı bir biçimde arabayı köşeye park etti, dönüp bana baktı.

"Seninle uyumayı seviyorum," dedi kibarca. Uzanıp başparmağını alt dudağıma getirdim.

"Ben de seninle uyumayı seviyorum. Ama sabahın beşinde koşmayı sevmiyorum." Bacaklarımda hâlâ koşunun etkisi vardı ve gün içinde durum daha da kötüye gidecekti.

"Sevişmeyi mi tercih ederin?" O çapkın gülümsemesi yine yüzündeydi. Elini elbisemin ön kısmında gezdirdi.

Hayır, yapamazsın! "Hayır, uykulu seksi tercih ederim," diye düzelttim onu. İleri doğru eğilerek dudaklarına sade bir öpücük kondurdum. Arabadan indim ve yalnız bıraktım. "Yarın görüşürüz. İşten önce canımı çıkardığın için teşekkürler." Kapıyı kapadım. Mahvolmuş bacaklarım ve en rahatsız ayakkabılarımla yürüyüşe koyuldum.Sabah saatlerini müşterilerimi ve programımı kontrol ederek geçirdim. Her şeyin kolayca işliyor olması beni memnun etti. Önümüzdeki hafta yapacağım birkaç site ziyaretini not aldım. Onları keçeli kalemle çapraz hatlar halinde yazarken gülümsüyordum. Patrick Jesse'yle günlük buluşmalarımdan dolayı beni enselemeden önce yeni bir ajanda almalıydım.

Masama koyulan kapuçino ve keki memnuniyetle kabul ettim. Sally çok nazikti. O sırada ofisin dışından korna seslerini duydum. Dışarı baktım ve park etmiş pembe bir panelvan gördüm. Kate dikkatimi çekmek için deli gibi kollarını sallıyordu. Sandalyeden kalkarken kaslarım çığlık atarak bana karşı geliyordu. Attığım her adımda tıslıyordum. Genç Margo'nun yanına geldim ve arkadaşımın heyecan dolu yüzüne gülümsedim.

"Çok güzel değil mi?" diye sordu Kate Genç Margo'nun direksiyonunu okşarken.

"Evet, çok güzel." Sonra birden aklıma geldi. "Sam'e iç çamaşırı çekmecemi karıştırma izni verirken aklından ne geçiyordu acaba?"

"Onu durduramadım!" Sesinde kendini savunma tınısı vardı. "O arsız bir domuz." dedi.

Öyle olduğundan şüphem yoktu.

"Jesse nasıl?" diye sordu sırıtarak. "Eğlendiniz mi?"

"Eh. Bir Ducati 1098 üzerinde vahşice seyahat ettim, Sarah beni bakışlarıyla taciz etti ve bir de bu sabah on beş kilometre koştum." Eğilip ağrıyan bacaklarımı okşadım.

"Siktir, hâlâ aynı mesele mi? Artık bundan vazgeçmesini söyle. On beş kilometre mi koştun? Yuh! Bir de Ducati bilmem nesi de ne?"

"Bir süper motosiklet" dedim. Birkaç gün önce ne olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu. "Bir de Jesse şirket hesabına yüz bin pound yatırdı."

"Ne?" diye çığlık attı.

"Duydun işte."

"Neden?"

"Benimle birlikteyken Patrick'i sessiz tutmak için. Beni paylaşmak istemiyor."

"Vay! Herif deliymiş."

Güldüm. Evet, deliydi; delice aldatıcı, delice zengin, delice sinir bozucu ve delice sevimliydi... "Bu akşam dışarı çıkıyor muyuz?" diye sordum. Kate'in bu akşam boş olduğunu düşünerek deli adamı ekmiştim.

"Kesinlikle!"

Hafifledim. "Bu durumda Sam'le görüşmeyecek misin? Evinin bir demirbaşı haline gelmeye başladı." Aslında yarı çıplak bir demirbaş haline gelmeye başlamıştı ama bunu söylemedim.

"Onunla sadece eğleniyoruz," diye cevap verdi.

Onun sadeliğine güldüm. Durumun farklı olduğunu biliyordum. Yıllardır aynı adamla ikinci bir randevuya çıkmamış kızdan bahsediyorduk. Sam de tatlı adamdı. Aradaki bağlantıyı görebiliyordum.

Genç Margo'nun arkasından bir araba korna çalmaya başladı. "Siktir git!" diye bağırdı Kate. "Gidiyorum. Sonra evde görüşürüz. Şarap almayı unutma." Hâlâ ona bir panelvan aldığına inanamıyordum.

Birden aklıma giysilerim için yaptığım anlaşma geldi. Bu gece içmek yoktu. Kendi kendime gülümsedim. Nereden bilecekti ki?

Kate yolda ufalarak kayboldu, ben de masama döndüm. Bacaklarımı esnettim. Ayağa kalktım, topuğumu kalçama doğru götürdüm. Kasılmış kaslarımı esnettim. Telefonum masanın üzerinde zıplamaya başladı ve Pla-

cebo'nun *Running Up That Hill* parçası çaldı. Kim olduğunu anlamak için ekrana bakmama gerek yoktu. İnanılmaz bir müzik zevki vardı.

"Sevdim," dedim selamlaşma yerine.

"Ben de. Daha sonra dinlerken sevişiriz."

"Beni daha sonra göremeyeceksin," diye yeniden hatırlattım. Bunu bilerek yapıyordu.

"Seni özledim."

Onu göremiyordum ama dudaklarını büzdüğünü biliyordum. Sevişme kısmına gelince... seks yapmaya göre büyük bir gelişmeydi. Gülümsedim. "Beni özledin mi?"

"Evet seni özledim," dedi. Bilgisayarıma baktım. Saat birdi. Ondan ayrılalı daha beş saat bile olmamıştı. "Bu gece dışarı çıkma," dedi.

Sandalyeme yığıldım. Bunun olacağını biliyordum. "Sakın," dedim. "Programımı yaptım bile."

"Biliyorum, işte olabilirsin ama bu sana oraya gelemeyeceğimi düşündürmesin." Sesi ölümüne ciddiydi. Hatta biraz da sinirliydi.

Gelemezdi, bunu yapamazdı. Yoksa yapabilir miydi? Kahretsin, bilmiyordum. "Ne yaparsan yap," dedim.

Güldü. "Ben ciddiyim hanımefendi."

"Biliyorum." Bundan şüphem yoktu. Ama herhangi bir şey yapabilmek için yarını bekleyecekti.

"Bacakların ağrıyor mu?" diye sordu. Tam o sırada masanın altında bacaklarımı esnetiyordum.

"Eh." Acı çektiğimi öğrenip memnun olmasına izin veremezdim. Bir dakika... Dışarı çıkmayayım diye beni sakat bırakmaya mı çalışıyordu bu?

"Eh," diye tekrarladı komik bir şekilde. "Anlaşmamızı hatırlıyor musun?"

Eğer anlaşmayı unutacağını düşünseydim kendimi kandırmış olurdum. Artık emindim ki, hareket edemeyecek hale gelmem için beni koşturmuştu. Kontrol manyağı!

"Hatırlatmana gerek yok," dedim. Asla bilemezdi. Akşamdan kalma olacak kadar içmeyecektim.

"Dikkatli ol, Ava," dedi bıkkınca. "Hatırlatmanın gerekli olup olmadığına ben karar veririm."

"Anlaşıldı," diye cevap verdim hak ettiği şekilde dalga geçerek.

"Seni ne zaman göreceğim?"

"Yarın?" Onu gerçekten görmek istiyordum.

"Sekiz,"

"On bir,"

"Sekiz!" diye bastırdı.

Sekiz mi? Cumartesi gününden bahsediyorduk, sekiz de ne? Jesse sekizde gelecekse kesinlikle içemeyecektim. "Öğlen," dedim.

"Sekizde görüşürüz." Kapattı. Telefon kulağımda kalakalmıştım. İnanamaz bir biçimde telefonuma baktım. İstediği kadar sekizde gelsin; onu eve almak için uyanık olmayacaktım. Eminim ki Kate de olmayacaktı. Ağrı içindeki vücudumu yeniden koltuğuma yerleştirdim. Bir daha asla koşmayacaktım.

"Tom," diye seslendim. "Akşam dışarı çıkıyoruz, gelecek misin?" Victoria'ya sormadım çünkü Drew'la randevusu vardı.

Bebeksi yüzüne pis bir gülümseme ekleyip baktı. "Bunu kibarca reddetmem gerekecek." Hiçbir zaman olmadığı bir centilmen gibi başını eğdi. "Bir randevum var!"

"Yeni biri mi?"

"Evet! Bu seferki uzun sürecek ama bak göreceksin," dedi başıyla onaylayarak.

Saat altıda ofisten çıktım. Şarabı aldım, hemen orada açıp içmemek için kendimi zor tutuyordum. Günlerden cumaydı; gece Kate'le takılacak, ertesi günü de kontrol manyağıyla geçirecektim. Harika.

Kapıdan içeri yürüdüm. Yarı çıplak halde Sam'in Kate'in atölyesinden çıktığını gördüm. Hemen arkasından da giysisini giymiş olan Kate geldi. Yüzünde tatminkâr bir gülümseme vardı.

"Gerçekten mi?" dedim. Gözlerimi Sam'in çekici vücudundan uzak tutmaya çalışıyordum.

Üstün arsız gülümsemesiyle beni kör etti ve yüzünü Kate'e döndü. Çıplak sırtına ve bol pantolonu içindeki kıçına bakıyordum. O sırada ensesinde kalmış olan kek karışımını gördüm.

"Biraz bırakmışsın." Suçlarcasına kek karışımını işaret ettim.

Kate, Sam'i benimle yüz yüze gelecek şekilde çevirdi ve onu sırtından ensesine kadar yaladı. Sam bana bakarak sırıttı, güldüm. Ne gösteriş meraklısı bir çiftti.

Eve doğru giderken attığım her adımda bacaklarıma bıçak saplanıyormuş gibi canım acıyordu. Hemen banyoya gidip küveti doldurdum. Bir şişe kas rahatla-

tıcı banyo köpüğünün yarısını suya döktüm. Sonra iki numaralı ihtiyacım için kendimi mutfağa attım. Kate'le kendime birer kadeh şarap koydum ve ilk yudumu aldım.

Beş dakika sonra iç çamaşırı çekmecemdeki her şeyi omuzlarımın üzerinden dışarı fırlatıyordum. Panik halinde "Kate!" diye bağırdım. Onları buraya koyduğumu biliyordum, neredeydiler? Eğer bu Sam'in bir şakasıysa, onun boynunu kıracaktım.

Kate odama geldi. "Küvetin musluklarını kapadım. Ne oldu?"

"İlaçlarım."

"Ne olmuş ilaçlarına?"

"Gitmişler." Ona suçlayan bir bakış attım." Sam'in çekmecemi kurcalamasına izin verdiğine inanamıyorum."

Gözleri kocaman açıldı. "Buna izin vermedim, hem zaten ilaçların orada yoktu. Olsalardı görürdüm.

Sinirle bağırdım ve bütün çekmeceleri boşaltmaya karar verdim. Onları oraya koyduğumu biliyordum. "Kahretsin!"

"Sakin ol, yenilerini alırsın. Tom ve Victoria geliyor mu?"

Çekmecemin içindekileri çıkarıp yeniden içeri tıkıyordum. "Sordum ama ikisinin de programı var."

"Organizasyon becerilerin inanılmaz," diye mırıldandı. "Yoksa Victoria ve Drew bu gece mi buluşuyorlar?" Bana kocaman mavi gözleriyle bakıyordu.

"Evet!"

"Asla yürümez. Hadi çabuk banyoya; ben de duş alacağım."

Şarabımı alıp banyoya yöneldim.

Su şahaneydi. Saçlarımı yıkadım, her yerimi tıraş ettim. Küvetten çıkıp şarabımı bitirdim ve dişlerimi fırçaladım.

Bir saat sonra, saçlarımı kuruttum, biraz krem sürüp biraz da makyaj yaptım. Kapım açıldı ve Kate içeri girdi. "Daha ne kadar işin var?" diye sordu. Ateş kırmızısı saçları sargılıydı ve o da daha tam hazır değildi

"Yarım saat," dedim çamaşır çekmecemi açarak.

"Şahane," deyip kapıyı kapattı.

Kapı yine açıldı.

"Ne var?" dedim bakmadan. Kendime uygun bir çamaşır arıyordum.

İki saniye içinde yakalandım, havlum üstümden çekildi ve sırtüstü yatağa yatırıldım. Üzerimde devasa bir erkeğin karartısı belirdi.

Oha! Tamamen dağılmıştım. Yüzüne dikkat etme şansım bile olmadı. Dudakları dudaklarımı ezdi. Oburca öpmeye başladı. Bu da neydi? Ne karşı koyabildim ne de burada ne yaptığını sorabildim. Beni ellerimin ve dizlerimin üzerinde duracağım şekilde çevirdi. Parmaklarını giriş yerime kaydırdı —şüphesiz ki hazır olup olmadığımı kontrol etmişti— fermuarını açtı ve beni böğürttü.

Bağırdım. Bir el uzanıp ağzımı kapattı.

"Sessiz ol!" deyip acımasızca gidip gelmeye devam etti.

Siktir! Tamamen çaresizdim. Büyük bir kararlılıkla içime dalıp çıkıyordu. O kadar derine girdi ki görüşüm bulanıklaştı, başım dönmeye başladı. Hem çaresizdim hem de zevk alıyordum. Eli ağzımı bırakıp kalçalarıma yöneldi. Artık beni kendine çekerek daha sert girişler yapıyordu.

"Jesse!" diye bağırdım çaresizce. Acımasızdı.

"Sessiz ol dedim."

Aldığım zevk arttıkça vücudumu ona doğru iter halde buldum. Her girişinde homurdanıyordu. Deli gibi girip çıkıyordu. Zevkin doruklarındaydım.

Bir yastığı yakalamak istedim ama o dağınıklıkta sadece çarşafı tutabildim. Kafamı kaldırıp gözlerimi kullanacak halim yoktu. Acınası durumdaydım.

Beni tutuşu sıkılaştı. Beni ele geçirmişti. Olan şey tam olarak buydu. Çok da rahatsız değildim. Çaresiz ve tamamen onun merhametine kalmış olabilirdim ama yine de feci bir orgazm yaşayacaktım.

Hızını artırdı. Son pompalayışı ve beni delercesine içime girişiyle paramparça oldum. Aklımı başımdan alan bir orgazm yaşadım ve çığlığımı bastırmak için yüzümü yatağa gömdüm. Boğuk sesi odada yankılandı. O da benimle aynı anda patlamıştı. Üstüme yıkıldı, kulağımın dibinde nefes alıyordu. İçime ve her yerime boşaldı.

Hem şok edici hem de korku verici bir durumdu. Tükenmiştim. Ciğerlerimi ferahlatacak miktarda nefes aldım. Bugün onlara çok yüklenmiştim.

"Lütfen sen olduğunu söyle," dedim. Gözlerimi kapatıp kendimi onun sıcaklığına bıraktım. Ceketi hâlâ üzerindeydi.

"Benim," diye soluklandı. Sırtımdan saçlarımı attı ve dilini gezdirdi.

Mutlulukla soludum, her yerimi yalamasına izin verdim.

"Bir duş daha almayacaksın," diye emretti dil vuruşlarının arasında.

"Neden?" diye sordum. Zaten almayacaktım. Zamanım yoktu.

Geri çekilip beni ters çevirdi ve bileklerimi kavradı. Beni süzdü. Saçları dağılmıştı ama hiç de kötü görünmüyordu.

"Çünkü dışarı çıktığında vücudunun her yerinde olmak istiyorum." Dudaklarını dudaklarıma getirdi. Şimdi dudaklarımda çok farklı bir taktik uyguluyordu. Dilini çevirerek içime uğulduyor, dudaklarımı dişliyordu. Az önceki saldırısından çok daha farklı bir yerdeydik.

"Erkeklerin yeni becerilmiş kadınlara karşı zaafı mı var?" diye sordum dudaklarının arasından.

"Ağzın," Yüzünü geri çekip ters bir bakış attı. "İçki içmişsin sen."

"Hayır," dedim suçluluk duygusu içinde.

"Seni dantelli çamaşır giymiş halde bulurum sanıyordum."

Bileklerimden birini bırakarak parmağını kalçalarımın birleşim yerine götürdü.

"Bunu mahvedebilirdin," dedim ve iki parmağını içime daldırdı. Az önceki orgazmın etkisinden daha kurtulamadan yenisini yaşamak üzereydim.

"Belki de," diyerek onayladı. Parmaklarıyla içimde

daireler çiziyordu. Gidebildiği en derin yere kadar zorluyordu.

Tatmin olmuştum. Bacaklarımı onun altında geriyordum.

"Aptal bir şey de giyme."

Elimi uzatıp onu omzundan yakaladım. Ağzıma doğru çektim ama karşı koydu. Benden bir şey beklercesine yüzüme bakarken durumu anladım... Verdiği emri anladığımı belli eden bir tepki görmek istiyordu.

"Giymeyeceğim!" dedim çaresizce. İnanılmaz bir şekilde başparmağını klitorisime bastırdı.

"Boşalacak mısın, Ava?"

"Evet!" diye bağırdım yüzüne. Her an deminki orgazmdan bir tane daha yaşayabilirdim. Üstelik bu da beni aynı şekilde tatmin edecekti. "Lütfen!"

Yaklaştı. "Hoşuna gidiyor mu bebeğim?" Daha da derine gidiyordu.

"Tanrım!" diye bağırdım. "Jesse, lütfen." Başımı kaldırıp dudaklarını yakalamak istedim ama geri çekildi.

"Beni istiyor musun?"

Yanmaya başlamıştım. Şişmiş dudaklarıma yaptığı her hamleyle bacaklarım kasılıyordu. "Evet."

"Beni memnun etmek istiyor musun, Ava?"

"Evet, Jesse, lütfen!" diye bağırdım.

Parmağını geri çekti ve yataktan kalktı. Öylece kalmıştım.

Ne? Hayır?

Uçurumdan düşmenin eşiğindeydim. Orgazmımdan eser kalmamıştı. Beni patlamış bir bomba gibi bı-

rakmıştı. "Ne yapıyorsun?" diye sordum kaskatı kesilmiş halimle.

"İşi bitirmemi mi istiyorsun?" Pantolonunun giyiyordu.

"Evet!"

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Dışarı çıkma."

"Hayır!"

Omuz silkti. "Buradaki işim bitti." Havaya bir öpücük attı, yeşil gözleriyle bana baktı ve dönüp dışarı çıktı.

Öylece kalakalmıştım. Kendimi işaretlenmiş ve bundan kurtulamayacakmış gibi hissediyordum. Bunu yaptığına inanamıyordum. Ne yaptığını biliyordum. Bu bir manipülasyon tekniğiydi.

"Kendi işimi kendim yaparım o zaman!" diye bağırdım kapı çarparken. Yapmayacaktım. Tek başıma yaparsam, asla istediğim tatmine ulaşamazdım.

Kendimi çamaşır çekmecemin önüne atıp en tahrik edici takımımı aradım. Pembe dantel iş görürdü. Üstüme geçirdim ve lüks butik poşeti elime aldım. Beş yüz poundluk elbiseyi koruyan kâğıdı çıkarırken gülümsüyordum. *Son gülen iyi güler, Bay Ward!*

Yine fermuarla savaştım. Yarı bitmiş makyajımı tamamladım ve kendimi aynaya sundum. Kendimi çok beğendim. Krem rengi ipek elbise yakıyordu. Tenim güneş tarafından öpülmüş gibiydi. Gözlerim karanlık ve sisliydi. Saçlarım da çikolata dalgalarını andırıyordu. Ayaklarımı krem rengi Carvella stilettolarıma soktum ve biraz Calvin Klein'ın Eternity'sinden sıktım.

"Hassiktir!" diye çığlık attı Kate. Ona döndüm. Dar,

ipekle kaplanmış vücuduma bakıyordu. "Sinirden kuduracak!"

Dudaklarımı büzdüm. "Siktirip gidebilir!"

Kate güldü. "Cesursun. Bunu sevdim." Bana doğru yürüdü. Her zamanki büyüleyici güzelliğindeydi. Yeşil bir elbise ve mavi topuklu ayakkabılar giymişti. "Ne yaptı da bunu hak etti?"

"Bana dediğini yaptıramadığı için orgazmımı yarım bıraktı." Kate kahkahayla yatağa yıkıldı. Ben de kendimi tutamayıp gülmeye başladım. Bence de komik bir durumdu.

"Tanrı korusun onu," dedi kahkaha krizinin arasında. "Hayatının en iyi seksini yaşayanın bir tek ben olmamama sevindim." Gözyaşlarını sildi.

Bunu duyduğuma hiç şaşırmadım. Sam sadece Kate ona kek yaptığı için yarı çıplak vaziyette sırıtarak evinin etrafında dolaşmıyordu.

"Beni karman çorman etti." Başımı salladım, aynaya geri dönüp rujumu sürdüm.

"Kaç yaşında olduğunu kestirebildik mi?" Kate bronzlaştırıcı fırçamı alıp soluk yanaklarına sürdü.

"Hiçbir fikrim yok. Çok gizemli bir konu, tıpkı karnındaki yarası gibi."

Yanaklarına çimdik attı. "Fark eder mi? Hem ne yarası?"

"Hayır, fark etmez. Ayrıca yarası da şuradan şuraya gibi bir şey." Parmağımı karnımın altından kalçalarıma doğru götürdüm.

Aynadaki yansımama baktı. "Sen ona âşıksın."

"Hem de deli gibi." Sonunda sesli olarak itiraf etmiştim.

27. BÖLÜM

Kahkahalarla yuvarlanıyorduk. Azıcık bile sarhoş değildik ama kahkaha atmadan duramıyorduk.

"Ne içiyorsun?" diye sordu Kate, barmen bize doğru gelirken.

"Şarap," diye cevapladım gülümseyerek. Bunu sormaya bile gerek yoktu.

Kate içkilerimizi aldı ve cuma gecesi kalabalığının arasından geçerek son boş masaya oturduk. Dikkatlice elbisemin kenarlarını kavrayarak tabureye yerleştim.

"Ee, anlat bakalım, Sam?" diye sordum. Bu işte seksten fazlası olduğunu biliyordum. Sam'i tanımıyordum ama Kate'i iyi bilirdim. Eğer bir erkeğe bu kadar zaman ayırıyorsa mutlaka özel bir adamdır. Kardeşimden beri

hiçbir erkekle bu kadar zaman geçirmemişti. Kardeşimin geliş tarihi de yaklaşıyordu. Bunu düşünerek gülümsedim ama bu gece Dan'den bahsetmeyecektim. En azından Kate'e bahsetmeyecektim.

"Eğleniyoruz," diye cevap verdi.

"Hadi ama!" diye karşı çıktım. "Jesse ile ilgili bir sürü şey anlattım sana. Sen de bana bir şeyler anlat!"

Şarabından bir yudum alıp, kadehini masaya koydu. "Ava, beraber hayat kurabileceğin türden bir adam değil o. Hâlâ eğleniyorken tadını çıkaracağım ama bağlanmak istemiyorum."

Kate'in bu cevabı bana Sarah'nın hayal kurma hakkındaki sözlerini hatırlattı. "Nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Biliyorum işte," dedi yarım bir kahkaha atarak.

Biraz düş kırıklığına uğramıştım. Kate canlı, hoşgörülü ve çekincesi olmayan biriydi. Sam'de de sanki bu özellikler vardı. Sorun neydi ki? "Onu sevdim," diye itiraf ettim. Gösterişçi ve baş belasıydı ama bunlar ona tatlılık katıyordu.

"Ben de Jesse'yi sevdim."

Güldüm. Tabii onu severdi. Ona bir panelvan almıştı. Sonra birden ürktüm. "O şekilde sevmedin değil mi?" Of! Kate'in ona bağlanmış olabileceğini hiç düşünmemiştim. Tamam, herkes ondan etkileniyordu ama bir an bile Kate'in ona o şekilde bakabileceğini düşünmemiştim.

"Hayır!" Alınmış gibiydi. "Benim hoşuma giden seni çok seviyor olması."

"Ne? O beni sevmiyor Kate. Benimle seks yapmayı seviyor." Kate'in açıklamasının bende yarattığı etkiyi azaltmak için şarabımdan büyük bir yudum aldım. Yoksa bu benim açıklamamın etkisi miydi? Beni mi seviyordu, yoksa beni kontrol etmeyi mi seviyordu?

"Ava, yine söylüyorum, inkâr etme konusunda ustasın."

"Sence kaç yaşındadır?" diye sordum.

"Otuzlarındadır."

"Sam'e sorabilirsin." Neden daha önce düşünmemiştim ki bunu? Sam biliyor muydu ki?

"Denedim onu." Gülümseyerek cevapladı. "Bir sigara içeceğim." Tabureden indi, çantasından sigarasını aldı. "Burada bekle, masayı kaptırmayalım."

Sigara içilen bölüme giderek beni düşüncelerimle baş başa bıraktı. Beni çiğneyen mantıksız kontrol delisine âşıktım ve daha yaşını bile bilmiyordum. Ondan uzak durmalıydım. Herhangi bir adamdan kolayca uzaklaşabilir ve reddedebilirdim. Ama Jesse başkaydı. Ona bağımlı hale gelmiştim ve bu durum hiç sağlıklı değildi.

"Ava?"

Tanıdık bir sesle derin düşüncelerimden çekildim. Çok da hoşuma gitmeyen bir sesti. İpek kaplı dar popomun üstünde döndüm.

"Matt," dedim şaşırmış gibi yaparak. Sorun yoktu zaten şaşırmıştım.

"Siktir! Ava, şahane görünüyorsun." Gözlerini vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Rahatsız olmuştum. Nasıl tüylerimi diken diken edebiliyordu? Dört yıl

boyunca onu sevmiştim. Sevmiş miydim? Matt'e karşı hissettiklerim şu anda Jesse'ye karşı hissettiklerimin yanında önemsiz kalıyordu.

"Teşekkürler," dedim kibarca. Gömlek ve siyah pantolon giymişti. O siyah pantolondan nefret ediyorum. Ne istiyordu benden?

"Neler yapıyorsun?" tedirgince etrafa bakındı. Sebebini biliyordum.

Seks. İşte bunu yapıyorum. Şahane seks!

"Pek bir şey yapmıyorum. İş güç, yeni bir ev arıyorum."

Matt, saçımı parmağıma dolamamın ne anlama geldiğini bilmiyordu. Bu alışkanlığımın ne anlama geldiğini hiç anlamamıştı.

"Pek bir şey yapmıyorsun," diye tekrarladı düşünceli bir şekilde eğlenerek. Sinirlenmiştim ama neden bilmiyordum. Ona hiçbir şey borçlu değildim, ne bir açıklama ne de açıklama için harcanacak zaman. "Çok uzun sürmedi, değil mi?" dedi.

Şok oldum. "En azından ilişkimiz bitene kadar bekledim ben," diye cevabı yapıştırdım.

Dirseklerini masanın kenarına koydu, gittikçe kişisel alanıma yaklaşıyordu. Sırtım dikleşip beni geriye çekti. "Hıyarın tekiydim."

"Evet öyleydin."

Gülümsedi, sahteydi. "Sadece yeniden özür dilemek istedim. Çizgiyi aşmıştım. Eğer bana siktir git dersen seni suçlamam."

Tatlı tatlı gülümsedim. "Siktir git."

"Böyle olmaya gerek yok. Sana eski günlerin hatrına bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye sordu.

Eski günlerin hatrına mı? Nasıl bir dallama olduğunu mu kutlayacaktık? Lütfen! Dikkatle kendimi yeniden tabureye yerleştirdim.

"Hayır, teşekkürler."

"Kim o adam?"

"Seni ilgilendirmez." Gergince etrafa bakındım.

"Biraz heyecanlı bir tipti değil mi?" dedi gülerek.

"Koruyucu," Jesse'nin mantıksız hareketlerini savunduğumun farkındaydım ama yarı haklı da olsa onu yargılamasına izin veremezdim.

"Ne bok yiyorsun burada?"

Omuzlarım kasıldı. Kate'in ses tonuyla Matt buz kesildi.

"Ben de gidiyordum." diye tısladı Matt.

"Siktir git o zaman!"

Gözlerini yine bana çevirdi. "Seni görmek güzeldi, Ava."

Matt'in gidişi bana huzur vermişti. "O yılanla neden konuşuyorsun?" diye sordu.

"Konuşmamaya çalışıyordum." dedim kendimi koruyarak.

"Ne istiyormuş?"

"Biliyorum," diye cevapladım ama tabii ki biliyordum. Kate'e söyleyemezdim. Kate şarabını başına dikip bitirdi. Ben de kendiminkini bitirerek ona katıldım. "Bir tane daha alacağım." diyerek cüzdanımdan para aldım. "Çantama göz kulak ol." Siparişimi vermek için

bara doğru yürüdüm ve sakince barmeni beklemeye başladım.

Bu benim üçüncü kadehim olacaktı. Yaptığım asilikti ama Jesse'nin evdeki performansından sonra son sözü söylemiş olmak için bu özel başkaldırı görevini tamamlamalıydım.

Birkaç saat sonra kalabalık dağılmaya başladı. Muhtemelen üçüncü şarap şişesine geçmiştik. Ergenler gibi kıkırdıyorduk ve ben cesurca sorular sormaya başlamıştım.

"Gerçekten yatağa bağlı halde miydin?" diye sordum. Yüzüne yayılan gülümseme bana cevabımı verdi. Pek şaşırmamıştım, herhalde şarabın etkisiydi. Belki de son yaşadığım seks deneyimimden sonra normal gelmişti. "Biliyordum," diyerek güldüm. "Ona evin etrafında dolaşırken üzerine bir şeyler giymesini söylemelisin. Nereye bakacağımı bilemiyorum."

"Deli misin sen?" Gözleri bana kilitlenmişti. "Öyle güzel bi vücut saklanır mı hiç!"

"Ne iş yapıyor ki o?" diye sordum. Bir Porsche'si vardı ve hiçbir zaman çalışmıyormuş gibiydi.

"Zengin yetim."

"Yetim mi?"

"Evet," dedi düşünceli bir halde. " On dokuz yaşındayken ebeveynlerini bir araba kazasında kaybetmiş. Başka bir kardeşi veya ailesi yok. Mirasını harcayarak yaşıyor."

Sam bir yetim miydi? O yaşta ailemi kaybetsem ne yapardım bilemiyordum. Aslında herhangi bir yaşta ne

yapacağımı bilemezdim. Bir anda o çapkını farklı görmeye başladım. Her zaman gülümseyip şaka yapıyordu, böyle bir şey yaşamış olduğunu tahmin bile etmemiştim.

"Kaç yaşında?" diye sordum.

"Otuz," dedi. Sanki seviştiği adamın yaşını bilmekten dolayı kendini suçlu hissediyormuş gibiydi.

Önemli değildi. Hiçbir bilgimin olmaması Kate'in suçu değildi. "Drew hakkında ne düşünüyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Biraz düz ve soğuk biri sanki, değil mi?"

"Evet!" diyerek katıldım. Onun hakkında böyle düşünen tek kişi olmadığımı bilmek beni memnun etmişti. "Pek Victoria'nın tipi değil."

"En fazla iki kere daha buluşurlar. Bronzlaşma merkezindeki son maceralarını anlatarak onu sıkıntıdan öldürecek." Başıyla onaylayıp şarabını yudumladı. "Hey, Jesse Manor'daki partiden hiç söz etti mi?"

"Evet! Gidiyor musun?"

"Kesinlikle gidiyorum! Orayı görmek için sabırsızlanıyorum." Gözleri heyecanla dans etti. "Sanırım bir alışverişe çıkmalıyım."

"Ben sanırım dolabımdan bir şeyler giyeceğim." dedim. Bu salak elbiseye zaten beş yüz pound ödemiştim. Taburemde geri yaslanmak istedim ama arkada destek olmadığını unutmuştum. Şarabım havaya uçtu. "Kahretsin!" diye bağırdım ve kendimi kıçüstü düşmekten kurtarmaya çalıştım.

Kate'in bitmek bilmeyen kahkahasına ben de katıl-

dım. Güldükçe ellerimizdeki kadehler sallanıyordu. Artık içmeyi bırakmalıydım çünkü sendeleyip düşme evresine yaklaşmıştım. Ayrıca sabah sekizinde lorduma akşamdan kalma olmadığımı göstermeliydim.

"Sanırım artık geceyi bitirmeliyiz," dedim diplomatik bir ses tonuyla.

Kate başıyla onayladı. "Evet, ben tamamım." Tabureden inip bana doğru sendeleyerek geldi. "Of, bu şarkıyı çok severim. Hadi dans edelim!" diye çığlık atarak beni dans pistine çekti.

"Kate, dans pistinde kimse yok!" diyerek itiraz ettim. Aslında artık barda da kimse yoktu.

"Kimin umurunda?" dedi, müzikle birlikte sallanmaya başladı. Beni de kendisiyle birikte hareket ettiriyordu. "Bundan sonra gidece... Ah!" Yere düştü ve beni de çekti. "Üzgünüm!" dedi gülerek.

İkimiz de sırtüstü yerde yatıyorduk. Kıkırdayıp barın soluk ışıklarına bakıyorduk. Eğer kafam o kadar güzel olmasaydı çok utanırdım eminim.

"Sence gelip bize yardım ederler mi?" diye sordum kahkahanın ardından.

Kate gözyaşlarını sildi. "Bilmiyorum. Bağıralım mı?" Destek olmak için koluma uzandı. Kendini oturur pozisyona getirdi. "Siktir," ses tonu dalga geçmeyle ciddilik arasındaydı.

"Ne oldu?" Neye küfrettiğini anlamak için kendimi iterek kaldırdım ve gördüğüm şey Jesse'nin kollarını göğsünde bağlamış bizi izlediğiydi. Yakışıklı yüzünde gergin bir ifade vardı.

Gerçekten de siktirlik bir durumdu. Biraz daha gülüp onu delirtmemek için dudaklarımı sıktım.

Kate'in duyabileceği seviyede "Siktir, en az bir ay cezalıyım," diye fısıldadım. Kahkahasını bastırmaya çalışırken her yere tükürdü. Ben de kendiminkine karşı verdiğim savaşı kaybettim.

Bir çift sarhoş sırtlan gibi yerde oturuyorduk. Jesse'nin rengiyse saniyeler geçtikçe daha da kızarıyordu. Kate yüksek sesle gülerken Jesse'nin yanında Sam belirdi ve gözlerini devirdi. Neden benim erkeğim de sadece gözlerini devirmiyordu. O kadar da sarhoş değildim üstelik. En iyi arkadaşımın zoruyla dans pistindeydim.

Dazlak kafalı bir bar güvenliği geldi. Kate'i dirseğimle dürterek atılacağımızın işaretini verdim. "Kate, eğer bizi öğle yemeği için de almazlarsa çok kızarım." Baroque'un BLT sandviçine bayılıyordum.

"Sus, ayvayı yedin zaten," dedi gülerek. Yeniden beni destek olarak kullanarak ayağa kalkmaya çalışıyordu.

"Jesse, kadınının icabına bak," dedi güvenlik gelip Jesse'nin elini sıkarak.

"Merak etme." Bana en tehlikeli bakışını attı. "Onun icabına bakılacak. Arayıp haber verdiğin için sağ ol, Jay."

Ne?

"Gel buraya baş belası," diye Kate'le dalga geçti Sam. Onu ayağa kaldırdı.

Kollarını boynuna dolayıp yüzüne kıkırdadı. "Beni yatağa götür Samuel. Yine bağlayabilirsin beni."

Sam, Kate'e gülmemek için kendini tuttu. Ama kıkırdamasını bastıramadı. Jesse yine gecemi çiğneyip ez-

mişti. Sabah sekizden önce onu görmeyecektim, o da burada olanları bilmeyecekti. Hem güvenliğin ona haber vermesi de neyin nesiydi?

Sarhoş bakışlarımı bay mantıksıza çevirdim. Gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. Elbisemi süzdüğünü fark ettim. Of, iki tane emre karşı gelmiştim. Galiba gerçekten de cezalandırılacaktım. Yine kıkırdamaya başladım.

"Kalk, şimdi," diye hırladı.

"Of, çok sıkıcısın!" dedim normalde olduğundan daha rahat görünmeye çalışarak. Yardım etmesi için elimi ona uzattım.

Ofladı, kafasını sallayarak kızgınlığını gösterdi ve uzanıp beni kaldırdı. Elbisemin tamamını görünce gözleri daha da açıldı.

Yine kıkırdamaya başladım, kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum. "Bana kızgın mısın?" diye sordum.

"Çok kızgınım Ava," dedi tehdit edercesine. Dirseğimden tuttu ve beni bardan çıkardı.

Sam'i, Kate'i Porsche'nin ön koltuğuna oturturken gördük. Hâlâ kıkırdıyordu, beni de başlatacaktı.

"Samuel, bu gece senin şanslı gecen!" diye şarkı söylüyordu Kate. Sam kapısını kapadı.

Jesse ve Sam vedalaştılar. Jesse hâlâ dirseğimi tutuyordu.

"Görüşürüz, piliç." Sam yanağımdan makas aldı. Gülüp mantıksız erkeğimi küplere bindirmemek için kendimi zor tutuyordum.

Jesse beni arabaya götürüp ön koltuğa bindirdi. Çok

kızgın görünüyordu ama çok sarhoştum ve umursamıyordum.

Kemerime uzandı ama onu geri ittim. "Kemerimi takabilirim." Bana bir şansını zorlama bakışı attı. Ellerimi kucağıma koyup kemerimi takmasına izin verdim. O sırada onu kokladım. "Çok güzel kokuyorsun."

Geri çekildi, yüzünde ifade yoktu. Ama gözlerindeki hoşnutsuzluk belliydi. Tek bir kelime söylemedi. Bana sessiz tedavi uyguluyordu. Kapımı kapayıp direksiyon başına geçti. Trafiğin içine daldık.

"Kate'in evi şurada," diye gösterdim ama o diğer yöne gitti.

"Ve?" diye cevap verdi

"Ve... ben orada yaşıyorum."

"Bende kalıyorsun," dedi yüzüme bakmadan.

"Hayır, böyle bir anlaşmamız yoktu," diye hatırlattım. "Sabah sekize kadar zamanım var."

"Anlaşmayı değiştirdim."

"Değiştiremezsin."

Yavaşça bana döndü. "Sen değiştirdin."

Ona iğrenerek baktım, diyecek bir şey bulamamıştım. Haklıydı, anlaşmanın kurallarını çiğnemiştim ama çok mantıksızdılar. Pes ettim. Saatin sekiz olmasına da sekiz saat kalmıştı.

Arabayı park ettik. Clive beni sürekli ya sarhoşken ya da sırtta taşınırken görüyordu. Kapıyı açıp dikkatli adımlar attım. Jesse beni izliyordu, büyük ihtimalle tökezlememi bekliyordu.

Kapıyı kapadım, girişe doğru yürüdüm. Düşmeme-

liydim. Hâlâ ayaktaydım ve girişe ulaşmıştım. Clive'a kibarca başımı eğerek selam verdim. Kendi kendime oflayıp asansöre girdim. Jesse'nin içeri girmesini bekliyordum.

"Bu şifreyi değiştirmelisin," dedim panele şifreyi girerken. Yapması gereken tek şey bunu güvenliğe söylemekti.

Tek bir kelime bile etmedi. Gerçekten de sessiz tedavi uyguluyordu. Kafamı kaldırıp ona baktım, beni izliyordu. Beni kesin Jesse tarzında becerecekti. Yoksa bu bir özür seksi mi olacaktı? Asansörün kapısı açıldı ve benden önce dışarı çıktı.

Kapıyı açıp bana bakmadan içeri girdi. Mutfağa kadar onu takip ettim. Buzdolabından bir şişe su çıkardı. Birkaç yudum alıp bana uzattı.

Şişeyi alıp o beni izlerken içmeye başladım. Bitirince şişeyi tezgâha koydum.

"Arkanı dön," diye emretti.

Nefesimi tutup dediğini yaptım. Sıcak ellerimi omuzlarında hissedince çenemi sıktım. Yavaşça elbisemin fermuarını aşağı indirdi. Fermuar aşağı indikçe o da dizlerinin üzerine inmeye başladı.

Bana bakarak yeniden ayağa kalktı. Burnunu göğüslerimin arasından sürterek boynuma ulaştı. Boynuma soluyordu. Onun olmak için yalvarabilirdim.

Tenim bana dokunması için yanıyordu. Onu tutmak istiyordum ama o zaman onun kurallarından çıkmış olurduk.

"Dudaklarımı üzerinde istiyor musun, Ava?" diye sordu.

Nefesim boğazımda kaldı. Sesi kulaklarımda titriyordu.

"Bir şey demen lazım,." dedi kulağıma. Dizlerim titriyordu.

"Evet," dedim nefes verirken.

"Seni becermemi istiyor musun bebeğim?"

"Jesse," dedim kalçalarımı okşarken.

"Biliyorum, beni istiyorsun." Kulak mememi ısırdı. Dişlerinin arasından gümüş küpelerimin metalik sesi geldi. Nefes nefeseydim, onun karşısında kendimi çaresiz hissediyordum. Ama o geri çekildi beni orada öylece bıraktı. "Burada kal," dedi ve uzaklaştı.

Hâlâ giysisi üzerindeydi. Dolabın kapağını açtı ve içinden bir şey aldı. Çikolata sosu muydu? Nabzım hızlandı.

Sakince yeniden karşıma geldi. Gözlerimi vücudunda gezdirdim. Bana yaklaşıp uzandı, sıcak nefesi her yerimdeydi. Dudakları yanaklarımda, gözlerimde ve çenemde gezindi. En son olarak da dudaklarıma yerleştiler.

Zevkle homurdandım. Ağzımı açtım ama öpüşmemizi yarım bırakıp aşağılara inmeye başladı. Birden ısınmaya başladım nefeslerim sıklaştı. Burnu dantel külodumda gezindi. Uzanıp omuzlarından tutarak destek olmak istedim. Bana yine o tanıdık gülüşü attı ve yükseldi. Vücuduyla vücuduma baskı yapıyordu.

"Kıvama gelmiş gibisin," dedi kulağıma.

Titriyordum. "Evet," dedim.

"Evet biliyorum. Bu... beni... gerçekten... azdırıyor."

Benden uzaklaştı. Ne yapıyordu? Elini uzatıp elbisemi tuttu. Sonra da diğer eli geldi. Elinde bir makas vardı.

Bunu yapmazdı! Makası açarak elbiseme yerleştirdi. Gerçekten de yapacak gibiydi. Ne onu durdurabildim, ne de bağırabildim. Taş kesilmiştim.

Elbisemi sadece ikiye bölmekle kalmadı, onu parçalara ayırdı. Yüzünde sıfır ifadeyle onu bir paçavraya çevirdi. Yüzüme bakmak için döndü.

Sesim yerine geldi. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Benimle oynama, Ava," diye uyardı. Sakin ve kontrollüydü. Ellerini pantolonunun ceplerine soktu, karşımda dikildi. Sarhoşluğumdan eser kalmamıştı. Aptal güç gösterisi karşısında hayretler içinde kalmıştım.

"Sen," dedim parmağımı yüzüne yönelterek, "delisin!"

"Hazır olduğumu hissediyorum. Yatağa gel!"

Ne? Yatağa mı geleyim? Bu adam artık mantık sınırlarını aşmıştı. İmkânsızdı. Eğer bu adamla biraz daha zaman geçirirsem yirmi yedi olmadan botoks yaptırmam gerekecekti. "Seninle yatağa gelmiyorum!" Ayakkabılarımı fırlattım ve mutfaktan çıkarak onu yalnız bıraktım.

Ayaklarımı vura vura merdivenlerden çıktım. Çığlık atmak üzereydim. Manyak!

Kendimi en uzaktaki boş yatak odasına attım. Kapıyı çarparak kapattım ve güzelce hazırlanmış yatağa yatıp başımı yastığa gömdüm. Jesse'nin yatağı kadar rahat değildi ama bu gecelik idare ederdi. Yarın gidecektim. Artık sınırı aşmıştı. Hiçbir şeyi kendi istediğim gibi yapmama izin vermiyordu. İzin verse de sonra burnumdan getiriyordu.

"Göt," dedim kendi kendime.

Kapı ardına kadar açıldı. Bana yaklaştıkça silueti genişliyordu. Ne yapacaktı şimdi? Karnıma yumruk mu atacaktı?

Hiçbir şey söylemeden beni kollarına aldı. Bir işe yarayacağını bilseydim ona karşı koyardım. Beni taşıyıp odasına götürdü ve yatağa yatırdı.

Yuvarlanıp yüzüstü yattım. Yüzümü yastığa gömdüm. Jesse soyundu ve yatağa yattı. Tek kelime etmeden beni göğsüne çekti. Ondan kurtulmaya çalıştım. Uyarı kükremelerini dikkate almıyordum.

"Bırak beni!" dedim. Parmaklarından kurtulmaya çalışarak.

"Ava," dedi. Sesinde sakinlik kalmamıştı. Bu beni daha da sinirlenmişti.

"Yarın... buradan gidiyorum," dedim ve kendimi ondan uzaklaştırdım.

"Göreceğiz," dedi. Beni kendine çekerken neredeyse gülüyordu.

Karşı koymayı bıraktım. Boşa bir çabaydı. Ayrıca bana sıkı sıkı dolanmış kolları ve kafamda hissettiğim sıcak nefesi ona karşı koymama engel oluyordu.

Yine de çok sinirliydim.

28. BÖLÜM

"Uyan bakalım, hanımefendi." Gözlerimi açtığımda burnu burnuma değiyordu.

Beynimin motorları çalıştırıp, gözlerimin ışığı algılaması için biraz bekledim. Odaklanabildiğimde bana bakan yeşil gözlerini gördüm. Cumartesi günüydü ve kesinlikle bu saatte kalkmayacaktım.

Onu itip yuvarlandım. "Ben seninle konuşmuyorum." Yine kendimi yastığa gömdüm. Sırtıma hafifçe bir tokat atıp beni çevirdi. Ellerimi yatağa bastırdı. "Acıdı!" dedim. Dudaklarının kenarları kıvrıldı ama çapkın Jesse ile uğraşacak halim yoktu.

Beni izledi. Gözleri yüzümde gezindi. Belki de dizimi kaldırıp herhangi bir yerine vurmalıydım.

"Bugün iki seçeneğimiz var," dedi. "Mantıksızlığı bir kenara bırakabilirsin ve harika bir gün geçirebiliriz. Ya da karşı koymaya devam edebilirsin ve ben de seni yatağa kelepçeleyip, bilincini kaybedene kadar gıdıklarım."

Ben mi mantıksızdım? Ağzım açık kalmıştı. Gerçekten bu anlaşmada ona karşı gelmeyeceğimi mi sanıyordu?

Yüzümü kaldırıp onun sinir edici güzel yüzüne baktım. "Siktir git," dedim. Gözleri kocaman açıldı. Kendimden utanmıştım ama onun yüzünden bu hale gelmiştim.

"Düzgün konuş!"

"Hayır! Sen ne hakla beni barın güvenlik görevlilerine izlettiriyorsun?"

"Ava, güvende olduğunda emin olmak istedim." Başını eğdi. "Endişelendim, hepsi bu."

Endişelendi mi? Beni bir aydan kısa bir süredir tanıyordu ve sahiplenip korumaya mı başlamıştı? Her yerden çıkıyordu, elbiselerimi kesiyordu ve içmemi yasaklıyordu.

"Yirmi altı yaşındayım, Jesse."

Gözlerini yine bana çevirdi. Karanlıklardı. "Neden o elbiseyi giydin?"

"Seni sinirlendirmek için," dedim dürüstçe.

"Ama seni görmeyeceğimi biliyordun." Başka biri için mi giyindiğimi sanıyordu?

"Prensip meselesi," dedim. Üste çıkmak istiyordum" Bana bir elbise borçlusun."

Gülümsemesi beni kör edecekti. "Tamam, o işi de bugün hallederiz."

Tek istediğim yatmaya devam etmekti. Ama beni yine bir şekilde uyandırdı. Altında kıvranmaya başladım, kaşlarını şaşırmışçasına kaldırdı.

"Bu da ne şimdi?" diye sordu. Gülümsemesini saklamaya çalışıyordu.

Tamam, artık oyununu biliyordum. Beni inkâr edecekti. Tıpkı son sefer yaptığı gibi. Ona karşı geldiğim için beni cezalandıracaktı. Çok tatlıydı. Bu, yapabileceği en kötü şeydi.

"Beni korumana gerek yok," dedim altında solucan gibi kıvrılırken.

"İşte seni bu kadar önemsiyorum," diye cevap verdi. Yataktan kalkıp onu yalnız bıraktım.

Önemsiyor muydu? Beni sevmesini istiyordum, önemsemesini değil! Banyoya gidip kapıyı arkamdan kapadım. Kalbimin yavaş yavaş kırıldığını hissediyordum.

Yüzümü yıkayıp Jesse'nin diş macununa uzandım. Ama elime gelen benim diş macunumdu. *Ha?* Fırçama sıkıp dişlerimi fırçalamaya başladım. Aynadan duşa bir bakış attım ve rafta kendi şampuanımı gördüm. Jiletim ve vücut şampuanım da oradaydı. Beni kendi evine mi taşımıştı? Dişlerimi fırçalamaya devam ederek yatak odasına geri döndüm. Jesse yüzüstü yatmış, yüzünü yastığa gömmüştü. Dolabın kapağını açtığımda neredeyse diş macununu yutup boğuluyordum. Bütün kıyafetlerim oradaydı.

Beni kendi evine taşımıştı! Benim bir söz hakkım yok muydu? Onu seviyor olabilirdim ama yalnızca birkaç haftadır tanıyordum. Taşınmak mı? Bu ne anlama geliyordu? Bana sahip çıkmak için mi yapmıştı bunu? Eğer öyleyse, siktirip gidebilirdi. Bu daha çok kontrol etmek gibiydi.

"Sorun mu var?"

Ona döndüm. Diş fırçam ağzımda asılı duruyordu. Jesse kaygılı görünüyordu. Daha önce onu böyle görmemiştim. Gözlerim göğsüne sürüklendi. Esnemiş kasları dikkatimi çekmişti. Hızla dikkatimi toparlayıp neden orada olduğumu hatırladım. Diş macunu dolu ağzımdan anlaşılmayan kelimeler çıktı.

"Affedersin, bir daha söyleyebilir misin?" Fırçamı ağzımdan çıkardım.

Sorunun ne olduğunu çok iyi biliyordu. Ağzımda fırça yokken kelimeler biraz daha anlaşılır çıkıyordu. Ama yine de ağzımın içi diş macunu doluydu.

Gözlerini devirip beni banyoya götürdü. "Tükür," dedi.

Ağzımdaki diş macunundan kurtuldum. "Nedir bu olanlar?" diye sordum.

Gülümseyip öne eğildi. Ağzımın kenarında kalan diş macununu yaladı. Dili alt dudağımda yavaşça hareket etti. "Hangi olanlar?" Dilini şakağıma götürdü. Kulağıma sıcak bir nefes üfledi. Sonra aşağılara inmeye başladı. Zevkten titriyordum.

"Hayır!" Onu ittim. "Bu sefer beni cazibenle manipüle edemeyeceksin."

Yine çapkınca gülümsedi. "Çok mu cazibeliyim?"

Oflayıp aynaya döndüm. Başı aynada o kadar hızlı belirdi ki korkudan camdan atlayabilirdim.

Kollarını belime sardı. Beni kendine doğru çekip çenesini omzuma koydu. Aynadaki yansımamı izliyordu. Aletini bacaklarımın arasına soktu. Kalçasını dairesel biçimde hareket ettirmeye başladı.

"Neden eşyalarım burada?"

Daha önce Kate'in evinden toplamıştım onları. Birkaç gün benimle kalırsın diye düşündüm."

Kalçalarını hareket ettirmeye devam ediyordu. Hafifçe inledim. "Hayır."

Kafamı salladım ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Bana yaptıklarına tepki vermeyecektim çünkü beni bırakacağını biliyordum. Hem Kate eşyalarımı erkeklere kurcalatarak ne yaptığını sanıyordu? İki günlükten çok daha fazla kıyafetim vardı dolapta. Nasıl bir oyundu bu?

"Hazırlan." Boynumu öpüp kıçıma şaplak attı. "Dışarı çıkıyoruz. Nereye gitmek istersin?"

"Ben mi seçeceğim?"

"Arada bir buna izin vermeliyim," dedi. Yüzündeki ifade ciddiydi.

Bu önerisinin üzerine atlamalıydım ama şüpheliydim. Dün akşamki hareketlerinden sonra bu sabah sakin ve dengeli olması garipti.

"Peki, ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Hadi Camden'a gidelim," dedim. Reddedilmeye hazırlamıştım kendimi. Erkekler, böyle şeylerden pek hoşlanmazlardı.

"Tamam," dedi ve duşa yöneldi. Aynanın karşısında kontrol manyağımın nereye gittiğini düşünerek kaldım.

Merdivenlerin dibinde Jesse'nin telefonda konuştuğunu duydum. Onu mutfakta görünce ağzımın suyu aktı. Yıpranmış kotu ve polo gömleğiyle inanılmaz görünüyordu. tıraş olmuş ve saçına jöle sürmüştü. Her konuda olduğu gibi yakışıklılık konusunda da aşırıydı.

"Yarın geleceğim, her şey yolunda mı?" diye sordu. Taburede dönüp bana baktı. "Teşekkürler John. İhtiyacın olursa ara." Telefonunu kapattı. "Elbiseni sevdim," dedi boğuk bir sesle.

Elbiseme baktım. Dizlerime kadardı ve herhalde bu uzunluğu onaylıyordu. Gülümsedim. Daha elbisenin arkasını görmemişti yoksa değiştirmek zorunda kalırdım.

"Hazır mısın?" diye sordum.

Ayağa kalkıp bana doğru geldi. Bir öpücük bekledim ama olmadı. Elimi tutup beni kapıya doğru çekti. Bütün günü onunla geçirecektim ve beni öpmeyecek miydi?

"Koca gün bana dokunmayacaksın değil mi?"

Ellerimize baktı. "Sana dokunuyorum."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Beni cezalandırıyorsun."

"Bunu neden yapayım Ava?" Beni asansöre çekti. Ne demek istediğimi çok iyi biliyordu.

"Bana dokunmanı istiyorum."

"İstediğini biliyorum." Şifresini girdi.

"Ama yapmayacaksın?"

"Bana istediğimi verirsen yaparım." Bana bakmıyordu bile. İnanamıyordum buna. "Bir özür mü?"

"Bilmiyorum, Ava. Özür dileyecek bir şey yaptın mı?" Hâlâ önüne bakıyordu.

"Özür dilerim," dedim. Bunu yaptığına inanamıyordum. Bu kadar çaresiz olmama da inanamıyordum.

"Eğer özür dileyeceksen en azından ses tonun üzgün olsun."

"Özür dilerim."

Yansımamla göz göze geldi. "Gerçekten mi?"

"Evet. Çok üzgünüm."

"Sana dokunmamı istiyor musun?"

"Evet."

Hızla dönüp beni asansörün aynalı duvarına itti. Vücudu vücudumu kapladı. Kendimi çok daha iyi hissediyordum. O kadar da zor olmamıştı. "Anlamaya başlıyorsun, değil mi?" dedi. Dudakları dudaklarımdaydı.

"Anlıyorum."

Beni öpmeye başladı. Ellerimi omuzlarına koydum. Tırnaklarımı kaslarına sapladım. Çok daha iyiydi. Dillerimiz buluştu, eriyordum.

"Mutlu oldun mu?" diye sordu öpüşmemizi bozarak.

"Evet."

"Ben de. Hadi gidelim."

Camden'da kahvaltı için durduk. Çok güzel bir gündü ve ben süveterimin içinde yanıyordum. Ama biraz daha dayanmam gerekiyordu. Yoksa Jesse üstümü değiştirmem için beni eve götürebilirdi.

Beni sevimli ufak bir kafeye götürdü. "Buraya bayılacaksın. Dışarıda oturalım." Benim için geniş bir sandalye çekti.

"Neden bayılacakmışım?"

"Dünyada en güzel yumurtalı sandviçi bunlar yapıyor olabilir." Gözlerimin parladığını görünce gülümsedi.

Garson kız, Jesse'yi görünce salyalarını akıtarak yanımıza geldi.

"İki tane yumurtalı sandviç istiyoruz," dedi Jesse. "Bir tane sert kahve ve bir tane de kapuçino. Süt veya çikolata olmasın lütfen." Yüzünü garson kıza çevirdi ve onu gülümsemesiyle kutsadı. "Teşekkürler."

Kız afallamış gibiydi. İçimden güldüm. Aynı etki bende de olmuştu.

"Yumurtalarınızın yanında domuz veya somon balığı ister misiniz?"

Menüyü ona vererek güneş gözlüklerini çıkardı Jesse. "Somon lütfen."

Garson siparişlerimizi not alırken telefonuma baktım. "Beyaz mı, kepekli mi?"

"Efendim?" dedim başımı kaldırarak.

"Beyaz ekmek mi, kepekli ekmek mi?" diye Jesse tekrar etti gülümseyerek.

"Kepekli lütfen."

Gözlerini yeniden garsona çevirdi. "İkisi de kepekli olsun, teşekkür ederiz."

Yanımızdan gitmeden önce kocaman gülümsedi garson. "Bacakların nasıl?" diye sordu Jesse.

"İyi. Çok sık koşar mısın?" diye sordum ama cevabı biliyordum. Bu konuda ciddi olmayan kimse gecenin ortasında uyanıp yirmi kilometre koşmaz.

"Düşüncelerimi uzak tutmamı sağlıyor," dedi düşünceli bir ifadeyle.

"Neden uzak tutuyor?"

"Senden."

Bu aralar belli ki pek koşmuyordu. Resmen beni baskı altına alıyordu.

"Neden kafanı benden uzak tutma ihtiyacı duyuyorsun?"

"Çünkü Ava..." Ofladı. "Senden uzak duramıyorum ve uzak durmak istemiyorum. Bu beni endişelendiriyor."

Garson kız gelip kahvelerimizi masaya koydu. Ama bu sefer bir gülücükle kutsanmadı. Jesse bana odaklanmıştı. Açıklaması acı tatlıydı. Benden uzak duramamasına memnun olmuştum ama bu onu rahatsız ediyor gibiydi.

"Neden endişeleniyorsun?" diye sordum kapuçinomu karıştırırken. Birkaç dakika geçti, cevap vermedi. Başımı kaldırıp ona baktım. Alt dudağını çiğniyordu.

Gözlerini devirip yüksek sesle soludu. "Beni endişelendiriyor çünkü kontrolü kaybettiğimi düşünüyorum." Gözelerini yine bana çevirdi. Yeşil bakışlarıyla beni deliyordu. "Kontrolü kaybettiğimi hissetmek hoşlandığım bir şey değil, Ava. Hele ki konu sensen."

Mantıksız bir kontrol manyağı olduğunu itiraf mı ediyordu? Kendisine kafa tutulmasıyla başa çıkamadığı ortadaydı. Bunun kanıtını görmüştüm.

"Eğer daha makul bir insan olsaydın, kontrolü kaybetmiş gibi hissetmezdin." Birlikte olduğun her kadına böyle mi davranıyorsun?"

"Kimseyi böyle hissedecek kadar önemsememiştim." Kahvesini aldı. "Gittim ve gezegendeki en asi kadını buldum."

"Kontrol altına almak için mi?" Kaşlarımı kaldırıp ona baktım. "Diğer ilişkilerin nasıldı acaba?"

"Benim ilişkilerim olmadı. Böyle şeylerin içine girmek istemiyorum. Zaten zamanım da yok."

"Beni baskı altına alırken yeteri kadar zaman harcadın!" dedim kahvemi yudumlarken. Bu işin içine girmek değildi de neydi?

Başını salladı. "Sen farklısın. Sana söylemiştim, Ava, önüme kim çıkarsa ezip geçerim."

Kahvaltımız masaya geldi. Çok güzel kokuyordu. "Neden farklıyım?" diye sordum.

"Bilmiyorum, Ava," dedi sessizce. Somondan bir parça kesti.

"Pek bir şey bilmiyorsun, değil mi?" Deliliklerine bir anlam vermeye çalıştığımda hep bunu diyordu. Ne yapacağımı bilmiyordum.

"Bildiğim tek şey bir kadını ikinci kez becermeyi hiçbir zaman istemediğim. Seninle yapana kadar."

Korktum, ağzımdaki ekmek boğazımda kaldı.

Özür dilemiş gibi görünüyordu. "Bu yanlış oldu." Çatalını bırakıp şakaklarını ovmaya başladı. "Demek istediğim şey... daha önce bir kadınla seks yapmaktan fazlasını istememiştim. Seninle tanışana kadar." Şakaklarını daha sert ovmaya başladı. "Açıklayamıyorum ama hissettin, değil mi?" Bana baktı. Çaresizce onay bekliyordu.

Hafifçe gülümsedim. "Evet, hissettim." Bunu asla unutmayacaktım. "Kahvaltını ye." Çatalıyla tabağı gösterdi.

Aklının bu kadar karışık olduğunu bilsem onunla başa çıkmak daha kolay olmaz mıydı?

Bunun sebebini hiçbir zaman öğrenemeyebilirdim ama en azından seksten fazlasını istediğini biliyordum. Beni önemsiyordu. Önemsemekle kontrol etmek aynı şey miydi? Ayrıca hiç ilişkisi de olmamıştı. Buna inanmak zordu. Hepsini bir kere becerip bırakıyor muydu? Eğer herkesle bir kere yapıyorsa kaç kadınla birlikte olmuştu? Tam bunu soracaktım ki bir nefes alıp bilmek istemediğime karar verdim.

"Sana Manor'ın yıldönümü partisi için elbise almalıyız," diyerek dikkatimi dağıttı. Eminim ki ne düşündüğümü biliyordu.

"Bir sürü elbisem var," dedim isteksizce. Kate'in orada olacağını öğrenmiş olmam beni rahatlatmıştı. Böylece Sarah ile baş başa kalmayacaktım. Acaba Sarah'yı becermiş miydi? Mümkün olabileceğini düşündüm. Bu düşünceyle çatalımı kahvaltıma sertçe sapladım.

"Yeni bir taneye ihtiyacın var," dedi. Ona karşı koymama sebep olan ses tonuydu bu.

Yeni bir giysi tartışması geliyordu. Elimde o kadar çok seçenek vardı ki, yeni bir elbise çok gereksizdi. Seçeneğim olmasa bile Jesse'yle alışverişe çıkmamak için bir tane uydururdum.

"Hem sana bir tane borçluyum." Uzanıp saçımın bir tutamını kulağımın arkasına attı.

Evet, bana bir elbise borçluydu. Ama istemiyordum çünkü alacağı elbise için fikrimi sormayacaktı. "Ben seçebilir miyim?"

"Tabii ki." Çatalını ve bıçağını masaya koydu. "O kadar da kontrol delisi değilim."

Neredeyse çatalımı düşürüyordum. "Jesse, sen çok özelsin." Sesime mümkün olduğu kadar tatlılık katmıştım.

"Senin kadar özel değilim." Bana göz kırptı. "Camden'ı gezmeye hazır mısın bebeğim?"

Başımla onayladım. Çantamda cüzdanımı ararken beni izliyordu. Tuzluğun altına bir yirmilik koydum. Kalkıp elini cebine attı ve paramı parasıyla değiştirdi. Cüzdanımı elimden alıp yirmiliğimi içine geri tıktı.

Kontrol manyağı!

Telefonum masada dans etmeye başladı. Ben daha beynime alma komutu yollayamadan Jesse telefonu kaptı. "Alo?"

Hayret içinde ona bakıyordum. Hiç terbiyesi yok muydu? Hem arayan kimdi?

"Bayan O'Shea?" dedi sakince.

Ağzım açık kalmıştı. Hayır! Annem olamaz! Telefonumu ondan kapmaya çalıştım ama benden kaçtı. Suratında pis bir gülümseme vardı.

"Güzel kızınızla birlikte olma şerefine sahibim." diyerek annemi bilgilendirdi. Masanın etrafından dolandım ama öbür tarafa kaçtı.

Dişlerimi sıkıp elimi deli gibi ona salladım. Ama sadece kaşlarını kaldırıp yavaşça başını salladı.

"Evet, Ava sizden çok bahsetti. Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Sinir bozucu hıyar herif! Jesse'ye ailemle ilgili hiçbir şey anlatmamıştım. Onlara da Jesse'den bahsetmemiştim. Yine telefona uzandım, geri zıpladı.

"Evet, onu veriyorum."

Bana telefonu uzattı, bir hışımla elinden aldım. "Anne?"

"Ava, kimdi o?" diye sordu annem. Kafası karışmış gibiydi. Londra'da genç, yalnız ve özgürdüm. Telefonumu yabancı bir adamın açması tuhaftı. Gözlerimi kısarak Jesse'ye baktım. Yaptığıyla gurur duyuyor gibiydi.

"Bir arkadaşım, anne. Ne var ne yok?"

"Matt beni aradı," dedi.

Jesse'den saklanıp yüz ifademi saklamaya çalıştım. Matt neden annemi aramıştı? Jesse'nin yanında bu konuyu konuşamazdım. "Anne, seni sonra arayayım mı? Burası çok gürültülü."

"Tamam, sadece bilmeni istedim. Çok cana yakındı. Böyle olması kötü olmuş." sesi öfkeli gibiydi.

"Tamam, sonra arayacağım."

Jesse'ye döndüm. Tam da aradığım ifadeyi buldum. Çok mutsuzdu. "Neden yaptın bunu?" diye bağırdım.

"Sadece arkadaş mı? Sen arkadaşlarına kendini becertir misin?"

Yenilgiyle omuzlarım düştü. Bu adamın değişimleri beynimi yakıyordu. Benimle sevişiyordu, beni önemsiyordu; beni kontrol altına alıyordu. "Benim hayatımı zorlaştırmak senin için bir görev mi?"

Gözleri yumuşadı. "Hayır," dedi sessizce. "Özür dilerim."

Hep böyle mi olacaktık? Bir hıyar gibi davrandığı için özür mü dilemişti? Şimdi telefonumu aldığı zamankinden daha şaşkındım. "Unut gitsin," dedim. Telefonu çantama attım. Sokağa doğru yürüdüm. Birkaç saniye içinde kolları omuzlarıma dolandı. Zavallı annem herhalde zavallı babamın başını şişiriyordu. Matt'e gelince... oyununu biliyordum. Ama hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Öğleni Camden'da dolanarak geçirdik, Londra'da en sevdiğim yerdi burası. Buradaki mağazalarda kendimi saatlerce oyalayabilirdim. Jesse benimle şakalaşıyor ve yakın durup bana dokunuyordu. Özür dilediği için çok memnundum.

Güneş tepedeyken artık sıcaktan fenalık gelmişti. Çantamın askısından kurtularak süveterimi çıkardım ve belime bağladım.

"Ava, elbisenin bir kısmı yok!"

Dönüp ona gülümsedim. Elbisemin sırt dekoltesine bakıyordu. Ne yapacaktı? Beni soyup elbisemi mi kesecekti?

"Hayır, tasarımı böyle." Çantamı yine omzuma astım. Beni döndürüp süveterimi belimden yukarı çekmeye çalıştı. "Durur musun?" dedim gülerek.

"Bunu bilerek mi yaptın?" dedi. Elini sırtıma koydu.

"Eğer tam boy etek ve yakalı polo kazak giyen birini istiyorsan, kendi yaşındakilerle takılmalısın," dedim beni kalabalıkta yönlendirirken.

"Kaç yaşında olduğumu sanıyorsun?" diye sordu.

"Yaşını bilmiyorum, değil mi?" diye cevapladım. "Beni meraktan kurtarmak ister misin?"

"Hayır."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandım. O anda bir şey dikkatimi çekti. Hemen kokulu mumların olduğu tezgâha ilerledim. Jesse'nin arkamdan küfür ettiğini duydum. Kalabalık içinde bana yetişmeye çalışıyordu.

Tezgâha geldim, rastalı saçları olan bir görevli beni karşıladı.

"Selam." Gülümsedim. Tezgâhtaki kıyafet çantasını elime aldım.

"Merhaba," dedi. "Yardıma ihtiyacınız var mı?" Yanıma gelip çantayı almama yardım etti.

"Teşekkürler," dedim. Jesse'nin sıcak eli yine sırtımdaydı.

"Bu nedir?" diye sordu omzumun üstünden.

"Bu," dedim sallayarak. "Taylandlı balıkçı pantolonu."

"Bence sana daha ufağından lazım," dedi elimde tuttuğum büyük siyah şeye bakarak.

"Tek beden var."

Güldü. "Ava, senden on tane girer onun içine."

"Bunları etrafına sarıyorsun. Tek beden, herkese uyar." Aylardır yeni bir tane almak istiyordum.

"Elini sırtımda tutarak yana kaydı. Şüpheyle pantolona bakıyordu. Gerçekten de dünyanın en obez adamı için yapılmış gibiydi. Ama alıştığınızda tembel ev günleri için en rahat giysiydi.

"Durun size göstereyim," dedi tezgâh görevlisi. Pantolonu elimden alıp önümde eğildi.

Jesse'nin sırtımdaki eli kasılmaya başladı. "Alıyoruz," dedi hızla.

İşte yine başlıyorduk.

"Nasıl olduğunu görmelisiniz," dedi görevli neşe içinde. Ayaklarımın dibinde pantolonu açtı.

Ayağımı pantolonun içine atmak için kaldırdım. Jesse'ye doğru baktım ve ondan gelen uyarı bakışını gördüm. Aptallık yapıyordu.

"Şahane bacaklarınız var, hanımefendi," dedi görevli mutlu bir ifadeyle.

Utandım. "Teşekkürler."

"Ver şunu bana." Jesse pantolonu görevlinin elinden kaptı. Benim de sırtımı tezgâha çevirdi. Başını sallayıp homurdandı. Önümde eğilip pantolonu açtı. Rastalı görevli Jesse'nin kontrol performansına tepkisizdi. Ona tatlı bir gülücük attım. Pantolonun içine girip yukarı çektim.

Görevli araya girecek diye korktum. "İşte böyle gördün mü?" Pantolonun boş kısmını kıvırıp yana attım.

"Çok güzel," dedi Jesse dalga geçerek, hayret içinde pantolona bakıyordu. Gözlerime baktı, bir gülümsemeyle karşılık verdim. Başını sallayıp gözlerini kırptı. "İstiyor musun bunu?"

Jesse beni izlerken pantolonu çıkardım. "Ben ödüyorum," dedim.

Gözlerini devirip acayip bir ses çıkardı. Cebinden

paralarını çıkardı. "Ne kadar bu pantolon?" diye sordu görevliye.

"Sadece bir onluk, dostum"

Pantolonumu kıvırıp poşete koydum. "Ben ödüyorum Jesse."

"Öyle mi?" dedi pantolonu görevliye uzatarak.

"Teşekkürler," görevli parayı bel çantasına koydu.

"Hadi gel."

"Zavallı adama öyle davranmana gerek yoktu," dedim. "Ayrıca ben ödemek istiyordum."

Beni yanına çekip dudaklarını şakağıma dayadı. "Kapa çeneni."

"Ne acayip adamsın."

"Sen de çok güzelsin. Şimdi seni eve götürebilir miyim?"

Başımı salladım. "Evet." Ayaklarım ağrıyordu ve bugün bana gösterdiği tolerans için ona teşekkür etmeliydim.

Kalabalığın içinden beni yönlendirerek çıkardı. Bir anda kulaklarımız yüksek sesli Techno müzikle doldu. Yukarı baktım ve karanlık fabrikadan çıkan neon ışıklarını gördüm. Giriş kapısında bir sürü insan vardı. Buraya hiç gelmemiştim ama ünlü bir yerdi.

"Görmek ister misin?"

Jesse'ye baktım. "Eve gitmek istiyorsun sanıyordum."

"İçeride fazla durmayız." Girişe yöneldik.

Müzik resmen kulak zarlarıma vuruyordu. İlk dikkatimi çeken iki dansçı oldu. İç çamaşırı giymiş ve ağzı açık bırakan hareketler yapıyorlardı. Kendimi bakmaktan alamadım.

Jesse beni aşağı inen yürüyen merdivenlere götürdü. Zemine indiğimizde gözlerim saldırıya uğradı. Herkes rengârenk ve parlak kıyafetler giymişti.

"Bunlar dantel değil, değil mi?" diyerek eğlendi. Parlak sarı bir mini eteğe kilitlendiğimi fark etti. Eteğin ucunda metal dikenler vardı.

"Kesinlikle dantel değil," dedim. "İnsanlar böyle şeyler mi giyiyor?"

Etrafımdakilerden tamamen iğrenmiştim. Çelikten bir koridora girip merdivenlerden indik. Kendimizi bir sürü seks oyuncağının arasında bulduk. Utandım. Müzik çok yüksek ve sertti. Deli bir kadın dans pistinde çığlık çığlığa şarkı söylüyordu. Bu sırada başka biri de kadının kasıklarında metal bir çubuğu ileri geri hareket ettiriyordu. Dar görüşlü değildim ama burayı aklım almamıştı. Kendimi çok rahatsız hissettim. Jesse'ye baktım.

Yüzünde eğleniyormuş gibi bir ifade vardı. "Şaşırdın mı?"

"Eh," diyerek itiraf ettim.

Jesse bu şeylerden hoşlanıyor muydu?

"Biraz abartı değil mi?" dedi eğlenerek. Beni camdan bir kabine çekti. Bunu söylemesi rahatlamamı sağlamıştı.

"Oha!" Kocaman bir vibratörle yüz yüze gelmiştim.

"Heyecanlanma," diye kulağıma fısıldadı Jesse. "Bunlardan birine ihtiyacın yok!"

Kulağıma hafifçe güldü. "Bilemiyorum, eğlenceli olabilir," diye cevap verdim.

Bu sefer o şok olmuştu. "Ava, böyle bir şeyi kullanmak için beni öldürmen gerek." Vibratöre iğrenerek baktı. "Seni ne biriyle, ne de bir şeyle paylaşırım. Pilli bir alet bile olsa."

Güldüm. Vibratörü mü kıskanmıştı? Mantıksızlığı artık sınırları aşmıştı. Bana bakıp çapkınca gülümsedi.

"Ama belki kelepçelerle ilgilenebilirim," dedi.

"Bunlar seni azdırmıyor değil mi?" Odada dolaşıp ona baktım.

Bana samimi bir bakış atıp yanına çekti. Alnıma sevecen bir öpücük kondurdu. "Bu dünyada beni azdıran tek bir şey var ve dantelli çamaşır giydiğinde ona bayılıyorum."

Bu sözler beni eritti. Canımı acıtacak seviyede âşık olduğum adama baktım. "Beni eve götür."

Yarım gülümsedi, taparcasına dudaklarımı öptü. "Emir mi veriyorsun?"

"Evet, uzun zamandır içime girmedin. Bu kabul edilemez."

Geri çekilip beni izledi. "Haklısın, bu kabul edilemez." Beni zindandan çıkarıp arabaya götürdü.

29. BÖLÜM

Eve her zamanki gibi telaş içinde ve sarmaş dolaş girdik. Şehvetten patlamak üzereydim. Onu içimde istiyordum, hem de hemen.

Beni belimden kavrayıp vücuduna yapıştırdı ve ayaklarımın yere basmasına izin vermeden mutfağa doğru sürüklemeye başladı. Elindeki kumandada birkaç düğmeye bastı ve Placebo'dan *Running Up That Hill* çalmaya başladı. Ona çaresizlikle bağlanmamın sebeplerinden biri de buydu işte.

"Fikrimi değiştirdim, seni yatakta istiyorum," dedi ve mutfaktan çıkıp koşarak beni yatak odasına götürdü.

Yatağın başında ayakta dikilmiş yeşil gözlerine bakıyordum.

"Arkanı dön," dedi yumuşakça. Sırtımı okşamaya başladı. "Lütfen bana üzerinde dantelli çamaşır olduğunu söyle," dedi elbisemin düğmelerini açarken.

Elbisemi çıkartıp yere atarken aldığı derin nefesi duydum.

Ayakkabılarımı fırlatarak çıkartıp ona yüzümü döndüğümde parlak gözleri ve keyiften dört köşe olmuş ifadesiyle karşılaştım. O da benim kadar çaresizdi aslında. Yavaşça sütyenimi memelerimden aşağı indirip meme uçlarımı okşamaya başladı. Bu akşam nazik modundaydı. Nazik Jesse'yi seviyordum.

Tişörtünü çıkartırken kaslı vücudunu seyrettim. Vücuduna ayrıca hayrandım, bir gram yağ yoktu üzerinde.

"Nasıl? Günün güzel miydi?" diye sordu yüzüme bakarak. Karşımda sırayla pantolonunu, ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. İçimden daha hızlı olması için yalvarıyordum.

"Çok güzel bir gündü," diye cevap verdim.

"Bence de. Peki, daha güzelleştirmeye ne dersin?"

"Evet."

"Gel buraya."

Bu sefer memnuniyetle buyruğuna itaat etmiştim. Geri sayıma hiç gerek kalmamıştı. Ellerimi göğsüne dayadım ve bir süre kıpırdamadan birbirimize baktık.

İnleyerek sessizliği bozan ben oldum. Ellerimi göğsünden saçlarına çıkardım ve yumuşakça kavrayarak yüzünü kendime çektim. Islak dudaklarını kendiminkilere yapıştırmamla birlikte inlemelerim de arttı. Beni bir hamlede kalçamdan yakalayıp kucakladı ve sırtüstü

yatağa yatırdı. Ellerimi başımın üzerinde birleştirmiştim. O tutmuyordu ama ben ellerimin nerede olması gerektiğini öğrenmiştim.

Beni ateşli bir biçimde öptükten sonra başını kaldırdı ve yüzümü seyretmeye başladı. Düşüncelere daldığını görebiliyordum. Son günlerde çok sık oluyordu bu.

"Böylece oturup saatlerce seni seyredebilirim," dedi ellerini memelerime götürmeden önce. Dudaklarını hafifçe tüm vücudumda gezdirmeye başladığında ürperdim. Bacaklarımı açıp diliyle klitorisimi yalamaya başladığındaysa kendimden geçtim.

"Aman Tanrım!" Diliyle daireler çiziyor ve sonra geri çekilip yeniden öpüp yalamaya başlıyordu. Zevkten bayılabilirdim.

Kalçamı hareket ettirerek onun dil darbelerini daha iyi hissetmeye çalışıyordum. Karnıma dayadığı avuç içi, tenimi yakıyordu. Ben bu adamdan niye kaçmıştım ki? Hayatta yaptığım en aptalca şeyler söz konusu olduğunda zirveye oynardı ondan kaçmış olmam.

Başını saçlarından yakalayıp kasıklarıma yapıştırdım. Hep daha fazlasını hep daha sertini istiyordum. İnleyerek "Nabzını dilimde hissedebiliyorum bebeğim," dedi.

Konuşamıyordum ki ona cevap vereyim. Bedenim üzerindeki etkisi muazzamdı. Zayıf olduğumu düşünmüyorum. Böyle olmasının sebebi onun çok güçlü olmasıydı. Kesinlikle güç de kontrol de ondaydı.

Son günlerde sıkça fazla mesai yapmak zorunda kalan kalbim onun başı kasıklarımın arasına olduğu her saniye daha da hızlı atmaya başlamıştı. Bu akşam, en azından

şu ana kadar nazik moddaydık. Diliyle ve dudaklarıyla beni kendimden geçiriyordu. Onu içimde istiyordum ama bu durumdan da şikâyetçi değildim. O istediği sürece bu şekilde kalabilirdim.

Uzun süre kasıklarımın arasına gömüldükten sonra başını kaldırdı ve tüm üst gövdemi öpüp okşayarak dudaklarıma kadar çıktı. Kollarımı boynuna doladım. Kabarmış aleti baldırıma değiyordu. Kalçamı sağa sola hareket ettirdim ve yerini bulmasını sağladım. Tam girişteydi.

"Beni deli ediyorsun kadın," dedi boynumu öpüp koklarken. Yavaş bir hareketle vücudunu ileri hareket ettirdi ve onu bekleyen vajinamdan içeri giriverdi. Aman Tanrım! İşte bunu çok seviyordum. Elleri üzerinde yükseldi ve gözünü gözümden ayırmadan içimde gidip gelmeye başladı.

"Sana ihtiyacım var," dedi. "Ne yapıyorsam seni korumak için yapıyorum. Lütfen bir daha sözümden dışarı çıkma."

Şu pozisyonda ona nasıl hayır diyebilirdim ki? Kafası karışık gibiydi ama. Beni istiyor muydu? İhtiyacı mı vardı yoksa sadece kontrol etmek mi istiyordu?

"Bana niye ihtiyacın var ki?" diye sordum.

"Öyle işte. Lütfen bir daha asla beni bırakma," dedi ve sert bir şekilde inleyerek içime girdi.

"Bana anlatmalısın," dedim tırnaklarımı omzuna geçirirken. Gözlerimi gözlerinden ayırmamaya gayret ediyordum. Bu çelişkilerden sıkılmıştım artık. Su iyice bulanıklaşmıştı.

"Sadece sana ihtiyacım olduğunu kabullen ve öp beni."

Ona baktım. Vücudumun ona ihtiyacı olduğu kadar aklımın da cevaplara ihtiyacı vardı. Yavaş ama kararlı bir ritimde girip çıkmaya devam ediyordu.

"Ava, öp beni."

Vücudum kazandı. Onu kendime çekip dudaklarına yapıştım. O da aynı anda hızlanmaya başladı. Zirveye adım adım yaklaşıyordum.

"Henüz değil bebeğim," diye fısıldadı kulağıma.

Nasıl bilebiliyordu? Konsantre olmaya çalıştım ama işim zordu. Tırnaklarımı iyice etine geçirdim. Yaklaştığımın kesin göstergesiydi bu.

"Birlikte," diye inledi dudağıma ve hızlanmaya başladı.

"Az kaldı bebeğim."

"Jesse!"

"Bekle, biraz dayan," dedi ve olabildiğince kökleyerek sokmaya başladı. Son bir sefer girdi ve ikimiz de çılgınlar gibi inleyerek boşaldık. Aynı anda boşluğa düşüverdik. Tenim yanıyor, kalbim göğüs kafesime sığmıyordu.

Ben onun yüzünü öpücüklere boğarken, o bacağımı omzuna alıp kökledi ve içinde ne varsa boşalttı.

Beklenmedik biçimde gözlerim yaşardı ve ağlamaya başladım. Kendimi tutmak için elimden geleni yapıyordum ama engel olamadım. Onu tutkuyla, şehvetle öpüyor, içimden hiç çıkmamasını arzuluyordum. Onu gözyaşlarıyla öperken aslında ona bir şeyler anlatmaya çalışıyordum ve anlamasını her şeyden çok istiyordum.

Seni Seviyorum!

Dudaklarımdan ayrılıp geri çekildi. Şaşırmış şekilde yüzüme bakıyordu. "Sorun nedir?" diye sordu şefkatli gözlerle yüzümü incelerken.

"Yok bir şey," dedim refleksle cevap vererek. "Nedir bu?" diye sordum sonra yeşil gözlerine bakarak.

"Ne ne?" Kafasının karıştığı belliydi. Ağzımı açtığıma pişman oldum.

"Sen ve ben demek istiyorum." Kendimi aptal gibi hissediyordum.

"Bu, sen ve ben işte," dedi kısaca. Sanki bu kadar basit bir şeymiş gibi. "Sen iyi misin?" diye sormayı da ihmal etmedi.

"İyiyim," diye cevapladım. Sesimi ayarlayamamıştım, biraz bozuk atar gibi çıkmıştı. Bu adam seviştiği kadının kendisine âşık olduğunu hissedemeyecek kadar duygusuz muydu?

Sen ve ben, ben ve senmiş. Başka kimse mi vardı ki yanımızda?

"Tuvalete gitmem lazım," dedim sesimi bozulduğumu anlamaması için neşeliymiş gibi çıkarmaya çalışarak.

Bana bir süre baktı, hissetmişti elbet. Sonra üzerimden kalkıp gitmeme izin verdi.

Niye dosdoğru söyleyemiyordum ki? Neler hissettiğimi bilmesi kadar doğal bir şey yoktu. Sanki onun kölesi gibi olmuştum hem de bu kadar kısa zamanda. Tüm aklımı ve vücudumu ona her an vermeye hazırdım. Tüm bunların farkında olmamasına imkân yoktu.

Hiç böyle olacağını ummamıştım ama kalbimin kı-

rılacağı günlere çok uzak hissetmiyordum kendimi. Onun dâhil olmadığı hayatımın düşüncesi bile içimi sıkıyordu.

Birden kapı açılıp içeri girdiğinde irkildim. Giyinmemişti ve harika görünüyordu. Kendisini arkama yerleştirdi, çenesini omzuma dayadı ve aynadan yüzüme bakmaya başladı. Herhalde gözlerimizin en uzun süre birbirine kitlendiği an buydu.

"Bugün iyi vakit geçirdik zannediyordum," dedi sessizliği bozarak.

"Öyleydi," dedim. Gerçi elbisemi parçalamıştı ama günün geneline bakıldığında gayet mantıklıydı.

"Niye surat asıyorsun o zaman?"

"Asmıyorum," dedim ama öyle olduğu çok belliydi.

"Ava sen hayatımda tanıdığım en sinir bozucu kadınsın."

Bozuldum. Benim sinir bozucu olduğumu mu düşünüyordu gerçekten? Dudaklarını ensemde gezdirmeye başladı, sıcak nefesi tenimi ürpertiyordu.

"Bir sebeple bana direniyor olabilir misin?"

"Hayır," dedim. Ona her istediğinde kendimi vermiştim. Arada sıkıntılar olmuştu ama sonunda hep istediğini almıştı benden.

Eğilip avuç içleriyle kasıklarımın arasını okşamaya başladı. Tam olması gerektiği kadar bastırıyor, tam olması gerektiği hızda hareket ettiriyordu ellerini. Tanrım inanılmazdı.

"Yine ister misin?" diye sordu ellerini önce kalçama sonra da sırtıma doğru hareket ettirirken.

"Sana ihtiyacım var."

"Bebeğim bu sözlerin beni çok mutlu ediyor. Her zaman mı?"

"Her zaman," diyerek onayladım.

"Senin içinde olmak istiyorum," dedi ve vücudunu pozisyonlayıp sert bir şekilde içime girdi. Öyle bir bağırdı ki girerken, banyonun duvarları inledi.

"Ha siktir Jesse!" İki elimle evyeyi kavramış sağlam durmaya çalışıyordum.

"Kullandığın kelimelere dikkat et!"

Beni cezalandırır gibi köklüyor, en derine kadar ulaşıyordu. Canım acıyordu ama ama aynı zamanda keyiften deliriyordum.

"Bana bak!" diye bağırdı. Kafamı kaldırıp aynadan yüzüne bakmaya çalıştım ama görüntüyü netleyemiyordum çünkü inanılmaz bir tempoda ve sertlikte pompalıyordu. Buyurgan, gaddar seks lordu geri gelmişti bir anda.

"Bana asla direnmeyeceksin değil mi Ava?" diye bağırdı.

"Hayır!"

"Çünkü beni asla bırakmayacaksın öğle değil mi?"

İşte yine başlamıştık. Şimşek gibi pompalanıyordum, aklım başımda değildi ki. "Ne sikime gideceğim ki seni bırakıp?"

"Düzgün konuş!" diye bağırdı. "Söyle Ava!"

Bu sırada temposunu dayamlamayacak seviyeye çıkarmıştı. "Aman Tanrım!" Ona istediğini söylememe fırsat vermeden ikimiz de patladık.

Jesse yere oturdu ve beni de kucağında kendisiyle birlikte oturttu. İçimden henüz çıkmamıştı.

"Söylemedin," dedi kulağıma yavaşça.

"Neyi söylemedim? Seni bırakmayacağımı mı? Seni bırakmayacağım. Mutlu musun?"

"Evet mutluyum ama bundan bahsetmiyordum."

"Neden bahsediyordun o zaman?"

Nefes alışının düzelmesini bekledi bir süre. "Boş ver. Bir posta daha yapalım mı?"

Öksürdüm. Hayır diyemeyeceğimi biliyordum. Her şeyden önce o izin vermezdi buna.

"Evet kesinlikle. Sana doyamıyorum," dedim ciddi ve düzgün ses tonuyla.

"Ben de aynı şekilde hissediyorum ama kalbim son yirmi dört saatte fazlasıyla yoruldu. Senin itaat etmekteki isteksizliğini ve isyankârlığını da hesaba katarsak kalbim buna daha fazla dayanamayabilir."

"Yaşından olabilir."

Beni yüzüstü banyo zeminine yapıştırdı, üstüme çullandı ve kulağımın dibinde konuşmaya başladı. "Bana bak. Bunun yaşımla hiçbir ilgisi yok. Sorun sensin! Tamam mı?"

"Hayır!" diye bağırdım ve kurtulmak için hamle yaptım ama başaramadım. "Tamam, pes ediyorum bırak beni!"

"Keşke gerçekten pes edebilsen!" dedi üstümden kalkarken.

"Yaşlı seni!" dedim alaycı ses tonuyla.

Beni o kadar hızlı yakalayıp duvara yapıştırdı ki fe-

leğimi şaşırdım. "Bana lordum demeni tercih ederim," dedi kulağıma. Ellerini kalçamda gezdirmeye başladı. "Sana gerçekten doyamıyorum be kadın."

Güldüm.

"Her an beni baştan çıkarıyorsun," dedi omzuma öpücükler kondururken. "Acıktın mı?" diye sordu.

"Açlıktan ölüyorum."

"Güzel. Seni becerdim, şimdi de karnını doyuracağım." Beni her zamanki gibi kucakladı ve yatak odasına götürdü. "Dantelli çamaşır giy," diye emretti. Sonra da hızla üzerine bir şeyler geçirdi. "Mutfakta seni bekliyorum. Çabuk ol."

Gardırobu açtım. Neredeyse tüm elbiselerim ve tüm ayakkabılarım buradaydı ama çamaşırlarım yoktu. Havluya sarındım ve aşağıya, mutfağa indim. Jesse buzdolabının kapağını açmış, boş gözlerle bakınıyordu.

"Çamaşırlarımı bulamıyorum."

Kafasını kaldırıp bana şöyle bir baktı. "Çıplak da olur." Bir kavanoz fındık ezmesi çıkartıp dolabın kapağını kapattı. Kavanozu bana uzattı. "Cathy olmadığı için dolap bomboş. Dışarıdan söyleyelim. Ne istersin?"

"Seni."

Güldü, havluyu vücudumdan alıp beni baştan aşağı süzdükten sonra. "Senin ateşini sonra söndüreceğim," dedi. "Eşyalarının geri kalanı yatak odasındaki büyük ahşap sandıkta. Ne yiyeceksin şimdi söyle."

Cevap vermedim çünkü her şeyi yiyebilirdim. "Bana fark etmez."

"Biliyorum ama elbet istediğin bir şey vardır."

"Sen seç, ben uyarım. Saat kaç bu arada?" Zaman algımı kaybetmiştim. Hangi günde olduğumuzu bile unutuyordum bazen.

"Hemen gözümün önünden kaybol. Git duş al yoksa dayanamayıp bir posta daha gireceğim," dedi kıçıma bir şaplak atarak.

Merdivenlerden çıktıktan sonra aşağı baktığımda mutfağın kapısında dikilmiş beni seyrettiğini fark ettim. Gülümsemesiyle eriyip bittim. Tanrım ne yapacaktım ben bu adamla?

"Ben de tam sana bakmaya geliyordum," dedi beni gördüğünde. Gelen yemeği tabaklara servis etmekle uğraşıyordu. "Tişörtünü sevdim."

Onun gardırobundan bulup üzerime geçirdiğim beyaz tişörte baktım. "Kate hiç günlük kıyafet göndermemiş."

"Öyle mi? Söyle bakalım yemeğimizi nerede yememizi istersin?"

"Ben şey..." Hiçbir fikrim yoktu.

"Tamam, koltukta yiyelim o zaman."

Nefis kokuyordu. En sevdiğim Çin restoranından sipariş etmişti. Koltuğa yerleştikten sonra bir düğmeye bastı ve televizyon kabininin önündeki sürgü yana kaymaya başladı. Hayatımda gördüğüm en büyük televizyon o sürgünün arkasında gizlenmişti demek.

"Televizyon seyretmek ister misin yoksa müzik açıp sohbet mi edelim?" Bana baktı ama ben yemeğe gömülmüştüm. Ne kadar acıktığımın farkında bile değilmişim.

Hızla ağzımdaki lokmayı çiğneyip cevap verdim. "Müzik ve sohbet lütfen." Kolay seçimdi. Bunu söyleyeceğini biliyordum, der gibi omzunu silkti ve bir düğmeyle müziği açtı. Bir anda oda Mumford&Sons'ın sakin müziğiyle doluverdi.

"Beğendin mi?"

"Çok beğendim. Sen yemek pişirmiyor musun?"

"Hayır."

Güldüm. "Niye Bay Ward? Yoksa bu sizin iyi beceremediğiniz bir şey olduğundan mı?"

"Her konuda harika olamam değil mi?" dedi gözümün içine bakarak. Kendine amma çok güveniyordu. Göt herif.

"Hizmetçin mi pişiriyor yemekleri?"

"Eğer istersem. Ama çoğu zaman Manor'da yerim."

"Kaç yaşındasın?"

Çatalını ağzına götürmek üzereydi. Durdu. "Otuz civarı."

"Civarı?"

"Evet civarı," diye tekrarladı gülümseyerek.

Ben sormaktan vazgeçmiyordum, o da bu şekilde geçiştirmekten. Belki de onun bana yaptığı geri sayım ya da doğruyu söyleme sikişi gibi bir yöntem bulmalıydım öğrenmek için. Geri sayım denesem sıfıra geldiğimde ona ne yapabileceğimi düşündüm. Hiçbir şey aslında. Fiziksel olarak ona üstünlük sağlamam mümkün değildi. Doğruyu söyleme sikişi o zaman. Bunu denemeliydim.

"Ava?"

Yüzüne baktım. Alnındaki derin çizgisiyle beni seyrediyordu. "Evet?"

"Hayallere mi daldın?"

"Pardon ya. Dalıp gitmişim hakikaten."

"Ne düşünüyorsun bana da anlat."

"Önemsiz, takılma."

Eğilip dudağımdan öptü hafifçe. "Senin burada, yanımda olman çok hoşuma gidiyor."

Ben de burada olmayı seviyordum ama onun kuklası olarak değil. Hep böyle mi olacaktı? Bugün harikaydı evet kabul ediyorum ama onun aşırı ve mantıksız tarafına daha ne kadar dayanabilirdim?

Yara izine dokundum. "Ben de burada olmayı çok seviyorum."

"Güzel. O zaman kalıyorsun."

"Olur. Bu iz nasıl oldu anlatsana."

Elimi tutup o bölgeden uzaklaştırdı. "Ava, gerçekten o konuda konuşmaktan hoşlanmıyorum."

"Pardon," dedim "Üzgünüm." Kendimi kötü hissettim. Belli ki hatırlamak istemediği kötü anıları vardı ve ben her konuyu açtığımda onun canını sıkıyordum.

Elimi dudaklarına götürüp avuç içimi öptü. "Üzülmene gerek yok. Sadece bugün artık hiçbir önemi kalmayan geçmiş bir mesele. Hatırladığımda canımı sıkmasından başka hayatımda bir önemi yok."

Geçmişi? Demek ki bir geçmişi vardı. Ona baktım. "Bana, 'Sen buradayken katlanması daha kolay oluyor,' demiştin hatırladın mı?"

Başımı göğsüne yasladı. "Senin burada olman hoşu-

ma gidiyor demek istemiştim. Başka bir şey değil." Sesinin tonundan konuyu geçiştirdiğini anlamıştım ama üzerine gitmedim. Bir şey fark etmeyecekti sonuçta.

Başımı göğsüne yasladım ve keyfini çıkarmaya karar verdim. Bir sonraki geri sayıma ya da aklımı başıma getirme sikişine kadar —ki bunları tekrar ve tekrar yaşayacağımdan şüphem yoktu— canımı sıkmayacağıma kendime söz verdim.

30. BÖLÜM

Aniden uyandım ve yatakta doğruldum. Kendimi dinlenmiş, tazelenmiş ve canlanmış hissediyordum. Tek eksik Jesse'ydi.

Yatak örtüsünü kaldırıp baktım, çamaşırlarım üzerimdeydi ama tişört çıkartılmıştı. Yatağa nasıl geldiğimi hatırlamıyordum. Birkaç dakika öylece oturdum. Bir motor sesi ve ritmik bir darbe sesi geliyordu uzaktan ama ne olduğunu anlayamadım.

Yataktan kalktım ve Jesse'nin mutfakta olabileceğini düşünerek odadan çıktım. Holde yürürken kapılardan birinin açık olduğunu fark ettim. Ses de oradan geliyordu. Aralıktan baktığımda, koşu bandında olduğunu gördüm. Televizyonu da açmış spor haberlerini izliyordu.

Arkası kapıya dönük olduğu için beni fark etmedi. Ben de ses etmedim. Dün sabah koşusunu mahvetmiştim zaten, bırakayım da bugün bari sporunu dilediği gibi yapsın diye düşündüm. Kendime güzel bir sabah kahvesi yapmak için mutfağa gittim.

Telefonumun tanıdık sesiyle irkildim. Tezgâhın üzerindeydi ve şarja bağlanmıştı. Şarjdan çıkardım. Baktım, arayan annemdi. Dün de bir sürü cevapsız çağrı bırakmıştı. Kahretsin, onu dün aramam gerekiyordu ama unutmuştum.

"Merhaba anne," dedim. Sorguya çekilmek üzere olan bir lise öğrencisi gibi hissediyordum kendimi.

"Hayattasın demek. Joseph, ona ulaştık yaşasın!"

Hiç komik değildi. "Tamam mesajı aldım. Matt ne istiyormuş?"

"Ben de anlamadım. Siz birlikteyken bile bir kere aradığını hatırlamıyorum. Dün aradı hal hatır sordu. Ben de çok şaşırdım. Niye arıyor bu çocuk bizi Ava?"

"Ben de bilmiyorum anne," dedim bıkkın sesimle.

"Başka bir erkek olduğundan bahsetti."

"Öyle mi?" Kahretsin, Jesse Ward. Dün eğer atlayıp telefonumu açmamış olsaydın şimdi çok kolay yalan söyleyebilecektim.

"Evet, başka biriyle görüştüğünü söyledi. Hayatında yeni biri mi var Ava?"

"Anne kimse yok hayatımda." Bunu dedikten sonra arkama bakıp sinsice yanıma sokulmadığından emin oldum. Biriyle görüşmekten çok daha fazlasıydı olan. Âşık olmuştum.

"Peki, dün telefonunu açan kimdi?"

"Söyledim ya. Bir arkadaşım sadece."

"Bak kızım, Londra'da yaşayan, yirmili yaşlarının ortasında güzel bir kızsın. Uzun bir ilişkiden de daha yeni çıktın. Lütfen sana biraz ilgi gösteren ilk erkeğin kollarına kendini atma tamam mı?"

Utanıp kızardım. Bu adamın bana biraz ilgi gösterdiğini söylemek biraz haksızlık olurdu ama. Annem on sekizinde Dan'i ve yirmi birinde de beni doğurduğu için Londra'da genç olmanın keyfini pek çıkaramamıştı. Eğer benim şehvetli bir şekilde tatmin edildiğimi öğrenirse çok sevinmeyeceğinden eminim.

"Merak etme anne. Eğleniyorum sadece." Evet, eğleniyordum ama eğlence dediğimde annemin zihninde canlandırdığıyla gerçekte benim hayatımda olan bambaşka şeylerdi. "Babam nasıl?"

"Bildiğin gibi. Golf delisi, badminton delisi, kriket delisi. Kendini meşgul etmeye çalışıyor işte yoksa gerçekten delirir."

"Tüm gün yayıp oturmasından iyidir anne."

"Farkındayım. Şehri terk etmek istediğimi söylediğimde ne kadar direnmişti hatırlıyorsun ama şimdi kendisi itiraf ediyor, şehirde olsam birkaç sene dayanamazdım diyor. Burada hep meşgul, sürekli bir şeylerle ilgileniyor."

Buzdolabını açtım. Süt yoktu. "Böylesi daha iyi değil mi sence de?"

"Şikâyet ettiğimden değil canım. Kilo da verdi onu son gördüğünden beri."

"Öyle mi? Tam olarak kaç kilo?" Bu çok iyiydi. Babam hep biraz kiloluydu, birayı çok severdi ve stresli bir işi vardı. O yüzden potansiyel kalp krizi mağduru olacağı uzun zamandır belliydi.

"Üç kilo verdi."

"Vay canına. Harika."

"Kesinlikle harika. Peki, sen anlat biraz."

Hangi birini anlatayım? "Yok ki anlatacak bir şey. Lusso'daki işim çok beğenildiği için aynı firma başka bir projesini daha benim yapmamı istedi." İşten konuşmak zorundaydım çünkü sosyal hayatımı annemden sakınmayı alışkanlık edinmiştim.

"Çok güzel. Ben de Sue'ya o teras katının fotoğraflarını gösterdim geçen gün internetten."

"Yaa." Kahveyi boş ver, bana şarap lazım.

"Amma lüksmüş o da ya. Biz de varlıklı insanlar sayılırız ama o kadar lüks içinde yaşamayı hayal bile edemeyiz."

"Evet öyle. Dan'in uçağı yarın saat kaçta iniyor?" diye sordum konuyu değiştirmek için.

"Sabah dokuzda. Sen de gelecek misin?"

"Sanmıyorum anne çok meşgulüm," dedim biraz da kendimi acındırarak.

"Çok üzüldüm. Ama seni anlıyorum. Belki kendi evine taşındığın zaman babanla seni görmeye geliriz."

"Çok sevinirim." Gerçekten de sevinirdim.

"Peki, o zaman. Şimdi gitmem lazım. Kate'e selam söyle."

"Söylerim. Dan oradayken ararım konuşuruz."

"Olur güzelim. Kendine iyi bak."

"Görüşürüz anne." Telefonu tezgâha koydum ve yüzümü ellerimin arasına alarak düşünmeye başladım.

Bir bilseydi yaşadıklarımı. Babam muhtemelen ikinci bir kalp krizi geçirirdi. Annem de beni yanlarına taşınmaya zorlardı. Matt ile ayrıldığımızda babam gelmek istemişti hatta ama annem Kate'le konuşup da benim gerçekten iyi olduğuma emin olduktan sonra onu vazgeçirmişti. Benim sinir hastası, kontrol manyağı herifin biri tarafından kendi deyimiyle bilincimi kaybedene kadar becerildiğimi öğrenseler kim bilir ne yaparlardı? Çok zengin olması ya da Lusso'nun teras katında yaşıyor olması pek bir şeyi değiştirmezdi. Tanrım. Jesse muhtemelen yaş olarak anneme benden daha yakındı.

Jesse'nin telaşlı sesini ve koşuşturmasını duydum ve ayağa kalkıp dışarı çıktım. O anda Jesse ile çarpıştık.

"Siktir! Buradasın. Oh." Sarıldı bana. Ayaklarım yerden kesilmişti. "Yatakta değildin." Sesi hâlâ panikti.

"Mutfaktaydım. Seni koşarken gördüm ama rahatsız etmek istemedim."

Yüzü bembeyaz olmuştu. Her an düşüp bayılabilecek gibiydi. Nesi vardı bu adamın? Beni tekrar yere bıraktı. Bir bardak su içti. Rengi yerine geldi yine.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

"Hem de çok." Tatsız görünüyordu. "Sen iyi misin?"

Gülümsedi. "Sabah uyandığımda yanımdaydın. Pazar sabahı yanımda, mutfağımdasın ve üzerinde dantelli çamaşır var. İyiden de öteyim."

"Emin misin?"

"Kesinlikle öyleyim. Her sabah böyle uyansam ne güzel olur. Çok güzelsin bebeğim."

"Sen de."

Bana tutku dolu gözlerle baktı. "Öp beni."

İstediğini yaptım. Uyum içinde birbirimizin dudaklarını emiyorduk ki Jesse'nin çalan telefonu dikkatimizi dağıtıp keyfimizi kaçırdı.

Dudaklarını dudaklarımdan ayırmadan telefonunu cebinden çıkardı ve başımın arkasında tutup kimin aradığına baktı. "Bir dakika bebeğim." Başını geri çekti. "Güzelim bunu açmam lazım." Diğer eliyle belimden kavramış, vücudumu kendisininkine yapıştırmıştı. "John merhaba... evet... Ne işi var onun orada?" Dudağıma kısa bir öpücük kondurdu. "Hayır ben geliyorum... evet... tamam birazdan görüşürüz." Kapattı ve yüzüme baktı uzun uzun. "Manor'a gitmem lazım. Sen de geliyorsun."

"Hayır!" diye itiraz ettim. Onunla karşılaşıp pazar günümü mahvetmek istemiyordum.

Kaşlarını çattı. "Ama ben gelmeni çok istiyorum."

Kesinlikle olmaz! Pazar günü, tatil günümde Manor'a gitmek istemiyordum. "İşin var zaten." İyi bir bahane bulmaya çalıştım. "Sen yapman gerekeni yap. Sonra görüşürüz."

"Hayır, benimle geliyorsun," diye ısrar etti.

"Hayır gelmiyorum."

"Niye peki?"

"Çünkü..." Vazgeçtim. Anlamsız kıskançlık yaparak başını şişirmiş gibi olmak istemedim.

"Lütfen Ava. Sana söylenileni yapar mısın."

"Hayır!" diye bağırdım.

Gözlerini kapattı, sabrı taşmak üzereydi. Bana istediğini yapabilirdi, umurumda değildi. Pazar gün Manor'a gitmeyecektim.

"Ava, niye işleri zorlaştırmakta bu kadar ısrarcısın?"

"Ben mi zorlaştırıyordum?" Asıl aklını başına toplaması gereken oydu.

"Evet tabii ki sen. Ne kadar çaba sarf ettiğimi görmüyor musun?"

"Ne için çaba sarf ediyorsun? Beni deli etmek için mi? Bravo başardın!" Onu itip yanından geçerek merdivenlere yöneldim. Küfrederek arkamdan geliyordu.

"Tamam!" diye bağırdı. "Ama beni burada bekleyeceksin. Ben de olabildiğince hızlı gidip geleceğim."

"Ben eve gidiyorum," diye bağırdım ve banyoya girip kendimi kilitledim. Oturup onun geri gelmesini bekleyecek değildim burada. Tamam dediğinde ben de mantıklı bir şey söyleyecek sanmıştım. Onu burada bekleyecekmişim. Beklemeyeceğim! Yüzüme soğuk su çarptım ve sakinleşmeye çalıştım. Bu sefer niye geri sayım kozunu kullanmamıştı? Genelde bu tür durumlarda bunu yapıyordu.

Yatak odasında telefonla konuştuğunu duydum. Kiminle konuştuğunu merak edip kapıyı açtım.

"Birazdan görüşürüz." Kapadı ve telefonu yatağa attı. Kimi görecekti birazdan? Sırtı bana dönüktü. Yüzünü tavana dönmüş, düşünüyordu. Arkasını döndü, bir süre bana baktı, sonra yanımdan geçip duş almaya gitti tek

kelime etmeden. Garip davranıyordu; zor kullanma yok, geri sayım yok. Neler oluyordu? Dün çok güzeldi, bugünse aklım eriyecekti düşünmekten. Öyle görünüyor ki işleri mahvetmesi için Sarah'ya gerek yoktu. Ben tek başıma başarabiliyordum bunu.

On dakika sonra duştan çıktı, yanımdan geçip gardıroba gitti ve kıyafetlerini çıkardı. Hâlâ tek kelime etmemişti. Vücut dilinden üzgün olduğu da belli oluyordu. Ne düşündüğünü hiç bilmiyordum. Bu geri sayımdan da kötüydü.

Bana döndü. "Gitmem lazım," dedi. "Kate buraya geliyor."

Şaşırdım. "Niye?"

"Sen gitme diye." Yeniden gardırobuna döndü, ben de yanına gittim.

Üzerine kotunu giydi. Yüzüme baktı ama bir şey söylemedi. Siyah bir tişört çıkartıp üzerine giydi.

"Ben eve gidiyorum," diye tekrarladım. Yüzüme bakmadı bile. Nesi vardı böyle? O cevap vermedikçe benim tepem atmaya başlıyordu. Yapacak başka bir şey düşünemediğim için gardırobu açıp kıyafetlerimi çıkarmaya başladım.

"Ne yapıyorsun sen?" Kıyafetleri elimden alıp yeniden gardıroba yerleştirdi. "Hiçbir yere gitmiyorsun küçük hanım."

"Evet gidiyorum," diye bağırdım ve kıyafetlerimi yeniden çıkartmaya başladım gardırobundan.

"Siktiğimin kıyafetlerini geri koy, Ava!"

Elimden hepsini geri alıp gardıroba tıktı. Beni de ku-

caklayıp yatağa götürdü. Çaresizce çırpınıyordum ama nafile. Eğer beni becermeye çalışırsa çığlık çığlığa bağıracaktım!

"Sakin ol!" dedi başımı tutup yüzüne bakmaya zorlayarak. "Aç gözlerini Ava."

"Hayır!" Çocukçaydı biliyorum ama eğer gözlerimi açarsam ona asla karşı koyamayacağımı da çok iyi biliyordum.

"Aç!"

"Hayır!"

"Peki," diye bağırdı ben çırpınmaya devam ederken. "Beni dinle. Hiçbir yere gitmiyorsun tamam mı? Sana bunu daha kaç kere söylemem gerekiyor? Bunu artık kabul et! Ben şimdi Manor'a gidiyorum ve döndüğümde adam gibi oturup ilişkimiz hakkında konuşacağız."

Çırpınmayı kestim. İlişkimiz hakkında konuşmak mı? Nasıl yani? Bütün bu olup bitenin ne olduğunu oturup konuşacak mıydık gerçekten?

"İkimiz de eteğimizdeki taşları dökeceğiz Ava. Yalan yok, kıvırma yok, saklama yok. Kartlar açık oynayacağız artık. Anlıyor musun?"

Tek istediğim buydu ki benim. Netlik ve ilişkimizin adının konması. Kafam çok karışıktı çünkü. Kendimi kaptırmıştım, evet ama yaşadığım birçok şeye de anlam veremiyordum. Artık bilmek istiyordum.

Gözlerimi açtığımda yeşil gözleriyle bana yalvarıyordu. "Benimle gel. Sana yanımda ihtiyacım var Ava."

"Niye ki?"

"Öyle işte. Niye gelmek istemiyorsun anlamıyorum."

Derin bir nefes aldım. "Kendimi orada rahat hissetmiyorum?"

"Niye rahat hissetmiyorsun?"

"Öyle işte."

"Hadi lütfen Ava."

Başımı salladım. "Gelmiyorum."

İç çekti. "O zaman döndüğümde burada olacağına söz ver. Bu meseleyi halletmemiz lazım."

"Söz," dedim. "Burada olacağım." Benim de en çok istediğim şey buydu.

"Teşekkür ederim," dedi alnını alnıma dayayıp gözlerini kapatarak. *Bu meseleyi halletme* fikri de moralimi yerine getirmişti.

Beni öptü ve telefonunu alıp odayı terk etti.

Yatakta sırtüstü uzanıp düşünmeye başladım. Kartlar açık oyanayacaktık demek. Ona hislerimi açmakla önce onu konuşturmak arasında kaldım. Ne diyecekti acaba? Açıklığa kavuşması gereken çok şey vardı. Hepsinden önce ilişkimizin tanımlanması gerekliydi? Tutkulu bir aşk ilişkisi mi? Yoksa daha fazlası mı? Daha fazlası olmasını çok istiyordum ama onun aşırılıklarına da katlanmak istemiyordum artık.

Yüzünün ifadesinden acı çektiği belliydi. Onu bu kadar düşündüren neydi? Niye bana ihtiyacı vardı? Sorular, sorular...

Gözlerimi kapayıp zihnimi biraz dinlendirmeye çalıştım ama daha bir dakika geçmeden ev telefonu çaldı.

Kate! Yataktan kalktım ve açtım telefonu. "Onu yukarı gönder Clive." Hemen üzerime bir tişört geçirdim

ve uçarak merdivenlerden aşağı inip kapıyı açtım. Aynı anda Kate asansörden iniyordu. Onu gördüğüme sevinmiştim ama Jesse niye benim bakıcıya ihtiyacım olduğunu düşünmüştü hâlâ anlamamıştım. Ona sarıldım.

"Vay vay. Beni gördüğüne çok sevinen biri var burada galiba," dedi ve sarıldı o da bana. Onu görmeyi ne kadar çok istediğimin farkında değilmişim. "Beni içeri davet edecek misin yoksa böyle kapıda mı dikileceğiz?"

Geri çekildim. "Pardon. Dağılmış durumdayım Kate. Ayrıca sen de yine adamların çekmecelerimi karıştırmasına izin vermişsin."

"Yapabileceğim bir şey yoktu Ava. Adam sabah saat altıda gelip Sam kapıyı açana kadar vurdu. Onu durdurmak imkânsızdı. Mecburen izin verdim."

"Sen bir de bana yaptıklarını bilsen."

İçeri girip mutfağa doğru yürüdük. "Burada yaşadığına inanamıyorum burası inanılmaz."

Köşeye oturup sırtımı yasladım. "Sana çay yapamayacağım çünkü sütümüz yok maalesef. Hizmetçi de tatilde."

"Hizmetçisi mi var?" diye sordu ve kendi sorusunu cevapladı. "Tabii ki var." Dolabı açıp iki şişe su çıkardı ve gelip yanıma oturdu. "Anlat bakalım neler oluyor?"

"Ben bu adamla ne yapacağım Kate? Sırf gitmeyeyim diye seni aradığına inanamıyorum."

"Bu sana bir şey anlatmıyor mu?"

"Evet onun bir kontrol manyağı olduğunu anlatıyor. Bir de fazlasıyla gergin." Kate'e baktım, gülüyordu. Gülecek ne vardı ki? Berbat durumdaydım.

"Ona duygularını anlattın mı?"

"Hayır. Anlatamam ki."

"Niye anlatamazmışsın?"

"Kate, ben de tam olarak bilmiyorum ki ne hissettiğimi. Çok nazik ve sevgi dolu oluyor bazen. Bana o kadar güzel şeyler söylüyor ki aklımdan çıkmıyorlar ama sonra bir anda öfkeli, mantıksız bir kontrol manyağına dönüşüveriyor. Sürekli beni kontrol altında tutmaya çalışıyor!" Suyumu açtım ve kuruyan dudaklarımı ıslatmak için bir yudum aldım. "Onun buyruklarına itaat etmediğim zaman beni seks ile manipüle ediyor. Eğer onun istediğini yapmazsam, yaptırana kadar her yolu deniyor."

Mavi gözleriyle baktı bana. "Sam, onu daha önce hiç böyle görmediğini söylüyor. Hatta tersine çok uyumlu ve makul bir insan olmasıyla bilinirmiş."

Güldüm. Jesse'yi birçok sözcükle tanımlayabilirdim ama makul asla onlardan biri olmazdı. "Kate, o makul biri değil emin olabilirsin."

"O zaman onun içindeki canavarı sen ortaya çıkartıyorsun demektir," dedi gülerek.

"Kesinlikle," diye onayladım. "O da benim içimdeki canavarı ortaya çıkartıyor. Küfür etmemden nefret ediyor, ben de daha çok küfrediyorum. Benim açık kıyafetler giymemle ilgili takıntıları var, ben de daha kısa etekler giyiyorum. Sarhoş olmama bozuluyor, ben de daha çok içiyorum. Bu hiç sağlıklı bir ilişki değil Kate. Ne düşüneceğimi bilemiyorum artık.

"Ama hâlâ buradasın ve belli ki doğru soruları sormadığın sürece istediğin cevapları da alamayacaksın."

"Sürekli sorup anlamaya çalışıyorum zaten."

"Doğru soruları sorduğuna emin misin?"

Doğru soru neydi ki? En yakın arkadaşıma baktım ve beni niye alıp buradan götürmediğini ve Jesse'den saklamadığını anlamaya çalıştım. Jesse'nin neler yapabileceğine birebir şahit olmuştu. Gördükleri yeterli değil miydi müdahil olup beni ondan korumasına? "Niye bana onu bırakmam gerektiğini söylemediğini anlamıyorum," dedim. "Sana bir panelvan aldığı için mi?"

"Saçmalama Ava. Eğer isteseydin panelvanı aynen iade ederdim ona. Sen çok daha önemlisin benim için. Sana onu bırak demiyorum çünkü bırakmak istemediğini görebiliyorum. Senin yapman gereken ona duygularını açman."

"Bana ona hep ihtiyacım olmasını sağlayacağını söylemişti. Haklıymış Kate. Ona ihtiyacım var."

"Konuş onunla Ava. Ancak bu şekilde devam edebilirsin."

Böyle giderse bir aya akıl hastanesini boylayabilirdim. Böyle devam edemezdi. Dakikalar içinde kalbim ve zihnim bir o yana bir bu yana savruluyordu. Eğer bu, ezip geçsin diye kalbimi çıkartıp masaya koymak olacaksa, varsın öyle olsun. En azından belirsizlikten kurtulmuş olurum. Önünde sonunda kalp acısı diner, umarım.

Ayağa kalktım. "Beni Manor'a götürür müsün?" diye sordum. Vazgeçmeden bunu yapmam gerekiyordu. Ona hislerimi açmam gerekiyordu.

"Evet," dedi oturduğu yerden kalkarak. "Orayı çok merak ediyordum zaten."

"Alt tarafı bir otel Kate. Bana beş dakika ver." Koşarak yukarı fırladım ve kotumu giydim. Jesse'ye mesaj atarak yolda olduğumu bildirdim.

Kartları açmanın vakti gelmişti.

31. BÖLÜM

Aşağı indiğimizde havanın güneşli olduğunu fark ettim. Otoparkta Genç Margo'yu aramaya başladı gözlerim ama göremedim. Koca panelvandı, nasıl göremiyordum anlamadım.

"Umarım senin için sorun değildir," dedi Kate gülerek. Baktım, benim Mini Cooper Jesse'ye ayrılmış park alanlarından birinde duruyordu.

"Vay şıllık!"

"Bana öyle gözlerini büyüterek bakma Ava O'Shea. Ben de kullanmasam araba yatmaktan çürüyecek." Flaşörler yandı ve anahtarlarımı aldım elinden.

Yolda giderken erkeklerin otoriter eğilimlerinden konuştuk. İkimiz de aynı fikirdeydik. Yatakta kesinlikle evet ama onun dışında hayır.

Benim açımdan sorun, Jesse'nin seksi ilişkinin her anına bulaştırması ve bu yolla istediği her şeyi bana kabul ettirmeye çalışmasıydı. Bir saat içinde tüm bunlar son bulabilirdi ama her ne kadar onun baskıcı tarafından bıkmış olsam da onsuz olma fikri canımı acıtıyordu. Ama artık mantıklı olmanın zamanı gelmişti. Bana yaptıkları, kaldırabileceğim sınırı çoktan aşmıştı.

Manor'a ulaştığımızda demir kapılar hiç beklemeden açıldı ve içeri girdik.

"Vay canına!" Kate arazinin büyüklüğü karşısında küçük dilini yutmuştu. "Burası komple Jesse'ye mi ait?"

"Evet. Bak Sam'in arabası da burada." Porsche'nin yanına park ettim.

"Sam'in öğlen yemeği için buraya geldiğine inanamıyorum," dedi arabadan inerken.

Kate büyülenmiş gözlerle binaya bakıyordu. Kolay etkilenen bir insan değildi aslında. Merdivenlerin başında John ile karşılaştık. Başıyla selamladı ve bizi içeri aldı. Kate'in şaşkınlığı içeri girince daha da arttı.

"Bir şey söyleme çeneni kapalı tut," diye uyardım.

"Burası gerçekten çok güzelmiş, Ava."

"Biliyorum."

"Beni gezdirir misin?"

"Git Sam'e söyle gezdirsin seni," dedim. "Benim Jesse'yi bulmam lazım." Bardan hızlıca geçerken Drew ve Sam'in her zamanki gibi orada olduklarını gördük.

Sam gülümseyip birasıyla beni selamladı önce ama hemen arkamdan Kate'in geldiğini görüce ağzındaki birayı tükürdü. "Siktir! Senin ne işin var burada?"

"Ben de seni gördüğüme sevindim pislik."

Sam, bir bar taburesi alıp Sam'e gel otur der gibi işaret etti.

"Bana emir vermeyi kes Samuel!" Kate çok öfkeliydi.

Taburenin üzerine eliyle vurdu yine Sam. "Lütfen otur."

Kate gidip tabureye oturdu. Sam onu biraz daha kendisine yaklaştırdı. O kadar ki sanki kucağında oturuyordu.

"Bana bir içki ısmarla," dedi Kate yarım ağızla.

"Sen de ister misin Ava?"

"Teşekkürler. Benim gidip Jesse'yi bulmam lazım."

"Jesse burada olduğunu biliyor mu?" diye sordu Sam.

Nesi vardı bu akşam böyle? "Ona mesaj atmıştım." O sırada etrafıma bakındım ve önceki gecelerden tanıdık bir sürü yüz gördüm. Tanrı'ya şükür Sarah burada değildi. Tabii ki bu bir anlam ifade etmiyordu. Koca otelde herhangi bir yerde olabilirdi. "Ama cevap yazmadı bana," diye ekledim. Bunun biraz garip olduğunu yeni fark ediyordum.

Sam ve Drew göz göze geldiler. "Sen bekle burada," dedi Sam. "Ben onu alır gelirim."

"Ofisinin nerede olduğunu biliyorum."

"Ava, burada beklesen olmaz mı?" Sesinden gerildiğini anlayabiliyordum, bu da beni şüphelendiriyordu. Kalkarken Kate'e manalı manalı baktı. "Bir yere kıpırdama."

"Kaç tane içtin şu ana kadar?" diye sordu Kate.

"Bu ilk ve son. Güven bana. Ben şimdi Jesse'yi alıp

geliyorum. Sonra da gidiyoruz tamam mı?" Heyecanlı bir biçimde etrafına bakındı. Bir şeyler sakladığı çok belliydi. Keşke Sarah burada olsaydı diye düşündüm. Çünkü o zaman Jesse ile birlikte olmadığından emin olurdum.

Koşarak yanımızdan ayrıldı. Kate ve ben şaşkın şaşkın birbirimize bakakaldık.

"Kusura bakmayın hanımlar," dedi Drew. "Benim de kalkmam lazım."

Kate elime yapıştı. "Hadi beni gezdir biraz," diye tuttu.

"Hızlı bir tur ama," dedim. "Sana üzerinde çalıştığım odaları göstereyim." Kalktık ve bardan çıkıp binanın içinde yürümeye başladık.

Kate alışık olmadığı lüks karşısında afallamıştı. "Burası muhteşem."

"Biliyorum. Ona daha yirmi bir yaşındayken amcasından miras kalmış."

"Yirmi bir mi?"

"Buradan," diyerek onu merdivenlere yönlendirdim. Merdiven benim ilgileneceğim odaların olduğu hole çıkıyordu. Tek tek odaları gezdik. Boş halleriyle bile çok güzeldiler. Onlarla işim bittiğindeyse muhteşem olacaklardı. Acaba bu işi tamamlayabilecek miydim? Eteklerimizdeki taşları döktükten sonra belki de onu ve dolayısıyla burayı bir daha görmek istemeyecektim. Çok da mühim değil aslında. Burayı ilk günden beri sevmiyordum.

Son odaya girdiğimizde, Kate'in dikkatini odanın di-

ğer ucundaki bir şey çekti. Yaklaştık. "Bu da ne?" diye sordu. Ben de aynı şeyi düşünüyordum.

"Bilmiyorum. Bu burada değildi son geldiğimde." Duvara dayanmış kocaman ahşap bir çarmıhtı bu. Kenarlarında büyük halka başlı vidalar monte edilmişti. Etkileyici görünüyordu. "Jesse duvarlardan sarkan objeler istediğini söylemişti. Bahsettiği bunlardı belki." Elimi uzatıp cilalı ahşaba dokundum. Muhteşemdi ama bir yandan da korkutucuydu.

"Pardon hanımlar." İkimiz de arkamızı döndük ve bir elinde zımpara makinesi bir elinde kahvesiyle bize doğru yürüyen orta yaşlı adamı gördük. "Güzel görünüyor ha?" dedi çarmıhı işaret ederek.

"Bunu siz mi yaptınız?"

"Kesinlikle ben yaptım."

"Çok iyi bir işçilik," dedim. Tasarladığım, hani şu Jesse'nin bayıldığı yatakla çok uyumlu bir parça olacak gibiydi.

"Teşekkür ederim bayan," dedi eseriyle gurur duyan bir sanatçı edasıyla.

"Sizi daha fazla rahatsız etmeyelim," dedim ve Kate'in koluna girip çıkışa doğru yürümeye başladık.

Odadan çıktık. "Ben hiçbir şey anlamadım," dedi Kate şaşkın gözlerle bana bakarak.

"Bu, sanat Kate."

"Yukarıda ne var?"

Onunla birlikte merdiven boşluğundan en üst kattaki odaya baktım. Kapısı yarım açıktı. "Bilmiyorum," dedim. "Toplantı odasıdır belki."

Kate merdivenlerden çıkmaya başladı. "Hadi gidip bakalım."

"Kate!" Bağırdım arkasından. "Kate yapma lütfen."

"Bir bakacağım sadece," dedi kapıyı açıp iterken. "Siktir! Ava bunu görmelisin."

Tamam, merakımı cezbetmeyi başarmıştı. Koşarak merdivenlerden çıktım ve Kate'in yanına gittim.

Oha!

"Pardon!"

İkimiz de dönüp bir elinde anti-bakteriyel spreyiyle bize doğru gelen temizlikçi kadını gördük. "Hayır hayır. Ben temizlik yapıyorum. Müşterek oda temizlik yapıldığı için kapalı şu anda." Bizi telaşla kapıdan uzaklaştırdı.

"Sakin ol," dedi Kate gülerek. "Burası onun erkek arkadaşına ait."

Kadın irkildi ve Kate'e ters ters baktı. Sonra ellerimden tuttu ve gözümün içine bakarak, "Bay Ward sizin geleceğinizi söylememişti," dedi.

İçeri girdik. İlk dikkatimi çeken odanın ne kadar güzel olduğuydu. Aksesuarlar da mobilyalar da çok lüks ve zevkliydi. Çok büyük bir odaydı, neredeyse bu katın yarısı bu odaydı sadece. Odanın ortasına kadar yürüdük. Tavan çok yüksekti ve tam ortadan sarkan dev avize altın kaplamaydı. Tüm oda altın rengi ve kızıl tonların karışımıydı. Çeşitli köşelerine yerleştirilmiş dev yataklar vardı. Kırmızı renge boyalı duvarlar insanın içini ürpertiyordu.

Yataklar mı?

"Ava, içimde buranın toplantı odası olmadığına dair bir his var."

Olduğum yerde donup kaldım, odaya bakıyordum. Burası çok büyük, süper lüks bir müşterek yatak odasıydı. Müşterek oda.

Duvarlarda hiç tablo yoktu, onun yerine envaiçeşit metal obje sarkıyordu. Onlara basit dekoratif eşyalar gözüyle bakıldığında sorun yoktu ama zihnim şokun etkisinden kurtulmaya başladıkça gördüklerimi daha farklı analiz etmeye başlamıştım. Bu gördüklerimin bir tek açıklaması olabilirdi.

Jeton sonunda düştü. "Hassiktir!"

"Düzgün konuş." Yumuşak sesini duydum ve arkamı döndüğümde ellerini cebine sokmuş ifadesiz bir şekilde beni seyrettiğini gördüm. Donup kaldım, dilim sanki kurşun gibi ağırdı, hareket ettiremiyordum. Aklıma söyleyecek bir şey de gelmiyordu. Ne söyleyebilirdim ki? Geçtiğimiz haftalarda yaşadığımız şeyler birer birer aklıma geliyordu. Tüm bu zaman boyunca hep gözümün önünde olan şeyi görmemeyi nasıl başarmıştım? Tabii ki o dikkatimi sürekli dağıttığı için. Beni bundan uzak tutmak içindi belki de her şey. Benden başka neler saklıyordu acaba?

Kate benden birkaç adım uzaktaydı ama görüş alanımda değildi. Şu an en az benim kadar şaşkın olduğuna emindim ama gözlerimi Jesse'den alamadığım için dönüp bakamıyordum.

O sırada Sam içeri girdi. "Siktir ya! Sana olduğun yerde beni beklemeni söylemiştim!" Ters ters Kate'e baktı. "Lanet olsun!"

"Biz gitsek iyi olacak." dedi Kate ve Sam'in elinden tutup onu uzaklaştırdı.

"Teşekkürler," dedi Jesse onlara bakıp. Sonra bana döndü, çok gergin görünüyordu. Olmalıydı da.

Müşterek oda. Şimdi anlıyordum her şeyi. Aşağıdaki çarmıh da sanat eseri değildi aslında. Suit odadaki yatağı çevreleyen kafes de antika değildi. Buraya neredeyse her geldiğimde gördüğüm kadınlar da iş kadını değildi.

Tanrım bana yardım et!

Jesse gerginlikten alt dudağını ısırmaya başlamıştı yine. Benimse nabzım yüz elli atıyor olmalıydı şu an. Jesse'nin son günlerdeki düşünceli halini açıklıyordu bu. Önünde sonunda öğreneceğimi biliyordu. Bana ne zaman anlatmayı düşünüyordu acaba?

"Ava beni niye evde beklemedin?"

Şaşkınlığım yerini öfkeye bırakıyordu yavaş yavaş. "Buraya gelmemi isteyen sendin."

"Böyle değil ama."

"Sana mesaj attım ve geldiğimi bildirdim.

Şaşırdı. "Ava, mesaj falan gelmedi senden."

"Telefonun nerede?"

"Ofiste."

Sabah söyledikleri aklıma geldi birden. "Benimle konuşmak istediğin şey bu muydu?"

Gözlerime baktı. Kahretsin! Konuşmak istediği ilişkimiz falan değilmiş. Burasıymış.

"Öğrenme zamanın gelmişti."

"Hayır, çok daha önce öğrenmem gerekiyordu Jesse. Lanet olsun!"

"Düzgün konuş Ava," diyerek azarladı beni.

"Sakın ha! Sıktır sıktır sıktır!"

"Düzgün..."

"Sus! Jesse sakın benden düzgün konuşmamı isteme." Odayı işaret ettim. "Şuna bak!"

"Görüyorum Ava." Sesi yumuşak ve sakındı ama benim sakinleşmeye hiç niyetim yoktu.

"Bana niye söylemedin?" Aman Tanrım o yüksek kalite bir pezevenkti.

"Buraya ilk geldiğinde Manor'ın asında ne amaçla kullanıldığını fark edeceğini düşünmüştüm ama anlamadığın çok açıktı. Sonra zaman geçtikçe bunu sana açıklamak gittikçe daha zor bir hal almaya başladı."

Başım ağrıdan çatlayacaktı ama bulmacanın parçaları birer birer yerine oturuyordu. Aman Tanrım, o beni başka bir şey sanmıştı. Tabii ya. Bana yeterli ipucunu vermişti aslında, benden istediklerini yapmış olmam da ekmeğine yağ sürmüştü. Ona karşı hissettiklerim gözlerimi kör ettiği için görememiştim. Adam bir seks kulübü işletiyordu. Bu iğrenç. Ve seks... tabii ya! Herif seks uzmanıydı tabii ki ama bunun sebebi geçmişte yaşadığı ilişkiler sayesinde kazandığı deneyim değildi. Kendisi de geçmişte ilişkilere ayıracak vakti olmadığını söylemişti. Şimdi niye olmadığını çok iyi anlıyordum.

"Şimdi buradan çekip gidiyorum ve sen de yoluma çıkmayacaksın," dedim kendimden emin bir şekilde.

Yanından geçip merdivenleri inmeye başladığımda donmuş kalmıştı.

"Ava beni bekle," diye bağırdı arkamdan koşarak.

Asla durmamam gerektiğini şimdi çok daha iyi biliyordum. Çok hızlı koşuyordum. Tek amacım düşüp bacağımı kırmadan girişe ulaşmaktı.

"Ava, bebeğim lütfen."

Merdivenlerin son basamağına geldiğimde ona döndüm. "Aklına bile getirme!" diye bağırdım suratına. İrkildi. "Sakın yoluma çıkma!"

"Bana açıklamam için bir şans bile vermedin." Gözleri korku doluydu. Onun yüzünde görmeye alışık olmadığım bir ifadeydi. "Lütfen, izin ver açıklayayım."

"Neyi açıklayacaksın? Görmem gereken her şeyi gördüm ben," diye bağırdım. "Senden açıklama istemiyorum!"

"Bu şekilde öğrenmemen gerekiyordu."

Birden bizi seyreden kalabalığın farkına vardım. Sam, Kate, Drew, John, bardaki insanlar ve Sarah tabii ki. Her zamanki gibi süper yapmacık görünüyordu. Attığım mesajı muhtemelen o görmüştü, geldiğimizde kapıyı açan da oydu. Aradan çekiliyordum. Jesse onun olabilirdi artık.

Yanında duran kendini beğenmiş kibirli herifi sonra fark ettim ama. Bana ters ters bakıyordu. Gözlerini Jesse'ye çevirdi. "Ne sikim adamsın sen be?" diye bağırdı. Sesi nefret doluydu. Kimdi bu herif ya?

John herifin yakasına yapışıp hafifçe silkeledi. "Sen artık üye değilsin pislik herif."

Adam pis pis güldü. "Görünüşe bakılırsa seninki gerçeği öğrendi gibi değil mi Ward?"

Jesse'nin gözleri karardı.

"Kapa şu siktiğimin çeneni." diye bağırdı.

İptal edilen üyelik. Hatırlıyordum bir şeyler.

Adam bana döndü. "O istediğini alır ve arkasında tam bir enkaz bırakır," dedi. Jesse öfkeleniyordu. "Hepsini siker ondan sonra da siktir eder."

Jesse'ye baktım. Gözleri kararmıştı. Alnındaki derin çizgi daha da belirginleşmişti. "Niye?" diye sordum. Niye bunu sorduğumu bilmiyordum ama. Cevap bir şeyi değiştirmeyecekti ama bir çeşit açıklamayı hak ettiğimi düşünüyordum.

"Onu dinleme Ava," dedi Jesse öne çıkarak. Gerginlikten çenesi titriyordu.

"Ona karımın nasıl olduğunu sor," diye bağırdı herif. "Ona da aynı şeyi yaptı, tüm diğerlerine yaptığı şeyi. Eşler ya da vicdan onun için bir engel teşkil etmiyor."

Bu sözleri bardağı taşıran son damla oldu. Jesse adamın üzerine uçup onu parke zemine düşürdü ve biz ne olduğunu anlayana kadar herifin canını çıkardı.

Adamı öldürecek gibi dövüyordu ama ona durmasını söylemeyi denemedim bile. Yanından geçip arabama gittim ve binip Kate'i beklemeye başladım. Hemen geldi, tek kelime etmeden yanıma oturdu.

Kapıya geldiğimizde durmamıza gerek kalmayacak şekilde açıldı kapılar. Şaşırdım.

"Sam," dedi Kate ona baktığımda. "Buradan gitmemizin iyi olacağını söyledi."

Kate bu kadar harekete ve şiddete alışkın değildi.

Kendimi çok ama çok kötü hissediyordum.

32. BÖLÜM

Kate'in eve vardık. Kapıyı açıp direkt üst kata gittim ve kendimi koltuğa attım.

Kate bana hiç soru sormadı, bıraktı kendi kendime o koltukta kıvrılıp yatayım.

Kapı açıldığında korktum ama Kate hemen gidip baktı ve dönüp, "Gelen Sam sakin ol," dedi.

"Anahtar mı verdin ona?" diye sordum. Gülümsedi, Üstelemedim ben de.

Telefonum durmadan çalıyordu, ben de durmadan reddediyordum.

Sam yukarı geldiğinde onun hâlâ sinirli olduğunu fark ettim. İkimize de baktı, sonra da Kate'in kolundan tutarak onu yatak odasına sürükledi. "Konuşmamız lazım."

Çayımı bitirdikten sonra koltukta uzandım ve biraz uyumaya çalıştım. Gözlerimi kapattığım anda onu düşünmeye ve zihnimde canlandırmaya başladım. Kahretsin nasıl uyuyacaktım ben?

Telefonum yine çaldı, bakmadan reddettim. Daha önce hiç bu şekilde acı çekmemiştim. Adam bir seks kulübü işletiyordu inanamıyorum. Niye bir bankacı ya da avukat değildi ki? Ya da otel sahibi.

Bir şeylerin yanlış olduğunu hissetmiştim. Niye hislerime güvenmedim ki? Niye güvenmediğimi çok iyi biliyorum. Çünkü buna izin verilmedi, böyle bir şansım hiç olmadı.

Koltukta bir ara dalar gibi oldum ama Kate'in ortalığı yırtan bağırışlarıyla hemen doğruldum. Sam onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Odanın kapısı hızla açıldı ve Kate dışarı çıktı. Sam onu tutmaya çalışıyordu.

"Çek o pis ellerini üzerimden Samuel. Bunu öğrenmesi gerek."

"Bir dakika bekle... Kate... Aagh! Bunu niye yaptın şimdi." Kate az önce çok sert bir şekilde Sam'in kasıklarına geçirdiği dizini okşuyordu. Kıvranan Sam'i orada bırakıp yanıma geldi, yüzüme baktı.

"Ne?" diye sordum. "Neyi öğrenmem gerekiyor?"

Sam yanımıza yaklaştığında, Kate ona ters ters baktı ve sadece gözüyle işaret ederek ona oturmasını söyledi. Zavallı Sam sandalyeye otururken hâlâ eli bacak arasındaydı.

"Ava, o buraya geliyor." dedi sakin bir sesle. Niye bu tonda konuştuğunu anlamadım çünkü beni sakinleştir-

mesi mümkün değildi. Hiçbir şey beni sakinleştiremezdi.

Gözlerini benden kaçıran Sam'e baktım. Bana söylemeyecekti değil mi? Jesse'nin beni kolay kolay bırakacağına inandığım için aptalın biriydim. "Benim gitmem lazım." Telefonum yine çaldı. "Siktir git!" diye bağırdım lanet şeye.

"Onu sen götür," dedi Kate Sam'e. "Görmüyor musun araba kullanacak durumda değil."

"Olmaz beni bulaştırmayın," dedi Sam ellerini kaldırarak. "Konuşmamız lazım tatlım beni dinle."

Birden hepimiz dışarıdan gelen acı fren sesiyle irkildik.

"Kapıyı açma lütfen Kate," diye yalvardım.

Hemen arkasından bir çarpma ve acı fren sesi daha geldi. Bir sürü araba kornası duydum. Tanrım, onu görmek istemiyordum. Şu anda konuşabilecek durumda bile değildim.

"Siktir! Ne oluyor ya!" diye bağırarak cama koştu Kate. "Hassiktir" Gözlerini kocaman açmış aşağıya bakıyordu.

"Ne oluyor?" Yanına gittim. Gelenin Jesse olduğunu biliyordum da bu curcuna da neydi?

"Bak!" dedi yolu işaret ederek. Jesse'nin arabası yolun ortasında durmuştu ve şoför kapısı açıktı. Onun yüzünden devam edemeyen arabalar kornalarına yükleniyordu.

"Ava!" Kornalara rağmen sesini duyabiliyordum. Deli gibi kapıyı yumrukluyordu.

Kate aşağıya inmek için hareketlendi. Peşinden koştum. "Kate, lütfen kapıyı açma!"

"Onun caddede anarşi yaratmasını öylece oturup seyredemem Ava."

Panikledim ve merdivenlerden yukarı koştum. Sam hâlâ iskemlede oturmuş kendi kendine lanet okuyarak bacak arasını okşuyordu.

"Kate'e niye anlatmadın?" diye sordum cama doğru koşarken.

"Üzgünüm Ava."

"Kate'ten özür dilemelisin benden değil." Ona baktığımda birkaç gün öncesine kadar gördüğüm eğlenceli, sıcakkanlı adamı değil tutuk, geçimsiz ve soğuk birini görüyordum.

"Ondan özür diledim. Ayrıca Jesse sana söylemeden ona bir şey anlatmama imkân yoktu. Bilmelisin ki tanıştığınızdan beri Jesse'nin içi içini yiyordu sana anlatamadığı için."

Sam'in arkadaşını koruma gayretine güldüm ve cama çıkıp aşağıya, Jesse'ye bakmaya başladım. Çaresizce telefonunun düğmelerine basıyordu. Kimi aradığını biliyordum, açmadım tabii ki. Caddeye baktığımda arabasından inen bir sürücünün Jesse'ye doğru yürüdüğünü gördüm ve panikledim.

Kate kapıyı açtı ve Jesse'ye sarıldı. Jesse yaklaşmakta olan sürücüyü görmesine rağmen Kate'e sarıldı, anlayamadığım bir şeyler konuşmaya başladılar. Birkaç dakika sonra Jesse gidip arabasını biraz kenara aldı ve trafik sonunda işlemeye başladı.

"Kate, inanamıyorum Ne yaptın sen!" diye bağırdım.

"Neler oluyor?" diye sordu Sam oturduğu sandalyeden. Ona cevap vermedim.

Orada durup kıpırdamadan onları seyrediyordum. Jesse sırtını arabama yasladı. Yüzü yere bakıyordu. İfadesindeki ıstırabı buradan bile çok net görebiliyordum. Kate onu rahatlatmaya çalışıyordu.

Bir süre konuştuktan sonra Kate dönüp eve doğru yürümeye başladı. Jesse de onu takip etmeye başlayınca korktum. Kate maalesef onu durdurmak için hiçbir şey yapmadı.

"Kahretsin!" diye bağırdım başımı ellerimin arasına alarak.

"Ne oldu?" diye sordu Sam. "Ava, ne oldu?"

Bir kaçış yolu düşünmeye başladım ama maalesef yoktu. Bu binanın bir tek girişi vardı ve Jesse çoktan kapıdaydı. Burada oturup onunla yüzleşmeyi beklemekten başka çarem kalmamıştı.

Kate yukarı çıktığında bana baktı. Ona çok kızgındım, onu öldürebilirdim ve bunun bakışlarıma yansıdığından şüphem yoktu.

"Adamı bir dinle Ava. Çok üzgün o da." Sam'e döndü. "Sen de mutfağa. Hadi!"

"Yürüyemiyorum ki sayende. Seni lanet olasıca!" Kate oflaya puflaya onu sandalyeden kaldırdı ve sürükleyerek dışarı çıkardı.

Kate'e inanamıyordum. Dışarı çıkarken bana bakıp özür diler gibi gülümsedi. Salak! Eğer onu içeri almamış olsaydı böyle hissetmesine gerek kalmayacaktı. Jesse'nin

ayak seslerini duyduğumda yüzümü cama çevirdim. Ona bakamıyordum, daha doğrusu bakmak istemiyordum çünkü bakarsam ağlamaktan korkuyordum. Eğer ağlarsam da beni rahatlatmak için yanıma gelecekti ve en başa dönecektik yine.

Bir süre hiçbir şey söylemedi ama bedenim burada olduğunu biliyordu. Tüylerim diken diken olmuştu. Gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ve güç diledim.

"Ava lütfen yüzüme bak." Sesi titriyordu, yutkundum ve göz yaşlarıma engel olamadım. "Ava, lütfen." Koluma dokunan elinin sıcaklığını hissettim.

"Dokunma bana." Dönüp yüzüne bakma cesaretini gösterebilmiştim.

Yüzü düşmüş, omuzları çökmüş acınacak halde görünüyordu ama onun bu görüntüsüne kanmamalıydım. Birçok sefer onun manipülasyonlarına boyun eğmiştim ve bu da onlardan bir diğeriydi işte. Şehvetten gözüm kör olduğu için gözümün önündekini görememiştim. Hâlâ inanamıyorum.

Gözlerini yerden kaldırıp bana baktı.

"Beni nasıl oraya götürürsün?" diye sordum.

"Çünkü seni hep yanımda istiyorum. Sensiz olamıyorum."

"Alışsan iyi olur çünkü seni bir daha görmek istemiyorum." Sesim katı ve kendinden emindi ama kalbim aynı fikirde değildi.

"Bunlar senin hislerin değil. Öyle olmadığını çok iyi biliyorum."

"Evet öyle."

Derin bir nefes aldı. Çok acı çektiğini her mimiğinde görebiliyordum. "Asla seni incitmek istemedim."

"Ama incittin. Hayatıma girdin, ezip geçtin. Kalbime girdin, ezip geçtin. Uzak kalmaya çalıştım, sadece gördüklerimin ötesinde bir şeyler olduğunun farkındaydım. Niye uzaklaşmama izin vermedin?" Sesim titremeye başladı ve göz yaşlarıma engel olamadım. Lanet olsun içgüdülerime güvenmeliydim.

Alt dudağını ısırmaya başladı yine. "Sen asla uzaklaşmak istemedin," dedi. Sesi anca benim duyabileceğim kadar yüksekti.

"Evet, istedim!" diye bağırdım. "Sana karşı koydum. İlişkimizin boka saracağını görebiliyordum ama seni durdurmanın imkânı yoktu. Ne oldu, evli kadınların hepsini sıradan geçirdin, başka kalmadı mı?"

"Hayır, sen başkasın," dedi ileri doğru bir adım atıp. Kendimi hemen geri çektim.

"Çık dışarı," dedim sakin bir sesle ama titriyordum ve kalp atışlarım sınırlarımı zorluyordu. Hayatımda sükûnetten hiç bu kadar uzak olmamıştım herhalde.

"Gidemem. Sana ihtiyacım var Ava." Yalvaran sesi eminim önümüzdeki birkaç gün kulaklarımda çınlayacaktı.

Deli gibi bağırmaya başladım. "Senin bana ihtiyacın yok." Sesimi titremeden kontrol etmekte zorlanıyordum. "Sen beni arzuluyorsun. Aman Tanrım sen dominantsın değil mi?" Birden yataktaki tavırları jet hızıyla gözümün önünden geçti. Yatakta da dışarı da da çok sert ve haşindi.

"Hayır!"

"Niye o zaman her şeyi kontrol etmeye çalışıyorsun ve emirler yağdırıyorsun?"

"Yatakta sertim çünkü sana ne kadar yakın olsam da yetmiyor. Kontrol meselesi de sadece sen söz konusu olduğunda öyleyim daha önce de söylemiştim. Çünkü sana bir şey olmasından çok korkuyorum. Seni o kadar uzun zamandır bekliyorum ki Ava. Senin güvende olman için yapmayacağım şey yok. Lütfen inan bana, sana ihtiyacım var. Ne olur beni bırakma." Bana doğru bir adım attı ama ben yine geri çekildim. Bana sarılması ihtimalini göze alamazdım. "Bunu asla atlatamayacağım."

Pislik herif! Bu kadar acımazsızca duygu sömürüsü yaptığına inanmıyorum. "Benim için çok mu kolay olacak sanıyorsun ha."

Yüzünde kalan azıcık renk de solup gitti gözlerimin önünde. Başını önüne eğdi. Buna söyleyebileceği bir şey yoktu. Ne diyebilirdi ki? Bana ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ona ihtiyaç duymamı sağlamıştı.

"Eğer elimde bunları değiştirebilme imkânım olsaydı değiştirirdim," dedi az çıkan sesiyle.

"Ama değiştiremezsin." Sesim aşağılama doluydu.

Bana baktı. "Ama eğer beni bırakırsan çok daha fazla zarar göreceğim."

Aman Tanrım. "Defol git!"

"Hayır!" Bana doğru bir adım daha attı. "Ava lütfen sana yalvarıyorum."

Ondan uzaklaştım yine ve en sert ve kararlı yüz ifademi takınmaya çalıştım. Boğazıma düğümlenen yum-

ruyu şimdilik görmezden gelmek zorundaydım. Bu çok acı vericiydi. İşte tam olarak bu yüzden yüzüne bakamıyordum. Ona çok kızgındım ama böyle beti benzi atmış şekilde karşımda durduğunda da buna dayanamıyordum. Kendime sürekli onun beni olabilecek en acımasız şekilde kullandığını hatırlatmak zorundaydım. Beni aldatmış, kandırmış ve sonunda yatağa atmıştı.

Sana âşık olmama izin verdin sen!

Yüzüme baktı ve gözlerinde gördüğüm kederin tarifi zordu. Eğer gözümü şimdi kaçıransam koşup ona sarılacağımı düşündüm. Hemen yüzümü düşürüp yere bakmaya başladım. Tanrım bu adam bir an önce gitmeliydi yoksa kendimi bırakıp beni rahatlatmasına izin verecektim yine.

"Ava bana bak."

Derin bir nefes alıp gözlerine baktım. "Güle güle Jesse."

"Lütfen bunu yapma."

"Güle güle dedim."

Yüzüme baktı uzun süre ama aradığı umudu göremeyince arkasını döndü ve çekip gitti sessizce.

Ciğerlerimi umutsuzca ihtiyaç duydukları nefesle buluşturdum ve cama yürüyüp evden çıkışını izledim. Kapıyı öyle bir çarptı ki ev sarsıldı. Arabasına vardığında hıncını alamamış olacak ki cama bir yumruk attı ve tüm yol cam parçası oldu. Koltuğuna oturduğunda da defalarca direksiyonu yumrukladı. Sonra da acı bir patinaj sesiyle yola çıktı ve gözden kayboldu.

Duştan çıktım ve yatağımda cenin pozisyonunu almadan önce saçlarımı kuruttum. Tamamen uyuşmuş hissediyordum. Sanki kalbim yerinden sökülmüş, çiğnenmiş ve yerine geri koyulmuştu. Keder ve yıkımdan başka bir şey hissedemiyordum. Tanrım, hayatımda daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Hayatım paramparça olmuştu. Kendimi boşlukta, ihanete uğramış yalnız ve kaybolmuş hissediyordum. En kötüsü de bunu düzeltebilecek tek kişinin bütün bunlara sebep olan kişi olmasıydı. Bundan asla kurtulamayacağımı düşünmeye başlamıştım.

"Ava?" Başımı yastığımdan kaldırdığımda Kate'in kapımda olduğunu gördüm. Gelip yatağımda yanıma oturdu. "Böyle olmak zorunda değil," dedi tatlı sesiyle.

Nasıl peki? Başka ne yolu vardı ki? Bunu göğüsleyip acıyla başa çıkmaya çalışmaktan başka ne yapabilirdim?

"Evet zorunda," diye cevap verdim kısık sesle.

"Hayır değil çünkü sen o adamı seviyorsun. Onu sevdiğini itiraf et artık. Ona söyledin mi?"

İnkâr edemem. Seviyordum. O kadar çok seviyordum ki canım acıyordu ama onu sevmemeliydim. Biliyorum ki sevmemeliydim. "Yapamam," dedim yüzümü yastığıma gömmeden önce..

"Niye ki?"

"O bir seks kulübü işletiyor Kate."

"Sana nasıl söyleyeceğini bilememiş. Kaçacağından korkmuş."

Kate'e baktım. "Söylemedi ama sonuç yine aynı gördüğün gibi." Doğrulup oturdum. "O adamın söyledik-

lerini duydun. Jesse yuva yıkan bir adam. Sırf zevk olsun diye insanların hayatını mahvetmekten çekinmiyor. Sen nasıl oluyor da bunu normal karşılayabiliyorsun?" Onun rahat bir tip olduğunu biliyordum ama bunlar yenir yutulur şeyler değildi.

"Normal karşıladığımı kim söyledi?"

"O zaman niye girmesine izin verdin?"

"Ava, Jesse sana deli oluyor. Sam de onun için çok endişeleniyordu."

"Sam istediği kadar endişelenebilir Kate. Değişmeyen bir gerçek var, o da Jesse insanların seks yapmak için gittikleri bir yer işletiyor ve kendisi de arada sırada onlara katılıyor." Bunu çok iyi idrak etmiş olmama rağmen kelimeler ağzımdan çıkarken yine de midem bulanmıştı.

"Onu geçmişi yüzünden yargılayamazsın."

"Ne geçmişi. Adam orayı işletiyor hâlâ."

"E işi o."

"Beni yalnız bırak Kate." Bana destek olacağına hâlâ onu savunması canımı sıkmıştı. Yataktan kalkarken, "O hâlâ Jesse," dedi.

Sessiz odamda büzülmüş geçen iki haftanın muhasebesini yapmaya başlamıştım. Tüm konuşmalarımız, mesajlar, seks. Başımı yastığa gömüp saatlerce ağlamak istiyordum.

Kate'in sözleri zihnimde yankılanıyordu. O *hâlâ Jesse*. Jesse'nin kim olduğunu ben bile bildiğimden emin değildim ki. Tek bildiğim, benim gözlerimi kör edip kendisine bağladığıydı.

Bana ailesiyle görüşmediğini anlattığını hatırladığım-

da, bulmacanın bir parçası daha yerine oturdu. Amcası ölüp de mirasını Jesse'ye bıraktığında bunu onaylamamışlardı. Onaylamazlar tabi. Mesele bir mülkün devri değildi çünkü. Yirmi bir yaşındayken süper lüks bir seks kulübünün başına geçecek olmasıydı. Amcasıyla yakın olmasını onaylamamalarının sebebi de muhtemel Manor'du. Jesse, o dönem buradaki hayatının çok iyi olduğunu söylemişti. Öyle bir yeri işleten genç bir adam başka ne isterdi ki? Gerçekten yatakta bu kadar deneyim kazanmasının sebebi de Manor'du. Çok muhtemel benden önce hayatında aynı kadınla iki kere birlikte olmamıştı.

Orada bulunduğum zamanlarda gördüğüm kadınların bana yiyecekmiş gibi bakmalarının sebebini de anlıyordum şimdi. Çünkü onu istiyorlardı. Daha doğrusu onu yeniden istiyorlardı.

Beni oraya götürmekle aslında risk almıştı bal gibi ama etraflı düşününce fark ettim ki kimse benimle fazla konuşmuyordu ama hiç de yalnız kalmıyordum. Hep kontrol altındaydım. Benim durumdan habersiz olduğumun farkında mıydı herkes? Ben durumu anlamayayım diye ne çok çaba sarf etmiş meğerse. Bunu daha ne kadar sürdürebileceğini sanıyordu ki? Sarah'nın deri kıyafetlerle ilgili yorumu. Kahretsin! Yüzümü yastığa gömdüm umutsuzluk içinde.

"Ava?"

Bu sefer Sam kapımda dikiliyordu. Canı sıkkındı onun da hâlâ. "Ava, inan bana bunu sana nasıl anlatacağını düşünerek her gün sabahtan akşama kadar binanın

içinde dört dönüyordu Jesse. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Delirmiş gibiydi"

"O zaten delinin biri Sam."

"Evet, ama sadece sana deli oluyor. Gelebilir miyim?" diye sordu ve onayı alınca yatağıma yaklaşıp çömeldi.

"Onu daha önce hiç böyle ciddi görmemiştim ben Ava. Onu sekiz yıldır tanıyorum. Bir kere bile başka bir kadına sana davrandığı gibi davrandığını görmedim duymadım. Tüm ilişkileri sadece seksten ibaretti ama sen hayatına girdikten sonra sanki bir amacı oldu. O, çok değişti Ava. Sen her ne kadar onun aşırı korumacı tavrından rahatsız olsan da, ben arkadaşı olarak onun hayatta bir şeyleri önemsemesinden mutluluk duyuyorum. Lütfen ona bir şans daha ver."

"Mesele sadece korumacı davranması değil ki Sam. Korumacı tavırları sayısız aşırılıklarından sadece biri."

"O hâlâ Jesse," dedi Kate'in sözlerini tekrarlayarak. "Manor sadece bir iş. Evet işle eğlenceyi birbirine karıştırdı ama elinde başka bir şey yoktu." Elimi tuttu. "Eğer bana hiçbir pişmanlık olmadan onu geride bırakabileceğini söylersen bir kelime daha etmeden arkamı dönüp gideceğim. Eğer onu sevmediğini söylersen, hiçbir şey söylemeden uzaklaşacağım. Ama bunu yapabileceğini sanmıyorum. Çok şaşırdın ve şoktasın, bunu görebiliyorum ve evet onun biraz karışık bir geçmişi var doğru. Ama o sana tapıyor Ava. Sana baktığında bunu gözlerinde görebiliyorum. Senin de gördüğünden eminim. Lütfen ona bir şans ver çünkü o bunu hak ediyor."

Bir türlü anlayamıyordum. Bana tapıyormuş. Tap-

mak sevmekle aynı şey mi? Benimle konuşurken "seviyorum" kelimesini değişik şekillerde kullanmıştı. "Seni dantel çamaşır giydiğinde seviyorum.", "Seninle uykulu seks yapmayı seviyorum." Bu sözlerin arkasında başka bir anlam aramalı mıydım? Bana aslında duymak istediğim şeyi dolaylı yoldan mı söylemeye çalışıyordu? Sürekli yanında olmamı, hiç ayrılmamamı istiyordu. Ayrıca bunu defalarca bana söylemişti. Ama o zaman Manor'ın nasıl bir işletme olduğundan haberim yoktu. Şimdi var ve ayrıldım işte.

Benim sürekli dantelli çamaşır giymemi istiyordu ve deri giymemi istemediğini söylemişti. Beni sürekli kapalı giyinmeye teşvik ediyor, vücudumun sadece ona ait olduğunu sürekli vurguluyordu. Deri kıyafetler, kadınları paylaşma ve açık kıyafetler Manor'da çok sıradan şeyler olmalıydı. Beni bildiğim şeyin tam tersi yapmaya çalışıyor olabilir miydi? Görmeye alıştığımın tam tersi?

Yataktan kalktım. Onunla konuşmalıydım. Manor meselesini unutabilirdim ama Jesse'yi o kadar kolay unutamazdım. Istırap içinde olduğunu görmüştüm. Onun için önemli olmasam böyle hissetmezdi öyle değil mi? Aklımda çok fazla soru vardı ve cevapların hepsi ondaydı. Her şeyden önce bu cevapları kendime borçluydum.

Sam'e baktım, yüzündeki endişenin yerini gülümseme almıştı. "Benim buradaki işim bitti," dedi odadan çıkarken.

En yakındaki kıyafetleri üzerime geçirdim ve arabamın anahtarlarını kaptım. Kartlar açık oynamak isteyen

oydu. Manor'dan bahsetmek istemişti onu biliyordum ama bana söylemek istediği başka şeyler de var mıydı? Umarım vardı. Bunu öğrenmek için yoldaydım. Arabama doğru koşarken Sarah'nın onun rüyalarının adamı olmayabileceği ile ilgili sözlerini hatırladım. Belki de haklıydı ama bundan kendim emin olmalıydım.

33. BÖLÜM

Lusso'ya elimi neredeyse hiç kornadan kaldırmadan, kırmızı ışıklardan geçerek ve arabamı hiç kullanmadığım kadar hızlı kullanarak gittim. Jesse, arabasını kendisine ayrılmış iki arabalık park yerine gelişi güzel park ettiği için arabamı dışarıda bırakmak zorunda kaldım. Şifreyi unutmamış olmama çok sevinerek yaya kapısından içeri girdim. Clive fuayede her zamankinden daha mutlu görünüyordu.

"Ava! Sonunda bu karmaşık sistemi çözdüm inanabiliyor musun?"

Bir saniye durup nefes aldım. "Harika Clive, sana elbet öğreneceğini söylemiştim."

"Sen iyi misin?"

"İyiyim. Jesse'ye çıkıyorum."

Dâhili hat çaldı ve Clive bir dakika bekle işareti yaparak telefonu açtı. "Bay Holland? Evet efendim. Elbette ki." Kapadı ve önündeki deftere not aldı hızlıca. "Kusura bakma."

"Önemli değil ben çıkıyorum."

"Ava, Bay Ward bana geleceğini söylememişti," dedi ekrana bakarak. Beni mi deniyordu? Buraya kaç kere geldiğimi görmüştü. Derdi neydi bu adamın?

Güldüm. "İşinden memnun musun Clive?"

"Önce aramam lazım, prosedür bu Ava."

"Ara o zaman!" dedim üfleyip püfleyerek.

Birkaç kere aradı ama açan yoktu. "Çok enteresan."

"Arabası dışarıda Clive, evde olması lazım," diye üsteledim.

Tekrar aradı. "Hayır, kesinlikle evde değil. Rahatsız etmeyin notu da bırakmamış. Herhalde çıktı."

"Clive, onun evde olduğundan eminim bırak da gideyim."

Kulağıma eğildi. "Prosedürü uygulamadığım için başım belaya girebilir biliyorum ama sırf sen olduğun için tamam. Geçebilirsin."

"Sağ ol Clive."

Asansöre bindim, şifreyi girdim ve burada olmadığım kısa sürede değiştirmediğini umarak beklemeye başladım. Tanrı'ya şükür kapılar kapandı ve yukarı çıkmaya başladım. Daire kapısını onun açması gerekiyordu ama anahtarım yoktu.

Asansör teras katına ulaştığında gerginlikten mideme

kramplar girmeye başlamıştı. Asansörün kapısı açıldığı anda Jesse'nin dairesinden gelen yüksek sesli müziği duydum. Dairenin kapısı da aralıktı.

Kapıyı itip içeri girdiğimde müzik sesinin dayanılmayacak seviyede yüksek olduğunu fark ettim. *Angel* çalıyordu. Sözleri hemen beni çarpmıştı. Hemen kısmalı hatta kapatmalıydım ama ses sistemi daireye entegre olduğu için bunu yapmanın tek yolu kumandalardan birini bulmaktı. Hemen mutfağa gittim ve tezgâhın üzerinde bulduğum kumandayla müziğin sesini kıstım.

Gürültü meselesini hallettiğime göre sıra onu bulmaya gelmişti. Merdivenlere yaklaştığımda ayağım bir şeye takıldı, boş içki şişesi. Kenara kaldırıp yürümeye devam ettim.

Yukarı çıktığımda tüm odalara tek tek girip çıktım ama o yoktu. Bu arada bir boş şişe daha buldum, votka şişesiydi.

İçki şişelerini görünce yakın geçmişi hızlıca hatırladım yine. Onun içki içtiğini hiç görmemiştim. Ne zaman teklif edilse bir bahanesi vardı. Benden sakladığı tek şeyin Manor olmadığını düşünmeye başladım. Evin zemininde gelişi güzel atılmış boş şişeler olduğuna göre, bu bir şeylerin ters gittiğinin göstergesi olabilirdi.

Teras balkonundan gelen cam kırılması sesiyle irkildim. Koşarak merdivenlerden inip balkona çıktım. Şezlonglardan birinde uzanmıştı. Bir elinde votka şişesi vardı. Beni görünce ayağa kalkmaya çalıştı ama başaramayınca sinirlenip gelişi güzel küfür etmeye başladı.

Aman Tanrım, âşık olduğum güçlü, tutkulu, çekici

adam ayyaşın birine dönüşmüştü. Bunu nasıl göremeyebilmiştim? Bugün öğrendiğim onca şeyin üstüne, bir de bu eklenmişti şimdi.

Sonunda ayağa kalkmayı başarıp yüzüme baktı. Bu o değildi.

"Çok geç kaldın hanımefendi," dedi nefret dolu gözlerle bana bakarak. Daha önce bana hiç böyle bakmamıştı, benimle hiç böyle konuşmamıştı. Onu çok kızdırdığım zamanlarda bile.

"Sen sarhoşsun," dedim sonra da bunu söylemenin ne kadar aptalca olduğunu düşündüm.

"Ne kadar da isabetli gözlemleriniz var." Votkayı şerefe der gibi kaldırdı ve dikip dibinde kalanı da fondipledi. "Daha yeterince sarhoş değilim ama." Balkon kapısına doğru gelmeye başladı ve ben de yolundan çekildim istemsizce.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum yanımdan geçerken.

"Sana ne?" dedi yüzüme bile bakmadan. Yürüdü ve buzdolabını açıp bir şişe daha votka çıkardı. Kapağını açarken zorlandığını gördüm, elinin şiştiğini o zaman fark ettim. Sonunda kapağı açabildi ve bir dikişte şişeyi yarıladı.

"Jesse eline bakılması lazım çok şişmiş."

Elini açtı, bana doğru uzattı. "Bak o zaman. Ama bil ki bu senin yol açtığın hasarın yanında hiçbir şey değil." Benim yol açtığım mı? "Sen orada şaşkın... ve... ve... kafası karışmış biçimde dikilip bana bakıyorsun ama sana söylemiştim! Seni uyarmadım mı? Ben... ben seni uyardım." Kendini kaybetmişti.

"Beni ne hakkında uyardın?" diye sordum. Bir yandan ne kadar içtiğini hesaplamaya çalışıyordum. Bu elindeki dördüncü votka şişesiydi. Bir insan bu kadar içebilir miydi?

"Boş ver ne önemi var artık," diye bağırdı.

"Bilmiyordum," dedim suçluluk duygusuyla.

Güldü. "Bilmiyor muydun?" Şişeyi gösterdi. "Sana eğer beni bırakırsan çok daha fazla zarar göreceğimi söyledim ama sen yine de beni bıraktın. Şimdi bak işte halime."

Söyledikleri canımı acıtıyordu. Ağlamaklı oldum ama tuttum kendimi. Bu karşımdaki benim tanıdığım Jesse değildi. Bu bir yabancıydı. Zalim ve acımasız adamın biriydi ve ben bu adamdan hiç mi hiç hoşlanmamıştım. Bu adama ihtiyacım da yoktu.

Bana doğru hareketlendi, ben de geri çekildim. Ona yakın olmak istemiyordum. "İşte bu, kaç bakalım." Bana doğru gelmeye devam ediyordu. "Sen siktiğimin gösterip de vermeyenlerinden birisin Ava. Bir sana sahibim, bir değilim, bir sahibim, bir değilim. Anladın mı?"

"Alkolik olduğunu niye bana söylemedin?" diye sordum sonunda duvara ulaştığımda. Artık kaçacak bir yerim kalmamıştı. Köşeye sıkışmıştım. *Bana her şeyi niye anlatmadın?*

"Anlatsaydım da beni istememen için sana bir sebep daha mı verseydim? Ben alkolik değilim ayrıca."

Beni tamamen sıkıştırmıştı, yukarıdan bana bakıyordu. Gözleri daha önce görmediğim derecede kararmıştı.

"Senin yardım almaya ihtiyacın var," dedim kırık sesimle. Benim de ihtiyacım olacaktı.

"Sana ihtiyacım vardı ama... sen... sen beni bıraktın." Nefesi leş gibi alkol kokuyordu. Her kim votka kokmaz diyorsa yalan söylüyordur.

Avuç içlerimi göğsüne dayadım ve onu ittim. Bu uzun boylu, yapılı adam karşımda ayakta durmakta zorlanıyordu.

Bir adım geri attı ve bir yudum daha içti votkasından. O şişeyi elinden alıp yere çalmak istiyordum. "Kusura bakma seni biraz sıkıştırdım galiba," dedi gülerek. "Yakın zamana kadar bu seni hiç rahatsız etmezdi."

"Yakın zamana kadar seni sarhoş görmemiştim."

"Hayır değildim. Seni becermekten bir kadeh içki içmek aklıma gelmiyordu." Bana nefret dolu gözlerle baktı. "Seni becermekle o kadar meşguldüm ki hiçbir şeyi düşünmeye fırsatım olmadı bile. Ve senin de hoşuna gidiyordu bu. Çok iyiydin ama. Aslına bakarsan becerdiklerim içinde en iyisiydin. Ve ben çok kadın becerdim söyleyeyim."

Nasıl olduğunu anlayamadığım şekilde elimi kaldırıp suratına sert bir tokat attım. O kadar hızlı oldu ki elim acıdığında tokat attığımı fark edebildim.

Tokadı yedikten sonra bana döndü, güldü. "Hoşuna gitti değil mi?"

Ona acıyarak baktım. Kendimi aksiyon filminde gibi hissediyordum. Son günlerde, özellikle de bugün yaşadıklarım, alışık olduğum şeyler değildi. Seks kulüpleri, alkolik pislikler. Tüm bu manyaklığa nasıl bulaşmıştım ben?

"Acınacak haldesin. Farkında mısın?"

"Düzgün konuş benimle."

"Sen bana nasıl konuşacağımı söyleyemezsin tamam mı? Sen bundan sonra bana neyi nasıl yapacağımı söyleyebilecek pozisyonda değilsin." Avazım çıktığı kadar bağırıyordum.

"Acınacak haldeyimi farkındayım ve bunun sebebi sensin biliyor musun?" Bunu işaret parmağını yüzüme bastırarak söylemişti. Eğer şimdi oradan ayrılmazsam onun sarhoş suratını yumruklayacağımdan korkuyordum. Tüm eşyalarım da buradaydı. Buraya asla geri dönmek istemiyordum ama.

Yanından geçtim ve merdivenleri koşarak çıktım. Onun merdivenleri çıkamayacak kadar sarhoş olduğunu umut ediyordum, böylece eşyalarımı rahatça toplayabilirdim.

Yatak odasına girdiğimde bir süre ayakta dikilip çantamı nereye koymuş olabileceğini düşünmeye başladım.

Çantamı gardıropta ayakkabı kutularının arkasında buldum ve hızla elbiselerimi indirip çantaya yerleştirmeye başladım. Arkamı döndüğümde kapıda dikildiğini fark ettim. Uzun sürmüştü ama merdivenlerden çıkmayı başarmıştı. Onu görmezden gelip banyoya gittim ve oradaki eşyalarımı toplamaya başladım.

"Bu sana bir şey hatırlattı mı Ava?"

Dönüp baktığımda evyeye dayanmış kalçasını ileri geri hareket ettiriyordu. Bu banyoda ona kendimi teslim etmiştim ilk defa. Bu banyoda ilk defa sevişmiştik, pardon seks yapmıştık ve şimdi her şey bu banyoda sona eriyordu.

İşim bittiğinde çıkmak istedim ama yolumu kapatıyordu. Yanından geçmeye çalıştığımda benimle birlikte hareket ediyordu. Dört şişe votka içmiş biri için hareketleri fazlasıyla hızlıydı.

"Gerçekten gidiyor musun?" diye sordu.

"Kalacağımı mı sanıyordun?" diye sordum kızgın bir şekilde. Buraya gelirken, Manor'ı unutmaya hazırdım ama az önce tanık olduklarım, bugün öğrendiklerimle de birleşince artık kabul edilemez bir hal almıştı. Ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar aşk ya da herhangi duygu bunun üstesinden gelmek için yeterli değildi. Canımdan bezmiştim. Bilerek ve isteyerek beni aldatmış ve manipüle etmişti.

"Bu mu yani? Hayatımı altüst ettin, bütün bu zarara sebep oldun ve şimdi de dönüp arkanı gidiyor musun?"

Şok olmuş bir şekilde ona baktım. Tüm bu olanlardan etkilenenin bir tek kendisi olduğunu mu zannediyordu? Ben mi onu altüst etmiştim? Bu adam hayal dünyasında yaşıyordu, sarhoşken bile.

"Elveda Jesse." Onu itip geçtim ve arkama bakmadan merdivenlere koşmaya başladım. Âşık olduğum etkileyici, muhteşem adam, bir anda bu çirkin sarhoş yaratıkla yer değiştirmişti. Ne kadar acı.

"Sana anlatmak istedim ama nasıl söyleyeceğimi bilemedim," diye bağırıyordu arkamdan. "Nasıl bu kadar kolay arkanı dönüp gidebiliyorsun? Ava bebeğim lütfen."

Merdivenleri yarıladığımda banyodan gelen çatırtıları duydum. Daha da hızlı koşmaya başladım. Tüm bu karanlık sırlarını öğrenmemiş olsam, onunla her şeyden

habersiz sahte bir ilişki içinde olabilirdim. Peki, önünde sonunda bunları öğrendiğimde halim ne olurdu?

Şükretmeliydim. En azından çok geç olmadan gerçeği öğrenmiştim

Çok geç olmadan mı?

Baya bir geç olmuştu aslında.

Kate'in kapısına geldiğimde daha anahtarı sokmadan kapı açıldı.

"Ne oldu?" diye sordu. Sam de o anda arkasında belirdi. Yüzündeki ifadeyi gördüğümde Sam'in tam olarak ne olduğunu anladığını fark ettim.

Sanki kalbim dâhil vücudumdaki tüm kaslar bir anda çalışmayı durdurdu ve hıçkırıklar içinde ağlayarak kendimi külçe gibi yere bıraktım. Hemen uzanıp vücudumu kavrayan kolların farkındaydım ama onlar beni rahatlatmaktan çok uzaktı.

Jesse'nin kolları değildi onlar.

EK BÖLÜM

JESSE'NİN GÖZÜNDEN LUSSO'DAKİ LANSMAN GECESİ

Bu dallama da ne anlatıyordu hâlâ bilmiyorum. İlgilenmediğimi fark etmiş olması gerek ama bu susması için yeterli olmuyor anlaşılan. Bana daha fazla yalakalık yapmasına gerek yok ki. Aldım işte kodumun dairesini. Komisyonunu da yatırdım hesabına. Siktir git beni yalnız bırak lan!

Söylediklerinin tek kelimesini bile dinlememe rağmen emlakçıya bakıp başımla onaylıyordum. Kulaklarımda Ava'nın ilgilenmediğini söyleyen güzel ve ürkek sesi yankılanıyordu sadece. Bana karşı boş olmadığını itiraf edene kadar orayı terk etmemeliydim dün akşam.

Onun da hisleri olduğunu çok iyi biliyordum. Bütün gün kendimi ofisime kilitleyip dün akşamı düşünmüştüm. Şimdiyse yeni evimde etrafımda bir sürü kendini beğenmiş sosyeteyle parti yapıyordum. Yangın alarmına basıp hepsini buradan kovmak istiyordum. Böylece onunla yalnız kalabilirdik.

Ava'nın kızıl saçlı arkadaşı beni gördüğünde gözlerine inanamadı. Beni hatırlamıştı. Bu dallama emlakçıdan kurtulmaya çalışırken de Ava arkasını döndü ve beni gördü. O, şaşırmıştan da öteydi. Hemen arkasını döndü, ona gülümsememe fırsat vermedi. Demek ki haklıydım. Bana karşı boş olsa bu şekilde davranmazdı.

Hâlâ boş boş konuşan emlakçıya baktım. Ne dediğini duymuyordum bile. Koluna vurarak. "Teşekkür ederim, görüşmek üzere," dedim ve yanından ayrıldım. Pek nazik bir davranış olmamıştı ama o an olmam gereken başka bir yer vardı.

Ona doğru yürürken bana bakmakta olan arkadaşının dudaklarını okudum. Ona benim geldiğimi söyledi. Evet hanımefendi geliyorum.

Kızların yanına ulaştım, Ava yüzünü bana dönmemişti hâlâ. Arkadaşı gülümsüyordu. Az önce beni konuşuyor olduklarının başka bir kanıtı daha. Özgüvenim tavan yapmıştı.

"Seni tekrar gördüğüme sevindim Kate," dedim nazikçe. "Ava?"

Bana bakmıyordu hâlâ. Arkadaşı bir bana bir ona bakıyordu. "Jesse," diyerek başıyla selamladı beni Kate. "İzninizle benim makyajımı tazelemem lazım." İçkisini tezgâha bıraktı ve bizi yalnız bırakarak uzaklaştı.

Birkaç saniye bekledikten sonra, bana yüzünü dönmeyeceğini fark ettim. İnatçı kadın. Ben onun etrafında döndüm ve o güzel yüzüyle karşı karşıya geldim. Aletim hemen canlanmıştı. "Muhteşem görünüyorsun," dedim dikkatli bir şekilde yüzünü inceleyerek. O harika dudaklarının tadına bakmıştım. Bir daha bu şansı yakalayamazsam ne yapardım bilmiyorum.

"Bir daha seni görmek zorunda olmayacağımı söylemiştin." Hemen savunmaya geçmişti. İyiye işaret değil.

"Burada olacağını bilmiyordum ki." Ben de savunmaya geçtim ama aslında buna hakkım yoktu.

"Bana çiçek göndermişsin."

"Evet gönderdim."

"Lütfen, müsaadenle," dedi ve yanımdan geçerek uzaklaşmaya çalıştı. Hızlı bir refleksle önüne geçerek onu durdurdum.

"Beni biraz gezdirirsin diye düşünmüştüm." İçimden gülüyordum çünkü bu daireyi baştan aşağı ezbere biliyordum.

"Victoria'ya söylerim. Sana etrafı gezdirmekten son derece memnuniyet duyar."

"Ben senin bana etrafı gezdirmeni tercih ederim."

"Siktiğimin yerini kendin gezemiyor musun?" dedi sert bir sesle. İrkildim. Cennetten az az önce inmiş kadar güzeldi ama karşımda dikilmiş küfür ediyordu.

"Söylediklerine dikkat edecek misin?"

"Kusura bakmayın beyefendi ve bir daha arabamı kullandığınızda da koltuğun pozisyonunu eski haline getirin lütfen."

Kendimi gülmemek için zor tutuyordum. Küçük şakam onun hoşuna gitmişti eminim.

"Ve müziğime de karışma!"

"Özür dilerim," dedim. "Sen iyi misin? Biraz yorgun gibi görünüyorsun." Dayanamayıp koluna dokundum. "Seni etkileyen bir şey mi oldu?"

Birden kendini çekti. "Hiç de değil." Yalan söylüyordu. Elini saçlarına götürmemek için zor tutuyordu, oradan anlamıştım. "Bir tur istediğini söylemiştin."

İşte bu. "Evet, bunun için can atıyorum."

Hızlıca mutfaktan çıktı ve eliyle işaret ederek odaları anlatmaya başladı. "Bekleme odası." Bu evin her odasını ezbere biliyordum o yüzden o beni gezdirirken odalara değil de o harika kalçasına bakmayı tercih ettim. "Mutfağı zaten görmüştün." Onun o dolgun dudaklarını şimdi yemek istiyordum. "Manzara." Eliyle harika Londra manzarasını işaret etti.

İnsanlar beni durdurarak selam veriyordu ama ben ona yetişmek için kısaca selamlaşıp ilerliyordum.

"Burası da spor salonu," dedi ve odaya girmesiyle çıkması bir oldu. Hızına yetişemiyordum. Gülmeye başladım ve merdivenlere yöneldiğinde onu takip ettim. Merdivenleri çıkarken önümde sallanan kalçasını kavrayıp ısırmamak için kendimi zor tutuyordum. Belki de onu hemen odalardan birine sürüklemeliydim.

Odaların kapılarını tek tek açıp kapattıktan sonra sıra yatak odasına geldi. İçeri girdi. Yine sertleşmeye başlamıştım. "Harika bir rehbersin Ava," dedim. Duvardaki garip fotoğrafın önünde durdum. "Bu fotoğraf hangi sanatçıya ait?"

"Giuseppe Cavalli."

"Güzel. Bu fotoğrafçıyla çalışmanın özel bir sebebi var mı?"

Bir süre sessizleşti. Beni incelediğinin farkındaydım. Gördüğü şey hoşuna gidiyordu, onu kollarıma aldığımda da hoşuna gitmişti. Bunu inkâr etmesine izin vermeyecektim o yüzden hiç yeltenmezse iyi olur.

"O ışığın efendisi olarak bilinir," dedi. Onu yüreklendirmek ister gibi gözlerine baktım. "Onun için konunun önemi yoktur. Neyi fotoğrafladığına kafa yormaz. Ona göre konu daima ışıktır. O, tamamen bunu kontrol etmeye çalışır. Anlatabildim mi?" Sudaki yansımaları işaret etti. "İşte bu kayıklar. Tüm sevimliliği ile oradalar. Ama onlar sadece birer kayık. Yine de fotoğrafın harika olduğunu, kendisinin ışıkla neler yapabildiğini görebiliyor musun? O kayıkları umursamıyor. Kayıkları çevreleyen ışıkları önemsiyor. Kimsenin göremediği ışıkları yakalayıp harika fotoğraflar ortaya koyuyor." O fotoğrafa bakıyordu, ben ona. Tanrım bu kadın daha önce karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyordu.

Onun cümlesini bitirmesini bekledim, onu seyrediyor olmak benim için yeterince mutluluk vericiydi. Dönüp bana baktı, üzerime atlamamak için kendisiyle savaştığını görebiliyordum.

"Lütfen yapma," dedi kısık sesle.

"Neyi yapmayayım?" dedim ama neden bahsettiğini çok iyi biliyordum.

"Ne olduğunu biliyorsun. Seni bir daha görmeyeceğimi söylemiştin."

"Yalan söyledim. Senden uzak kalamıyorum, bu yüzden beni tekrar tekrar ve tekrar görmek zorundasın," dedim tane tane niyetimi açıkça belli edecek şekilde. Derin bir nefes aldı ve geriye bir adım attı.

Bu sefer benden kaçmasına asla izin vermeyecektim. "Beni istediğini kendine itiraf etmemek için direniyorsun. Kendi içinde bunun savaşını veriyorsun."

Geri gidebileceği kadar gitti ama yatağa dayanıp kaldı. Kaçabileceği bir yer kalmamıştı. "Dur," dedi ellerini kaldırarak. Ben de durdum ama sadece onun gereğinden fazla gerildiğini fark ettiğim için. "Beni tanımıyorsun bile." Çaresizce kendisini bunun delilik olduğuna inandırmaya çalışıyordu. Öyleydi de ve bu beni de korkutuyordu ama tekrar arkamı dönüp çıkmayacaktım.

"Senin gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu biliyorum." Ona doğru bir adım daha attım. Ona dokunursam kendisini daha iyi hissedeceğini düşündüm. "Ne hissettiğimi ve senin de ne hissettiğini biliyorum." Bedenlerimiz karşı karşıya geldiğinde kalbinin atışını hissedebiliyordum. "Söyle bana Ava. Nerede hata yaptım?"

Yüzünü düşürdü ve hemen ellerimle tutup başını kaldırdım. Gözlerindeki yaşları görünce kendimi çok kötü hissettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. Yüzümü ellerimin arasına aldım. Dökülen gözyaşlarını sildim.

"Beni rahat bırakacağını söylemiştin." Soran gözlerle bana bakıyordu.

"Yalan söyledim, özür dilerim. Senden uzak kalamıyorum Ava."

"Kaç kere özür diledin zaten. Özür diliyor ama aynı şeyleri yapmaktan da vaz geçmiyorsun. Yarın da özür notuyla bir buket çiçek beklemeli miyim?"

Sözleri canımı acıtmıştı ve bunu saklayamadığımın farkındaydım. Niye bu kadar inatçıydı ki? Ona nasıl hissettiğini hatırlatmalıydım. Gözlerine baktım ve onu öpmek için yavaşça eğilmeye başladım.

Beni durdurmadı. Tersine dudaklarımız buluştuğunda ceketimden yakalayıp beni kendisine çekti. Bir yaprak gibi titriyordum. Rahatlamıştım, sanki tüm ömrüm boyunca bunu beklemiştim.

"Daha önce hiç böyle hissetmiş miydin?" diye fısıldadım kulağına.

"Hayır."

Kulak memesinden öptüm. "Aramızdaki bu savaşı bitirmeye hazır mısın?" dedim kulağını yalarken. Daha sonra dilimi kulağından boynuna indirdim. Tadı da kokusu da inanılmazdı.

"Tanrım." İnlemeye başlamıştı ve fırsatı değerlendirip dudaklarına yapıştım yine. Dilimi dudaklarının arasından ağzına soktuğumda bana direnmediği için çok mutlu oldum.

Onu uzun süre öpüp kıvama getirdikten sonra dudaklarımı ayırdım. Söylediğini duymak istiyordum. "Bu evet mi demek oluyor?"

"Evet."

İçimde kıvılcımlar yanmaya başladı. Heyecanımın fiziksel kondüsyonumu etkilemeyeceğini umuyordum. Tüm yüzüne öpücükler kondurmaya başladım. "Senin her zerrene ihtiyacım var Ava, her zerrene."

"Al beni," dedi dudaklarıma yapışarak.

Hiç zaman kaybetmedim. İnceccik belinden kavrayıp onu kendime çektim. Ayakları yerden kesilmişti. Onu hızla duvara kadar götürdüm ve dayadım. Dudaklarımı bir anlığına bile olsa ayırmamıştım. Bedenlerimiz birbirine dokunduğunda daha arzulu bir şekilde öpüşmeye başladık. Ellerim vücudunun her yerindeydi. Kendime hâkim olamıyordum.

Ceketimi çıkartmak için beni biraz kendisinden uzaklaştırmaya çalıştığında ona izin vermedim. O an beni hiçbir şey durduramazdı. Ceketimi çıkarttıktan sonra onu yeniden duvara dayadım. Biraz sert davranmıştım bu sefer ama ses etmedi. Şu an o da en az benim kadar arzu doluydu.

"Lanet olsun Ava! Beni çıldırtıyorsun." Kalçalarımı hareket ettirerek onun vücuduna sürtüyordum. Aletim sertleşmişti iyice. Ellerini saçlarımın arasına sokmuş beni kendisine çekiyordu. Bu duygu inanılmazdı. Zevkten inliyordum. Göz temasımızı kesti ve başını geriye attı. Önümdeki çıplak boynunu gördüğümde hissettiğim turku dayanabileceğimin de ötesindeydi. Kaybolmuştum.

"Jesse..."

Kendimi o kadar kaptırmışım ki adımı sayıkladığını hayal meyal duydum. "Jesse, insanlar geliyor, durman lazım."

Sikiir!

"Seni şimdi bırakmayacağım. Şu an olmaz." İçimden beni durdurmaması için ona yalvarıyordum.

"Durmamız gerek."

"Hayır." Sesim sert çıkmıştı ama elimde değildi. Kahretsin dışarıda insanlar vardı gerçekten. Onlardan nefret ediyordum.

"Bu ayrılık fikrini değiştirebilir," dedim boynundan öperken.

"Fikrimi değiştirmeyeceğim. Fikrim değişmeyecek."

Sözlerinde ciddiydi. Görebiliyordum ama riske atamazdım. Onun dudaklarına bir daha yapıştım. "Özür dilerim bunu riske atamam," dedim ve onu banyoya taşımaya başladım.

"Ne? İnsanlar banyoyu da görmek isterler!"

"Kapıyı kilitleyeceğim. Çığlık atmak yok." Ona gülümsedim. Bana karşı koymadı. "Seni arsız!"

"Aletim geçen cuma gününden beri acıyor. Sonunda seni kollarıma alabildim. Ve tüm bunları sen de hissedebiliyorsun. Ne ben ne de sen hiçbir yere gitmiyoruz."

Yeni banyomun kapısını tekmeleyerek kapattım ve kilitledim. Hiçbir şey bizi rahatsız etmeyecekti.

Dönüp ona baktığımda beni seyrettiğini gördüm. Rüya gibi kahverengi gözleri şehvetle parlıyordu. Bu kadın gerçek olamayacak kadar muhteşemdi. Ona yavaşça yaklaşırken gömleğimi de çıkartmaya başladım. Hiç acele etmiyordum çünkü kendisini tamamen bana bıraktığını görebiliyordum. Buradan dönüş yoktu.

Gömleğimi çıkarttığımda elini uzatıp göğsüme dokundu ve yavaş yavaş aşağıya inmeye başladı. Nefesimi tutmuştum. Belinden kavradım ve vücudumu bacaklarının arasına yerleştirdim.

Beni dikkatli gözlerle inceliyordu. Dudaklarını buldum... mutluluk. Hayatımda ilk defa, mutluydum.

"İşte şimdi kaçamazsın,"

"Kaçmak istemiyorum."

"Güzel," dedim ve göğsümdeki elinin yavaş yavaş yukarıya çıkışını seyrettim. Dudağıma ulaştığında parmağını ısırdım yavaşça. Bana gülümsedi ve ellerini saçlarımın arasına soktu.

"Elbiseni beğendim," dedim tüm vücudunu süzerek.

"Teşekkür ederim."

"Biraz sıkıyor olmalı."

"Evet, öyle,"

"Bunu çıkartmalı mıyız?" Vücudumu ona dayadım, gülümsedi.

"İstersen."

"Yoksa onu üzerinde mi bırakmalıyız?" Geriye bir adım atıp ellerimi üzerinden çektim. Çok aptalca bir şeydi bu. Onun kokusunu ve ona dokunma hissini hemen özledim ve hemen onu yeniden kavrayıp ellerimi arkasına, elbisesinin fermuarına götürdüm. Onu kavrayıp yere indirdim ve fermuarını indirdiğim elbiseyi bir çırpıda üzerinden çıkarıverdim. Elbiseyi kenara fırlattım ve onun harika vücuduna baktım.

"O elbiseyi beğeniyorum." Elbisesine kötü davranmam hoşuna gitmemişti.

"Sana yenisini alırım," dedim ve onu harika kalçalarından kavrayıp evyenin üzerine oturttum. Tanrım, bu kadın bir Tanrıçaydı. Ona bakmak bile içimi eritiyordu. Aletim o kadar sertleşmişti ki artık canım acıyordu.

Ellerimi arkasına uzatıp sütyeninin kopçasını açtım. İşte karşımdaydılar. Eğer mükemmel memeyi çiz deseler onunkiler kadar güzelini zihnimde bile canlandıramazdım.

"Kalbinin yerinden çıkacak gibi atmasını istiyorum." dedim. Ellerimi memelerine götürdüm ve okşamaya başladım. Daha sonra karnına geçtim. Onun tenine dokunmak dünya üzerindeki en güzel şeydi. "Çok güzelsin bebeğim," dedim. "Galiba seninle devam edeceğim."

Vücudunu geriye doğru esnettiğinde uzanıp meme ucunu ağzıma aldım. Boştaki elimle de diğer memesini okşuyordum. İnliyordu, kendi vücudu üzerindeki hâkimiyetini kaybetmeye başladığını hissedebiliyordum. Ben de farklı değildim. Onun hemen içine girmemek için kendimi zor tutuyordum. Ellerimi küloduna götürdüğümde kalp atışlarının hızlandığını hissettim.

"Kahretsin!" Vücudunu bana dayadı ve tırnaklarını omzuma geçirdi.

"Daha kibar konuş bebeğim," dedim kalçalarından kavrayıp onu kendime çekerken. Elimi yavaşça vajinasına kaydırdım ve başparmağımla klitorisini okşamaya başladım. Dudaklarım ensesindeydi. Deli gibi inliyor her saniye orgazmına yaklaşıyordu.

"Boşal," dedim daha derine doğru parmağımla baskı yaparak. Onun kendini kaybedişini izlerken kalbim deli gibi atıyordu. Dudaklarına yapıştım, o da kollarımı sıkıca kavradı. Gözleri kapalıydı, onu rahatlatmak için yüzünü öpmeye başladım. Gözlerini açıp bana baktığında güzelliğiyle kendimden geçtim.

Eğildim ve yine onu öpmeye başladım. Benim için bir mıknatıs gibiydi neredeyse. Ondan uzak olamıyordum. Ona dokunmadan yapamıyordum. "Daha mı iyisin?" diye sordum parmaklarımı vücudunda gezdirirken.

Yüzündeki ifade bir anda değişti, ben de korktum ama dışarıdan gelen sesleri duyduğumda niye bana şaşkın şaşkın baktığını anladım. Ağzını avuç içimle kapattım.

"Hiçbir şey duyamıyorum," diyordu birisi.

Elimi ağzından kaldırıp dudaklarına parmağımla dokundum. "Şşş."

"Tanrım, kendimi çok değersiz hissediyorum," dedi ve başını omzuma yasladı.

Değersiz mi? O değersize en uzak şeydi. "Değersiz hissetme, öyle değilsin. Böyle konuşursan banyomda o güzel kıçını tokatlarım," dedim. Siktir! Ne dedim az önce ben? Bana bakışından anladım. Evet, ağzımdan kaçırmıştım. Öğrense ne olacaktı ki? Manor'ın sahibi olduğumu zaten biliyordu. Gerçi orayı bir otel sanıyordu hâlâ. Oranın bir otel olduğunu düşünmesine ne yol açmıştı hâlâ bilmiyordum. Ve orada aslında neler döndüğünü ona nasıl anlatacağımı da bilmiyordum. Kirli geçmişimi anlatıp onu kendimden uzaklaştırmak istemiyordum.

"Banyon mu?" Şaşırmış ifadesi gülmeme yol açtı.

"Evet, benim banyom. Keşke yabancıların evimde gezmesini engelleyebilseler."

"Burada mı yaşıyorsun?"

"Evet, yarından itibaren yaşıyor olacağım. Söylesene,

bu en pahalı ve en boktan İtalyan tasarımları burada olmak zorunda mıydı?" Aslında tam olarak böyle söylemek istememiştim.

"Boktan İtalyan tasarımı mı?" Öksürdü ve ben de kendimi tutamayıp güldüm. "Bu boktan İtalyan tasarımını beğenmediysen burayı satın almamalıydın."

"Bu boktan kurtulabilirim." Onu iyice sinirlendirmeyi başarmıştım. Bu hali çok daha seksiydi.

"Buradaki hiçbir şeyden kurtulmayacağım," dedim gülerek. "Ve sen burada yaşayacaksın artık."

Yine benimdi işte. Dudaklarını bu sefer sertçe, yutar gibi öpmeye başladığımda tırnaklarını sertçe omzuma geçiriyordu.

Artık dayanacak gücüm kalmamıştı. Bu kadının içinde olmalıydım. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. Onu evyeden indirdim ve külodunu hızla çıkardım. Sora da ayakkabılarını çıkardım. Bu arada o da benim üzerimdekileri çıkarmaya başladı. Bu çok hoşuma gitmişti. Vücudum hoşuna gidiyordu, bunu bakışlarından anlayabiliyordum. Yara izimi gördüğünde de çok şaşırmıştı. Şu an en son istediğim şey yara izimi sormasıydı. Onun dikkatini başka yöne çekmem gerektiğini düşünürken gömleğimi üzerimden çıkarttı ve kenara fırlattı.

"Sana yenisini alırım," dedi alaycı bir sesle.

Öne doğru eğildim ve onu öpmeye devam ettim. Elini pantolonuma götürdüğünde inledim. Kemerimi çözerken çıplak karnıma kemerle vurdu.

İrkildim. "Beni kırbaçlayacak mısın?"

"Hayır," dedi titrek sesiyle. Yavaşça kemeri çözdü ve pantolonumun fermuarını açtı. "Tabii ki, eğer yapmamı istersen..."

Güldüm. Benimle oynuyordu. "Bunu düşüneceğim."

Pantolonumla oynarken gözleri alev alev yanıyordu. Avuç içiyle aletime dokunduğunda içim çekildi. Aman Tanrım. Gözlerimi tavana dikip kontrolümü kaybetmemek için dua ederken dudaklarının sıcaklığını göğsümde hissettim.

"Ava şunu bilmelisin ki, sana sahip olduktan sonra artık sen tamamen benim olacaksın."

Bir yandan yüzünü göğsüme dayayıp öperken ellerini külodumа götürdü ve indirerek taş gibi sertleşmiş aletimi serbest bıraktı.

Görünce yutkundu. Ben de güldüm. Evet hanımefendi. Ve az sonra seni ele geçirip bir daha ömür boyu bırakmayacak.

Hiç vakit kaybetmeden üzerimde ne varsa çıkardım. Büyülenmiş gözlerle beni seyrediyordu. Nabzımın çok hızlı attığını düşünüyordum ki uzanıp eline aldı.

"Kahretsin Ava," kalçalarından kavradım.

"Gıdıklanıyor musun?"

"Sadece oradan."

"Bunu hatırlayacağım," dedim ve dudaklarına yaklaşıp tekrar öpmeye başladım.

"Hazır mısın?" diye sordum. Hayır dese ne yapacağımı bilmiyordum ama başıyla onayladı ve ben de kalçalarından kavrayıp onu hazır bekleyen aletimin üzerine oturttum.

"Tamam mı? Hazır mısın?"

"Birkaç saniye. Birkaç saniyeye ihtiyacım var." Bacaklarını vücuduma doladı. Şıpır şıpır terliyordum onun vücudunu pozisyonlamasını seyrederken. Onayı aldığımda çok yavaşça içine girmeye başladım

"Daha fazlasını ister misin?" diye sordum evet demesi için ölüyordum. "Ava, bana hazır olduğunu söyle."

"Hazırım," dedi ve hiç vakit kaybetmeden ileri geri hareket etmeye başladım. Ve ondan sonra durmadım. Gittikçe hızlanarak pompalıyordum.

"Artık benimsin Ava." Ne oluyor ya? Benim içime başka biri mi kaçmıştı? Nereden çıkıyordu bu sözler? "Tamamıyla benimsin." Gittikçe hızlanıp delirmiş gibi girip çıkmaya başladım. Vücudum terden sırılsıklam olmuştu.

Çığlıkları bana müzik gibi geliyordu. Ona sahip oluyordum.

O da buna izin veriyordu.

Onun inlemeleri arasında dudaklarına yapıştım ve emmeye başladım. Ter içindeki vücutlarımız delirmiş gibi birbirine uyumlu bir şekilde hareket ediyordu. Bu his muhteşemdi.

"Boşalıyor musun?" diye sordum. Hissedebiliyordum.

"Evet!" Beni ısırdı.

"Beni de bekle," diye bağırdım ve daha da sertleşip hızlanmaya başladım.

Çığlık çığlığaydı. Orgazma çok yakın olduğunu biliyordum.

Ben de çok yakındım.

"Şimdi Ava!"

Sertçe son bir defa içine girdim ve sarsılarak boşaldım. Yüzümü boynuna gömmüştüm. Bacaklarım üzerinde ayakta durmakta zorlanıyordum. Bunu en kısa zamanda bir daha yapmalıydık. Başım dönüyordu.

Beni sertçe kavradı, kendine yaklaştırabileceği kadar yaklaştırdı.

"Bana bak," dedim. Onun gerçek olduğunu kontrol etme gereği duydum. Başını kaldırıp ıslak gözleriyle bana baktığında az önce burada çok özel bir şey yaşandığından bir kez daha emin oldum. Bundan hoşnut mu olmalıydım yoksa korkmalı mıydım bilmiyorum ama.

Onu kucakladım ve tekrar evyeye oturtup yavaşça içinden çıktım.

"Canını yakmadım değil mi?"

Beni kollarının arasına alıp sarılarak cevap verdi bana. Yüzümü boynuna gömmüştüm, ellerim sırtındaydı. O an tüm benliğimi kaplayan bir aidiyet hissettim. Yıllar boyunca bir oraya bir buraya savrulup amaçsız bir hayat yaşamıştım. Şimdi, belki de ilk defa ait olduğum yeri bulmuştum. Ama o beni kabul edecek miydi? Bunun için çok da iyi bir başlangıç yapmamıştım aslında çünkü prezervatif kullanmamıştım.

Kendimi geri çektim, yüzüne baktım. "Prezervatif kullanmadım," dedim suçluluk duygusuyla. "Özür dilerim, ben bu konuyu çok önemserim. Doğum kontrol hapı kullanıyorsun değil mi?"

"Evet, ama haplar beni hastalıklardan korumuyor."

Gülümsedim. "Ava ben bugüne kadar hep prezervatif kullandım. Sen hariç."

"Neden?" diye sordu. Kafası karışmıştı. Onu suçlayamazdım, benim de kafam karışıktı.

"Senin yanındayken sağlıklı düşünmekte zorlanıyorum." Bir yandan giyinirken niye böyle olduğunu düşünüyordum. Bendeki tüm aklı almıştı sanki. Aptalca şeyler düşünüyordum. Hareketlerim sanki kafayı yemiş birininki gibiydi.

"Seni duşa sokup her bir yanına tapmak istiyorum ama şimdi değil. Şu an değil, her neyse." Hafifçe öptüm onu. "Hadi bebeğim. Elbiseni giy."

Gömleğimi yerden alıp bana uzattı. "Kıyafetler çok fazla buruşmamış değil mi?" diyerek göz kırptım giyinirken. Dikkatli gözlerle beni seyrediyordu.

"Ceketin burada değil," dedi yüzünü buruşturarak. O içeride kalmıştı.

"Pekâlâ, hazır mısın bebeğim?" diye sordum elimi uzatarak. Hemen koluma girdi. Zeki kız.

Aynada yüzüne baktı ve biraz panikledi. Niye olduğunu anlamadım. Bir melek kadar güzel görünüyordu. "Harika görünüyorsun," dedim banyonun kapısını açarken. Dışarı çıktık, ceketimi alıp giydim hemen. Merdivenlerden aşağı inerken sanırım el ele tutuştuğumuz için biraz gerildiğini hissettim. Açıkça elini kurtarmaya çalışıyordu ama içimden bir ses onun elini bırakmamam gerektiğini söylüyordu, ben de bırakmadım.

"Jesse, elimi bırak."

"Hayır."

Dönüp ona baktım. Çok gergindi, az önce yüzünde gördüğüm mutluluk ifadesinden eser kalmamıştı.

"Jesse bunu yapma lütfen. İzin ver gideyim."

Birleşmiş ellerimize baktım. Şişmiş damarlarımı görünce onun elini ne kadar sıkı kavradığımı fark ettim. Onun canını yakacak kadar değil ama. Asla onun canını yakmazdım ama sıkıca kavramıştım ve bırakmaya da niyetim yoktu. "Gitmene izin vermiyorum," dedim. "Eğer gitmene izin verirsem kendini nasıl hissettiğini unutabilirsin ve fikrini değiştirebilirsin." Kulağa hiç de mantıklı gelmiyordu ama öyleydi.

"Ne konuda fikrimi değiştireceğim?" diye sordu şaşırmış bir şekilde.

"Benim hakkımda."

Hızla elini çekti. Şaşırdım, tutamadım. Çok da sıkı tutuyordum. Nasıl kurtarabilmişti ki elini? Çok canım sıkıldı ve bunun yüz ifademe yansıdığından emindim. Ona kızgın gözlerle bakıyor olmalıydım çünkü beni arkada bırakıp merdivenlerden hızla indi ve merdivenlerin bitiği yerde karı kılıklı bir adamın kollarına attı kendisini. Bu herif de kimdi?

Başka bir adamın ona sarılıp şapır şupur öpmesi beni çok rahatsız etti. Merdivenleri inmeye başladım ve yaklaşınca biraz rahatladım. Herif eşcinseldi. Her halinden belliydi ama yine de ellerini Ava'mın üzerinde görmekten hoşlanmamıştım.

Benim Ava'm?

Siktir, Ward. Başın büyük belada.

Sister's Planet

Bu Adam

Genç iç mimar Ava O'Shea'nin, Manor'da onu neyin beklediğine dair hiçbir fikri yoktur. Ava başvuru görüşmesinde karşısına sıradan, hantal bir beyin çıkacağını düşünür ancak karşısına müthiş yakışıklı, özgüveni yüksek, zevk peşinde koşan ve bu uğurda hiç sınır tanımayan bir çapkın olan Jesse Ward çıkar. Ava, bu adamdan etkilenmemeye çalışır ancak adamın içinde uyandırdığı tutkuları da kontrol edemez. Kalbinin bu adamı asla bırakamayacağını bilir ama içinden bir ses ona kaçması, ondan uzaklaşması gerektiğini söyler. Fakat onu deli gibi isteyen Jesse, ona sahip olmak için her şeyi yapacak ve gitmesine asla izin vermeyecektir.

"Erotik romanların son yazarından şehvetli, seksi bir üçleme…"
MARIE CLAIRE

"Elinizde olmadan bu karakterlere âşık olacaksınız."
ScandaliciousBookReviews.com

"Bu kitabı elimden bırakamadım."
FictionVixen.com

"Bu Adam seksi, insanı çileden çıkaran, vahşi bir yolculuk. Bu kitapta bir ileri bir geri gitmek bende kamçı etkisi yarattı. Bu Adamla Beraber'i okumak için sabırsızlanıyorum."
TheBookListReviews.blogspot.com

"Jodi Ellen Malpas'ın yazdığı Bu Adam, beni en başından etkisi altına aldı. Erotik, tutkulu ve aynı zamanda romantik. Kendinizi daha fazlasını isterken bulacaksınız."
BookishTemptations.com

₺ 24
ISBN 978-605-5175-93-1
9 786055 175931
facebook.com/AspendosYayinevi
aspendos